NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI

ZAKONSKE ODREDBE I NAREDBE

PROGLAŠENE
OD 20. VELJAČE DO 11. OŽUJKA 1942.

KNJIGA XIII. *(Svezak 121.–130.)*

Uredjuje: **A. Mataić**

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB

Br. 3112

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI

ZAKONSKE ODREDBE, NAREDBE i t. d.

PROGLAŠENE

OD 20. VELJAČE DO 11. OŽUJKA 1942.

KNJIGA XIII.

(SVEZAK 121.—130.)

UREDJUJE: A. MATAIĆ,
VIEĆNIK STOLA SEDMORICE U M.

ZAGREB

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB, ILICA 30

Muzej narodne osvoboditve
KNJIŽNICA
Ljubljana

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

ZAKONSKA ODREDBA
o zakladama

§ 1.

I. Pojam zaklade

Zaklade su ustanove, kojima se odredjena imovina namjenjuje u koju trajnu obće koristnu svrhu.

Zaklade osnovane prema propisima ove zakonske odredbe, jesu pravne osobe.

II. Osnivanje zaklade

§ 2.

Zaklade mogu osnivati naravne i pravne osobe.

Zaklade se osnivaju:

a) izpravom, koju je zakladatelj sam napisao i podpisao, ili na kojoj je sud ovjerovio njegov podpis ili rukoznak;

b) očitovanje, koje je zakladatelj dao kod suda i o kojemu je sastavljen zapisnik;

c) razredbom posljednje volje.

U slučaju pod a) zakladatelj će predati izpravu sudu ili ministarstvu nastave, izravno ili preko opunomoćenika. Predaja ove izprave preko opunomoćenika vriedi i onda, kada je izvršena poslie smrti zakladateljeve.

U slučaju stavke 2. sl. a) sud, kojemu je izprava predana, u slučaju stavke 2. sl. b) sud, koji je primio očitovanje, a u slučaju stavke 2. sl. c) sud, pred kojim

se vodi ostavinska razprava, dostavit će izpravu, priepis zapisnika odnosno razredbu zakladateljeve posljednje volje nadležnoj zakladnoj oblasti (§ 7.).

§ 3.

Izprava, kojom se osniva zaklada (zakladnica), mora sadržavati:

1. naziv, sjedište i svrhu zaklade;
2. oznaku imovine, koja se toj svrsi namjenjuje; i
3. oznaku načina, kako će se njome upravljati i tko će njome upravljati (zakladna uprava).

Ako naziv zaklade nije odredjen u zakladnici, odredit će ga ministarstvo nastave, nakon predhodnog saslušanja zakladnog vieća (§ 50.).

§ 4.

Očitovanje o osnutku zaklade ne može se opozvati, kad je ono već predano javnoj oblasti (§ 2. st. 3,), odnosno kad je podpisan zapisnik o tom očitovanju (§ 2. st. 2. sl. b).

§ 5.

Djeca osnivača zaklade (zakladatelja), u koliko bi bio okrnjen njihov zakonski dio nasljedstva, mogu pobijati osnivanje zaklade prema propisima obćeg gradjanskog zakonika o darovanju. Isto tako mogu pobijati osnivanje zaklade i vjerovnici zakladatelja, u koliko mogu pobijati darovanje po zakonu o pobijanju pravnih djela izvan stečaja. Za ove tužbe nadležni su redovni sudovi. I za vrieme trajanja ovih parnica zakladom će se upravljati prema zakladnici i naredbama zakladnih oblasti.

III. Pravila zaklade

§ 6.

Ako pravila zaklade ne sastavi sam zakladatelj, sastavit će ih zakladna uprava u roku od tri mjeseca od dana preuzeća zakladne imovine (§ 17.) i podnieti ih na odobrenje nadležnoj zakladnoj oblasti (§ 7.).

Za zaklade, kojima neposredno upravlja ministarstvo nastave ili neka druga zakladna oblast (§ 29.), propisat će pravila ministarstvo nastave odnosno dotična zakladna oblast.

IV. Odobrenje zaklade

§ 7.

Osnutak i pravila zaklada, koje imaju djelovati na području jedne velike župe, odobrava nadležna velika župa kao prvomolbena zakladna oblast. O tome je ona dužna podnieti izvješće ministarstvu nastave kao vrhovnoj zakladnoj oblasti.

Osnutak i pravila zaklada, koje imaju djelovati na području dviju ili više velikih župa ili na području ciele Nezavisne Države Hrvatske, kao i onih zaklada, kojih je sjedište na području grada Zagreba, odobrava ministarstvo nastave.

Prije odobrenja osnutka zaklade zakladna uprava ne smije ništa poduzimati radi ostvarenja zakladne svrhe.

Zakladatelj ne može nakon odobrenja zaklade, bez pristanka ministarstva nastave, ni u čemu mienjati zakladnicu ili pravila zaklade.

§ 8.

Osnutak i pravila zaklade ne će se odobriti:

1. ako je svrha zaklade nemoguća, pravno ili ćudoredno nedopustiva;

2. ako svrha zaklade očigledno nije ozbiljna ili ako ne postoji za nju nikakav razborit razlog.

V. Pravno postojanje zaklade

§ 9.

Nakon odobrenja osnutka zaklade smatra se, da ona pravno postoji od dana, kada je izprava o osnutku zaklade predana zakladnoj oblasti (§ 2. st. 3.), odnosno kad je pred sudom podpisano zapisničko očitovanje o njezinu osnutku (§ 2. st. 2. sl. b), a kad je zaklada osnovana razredbom posljednje volje (§ 2. st. 2. sl. c), od dana smrti zalkadateljeve.

VI. Sjedište zaklade

§ 10.

Sjedištem zaklade smatra se mjesto, u kojem se nalazi zakladna uprava. Prema tom mjestu ravna se i nadležnost redovnih sudova i drugih javnih oblasti.

VII. Osiguranje zakladne imovine

§ 11.

Kad nadležna zakladna oblast primi izpravu o osnutku zaklade (§ 2. st. 4.), ona će prema potrebi poduzeti izravno ili preko državnog zastupničtva sve potrebne mjere radi osiguranja zakladne imovine. Nadležni sudovi i druge javne oblasti dužni su u granicama postojećih zakona bez odvlake udovoljavati zahtjevima koje im u navedenu svrhu spomenute oblasti podnesu.

VIII. *Svrha zaklade*

§ 12.

Imovina zaklade smije se upotrebljavati samo za svrhe, navedene u zakladnici i u pravilima zaklade, osim u slučajevima iz § 13.

§ 13.

Zakladama, kod kojih tečajem vremena postane ostvarenje zakladne svrhe nemoguće ili bezpredmetno, odredit će ministarstvo nastave svojom naredbom drugu trajnu obće koristnu svrhu ili će imovinu takvih zaklada pripojiti nekoj drugoj postojećoj zakladi s istom ili sa sličnom svrhom i ujedno razriešiti dotadašnju zakladnu upravu, osim ako u zakladnici za takav slučaj nije što drugo odredjeno.

Isto tako kod zaklada, kojih sredstva za ostvarenje zakladne svrhe postanu nedovoljna, odnosno kod kojih nema izgleda da će sredstva za ostvarenje zakladne svrhe u dogledno vrieme postati dovoljnima, ministarstvo nastave može svojom naredbom odrediti pripajanje zakladne imovine drugoj postojećoj zakladi s istom ili sa sličnom svrhom i razriešiti dotadašnju zakladnu upravu.

Naredbe na temelju stavke 1. i 2. ministarstvo nastave izdaje prema slobodnoj razsudi.

§ 14.

U slučajevima pripajanje zakladne imovine drugoj postojećoj zakladi (13.) ministarstvo nastave dužno je odrediti način, na koji će se ime zakladatelja pripojene zaklade sačuvati od zaborava.

§ 15.

U slučajevima pripajanja zakladne imovine nekoj drugoj postojećoj zakladi (§ 13.) nadležni zemljištnoknjižni sudovi upisat će, na zahtjev ministarstva nastave ili zakladne uprave dotične zaklade, u zemljištnim knjigama promjenu vlastnika nekretnina. Ovaj upis izvršit će sudovi bez naplate prienosnih i drugih sudbenih pristojbi.

IX. Uprava i zastupanje zaklade

§ 16.

Uprava zaklade može se povjeriti naravnim ili pravnim osobama ili kojoj javnoj ustanovi. Ona se može sastojati od jednoga do pet članova.

U koliko način upravljanja nije odredjen u zakladnici, vriedi propis stavke 2. § 3.

§ 17.

Nakon dovršenja postupka o osnutku zaklade predat će se zakladna imovina, u koliko u zakladnici nije što drugo odredjeno, zakladnoj upravi i o tome sastaviti zapisnik.

Ako odgovorne osobe ne izvrše predaju zakladne imovine, odgovarat će za štetu, koja bi uslied toga nastala za zakladu.

§ 18.

Čim zakladna uprava preuzme upravu zakladne imovine, dužna je poduzeti potrebno, da se zaklada što prije uknjiži kao vlastnica svojih nekretnina u zemljištnim knjigama.

§ 19.

Zakladna uprava dužna je voditi zakladne poslove brigom uredna i savjestna gospodara prema propisima ove zakonske odredbe, prema zakladnici i pravilima zaklade.

§ 20.

Ne mogu biti članovi zakladne uprave:

1. osobe, koje nisu navršile 25 godina života, osim ako je sam zakladatelj postavio takvu osobu za člana uprave; ali i u takvu slučaju ona mora biti punoljetna;

2. osobe, koje su pod tutorstvom ili skrbničtvom ili pod stečajem, kao i osobe, osudjene zbog zločinstva ili zbog kažnjiva djela iz koristoljublja;

3. službenici zaklade i onih javnih oblasti, koje vrše nadzor nad dotičnom zakladom (§ 63.);

4. osobe, koje su očigledno bile u neprijateljstvu sa zakladateljem;

5. osobe, koje pripadaju krugu osoba, kojima su namienjene koristi zaklade.

§ 21.

Izpražnjena mjesta pojedinih članova zakladne uprave popunjuju se prema odredbama zakladnice i pravila, a ako nema u njima posebnih odredaba o tome, zaključkom zakladne uprave, s odobrenjem ministarstva nastave.

Ako bilo s kojeg razloga prestane djelovanje svih članova zakladne uprave, novu upravu imenovat će ministarstvo nastave, prema svojoj slobodnoj razsudi, u koliko zakladnicom ili pravilima nije što drugo predvidjeno.

§ 22.

Zakladna uprava zastupa zakladu pred trećim osobama, pred redovnim sudovima i drugim javnim oblastima. Zakladna uprava može preko zakladne oblasti tražiti, da zakladu pred redovnim sudovima i drugim javnim oblastima zastupa državno zastupničtvo.

Ako zakladom upravlja koja javna vlast (§ 29.), zakladu će pred redovnim sudovima i drugim javnim oblastima zastupati državno zastupničtvo.

Zakladnicom ili pravilima zaklade zastupanje zaklade prema trećim osobama može biti povjereno i odredjenim članovima uprave.

§ 23.

Ako je zastupanje zaklade povjereno odredjenim članovima uprave (§ 22. st. 3.), mora se to upisati u zakladni upisnik.

§ 24.

Ako je koji član uprave, odnosno njegov ženitbeni drug ili rodjak, po krvi u pravoj ili pobočnoj lozi do četvrtog stupnja ili u tastbini do drugog stupnja, stranka u pravnom poslu ili pravnom prieporu izmedju njega i zaklade, ili ako zbog drugih važnih razloga postoji opravdana sumnja u njegovu podpunu nepristranost, onda on nema prava glasa niti prava zastupanja zaklade, u koliko se to tiče dotičnog pravnog posla ili pravnog priepora.

§ 25.

Zakladna uprava dužna je najkasnije do kraja mjeseca ožujka svake godine podnieti ministarstvu nastave godištnje izvješće o svome radu u prošloj godini, zajedno sa bilancom, sastavljenom prema stanju na dan 31. prosinca.

§ 26.

Članovi zakladne uprave imaju pravo na primjerenu nagradu za svoj trud. Ako nagradu članovima zakladne uprave nije odredio sam zakladatelj, odmjerit će je ministarstvo nastave, prèma naravi i obsegu poslovanja zaklade.

§ 27.

Članovi zakladne uprave odgovaraju nerazdjelno za štetu, koja nastane za zakladu njihovim nezakonitim ili nepravilnim radom. Čim se utvrdi počinjena šteta, državno zastupničtvo poduzet će, na zahtjev zakladne oblasti (§ 7.), sve potrebne zakonske mjere radi naknade prouzrokovane štete i radi njezina osiguranja, napose predbilježbom prava zaloga na nekretnine odgovornih članova uprave.

§ 28.

Osim u slučajevima iz § 13. ministarstvo nastave može članove zakladne uprave razriešiti dužnosti i postaviti druge u svima slučajevima, kada ustanovi, da oni ne upravljaju zakladom prema pravilima, ili da rade očigledno na štetu zakladne imovine, osobito ako je proti njima bila više puta izrečena kazna, predvidjena u § 64.

§ 29.

Ministarstvo nastave upravlja neposredno samo onim zakladama, kod kojih je to odredjeno zakladnicom ili kad zakladnica ne sadržava glede uprave posebnu odredbu, a ministarstvo nastave nadje, da je za zakladu probitačnije,da ono neposredno upravlja tom zakladom.

Pod istim uvjetima mogu, uz predhodno odobrenje ministarstva nastave. i ostale zakladne oblasti (§ 7.) neposredno upravljati zakladama.

X. *Gospodarenje zakladnom imovinom*

1. O gospodarenju zakladnom imovinom uobće

§ 30.

Zakladna imovina uzdržava se od redovnih prihoda zaklade. Ako bi za uzdržavanje ili unapredjenje zakladne imovine bilo potrebno smanjenje te imovine, onda takvu razpoložbu zakladne uprave mora odobriti ministarstvo nastave, nakon predhodnog saslušanja zakladnog vieća.

Odobrenje ministarstva nastave potrebno je i slučaju, kad upravni troškovi prelaze 10% prihoda zakladne imovine.

§ 31.

Sve novčano poslovanje zaklade mora se vršiti preko Štedionice Nezavisne Države Hrvatske.

§ 32.

Zakladna imovina može se upotrebljavati samo za svrhe, odredjene zakladnicom, odnosno u slučajevima navedenim u § 13. za svrhe, odredjene u naredbi ministarstva nastave.

§ 33.

Prigodom podjeljivanja pomoći i podpora iz zakladne imovine uživaju, uz jednake uvjete, prednost sirotčad, zatim ratni nemoćnici i djeca.

§ 34.

Prepravke, prenaprave ili dogradnje postojećih zgrada, odnosno novogradnje, ako se vrše iz prihoda zakladne imovine, izvršuje zakladna uprava na temelju tehničkog nacrta i troškovnika, odobrenog od ministarstva prometa i javnih radova.

Ako bi gradjevni troškovi prelazili godištnji prihod zaklade, ili ako bi, ne prelazeći navedeni prihod, iznosili više od 100.000 Kuna, a nisu predvidjeni zakladnicom ili pravilima, potrebno je predhodno odobrenje ministarstva nastave.

§ 35.

Radovi, navedeni u § 34., izvršit će se, ako troškovi tih radova ne prelaze 50.000 Kuna, putem slobodne pogodbe ili javne jeftinbe, a ako prelaze navedenu svotu, mogu se vršiti samo putem javne jeftinbe.

Javna jeftinba vrši se prema postojećim zakonskim propisima o državnom računovodstvu. Oglas o jeftinbi proglasit će se u Narodnim novinama, samo ako vriednost dotičnih radova prelazi 150.000 Kuna. U ostalim slučajevima jeftinba će se oglasiti uobičajenim načinom preko obćinskog poglavarstva mjesta, gdje se nalazi zakladna uprava i gdje se imaju vršiti dotični radovi, zatim preko okolišnih obćina.

§ 36.

Svaka zakladna uprava dužna je osigurati zakladne zgrade protiv požara kod kojeg domaćeg osiguravajućeg družtva.

2. Zaduživanje, obterećivanje i otudjivanje zakladne imovine

§ 37.

Za zaduženje, obterećenje ili otudjenje nekretnina zaklade potrebno je odobrenje ministartsva nastave. Ovo odobrenje daje ministarstvo nakon predhodnog saslušanja zakladnog vieća.

§ 38.

Zakladne nekretnine mogu se prodavati samo putem javne dražbe, koja se vrši prema postojećim zakonskim propisima o državnom računovodstvu. I za ovu dražbu shodno vriedi propis § 35. st. 2.

3. Davanje zakladne imovine na uporabu

§ 39.

Stanbene zgrade, poslovne prostorije i slični predmeti mogu se izdavati na uporabu (najam ili zakup) putem slobodne pogodbe ili javne dražbe.

Ako je rok uporabe ugovoren na duže od tri godine, ugovor o uporabi mora odobriti ministarstvo nastave. U svima ostalim slučajevima, zakladna uprava dužna je o svim sklopljenim uporabnim ugovorima podnieti izvješće nadležnoj zakladnoj oblasti (§ 7.).

§ 40.

Poljoprivredna dobra mogu se davati u zakup samo putem javne dražbe, i to tako, da zakupoprimac preuzme zakupno dobro o jeseni, pošto se pobere ljetina i oberu plodovi s dotičnog dobra. Ovakav zakup mora trajati najmanje godinu dana.

§ 41.

Javna dražba (§§ 39. i 40.) vrši se prema postojećim zakonskim propisima o državnom računovodstvu. I za ovu dražbu shodno vriedi propis stavke 2. § 35.

§ 42.

O svakoj uporabnoj pogodbi ima se sastaviti pismeni ugovor, u koji se moraju napose unieti:

1. visina uporabnine;
2. trajanje uporabe;
3. stanje, u kojem je uporabni predmet predan uporabodavcu;
4. sve obveze uporaboprimca iz §§ 43. do 46., kao i svi ostali ugovorni uvjeti.

§ 43.

Uporabnina (najamnina odnosno zakupnina) mora se plaćati mjesečno unapried, najdalje do 10. dana svakog mjeseca, za koji se duguje.

§ 44.

Uporaboprimac je dužan upotrebljavati uporabni predmet prema ugovoru i održavati ga u onakvu stanju, u kakvu je ono bilo, kad se uselio.

§ 45.

Zâkladna uprava ima pravo odkazati uporaboprimcu uporabni ugovor:

1. ako uporaboprimac ne plati dužnu uporabninu u ugovorenom roku (§ 43.);
2. ako upotrebljava ili izkorišćuje uporabni predmet protivno njegovoj namjeni ili ugovoru ili ga inače namjerno kvari;

3. ako uporaboprimac, njegovi ukućani, podnajamnik, odnosno podzakupnik, ili njihovi ukućani, vode u uporabnom predmetu nećudoredan ili sablažnjiv život ili dopuštaju, da to drugi čine, ili ako svojim ponašanjem u uporabnom predmetu otežavaju u znatnoj mjeri stanovanje drugim uporaboprimcima u istom uporabnom predmetu;

4. ako uporaboprimac ili koji član njegove obitelji bude sudbenom osudom osudjen zbog kažnjiva djela, počinjenog na štetu zaklade.

§ 46.

U svim slučajevima odkaza (§ 45.) uporaboprimac je dužan izseliti se iz uporabnog predmeta i predati ga zakladnoj upravi, ili osobi, koju ona odredi, najdalje do izteka odkaznog roka. Ako to ne učini, dužan je platiti odgovarajuću uporabninu i odgovoran je za svu štetu, koja bi uslied toga nastala za zakladu.

§ 47.

Ako uporaboprimac u sporazumu sa zakladnom upravom ostane u uporabnom predmetu i nakon izminuća ugovornog roka, smatrat će se, da i dalje vriede uvjeti i obveze iz izteklog ugovora s tim, da svaka stranka ima pravo u svako doba odkazati uporabni ugovor tako, da on prestaje mjesec dana poslie odkaza.

§ 48.

Propisi §§ 39. do 47. ne će se primjenjivati kod zaklada, kod kojih su u zakladnici ili pravilima sadržani posebni propisi o davanju zakladne imovine na uporabu.

U svi ostalim slučajevima ministarstvo nastave može, ako to nadje potrebnim odnosno koristnim, za pojedine slučajeve dozvoliti odstupanje od navedenih propisa.

4. Koristonosno ulaganje zakladne imovine

§ 49.

Zakladna uprava dužna je, u koliko nije zakladnici ili pravilima što drugo odredjeno, zakladnu gotovinu, koja preostane nakon izplate nuždnih troškova i izdataka za zakladnu upravu, kao i za ostvarenje svrhe zaklade, odmah koristonosno uložiti u Štedionicu Nezavisne Države Hrvatske.

Za ulaganje zakladne imovine u nekretnine ili u vriednostne papire potrebno je predhodno odobrenje ministarstva nastave, u koliko u zakladnici ili u pravilima nije drugačije propisano.

XI. Zakladno vieće

§ 50.

Kod ministarstva nastave, kao vrhovne zakladne oblasti, osniva se zakladno vieće.

Zakladno vieće je pomoćni i savjetodavni organ ministarstva nastave. Zakladno vieće može i samo zakladnoj oblasti ili zakladnoj upravi stavljati priedloge, za koje drži, da su koristni za pojedine zaklade.

§ 51.

Ministarstvo nastave i velike župe dužni su saslušati zakladno vieće u svima važnijim pitanjima, koja se tiču zaklada, osim u slučajevima, koji su izričito u ovoj zakonskoj odredbi navedeni.

§ 52.

Zakladno vieće sastoji se od predsjednika i četiri člana, od kojih jedan mora biti viećnik Vrhovnog suda,

a jedan viećnik upravnog suda, dok će se ostali članovi uzimati izmedju stručnjaka ili poznatih dobrotvora. Njih imenuje na vrieme od tri godine Poglavnik.

§ 53.

Zakladno vieće drži svoje sjednice prema potrebi, a najmanje jedanput mjesečno.

Zakladno vieće može pravovaljano odlučivati, ako su prisutna barem tri člana, od kojih jedan mora biti viećnik Vrhovnog suda ili viećnik upravnog suda.

Zakladno vieće odlučuje većinom glasova. Kod jednake podjele glasova odlučuje glas predsjednika.

Ako je predsjednik spriečen, da prisustvuje sjednici, zamjenjuje ga član, koji je u odredbi o imenovanju odmah iza njega naveden.

§ 54.

Sjednicama zakladnog vieća prisustvuje kao izvjestitelj nadstojnik odsjeka ministarstva nastave ili njegov zamjenik, u čiji djelokrug spadaju zakladni poslovi.

§ 55.

Perovodju zakladnog vieća odredjuje ministarstvo nastave izmedju činovnika tog ministarstva.

Perovodja vodi zapisnik o radu zakladnog vieća. Zapisnik podpisuju svi prisutni članovi vieća, izvjestitelj i perovodja.

§ 56.

Visinu nagrade za sjednice članovima zakladnog vieća, izvjestitelju i perovodji, ustanovljuje ministarstvo nastave.

XII. Zakladni upisnici i ostale zakladne knjige

§ 57.

Ministarstvo nastave vodi glavni zakladni upisnik za sve zaklade u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, a velike župe vode poseban županjski zakladni upisnik o zakladama svoga područja po obrazcu, koji će propisati ministarstvo nastave.

Vodoravne stavke u upisnicima moraju biti dovoljno široke, da se mogu u njima upisivati sve promjene kod pojedinih zaklada kroz najmanje deset godina.

Ovi upisnici su javni. U njih se upisuju svi podatci iz zakladnice (naziv, svrha i imovina zaklade, ime zakladateljevo, uprava zaklade i slično).

§ 58.

Sve podatke za glavni zakladni upisnik i županjski zakladni upisnik moraju zakladne uprave dostaviti nadležnoj zakladnoj oblasti (57.) najdalje za tri mjeseca od osnutka zaklade. Ovo shodno vriedi i za sve naknadne promjene kod pojedinih zaklada.

§ 59.

Kad nadležna velika župa odobri osnutak i pravila neke zaklade sa svojega područja (§ 7.), zaklada se mora odmah upisati u županjski zakladni upisnik, a zatim treba podnieti ministarstvu nastave ovjerovljeni priepis zakladnice i pravila sa svim potrebnim podatcima, radi upisa zaklade u glavni zakladni upisnik. Ovo vriedi i za naknadne promjene pravila.

§ 60.

Svaka zakladna uprava mora voditi sliedeće knjige:

1. popisnik imovine, u koji se upisuje cjelokupna zakladna imovina, kao i sve naknadne promjene i kretanja imovinskog stanja;

2. blagajnički dnevnik, u koji se dnevno upisuju svi primitci i izdatci;

3. poštansku knjigu za primanje i predaju novca, vriednosnih papira i ostalih vriednota;

4. knjigu sjedničkih zapisnika za upisivanje zaključaka zakladne uprave;

5. uručbeni zapisnik, u koji se pod rednim brojevima unosi sve zakladno dopisivanje.

Prema potrebi mogu se uvesti i druge pomoćne knjige.

Oblik i način vodjenja knjiga, navedenih u stavci 1., propisuje ministarstvo nastave, a oblik i način vodjenja knjiga, navedenih u stavci 2., propisuje sama zakladna uprava, ako ih je ona sama uvela; u ostalim slučajevima njihov oblik i način vodjenja propisuje ministarstvo nastave.

Sve navedene knjige moraju biti potvrdjene od prvomolbene upravne oblasti, nadležne prema mjestu sjedišta zaklade.

§ 61.

Ako zakladna uprava vodi poslove više zaklada, propropisane zakladne knjige (§ 60.) mogu služiti za više zaklada, ali se moraju voditi tako, da se može u svako doba točno ustanoviti poslovanje i imovinsko stanje svake pojedine zaklade.

§ 62.

Ako je uprava zaklade povjerena kojoj javnoj oblasti ili javnoj ustanovi (§ 16.), ova mora voditi propisane zakladne knjige odvojeno od ostalih svojih poslova.

XIII. Nadzor nad zakladama

§ 63.

Ministarstvo nastave, kao vrhovna zakladna oblast nad svim zakladama u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, zatim velike župe za zaklade svoga područja (§ 7.), mogu vršiti, po svojim organima, pregled poslovanja pojedinih zaklada, na teret upravnih troškova dotične zaklade.

Ako je navedeni pregled prouzrokovao neki član uprave, svojim nezakonitim ili nepravilnim radom, on je dužan te troškove naknaditi zakladi.

XIV. Kazne

§ 64.

Zakladna oblast (§ 7.) kaznit će članove zakladne uprave zbog povrede propisa ove zakonske odredbe globom do 10.000 Kuna. Ovo vriedi i za organe postavljene od zakladne uprave.

Izrečena globa ubire se u korist zaklade, i ona ne izključuje kazneno-pravnu i gradjansko-pravnu odgovornost zbog štete, počinjene zakladi nezakonitim ili nepravilnim radom dotičnih osoba.

XV. Prelazne i zaključne odredbe

§ 65.

Kad ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, prestaju vriediti svi propisi o predmetima, uredjenim ovom zakonskom odredbom, u koliko njome nije drugačije odredjeno (§§ 66. do 69.).

§ 66.

Propisi posebnih zakona o ustrojstvu, svrsi i upravi pojedinih postojećih zaklada ostaju i dalje na snazi, ali i te zaklade podpadaju pod vrhovni nadzor ministarstva nastave prema propisima ove zakonske odredbe.

§ 67.

Glede zaklada za katoličke, islamske i protestantske vjerske svrhe, ostaju na snazi dosadašnji propisi, kako za postojeće tako i za zaklade, koje će se u buduće osnovati.

§ 68.

Za zaklade, kojima upravljaju sveučilištne oblasti, vriede propisi zakonske odredbe o hrvatskom sveučilištu od 23. listopada 1941. broj CCCLIX-1433-Z-1941. s preinakom od 5. studenoga 1941. broj CCCLXXXIX-1960-Z-1941., ali vrhovni nadzor nad tim zakladama vrši takodjer ministarstvo nastave.

§ 69.

Postojeće zaklade, koje djeluju na području jedne velike župe, predat će se, kad ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, dotičnoj velikoj župi, radi daljeg odpravljanja zakladnih poslova prema ovoj zakonskoj odredbi.

§ 70.

Zakladne uprave onih zaklada, koje su osnovane prije nego ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, a koje još nisu u zemljištnim knjigama upisane kao vlastnice svojih nekretnina, dužne su zatražiti uknjižbu, propisanu u § 18., najdalje za tri mjeseca od dana, kada ova zakonska odredba zadobije pravnu moć.

§ 71.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu nastave, koje će propisati sve, što nadje potrebnim za pravilnu provedbu ove zakonske odredbe. Ministarstvo nastave u suglasju s ministarstvom pravosudja i bogoštovlja mjerodavno će tumačiti propise ove zakonske odredbe.

§ 72.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 17. veljače 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LIII-431-Z-1942.

Za ministra nastave
Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 20. veljače 1942. broj 42.

Na temelju § 91. zakonske odredbe o preinakama i nadopunama zakona o biljegovini i pristojbama od 30. ožujka 1911. sa svim kasnijim izmjenama i dopunama od 30. prosinca 1941. broj CDLXXVIII-2360 Z-1941. (Narodne novine od 1. siečnja 1942. broj 1) izdajem ovu

NAREDBU*

o preinakama i nadopunama biljegovnog i pristojbenog propisnika od 6. studenoga 1923. sa svim njegovim kasnijim preinakama i nadopunama

§ 1.

K tarifnom broju 2.

U točki 3. člana 34. biljegovnog i pristojbenog pravilnika mjesto rieči: »4 dinara« stavljaju se rieči: »5 Kuna«.

§ 2.

K tarifnom broju 5.

U članu 36 brišu se točke 2. i 3., a točke 4., 5., 6., 7. i 8. postaju točkama 2., 3., 4., 5. i 6.

§ 3.

K tarifnom broju 8.

U točkama 2. i 4. člana 38. mjesto rieči: »0.50 dinara« stavljaju se rieči »Kuna 3.—«, a u točki 6. mjesto rieči: »10.— dinara« stavljaju se rieči: »Kuna 20.—«.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 10. ožujka 1942. broj 57.

§ 4.

K tarifnom broju 9.

U članu 39. briše se točka 3.

§ 5.

K tarifnom broju 12.

Na kraju točke 2. člana 42. iza slova b) mjesto zareza stavlja se slovo i, a slova: »i g)« brišu se.

Točka 60. člana 42. briše se: U točki 62. ovog člana mjesto: »0.4%« stavlja se: »0.6%«, mjesto: »0.2%« stavlja se: »0.3%«, mjesto: »0.1%« stavlja se: »0.15%«.

§ 6.

K tarifnom broju 17.

Točka 4 člana 46. preinačuje se i glasi:

»4. U slučajevima, gdje se zamjena zemljišta obavlja povodom službene komasacije, ne će se naplatiti pristojba na tako obavljeni prienos, osim u slučaju, ako je razlika vriednosti izmedju oba zemljišta veća za 50%«.

Točka 5. ovog člana briše se, a točke 6., 7. i 8. postaju točkama 5., 6. i 7.

§ 7.

K tarifnom broju 34.

Druga rečenica točke 5. člana 56. preinačuje se i glasi:

»Ako se ovako ne postupi, osudit će se nerazdjelno posjednik i izdatnik računa.«

§ 8.

K tarifnom broju 42.

U točki 1 člana 61. mjesto rieči: »po 2.— dinara«, stavljaju se rieči: »po 10 Kuna«, a mjesto rieči: »po 10.— dinara« stavljaju se rieči: »po 20 Kuna.«

§ 9.

K tarifnom broju 51.

U točki 2. člana 68. mjesto rieči: »u 400.— dinara« stavljaju se rieči: »od Kuna 2.500.—«.

§ 10.

K tarifnom broju 52.

Točka 6. i druga stavka točke 7. člana 69. brišu se, a točke 7. i 8. postaju točkama 6. i 7.

§ 11.

K tarifnom broju 52.a)

Član 69.a) briše se.

§ 12.

K tarifnom broju 57.

U točki 2. člana 74. mjesto rieči: »10.— dinara«, stavljaju se rieči: »20 Kuna«, a mjesto rieči: »5.— dinara« stavljaju se rieči: »10 Kuna«.

§ 13.

K tarifnom broju 60.

Tarifnom broju 60. dodaje se novi član 77., koji glasi:

»1. Biljegovine na prijavu i odjavu putnika naplaćuju mjestne redarstvene oblasti u biljezima, koji se

imaju na prijavnicama odnosno odjavnicama (za svratišta, konačišta i ljetnikovce) propisno poništiti.

2. Ova se biljegovina naplaćuje i od gostiju, koji dolaze u različita kupališta i lječilišta na području Nezavisne Države Hrvatske radi liečenja ili oporavka.«

§ 14.

K tarifnom broju 61.

Tarifnom broju 61. dodaje se novi član 78., koji glasi:

»1. Pristojba na izravno rodeću lozu plaća se u gotovu.

2. Ovu pristojbu odmjeruju i ubiru porezni uredi na temelju prijava, koje su dužni vlastnici odnosno posjednici izravno rodeće loze podnieti u svrhu odmjere onom poreznom uredu, na području kojeg leži dotični vinograd.

3. Na temelju prošlogodištnjeg propisa porezni uredi pozvat će svake godine najkasnije do 15. svibnja sve vlastnike ili posjednike vinograda s izravno rodećom lozom, da do kraja svibnja podnesu prijave o veličini, katastralnim brojevima čestica i o broju čokota izravno rodeće loze, koji su zasadjeni na ovim česticama.

4. Ako pojedini obveznici ove pristojbe ne podnesu prednje prijave do odredjenog roka, porezni uredi će odmjeriti pristojbu u visini prošlogodištnje odmjere, a prema podatcima iz prošlogodištnjeg popisa obvezanika.

5. Svaka sadnja novog vinograda izravno rodeće loze odnosno svako proširenje već zasadjenog vinograda ima se prijaviti do konca svibnja svake godine. Ob-

vezanik, koji propusti podnieti prijavu, kaznit će se prema propisima člana 52. zakona o biljegovini i pristojbama.

6. Nadzor nad pravilnom prijavom broja čokota izravno rodeće loze vodit će organi financijalne straže.«

§ 15.

K tarifnom broju 90.

U točki 2. člana 98. mjesto rieči: »100.— dinara«, stavljaju se rieči: »200 Kuna«, a mjesto rieči: »200.— dinara« stavljaju se rieči: »400 Kuna«.

§ 16.

K tarifnom broju 98.

U drugoj stavci točke 1. i u točki 4. člana 101. mjesto rieči: »200.— dinara« stavljaju se rieči: »500 Kuna.«

U točki 5. mjesto rieči: »20.— dinara« stavljaju se rieči »50 Kuna«, a mjesto rieči: »200.— dinara« stavljaju se rieči »500 Kuna«.

U točki 7. mjesto rieči: »20.— dinara« stavljaju se rieči: »50 Kuna.«

§ 17.

K tarifnom broju 99.

U točki 1. člana 102. mjesto rieči: »5.— dinara« stavljaju se rieči: »10 Kuna«.

Točka 4. ovog člana briše se, a točke 5., 6., 7. i 8. postaju točkama 4., 5., 6. i 7.

§ 18.

K tarifnom broju 99.a)

U članku 103. briše se točka 3. i ljestvica za proračun pristojbe iza točke 44.

U drugoj stavci točke 5. mjesto rieči: »10 na sto« stavlja se: »10%«.

U točki 6. mjesto rieči: »20 na sto« stavlja se: »20%«.

U drugoj stavci točke 10. mjesto rieči: »20 na sto« stavlja se: »20%«.

Utočki 21. mjesto rieči: »20 na sto« stavlja se: »20%«.

Točka 44. preinačuje se i glasi:

»Općinske pristojbe na ulaznice mogu se naplaćivati samo na iznos od 20% odnono 10% državne pristojbe, a ne i na nadzornu pristojbu.«

§ 19.

K tarifnom broju 99.g)

U točki 3. člana 105. mjesto rieči: »20 dinara« stav ljaju se rieči: »30 Kuna«.

§ 20.

K tarifnom broju 101.

U prvoj stavci točke 108. člana 107. pod brojevima 1), 2) i 3) mjesto rieči: »0.20 dinara (20 para dinarskih)«, odnosno »0.10 (deset para dinarskih)« odnosno »0.5 (pet para dinarskih)« stavljaju se rieči: »0.40 Kuna (četrdeset banica)«, odnosno »0.20 Kuna (dvadeset banica)« odnosno »0.10 Kuna (deset banica).«

U prvoj stavci točke 108. iza broja 2) dodaje se novi broj 3), koji glasi:

»3) na linijama, oglašenim za nekonkurentne državnim željeznicama, po 0.10 Kuna (deset banica) od podvoznog sredstva i predjenog kilometra.«

Dosadašnji broj 3., prve stavke točke 108. postaje brojem 4.

Ljestvica u trećoj stavci točke 108. preinačuje se i glasi:

»do 0.5 tona	Kuna	600.—
preko 0.5 do 1 tone	„	1.200.—
preko 1 do 2 tone	„	1.800.—
preko 2 „ 3 tone	„	2.500.—
preko 3 „ 4 tone	„	3.200.—
preko 4 „ 5 tona	„	4.000.—
preko 5 „ 6 tona	„	5.000.—

Za svaku, makar i započetu, daljnju tonu, plaća se još po Kuna 1.000.—, a za svaku prikolicu paušalno godištnje još po Kuna 1.000.—«

§ 21.

K tarifnom broju 101.b)

Tarifnom broju 101.b) dodaje se novi član 108.a), koji glasi:

»1) Pristojbu na zakupninu lovišta plaća zakupnik, a na izlučena lovišta vlastnik lovišta.

2) Ovu pristojbu odmjeruju gradska odnosno občinska poglavarstva, a ubiru je u gotovu nadležni porezni uredi.

3) Gradska odnosno občinska poglavarstva dužna su svake godine do 1. srpnja dostaviti nadležnom poreznom uredu izkaz o svim lovištima svojega područja.

Za zakupljena lovišta treba u izkazu označiti ime i prezime zakupca, iznos godištnje zakupnine lovišta i odpadajući iznos ove pristojbe, a za izlučena lovišta ime i prezime vlastnika lovišta, površinu lovišta i odpadajući iznos pristojbe.

4) Ako u kojoj obćini ne bi bilo takovih lovišta, ima se podnieti izvješće o tome.

5) Porezni uredi dužni su o izvršenoj odmjeri obaviestiti odmah stranku odlukom ili platežnim nalogom.

Ova pristojba mora se platiti u roku od 15 dana poslie uručenja odluke ili platežnog naloga.«

§ 22.

K tarifnom broju 110.a)

Tarifnom broju 110.a) dodaje se novi član 112.a), koji glasi:

»1) Pristojbu za razkošne i lovačke pse odmjeruju i naplaćuju u gotovu porezni uredi na temelju prijave odnosno izvršenog popisa pasa.

2) Vlastnici razkošnih pasa moraju ovu pristojbu platiti u četvrtgodištnjim obrocima do 15. siečnja, 15. travnja, 15. srpnja i 15. listopada. Tko ovu pristojbu pravovremeno u naznačenim rokovima ne plati, kaznit će se prema propisima člana 52. zakon o biljegovini i pristojbama.

Za psa, nabavljenog u toku godine, dužan je vlastnik platiti pristojbu u roku od 15 dana poslie nabave.

3) Okolnost, da pas u toku godine ugine ili bude otudjen, ne rješava prijašnjeg vlastnika obveze da plati podpunu pristojbu za tu godinu.«

§ 23.

K tarifnom broju 236.

U točkama 4. i 15. člana 184. mjesto rieči: »50 dinara« stavljaju se rieči: »75 Kuna«.

§ 24.

K tarifnom broju 279.

U točki 2. člana 196. mjesto rieči: »200.— dinara« stavljaju se rieči: »500 Kuna«.

§ 25.

Gdje god su u biljegovnom i pristojbenom pravilniku upotriebljeni izrazi, koji su protivni duhu hrvatskog jezika i koji ne odgovaraju sadašnjem državnom uredjenju, osobito rieči: »Nj. V. Kralj«, »Jugoslavija«, »Ministar financija«, »Ministar inostranih poslova«, »Ministar trgovine i industrije«, »Ministar poljoprivrede«, »Ministarstvo financija«, »financijska direkcija«, »Poreska uprava«, »Odjeljak financijske kontrole«, »Državni savet«, »Odelenje poreza«, »financijska kontrola«, »Budžet«, »Zakon o taksama«, »takseni i pristojbeni pravilnik«, »poreski«, »policijski«, »Opština«, »državna kasa«, »izvršna presuda«, »nadleštvo«, »žalba«, »stepen«, »vlast«, »dinara«, »para«, »industrijska po-

duzeća«, »fabrička poduzeća«, »fabrika«, »filijala«, »inostranstvo«, »sopstvenik«, »ekspedovanje«, »garancija«, »akcionarski«, »akcija«, »apoteka«, »akt«, »aktivan službenik«, »agencija«, »firma«, »kapital«, »banja«, »blagovremen«, »delovodni protokol«, »delegat«, »licitacija«, »egzekutivan«, »definitivan«, »deponovati«, »registar«, »formular«, »tabak«, »hartija od vrednosti«, »taksena marka«, »industrija«, »komisija«, »provizija«, »penzija«, »prinadležnost«, »razrez«, »rezerva«, »fond«, »specijalan«, »srez«, tabela«, »transport«, »teritorij«, i »varoš«, zamjenjuju se riečima: »Poglavnik«, »Nezavisna Država Hrvatska«, »državni rizničar«, »ministar vanjskih poslova«, »ministar za obrt, veleobrt i trgovinu«, »ministar seljačkog gospodarstva«, »Državna riznica«, »rizničko upraviteljstvo«, »porezni ured«, »razdjel financijalne straže«, »upravni sud«, »odjel za državne prihode«, »financijalna straža«, »proračun«, »zakonu o biljegovini i pristojbama«, »biljegovni i pristojbeni propisnik«, »porezni«, »redarstveni«, »obćina«, »državna blagajna«, »pravomoćna osuda«, »ured«, »utok«, »stupanj«, »oblast«, »Kuna«, »banica«, »veleobrtna poduzeća«, »tvornička poduzeća«, »tvornica«, »podružnica«, »inozemstvo«, »vlastnik«, »odprema«, »jamčevina«, »dioničarski«, »dionica«, »ljekarna«, »spis«, »djelatni službenik«, »poslovnica«, »tvrdka«, »glavnica«, »kupalište«, »pravodoban«, »uručbeni zapisnik«, »izaslanik«, »jeftimba«, »ovršni«, »konačan«, »položiti«, »očevidnik«, »obrazac«, »arak«, »vriednostni papir«, »biljeg«, »veleobrt«, »povjerenstvo«, »providba«, »mirovina«, »beriva«, »odmjera«, »pričuva«, »zaklada«, »poseban«, »kotar«, »ljestvica«, »prievoz«, »područje« i »grad«.

§ 26.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama* a njezini se propisi imaju primjenjivati od 1. siečnja 1942.

U Zagrebu 19.veljače 1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Broj: 386-Z-1942.

* Narodne novine od 21. veljače 1942. broj 43.

Na temelju § 15. Naredbe o pitomištu »Djački dom stručnih škola Nezavisne države Hrvatske u Zagrebu« od 31. prosinca 1941. god. broj 2248-Z-1941,. izdajem sliedeći

PROPISNIK

o uvjetima primanja u pitomište, o dužnostima i pravima osoblja Djačkog doma, te o kućnom i stegovnom redu

Primanje u pitomište

§ 1.

Broj pitomaca, koji će moći biti primljeni u pitomište s obzirom na razpoloživa mjesta, odredjivat će starateljski odbor. U dom se primaju pripadnici Nezavisne Države Hrvatske.

§ 2.

Mjesta u pitomištu su plaćevna i bezplatna. O podjeljivanju bezplatnih mjesta odlučuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu na priedlog starateljskog odbora. Prvenstvo imaju siromašni učenici, koji su postigli u školi izvrštan uspjeh i dobrog su vladanja.

§ 3.

Pitomci mogu ostati u pitomištu samo dotle, dok njihov uspjeh i vladanje u školi kao i izpunjavanje obveza prema Zavodu u svemu odgovaraju propisima ovoga propisnika.

Za vrieme velikih školskih praznika, ne mogu pitomci ostati u pitomištu.

§ 4.

Uplate za uzdržavanje plaćaju se mjesečno unapried, i to najdulje do petnaestog dana u mjesecu. Uplate se vrše u upraviteljstvu pitomišta.

Blagajna pitomišta će novcem razpolagati prema čl. 26. ovoga propisnika.

Prigodom upisa pitomaca, koji plaćaju, roditelji njihovi ili skrbnici daju pismenu izjavu, da će odredjene mjesečne prinose uredno plaćati. Izjava glasi:

Obvezujem se, da ću za svojega sina . . . . . . učenika . . . . razreda Državne . . . . škole u Zagrebu redovno plaćati do 15. dana svakog mjeseca Upraviteljstvu . . . . škole mjesečno unapried po Kn . . . . . . za njegovo izdržavanje u pitomištu (za stan, hranu, ogrjev, razsvjetu i pranje rublja).

U . . . .

Podpisi dvaju svjedoka — Podpis roditelja ili skrbnika

§ 5.

Pitomci, kojih roditelji ili skrbnici u roku od 8 dana poslie prve opomene ne uplate mjesečni prinos, uklanjaju se iz pitomišta, a upraviteljstvo će poduzeti sve mjere za utjerivanje duga.

§ 6.

Kada pitomac stupi u pitomište u prvoj polovici mjeseca, plaća se za njega cieli mjesečni prinos, a kada stupa u pitomište u drugoj polovici mjeseca, plaća se polovina mjesečnog prinosa. Pitomac, koji bi napustio

pitomište u drugoj polovici mjeseca, kao i za vrijeme školskih blagdana, plaća pitomištni prinos za cieli mjesec. Stipendisti plaćaju u svakom slučaju za cieli mjesec.

Upraviteljstvo i osoblje

a) Upravitelj

§ 7.

Upravitelj upravlja pitomištem: on je za rad i pravilno poslovanje pitomišta odgovoran ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu.

Upravitelj upravlja svim poslovima pitomišta, a navlastito mu je stavljeno u dužnost:

1. da bdije nad održavanjem kućnog reda i stegovnih propisa;
2. da se brine za tjelesno i duševno zdravlje i razvoj pitomaca;
3. da vodi dopisivanje i s roditeljima pitomaca;
4. da upućuje sveukupno osoblje pitomišta u vršenje dužnosti;
5. da čuva imovinu pitomišta;
6. da vrši neposredni nadzor nad gospodarstvom pitomišta;
7. da nadzire priredjivanje i izdavanje hrane;
8. da vodi pisarničke poslove pitomišta;
9. da podnosi ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu, redovite mjesečne izvještaje o upravi, o napredku i vladanju pitomaca i o obćem stanju pitomišta;
10. da putem starateljskog odbora šalje ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu sve priedloge za imenovanje potrebnog osoblja pitomišta;
11. da sastavlja priedlog godištnjeg proračuna pitomišta.

§ 8.

Upravitelj pitomišta ne smije uz redovite dužnosti u pitomištu imati ni jednu drugu službu izvan pitomišta.

§ 9.

Upravitelju pripada, uz beriva prema zakonskoj odredbi o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih službenika od 27. studenoga 1941., stan, ogrjev, razsvjeta, učenička hrana za njega, za njegovu ženu i djecu i posluga u pitomištu, te pranje rublja.

b) Gospodarstvenik (ekonom)

§ 10.

Gospodarsvenik vodi računske knjige, propisane u § 29. ovoga propisnika, vrši blagajničko poslovanje pitomišta i opravdava sve primitke i izdatke.

1. On nabavlja s upraviteljem sve potrebštine za pitomište uz pismene temeljnice, u smislu propisa;

2. čuva spremište goriva i zaliha živežnih namirnica;

3. upisuje svakog dana primljenu i izdanu robu i namirnice;

4. izdaje svakog dana domaćici živežne namirnice i gorivo, u prisutnosti upravitelja, a prema brojčanom stanju pitomaca i osoblja, prema zahtjevnici;

5. kupuje svakog dana sitnu robu na trgu, zajedno s domaćicom;

6. sastavlja za svaki mjesec unapried, zajedno s liečnikom i domaćicom, jelovnik, koji odobrava upravitelj;

7. odredjuje bolestnim pitomcima posebnu hranu, prema liečničkoj odredbi;

8. nadzire potrošak vode, plina, električne struje i drvenog ugljena;

9. vodi točno našastar namještaja, stavlja priedloge u pogledu izmjene trošnih predmeta i u pogledu nabavljanja novih;

10. nadzire nastanbu sveukupne mužke posluge;

11. podnosi krajem školske godine ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu godištnji zaključni račun, koji supodpisuje upravitelj pitomišta.

Obavlja i sve druge slične poslove, koji spadaju po svojoj naravi u djelokrug rada gospodarstvenika.

§ 11.

Gospodarstveniku pripada stan, ogrjev, razsvjeta, pranje rublja, učenička hrana za njega, njegovu ženu i djecu, te posluga u pitomištu.

c) Nadglednik (prefekt)

§ 12.

Nadglednik je dužan:

1. da nadzire ustajanje i lieganje pitomaca, njihov odlazak u školu i dolazak iz škole;

2. da nadzire dieljenje hrane u blagovaonici;

3. da nadzire pitomce za vrieme učenja i odmora;

4. da razporedjuje prednjake spavaonica;

5. da prati napredak pitomaca i njihov redoviti polazak obuke;

6. da prati zdravstvene prilike u pitomištu;

7. da prati ponašanje pitomaca u pitomištu i izvan pitomišta i da promatra njihove moralne osobine;

8. da bilježi u dnevnik pitomišta opažanja o pitomcima i prilikama u pitomištu;

9. da pomaže upravitelju u pisarničkim poslovima i u dopisivanju s roditeljima;

10. da u izvanrednim zgodama daje pitomcima dozvolu za izlazak iz pitomišta;

11. da se brine, kako bi u svim prostorijama pitomišta, uviek vladao uzoran red i čistoća.

§ 13.

Nadglednicima pripada stan, ogrjev, razsvjeta, učenička hrana, posluga u pitomištu, te pranje rublja.

d) Podučavatelj (korepetitor)

§ 14.

Podučavatelj je dužan:

1. da pazi na vladanje pitomaca;
2. da se brine o udovoljavanju pitomaca školskim dužnostima;
3. da bude prisutan, kad se pitomci pripravljaju za školu;
4. da protumači pitomcima nerazumljive zadatke iz pojedinih predmeta;
5. da slabije pitomce redovno pripravlja za školu;
6. da bude prisutan, kada se pitomci spremaju u školu, na šetnju, na zabavu, u kazalište ili na igru;
7. da bude prisutan kod ustajanja, pranja, čišćenja, blagovanja, lieganja i kupanja pitomaca;
8. da u saobraćaju s pitomcima postupa obzirno i taktično;
9. da pitomce, ako uztreba, savjetuje, a ako pogrieše, opomene;
10. da čuva ugled pitomišta;
11. da javi nadgledniku, ako pitomac oboli.

§ 15.

Za rad u pitomištu pripada podučavatelju stan i hrana s učenicima, ogrjev, svjetlo, pranje rublja, posluga i primjerena nagrada, koju odredjuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu na priedlog upraviteljev.

e) Liečnik

§ 16.

Liečnik je dužan:

1. da pitomce kod stupanja u pitomište pregleda;
2. da se brine za zdravlje pitomaca;
3. da nadzire higijenske prilike u pitomištu, a napose u kuhinji;
4. da sudjeluje kod sastavljanja jelovnika za pitomce s osobitim obzirom na njihovu pravilnu prehranu;
5. da pruža prvu pomoć oboljelim pitomcima, da ih lieči u slučaju lakšeg oboljenja i da ih, u slučaju težeg oboljenja, upućuje u bolnicu ili roditeljima u kućnu njegu;
6. da tokom godine drži predavanja iz higijene, u dogovoru s upraviteljem pitomišta.

§ 17.

Za svoj rad prima liečnik honorar, koji odredjuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

f) Domaćica

§ 18.

Domaćica upravlja kuhinjom pitomišta (pod nadzorom upravitelja), napose:

1. kuha te razporedjuje i nadzire rad u kuhinji i rad kuhinjske posluge;

2. sastavlja svakog dana zahtjevnicu živežnih namirnica;
3. preuzima svakog dana živežne namirnice prema zahtjevnici;
4. kupuje svakog dana na trgu sitnu robu, zajedno s gospodarstvenikom;
5. vodi kuhinjsku knjigu, u koju unosi svakog dana zahtjevnicu, jelovnik i svoja opažanja;
6. sastavlja s gospodarstvenikom i liečnikom jelovnik, koji odobrava upravitelj;
7. predlaže svakog mjeseca izkaz potrebnih živežnih namirnica;
8. vodi točno našastar kuhinje i rubenine i stavlja priedlog glede izmjene trošnih predmeta i glede nabavljanja novih;
9. nadzire sabiranje, pranje i krpanje rubenine;
10. nadzire nastanbu kuhinjske i ostale ženske posluge;
11. brine se, da u kuhinji i kuhinjskim nuzprostorijama vlada uzoran red i čistoća i izdaje u tom pogledu posluzi potrebne naloge, te vrši sve druge poslove, koji po svojoj naravi spadaju u djelokrug kuhinje.

§ 19.

Domaćici pripada stan, hrana, ogrjev, razsvjeta, pranje rublja, te posluga u pitomištu.

g) Pomoćno osoblje

§ 20.

Pomoćno osoblje dužno je:
1. da izvršava naloge predpostavljenih,
2. da obavlja odredjeni rad bezuvjetno i najsavjestnije;

3. da bude u saobraćaju s pitomcima uljudno;
4. da ne prekorači granice službenog odnosa prema pitomcima;
5. da čuva našastar pitomišta;
6. da ponašanjem u pitomištu i izvan pitomišta čuva ugled pitomišta.

§ 21.

Pomoćno osoblje podredjeno je upravitelju pitomišta, koji ga zbog propusta u dužnosti može kazniti:
1. opomenom;
2. odpustom, uz odobrenje ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 22.

Pomoćnom osoblju pripada uz redovite prihode, postelja u spavaonici za poslugu (postoji posebna spavaonica za mužku, posebna za žensku poslugu), ogrjev, razsvjeta, pranje rublja i učenička hrana.

§ 23.

Pomoćno osoblje bit će za vrieme obavljanja rada propisno obučeno, prema pravilima starateljskog odbora, na teret proračuna pitomišta.

h) Starateljski odbo,r

§ 24.

Starateljski odbor je neposredni i savjetodavni nadzorni činbenik pitomišta. Članovi starateljskog odbora vrše neposredni nadzor na cielim poslovanjem pitomišta, vrše pregled imovnog stanja svih knjiga, skontraciju blagajne, te o tome šalju izvještaj ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu, koje daje razrješnicu.

§ 25.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu odredjuje svim članovima starateljskog odbora za njihov rad jednaki honorar, koji se unosi u godištnji proračun pitomišta.

Knjigovodstvo i blagajničko poslovanje

§ 26.

Mjesečne uplate pitomaca, koji plaćaju, vrše se u upraviteljstvu pitomišta, koje ih dostavlja Glavnoj državnoj blagajni kao državni prihod.

§ 27.

Izdatci iz navjere državnog proračuna, predvidjeni za izdržavanje Djačkog doma stručnih škola Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu, vrše se po propisima zakona o državnom računovodstvu.

Izdatci od ostalih nepredvidjenih prihoda (pomoći i slično) vrše se nakon predhodnog odobrenja ministra za obrt, veleobrt i trgovinu i državnog rizničara.

§ 28.

Za svaki primitak i izdatak u novcu, predmetima ili namirnicama mora postojati pismena izprava u smislu postojećih propisa. Sve temeljnice, na temelju kojih se knjiži, moraju biti ovjerovljene od upravitelja pitomišta i podpisane od za to odredjenog rukovaoca. Temeljnice za knjiženje moraju biti sredjene vremenskim redosliedom po danima knjiženja i čuvane u pismohrani knjigovodstva

§ 29.

Pregled imovnog stanja pitomišta obavljat će se po propisima zakona o državnom računovodstvu. Sve potrebne knjige knjigovodstva moraju se voditi uredno, a poslovne dogadjaje valja odmah knjižiti.

Pitomište je dužno voditi:

1. knjigu blagajne, u koju se knjiže svi primitci i izdatci u novcu;
2. knjigu namirnica;
3. knjigu dnevnog kupovanja živežnih namirnica;
4. knjigu potrošnog materijala;
5. knjigu dužnika i vjerovnika;
6. knjigu pokretnog našastara;
7. knjigu nepokretnog našastara.

§ 30.

Dnevno kupovanje živežnih namirnica ima se voditi u posebnoj knjizi dnevnog kupovanja i mjesečno zaključivati. Rukovalac podnosi dnevno, nakon izvršene kupnje živežnih namirnica na trgu, pismeni obračun o izvršenoj kupnji upravitelju pitomišta, koji taj obračun potvrdjuje i daje svoju suglasnost.

§ 31.

Cjelokupno blagajničko poslovanje vodi se u upraviteljstvu Djačkog doma stručnih škola Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu. Upravitelj pitomišta dužan je redovito krajem svakog mjeseca obavljati pregled blagajne i svih knjiga, koje se mjesečno zaključuju.

§ 32.

Izvještaj o poslovanju podnosi upraviteljstvo pitomišta krajem svake proračunske godine.

§ 33.

Sve nabave imaju se obaviti po propisima zakona o državnom računovodstvu sa svim njegovim izmenama i dopunama.

Neposredne nabave naručuju se kod dobavljača zahtjevnicama tako, da se izpišu na listu sve potrebne stvari, od čega priepis ostaje u posebnoj knjižici za naručbe. Zahtjevnicu podpisuje upravitelj i gospodarstvenik pitomišta.

Računu za izplatu dobavljač mora priložiti zahtjevnicu.

Za unutarnje potrebe u pitomištu, za uzimanje namirnica i ostale potrošne robe iz skladišta pitomišta, takodjer služi zahtjevnica, koju podpisuje domaćica.

§ 34.

Upravitelj pitomišta nadzire izdavanje živežnih namirnica domaćici pitomišta prema brojnom stanju osoba, koje su na hrani. Zahtjevnicu podpisuje domaćica.

§ 35.

Izlučivanje dotrajalih predmeta izvršit će upravitelj pitomišta prema priedlogu gospodarstvenika, domaćice i nadglednika i o tome će obaviestiti ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

Kućni red

§ 36.

Svi pitomci Djačkog doma imadu iste dužnosti i ista prava, bez obzira na to, da li su primljeni bezplatno ili plaćaju obskrbu.

§ 37.

Pitomac, primljen u pitomište, ima se okupati i podvrći liečničkom pregledu, izpuniti prijavnicu za prijavni ured i predati je nadgledniku.

§ 38.

Svaki pitomac mora donieti u pitomište:
4 ručnika,
2 jastučnice,
4 ponjave,
2 pokrivača (ljetni i zimski), dovoljan broj rublja, papuče, sapun, četku za zube, češalj i pribor za čišćenje odiela i obuće.

Rubenina mora biti obilježena početnim slovima imena i prezimena pitomca. Istim slovima obilježeni su i svi predmeti, kojima se pitomac služi u pitomištu.

§ 39.

Kovčege i slično ne smije pitomac držati u spavaonici pitomišta. Za pohranu takvih predmeta odredit će upraviteljstvo pitomišta posebno mjesto.

§ 40.

Novac i vrednote ne smije pitomac držati kod sebe, već ih mora predati upravitelju pitomišta u pohranu.

§ 41.

Za nabavu školskih potrebština i za popravke odjeće i obuće imaju roditelji pitomaca mjesečno — tokom godine — položiti upraviteljstvu pitomišta odredjenu svotu, o kojoj će upraviteljstvo krajem godine dati obračun.

§ 42.

U svim prostorijama pitomišta moraju pitomci održavati red i čistoću, a prije ulaza u zgradu dužni su očistiti obuću.

§ 43.

Pitomci moraju svakog tjedna očistiti svoju odjeću i izvršiti na njoj sitne popravke.

§ 44.

Odredjeno je posebno vrieme za čitanje odobrene lektire, pisanje pisama, razgovor, za roditeljske posjete, igru, odmor i šetnju.

§ 45.

Roditelji i znanci posjećuju pitomce u odredjeno vrieme s dozvolom upraviteljstva doma.

§ 46.

Roditelji mogu slati jestvine pitomcima samo putem upraviteljstva doma. (§ 83.).

§ 47.

Pitomište ima posebne prostorije za spavanje, za blagovanje, za učenje i bolestnike.

§ 48.

Liekove za prvu pomoć dobiva pitomac bezplatno iz priručne ljekarne pitomišta, a liečenje u bolnici pada na teret roditelja.

§ 49.

Pitomci spavaju u skupnoj spavaonici.

Svaki pitomac dobiva u skupnoj spavaonici svoju postelju, ormarić, policu, stolac i klinčanicu.

Pitomce rasporedjuje u spavaonice upraviteljstvo pitomišta.

§ 50.

Svaka spavaonica ima svog prednjaka. On se brine, da u spavaonici vlada drugarstvo, pristojnost, red i čistoća, da se u odredjeno vrieme sakuplja nečisto rublje i zamjenjuje čistim, da se pitomci kupaju, peru, presvlače i čiste.

§ 51.

Prednjak spavaonice je podučavatelj ili vriedan pitomac, kojega izabere upraviteljstvo pitomišta.

§ 52.

Pitomci se kupaju svakog tjedna pod nadzorom zavodskih organa. Rubenina se mienja i pere svakog tjedna.

§ 53.

Prije znaka za spavanje pitomac će očistiti obuću i razpremiti postelju. Odielo i obuću stavljat će na odredjeno mjesto.

§ 54.

Poslije znaka za spavanje mora svaki pitomac biti u postelji. Od toga vremena, pa sve do ustajanja, ne smije nitko više hodati i razgovarati.

§ 55.

Pitomci ustaju na odredjeno vrieme na znak zvona. Prije znaka zvona nije dozvoljeno ustajanje, a poslie zvona ne smije nitko ostati u postelji.

§ 56.

Pitomci se ne smiju danju zadržavati u spavaonici, a osim spavaćeg odijela ne smije ništa drugo ležati na postelji.

§ 57.

Naloge za otvaranje prozora, razsvjetu spavaonice i loženje odnosno grijanje, izdaje prednjak, prema godištnjoj dobi i vremenu.

§ 58.

U spavaonici je na vidljivom mjestu izvješen izkaz našastara spavaonice. Početkom godine nadglednik predaje prednjaku našastar na čuvanje.

§ 59.

Pitomci blaguju u posebnoj blagovaonici.

Blagovanje je zajedničko, u odredjeno vrieme, a izuzetke može dozvoliti jedino upravitelj pitomišta.

Na znak zvona ulaze pitomci u najvećoj tišini i redu u blagovaonicu i zauzimaju mjesta, koja su im odredjena.

Nadglednik će prisustvovati blagovanju i podučavat će pitomce, kako se dobro odgojen čovjek vlada kod stola.

§ 60.

Odredbe za otvaranje prozora, za razsvjetu blagovaonice i za loženje odnosno grijanje, izdaje nadglednik prema godištnjoj dobi i vremenu.

§ 61.

U blagovaonici je na vidljivu mjestu izložen izkaz našastara blagovaonice.

Početkom godine upravitelj predaje nadgledniku našastar na čuvanje.

§ 62.

Pitomci uče u posebnoj učionici. Mjesta u učionici razredjuju podučavatelji, prema potrebi rada; oni pomažu pitomcima kod rada i paze na stegu.

§ 63.

Za vrieme učenja, koje je obvezatno za sve, treba da vlada podpuna tišina.

Pitomci se imaju pokoravati odredbama svojih podučavatelja.

§ 64.

Školske potrebštine i knjige čuvaju pitomci u ormarićima, koji se nalaze u učionicama.

§ 65.

Naloge za otvaranje prozora, za razsvjetu učionice i za loženje odnosno grijanje, izdaje podučavatelj, prema godištnjoj dobi i vremenu.

§ 66.

U učioni je na vidljivu mjestu izvješen izkaz našastara učionice.

Početkom godine upravitelj predaje nadgledniku našastar na čuvanje.

§ 67.

Ako pitomac oboli, ima to njegov prednjak javiti nadgledniku, a nadglednik liečniku. Ako liečnik odredi, leći će pitomac u bolestničku sobu.

§ 68.

Kod lakšeg oboljenja lieči pitomca zavodski liečnik, a u težim slučajevima odredjuje liečnik postupak s bolesnikom.

§ 69.

Bolestnici primaju hranu prema nalogu liečnika.

§ 70.

Pitomci, koji obole na zaraznoj bolesti, lieče se u bolnici na teret roditelja.

§ 71.

Nezaposlenim pitomcima i osoblju pitomišta zabranjen je ulaz u bolestničku sobu.

§ 72.

Naloge za otvaranje prozora, za razsvjetu i za loženje odnosno grijanje u bolestničkoj sobi, izdaje liečnik.

§ 73.

U bolestničkoj je sobi na vidljivu mjestu izvješen izkaz našastara bolestničke sobe.

Početkom godine upravitelj predaje nadgledniku našastar na čuvanje.

Razpored rada

§ 74.

a) za radne dane (za slučaj da školska obuka počinje u 8 sati):

ustajanje	6	sati
umivanje i čišćenje odiela	6 — 6.30	„
učenje	6.30— 7.15	„
zajutrak	7.15— 7.45	„
odlazak u školu	7.45	„

dolazak iz škole	12.50	sati
objed	12.50—13.15	„
odlazak u školu	14	„
dolazak iz škole	18.30	„
večera	18.30—19.30	„
učenje	19.30—21	„
vedri sat	21 —21.30	„
noćni počinak	21.30	„
b) na blagdane:		
ustajanje	7	„
umivanje i čišćenje odiela	7 — 7.30	„
zajutrak	7.30— 8	„
polazak u crkve	8 — 9	„
učenje	9 —10.30	„
učeničko sielo ili slobodni izlaz	10.30—12.30	„
objed	12.30—13.30	„
slobodan izlaz	13.30—19	„
večera	19 —20	„
vedri sat	20 —21	„
noćni počinak	21	„

§ 75.

Ovaj razpored rada može mienjati prema potrebi i prilikama upravitelj pitomišta u sporazumu sa starateljskim odborom.

Stegovni propisi

§ 76.

Pitomci su dužni svojim ponašanjem štititi svoj ugled i ugled Djačkog doma. Bezuvjetno se moraju pokoravati propisima o kućnom redu i stegovnim propisima pitomišta, kao i svim nalozima, koje bude izdavalo upraviteljstvo pitomišta.

§ 77.

U pitomištu ne mogu postojati nikakova družtva bez posebnog odobrenja upraviteljstva.

§ 78.

U svim pitanjima, koja se odnose na život pitomaca u pitomištu, obraćaju se pitomci putem prednjaka nadgledniku Djačkog doma.

§ 79.

Pitomci su dužni razvijati medjusobno drugarsku iskrenost i povjerenje. Svaki je pitomac osim toga dužan, da u punoj mjeri poštuje potrebu svojih drugova za radom i odmorom, te ih ne smije u tom smetati.

§ 80.

Pitomci ne smiju jedan drugoga vriedjati, a ni u kojem slučaju ne smiju sami sebi pribavljati zadovoljštinu za nanesenu uvredu.

Sporove medju pitomcima rješava putem prednjaka nadglednik; a ako stvar prelazi njegov djelokrug, rješava ih upravitelj pitomišta.

§ 81.

Kletve, psovke i nedostojne rieči najstrože će se kažnjavati

§ 82.

Pitomci moraju biti zadojeni osjećajem reda i točnosti.

Pitomci su dužni voditi računa kako o vlastitoj imovini tako i o imovini svojih drugova i o imovini pitomišta. Strogo je zabranjeno šaranje po zidovima, ba-

canje odrezaka na pod ili kroz prozor i onečišćavanje prostorija.

Tko lakoumno ili namjerno ošteti imovinu pitomišta ili imovinu svojih drugova, bit će ne samo stegovno kažnjen nego će morati i počinjenu štetu nadoknaditi on ili njegovi roditelji.

Ako se krivac ne pronadje, naknadit će štetu pitomci dotičnog odjela.

§ 83.

Osim o Božiću i Uzkrsu zabranjeno je pitomcima primati i donositi u pitomište hranu.

§ 84.

Ponašanje pitomaca prema namještenicima pitomišta, mora biti pristojno i uljudno; pitomci ne smiju ništa zapoviedati, niti se s namještenicima družiti.

§ 85.

Opravdane pritužbe pitomaca protiv namještenika pitomišta rješava upravitelj pitomišta.

§ 86.

Bez predhodnog odobrenja i podpisa upravitelja ne može se iztaći u pitomištu nikakva objava.

§ 87.

Namjerno prikrivanje krivca i dogovorno izbjegavanje od dužnosti kaznit će se izključenjem.

§ 88.

Rad izvan škole i doma, u službi ustaške mladeži, narodne zaštite, vojničke prednaobrazbe i radne službe mladosti, obvezatan je prema postojećim zakonskim propisima.

§ 89.

U Djačkom domu mogu se pitomci s odobrenjem upraviteljevim usavršavati u predmetima obće naobrazbe (književnost, glasba, etika) ili u predmetima stručnog znanja (brzopis, jezici i t. d.).

§ 90.

Pitomcima dobrog ponašanja i napredka dozvolit će se polazak kazališta, kina i dozvoljenih zabava u sporazumu sa školskim oblastima.

Ako se pitomac ne vrati u odredjeno vrieme, gubi pravo na daljnji izlazak.

Izlazak pitomcima dozvoljava upravitelj pitomišta.

§ 91.

U pitomištu ne smije biti ni fizičkih kazni, ni kazni umanjenja ili uzkrate obroka hrane.

§ 92.

Stegovne su kazne:

a) kazne, koje izriče nadglednik:
1. ustmena opomena nadglednikova;
2. ukor nadglednikov.

b) Kazne, koje izriče upravitelj:
3. ukor upraviteljev;
4. uzkrata slobodnog izlaza.

c) Kazne, koje izriče starateljski odbor:
5. ukor uz prietnju izključenja iz pitomišta;
6. izključenje iz pitomišta.

Kazne pod 3. do 6. imaju se pismeno javiti roditeljima. Kazna pod 6. postaje ovršiva, kada je potvrdi ministarstvo.

§ 93.

Prije izricanja kazne iz točke 5. i 6. § 92. ovog propisnika upravitelj mora u prisutnosti nadglednika zapisnički preslušati učenika.

U roku od 14 dana mogu roditelji ili njihovi zamjenici putem upraviteljstva pitomišta za ovaj slučaj uložiti utok ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu.

Upraviteljstvo će, poslie izteklog roka, zapisnik o preslušanju izključenoga učenika po točki 6. iz § 92. i sve pismene dokaze, uz obrazloženje o tom predmetu ustupiti ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu, bez obzira, je li podniet utok ili nije, da ono donese konačnu odluku.

§ 94.

Pitomac Djačkog doma, koji bude izključen iz škole, bit će odmah odstranjen iz pitomišta.

§ 95.

Pitomac, koji bude isključen iz pitomišta, ne može se više ponovno primiti.

§ 96.

Stegovne kazne u pitomištu ne smanjuju ocjenu školskog vladanja.

§ 97.

Nadglednik vodi knjigu kažnjenih pitomaca, u koju će ubilježiti zašto, kada i kako je pitomac kažnjen.

§ 98.

Za sve prekršaje počinjene u školi (predavaonicama i radionicama), odgovoran je pitomac školskom upraviteljstvu dotične škole.

§ 99.

Vrhovni nadzor nad pitomištem vrši ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 100.

Ovaj propisnik zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 17. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 91-Z-1942.

* Narodne novine od 20. veljače 1942. broj 42.

NAREDBA

ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu, kojom se temeljem § 295. obrtnog zakona, od 5. studenoga 1931., otvara Njemačka stručna produžna škola u Rumi

§ 1.

Otvara se u Rumi Njemačka stručna produžna škola.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 18. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

Broj: 438-Z-1942.

* Narodne novine od 21. veljače 1942. broj 43.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU*

o najmanjoj odkupnoj cieni i o najvišoj prodajnoj cieni starog papira

I.

Najmanja odkupna ciena starog papira, koju sakupljači plaćaju prodavaocima, ustanovljuje se:

1. za miješani papir nerazvrstani nesortirani) Kn 0.75
2. za stare spise Kn 1.—,

sve za 1 kg, postavno kuća prodavaoca.

II.

Najmanja odkupna ciena starog papira, koju trgovci imaju plaćati sakupljačima, ustanovljuje se:

1. za miešani papir razvrstani (sortirani) i za prešanu robu u količini izpod 5.000 kg Kn 1.25

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 10. ožujka 1942. broj 57.

2. za miešani papir razvrstani (sortirani) i za prešanu robu u količini iznad 5.000 kg Kn 1.60
3. za stare spise u količini izpod 5.000 kg Kn 1.60
4. za stare spise u količini iznad 5.000 kg Kn 2.—,

sve za 1 kg, postavno željeznička kola na utovarnoj postaji.

III.

Najviša prodajna ciena starog papira, koji trgovci prodaju tvornici papira, ustanovljuje se:

1. za miešani papir razvrstani (sortirani) i prešani Kn 2.25
2. za stare spise Kn 3.25,

sve za 1 kg, postavno željeznička kola na utovarnoj postaji.

IV.

Tko odkupljuje stari papir uz ciene, niže od ciena, ustanovljenih u točkama I. i II. ove oblastne odluke, te tko prodaje ili kupuje stari papir uz više ili niže ciene od ciena, ustanovljenih u točki III. ove oblastne odluke, kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

V.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 20. veljače 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

Broj: 455-Z-1942.

* Narodne novine od 21. veljače 1942. broj 43.

ZAKONSKA ODREDBA

o poslovanju Hrvatskog državnog sabora.

U smislu zakonske odredbe o Hrvatskom državnom saboru od 24. siečnja 1942. broj XXXV-232-Z-1942. propisujem sliedeći:

POSLOVNIK HRVATSKOG DRŽAVNOG SABORA

SASTANAK, OTVORENJE I KONSTITUIRANJE SABORA

Sastanak sabora

§ 1.

Na dan i sat Poglavnikovim odpisom odredjen i javno do znanja stavljeni, sastaju se članovi Hrvatskog državnog sabora u saborskoj dvorani.

Predsjednik vrhovnog suda saobćuje u sabornici članovima sabora, tko je po godinama najstariji medju njima i poziva ga, da zauzme predsjedničku stolicu kao dobni predsjednik. Ako najstariji ne bi htio ili ne bi mogao tu dužnost preuzeti, poziva predsjednik vrhovnog suda onoga, koji mu je po starosti najbliži.

Dobni predsjednik imenuje izmedju saborskih članova četvoricu za saborske bilježnike, koji će bilježni-

čke poslove obavljati sve dotle, dok ne budu dužnostnici sabora izabrani.

Svečano otvorenje sabora

§ 2.

Iza kako dobni predsjednik i bilježnici zauzmu svoja mjesta, poziva predsjednik prvoga bilježnika, da pročita odpis, kojim je Hrvatski državni sabor sazvan, a nakon toga odredjuje 19 članova sabora u izaslanstvo, koje će otići kod državnog glavara, i prekida sjednicu do njegova dolazka.

Kada državni poglavar dodje, dobni predsjednik proglašuje sjednicu nastavljenom, a na to državni poglavar otvara svečano sabor svojom Poslanicom.

Ovjerovljenje saborskih članova

§ 3.

Dobni predsjednik odredjuje dva povjerenstva od po 5 članova, koja će obaviti ovjerovljenje saborskih članova time, da nedvojbeno ustanove osobnu istovjetnost sviju, koji su vjerodajnice predali. Nadalje će ustanoviti, koji od predavatelja vjerodajnica ne mogu biti članovi sabora za to, jer su djelatni državni ili samoupravni činovnici.

Ministri, državni tajnici poslanici, veliki župani, generali, sveučilištni profesori i načelnici obćina ne smatraju se državnim činovnicima u užem smislu rieči, i prema tome mogu biti članovi sabora.

§ 4.

Kada rečena povjerenstva taj posao obave, saobćiti će izhod dobnom predsjedniku, a on će razriešiti one, koji ne mogu biti članovi Hrvatskog državnog sabora,

dužnosti. Podjedno će pozvati predsjednika vrhovnog suda, da sastavi i u Narodnim novinama objelodani imena onih, koji će na njihova mjesta doći.

Izbor saborskih dužnostnika

§ 5.

Nakon izvršenog ovjerovljenja preći će se na izbor predsjednika dvojice podpredsjednika, četvorice bilježnika i jednog rednika Hrvatskog državnog sabora. Dobni predsjednik predložiti će gornje dužnostnike, a članovi sabora iziaviti će se o njegovom priedlogu ustajanjem.

Konstituiranje sabora

§ 6.

Izabrani predsjednik, podpredsjednici i bilježnici zauzeti će odmah svoja mjesta, a predsjednik će izjaviti, da je sabor konstituiran.

Konstituiranje sabora i imena dužnostnika obznanit će predsjednik poglavaru države.

Polaganje prisege

§ 7.

Odmah će zatim predsjednik pozvati članove sabora, da ustanu i da polože sliedeću prisegu:

»Zaklinjem se Bogom svemogućim, da ću Poglavniku kao poglavaru Nezavisne Države Hrvatske vjeran biti, da ću kao član Hrvatskog državnog sabora za probitke naroda i države raditi, te da ću sve dužnosti po saborskom poslovniku najsavjestnije izpunjavati. Tako mi Bog pomogao«.

Prava i dužnosti predsjednika

§ 8.

Predsjednik otvara i diže sjednicu. On bdije, da se točno obdržavaju propisi poslovnika, vodi razpravu, podieljuje rieč, stavlja pitanja na odluku, proglašuje zaključke i uzdržaje red u sjednici i saboru uobće.

Ako bi tko bilo na koji način smetao miran tok sjednice kakovom upadicom ili bilo čime, predsjedniku je dužnost i pravo da sjednicu prekine ili sasvim digne, te uobće odredi sve mjere, koje od* drži potrebnim, da se mirno održavanje sjednice omogući.

Predsjedniku pripada pravo na sabor stigle podneske otvarati i saborske poslove odnosnim dužnostnicima sabora dodieljivati.

Predsjednk dolazi u ime sabora u doticaj s vanjštinom. Odpravke sabora podpisuje predsjednik i jedan bilježnik. Predsjednik sabora saziva i sjednice pojedinih odbora.

U hitnim slučajevima ima predsjednik sabora pravo odlučiti o predhodnom izručenju članova sabora, te naknadno dostaviti priedlog odboru radi konačne odluke.

Prava i dužnosti podpredsjednika

§ 9.

Za slučaj da bi predsjednik bio zapriečen ili odsutan, zauzimlje njegovo mjesto sa svim pravima i dužnostima prvi podpredsjednik, a za slučaj zapriečenosti ovoga, drugi podpredsjednik.

* on (?)

Dužnost bilježnika

§ 10.

Dužnost je bilježnika voditi zapisnike o saborskim sjednicama, nadzirat sastavljanje saborskih dnevnika, čitati spise prispjele na sabor, zaprimati prijave za rieč, bilježiti izpad odlučivanja i nadzirati brzopisne sastavke.

Dužnost rednika

§ 11.

Dužnost je rednika bditi nad kućnim redom uobće, a napose nad tim, da budu saborske prostorije vazda u dobrom stanju i providjene sa svim, što je potrebno.

Saborska pisarna

§ 12.

Saborska pisarna sastoji se od ravnatelja, blagajničkog, brzopisnog, pisarnoga i dnevničarskog osoblja. Brigu za saborsku pisarnu i osoblje voditi će predsjedničtvo vlade.

Dužnosti ravnatelja pisarne

§ 13.

Dužnost je ravnatelja pisarne, da odpravničkom, pisarnom i podvornom osoblju saborskom dodieli poslove, te da to osoblje kao i brzopisce nadzire, da bdije nad tim, da se u redu vodi uručbeni zapisnik i pismohrana, da se podnesci, koji na sabor stignu, na vrieme saboru predlože i zaključci sabora i saborskih odbora točno i na vrieme odprave, te da se u redu obavlja tiskanje dnevnika i ostalih saborskih tiskanica i obaviesti.

II.

PRAVA I DUŽNOSTI ČLANOVA SABORA

§ 14.

Obćenita prava i dužnosti saborskih članova jesu:

a) prisustvovati saborskim sjednicama, te u njima govoriti i odlučivati;

b) priustvovati svim odborskim sjednicama, nu odlučivati u sjednicama samo onih odbora, kojih su članovi;

c) stavljati pismene upite na vladu preko predsjedničtva sabora;

d) stavljati pismene priedloge svim odborima preko predsjedničtva sabora.

§ 15.

Članovima sabora pripada pravo na:

a) dnevnice za sve sjednice, kojima su prisustvovali, bile te sjednice saborske ili odborske onih odbora, u kojima su članovi;

b) pravo na bezplatnu voznu kartu na hrvatskim državnim željeznicama na prugama od mjesta svoga boravišta do Zagreba i natrag;

c) pravo na dnevnicu za vrieme potrebno za putovanje od mjesta boravišta do Zagreba i natrag, kada su pozvati na sjednicu odnosno kada se vraćaju, te naknadu izdatog putnog troška, u koliko premašuje visinu dnevnica.

Dužnosti članova

§ 16.

Dužnost je članova sabora prisustvovati saborskim sjednicama, sudjelovati kod saborskih radnja i primati se dužnosti odbornika u odborima, u koje su izabrani. Samo sabor može pojedinog člana riešiti te dužnosti.

Dopust

§ 17.

Dopust za pet sjednica podieljuje predsjednik sabora, a za svaki dulji dopust potrebna je odluka sabora. Dopust na izvjestno vrieme ne može se dati, a osim dopusta izpričava odsutnost samo bolest.

Predmeti saborske razprave i odlučivanja

§ 18.

Predmeti saborske razprave i odlučivanja jesu:

1. Priedlozi odbora,
2. Priedlozi vlade i
3. Priedlozi predsjednika.

Predmeti odborske razprave

§ 19.

Predmetom odborskog viećanja jesu:

1. Priedlozi vlade,
2. Priedlozi predsjednika sabora,
3. Priedlozi (pismeni) članova sabora,
4. Priedlozi članova odbora,

5. Molbenice, koje su stigle na sabor, koje predsjednik sabora dodieljuje pojedinim odborima prema naravi stvari.

Članovi odbora mogu stavljati u odborima upite na zastupnike vlade u predmetima, koji na odnosni odbor spadaju.

Stalni odbori

§ 20.

Sabor izabire odmah iza svoga konstituiranja slie-deće stalne odbore:

1. Za rizničarske poslove,
2. Za narodno gospodarstvo i promet,
3. Za nastavne poslove,
4. Za pravosudne i bogoštovne poslove,
5. Za zdravstvene poslove,
6. Za družtvovno-udružbene poslove,
7. Za molbenice,
8. Za ovjerovljenje članstva sabora i nepovriednost,
9. Za saborske poslove.

§ 21.

Osim toga stalni je odbor za upravne poslove, u koji ulaze svi članovi sabora, dočim u gornjem paragrafu navedeni odbori imaju po 15 članova osim odbora za saborske poslove i molbenice, koji imaju po 5 članova.

Odbori po potrebi

§ 22.

Sabor može izabrati za pojedine predmete posebne odbore.

Izbor odbora

§ 23.

Odbori se biraju na priedlog predsjednika skupnom izjavom sa da ili ne, odnosno ustajanjem.

Konstituiranje odbora

§ 24.

Svaki odbor bira sebi predsjednika i podpredsjednika i jednog ili više izvjestitelja. Upravni odbor bira 2 podpredsjednika i četiri izvjestitelja.

Imena izabranih imaju se bezodvlačno staviti do znanja predsjedniku sabora.

Predsjednik odbora prima od predsjednika sabora sve odboru stigle priedloge, podneske i upute. On rukovodi sjednicama, prekida ih, dočim ih saziva i diže predsjednik sabora.

Izvjestitelj vodi zapisnike sjednica, predlaže i redovito zastupa u saboru priedloge odborove.

Zastupnik vlade

§ 25.

Kada se u odborima razpravlja o kojem priedlogu vlade, ima odnosni vladin zastupnik ili njegov povjerenik dužnost razpravama prisustvovati i o njima odboru razjašnjenja davati.

Odbor je vlastan i sam preko predsjednika sabora pozvati u odbor zastupnika vlade, da mu dade potrebna razjašnjenja, koja se odnose na dotičan priedlog.

Na upite članova sabora ili članova odbora, stavljene u odborima, odgovara zastupnik vlade.

Razprava i odlučivanje u odborima

§ 26.

Za stvaranje zaključaka u odboru mora biti prisutna većina članova odbora, te da ga prihvate dvije trećine prisutnih.

Odborskim razpravama nema pristupa obćinstvo.

Izvješća

§ 27.

Kad se viećanje o kojem predmetu završi, napisat će izvjestitelj o njemu izvješće s priedlogom, i pošto bude odobren i proglašen u odborskoj sjednici, te podpisan po predsjedniku i izvjestitelju, ima ga ovaj zajedno sa zapisnikom odborskih sjednica predati u saborski uručbeni zapisnik, da bude dostavljen predsjedniku sabora.

Priedlozi u odborima

§ 28.

Svaki priedlog, koji dodje odboru bilo pismeno sa strane vlade i članova sabora, bilo ustmeno sa strane članova odbora, predsjednika sabora ili zastupnika vlade, biti će po odboru razpravljen i proučen, te će odluka, koja se usvoji biti preko predsjednika sabora dostavljena predsjedničtvu vlade i predsjedničtvu sabora. Predsjednik će sabora takav predmet iznieti pred sabor, ako u sporazumu s predsjednikom vlade obnadje, da je za taj predmet potreban zaključak sabora.

III.
SABORSKE SJEDNICE

A.
UOBĆE

JAVNE I TAJNE SJEDNICE

§ 29.

Saborske sjednice su redovito javne. Na priedlog predsjednika ili pismeni priedlog desetorice članova sabora, može se javna sjednica pretvorit u tajnu, iz koje se ima izključiti javnost.

Prisutnost broja saborskih članova

§ 30.

Na početku svake sjednice ustanovljuje predsjednik, da li je prisutan dovoljan broj članova, kojih mora biti prisutno najmanje polovica.

Ako predsjednik opazi, da je tokom sjednice broj članova umanjen izpod toga broja, dignut će sjednicu.

Saziv sjednice sabora

§ 31.

Na koncu svake sjednice predsjednik će redovito naviestiti dan i sat buduće sjednice, nu može sjednicu sazvati i pismenim putem.

Tečaj sjednice

§ 32.

Kada se sjednica otvori, ima se ponajprije pročitati zapisnik o prošloj sjednici, a ovjerovljuju ga predsjednik i jedan bilježnik.

Nakon toga sliede:

1. Izvješće predsjednika,
2. Objava prispjelih izvješća odbora, objava priedloga predsjednika ili vlade odnosno odbora,
3. Izjave vlade,
4. Dnevni red.

Tiskanje i razdjeljivanje priedloga medju članove sabora

§ 33.

Prije nego se stavi koji priedlog na dnevni red, mora biti tiskan i prije saborske sjednice razdieljen medju članove.

U hitnim slučajevima može sam predsjednik u sporazumu s predsjednikom vlade staviti priedlog saboru na sjednici ustmeno.

Zapisnici

§ 34.

O svakoj saborskoj sjednici ima se po bilježniku, koji je onaj dan na redu, sačiniti zapisnik.

Dnevnici

§ 35.

O saborskim sjednicama vode se brzopisni dnevnici u koje se unosi sve, što se u saboru govorilo. Ovi se dnevnici pregledani po saborskim bilježnicima imaju tiskati i medju članove sabora razdieliti.

B.

RAZPRAVA I GOVORNICI

Članovi sabora

§ 36.

Svaki član sabora ima pravo za vrieme sjednice govoriti, nu mora pismeno preko bilježnika zatražiti od predsjednika rieč. Svaki član sabora govori sa govornice, a izvjestitelj odbora govori sa mjesta za izvjestitelje odredjenog.

Ni jednome članu sabora nije slobodno čitati svoj govor.

Zastupnici vlade

§ 37.

Zastupnici vlade dobivaju rieč od predsjednika na ustmenu prijavu u svako doba, osim ako bi htjeli koga govornika u govoru prekidati.

Zastupnici vlade govore sa svojih mjesta.

Predsjednik

§ 38.

Ako predsjednik sam želi prozboriti o razpravi u kom predmetu, mora ustupiti predsjedničko mjesto podpredsjedniku, te govoriti sa govornice.

§ 39.

Govorniku se ne smije u rieč upadati niti ga prekidati. Samo predsjednk ima pravo i dužnost govornika prekinuti i rieč mu oduzeti, ako se udalji od predmeta o kome je rieč.

Članu sabora, koji bi u svom govoru koga napao ili inim načinom povriedio pristojnost, predsjednik će oduzeti riеč za cielu sjednicu.

Ako bi koji član svojim ponašanjem ili riečima povriedio dostojanstvo sabora, predsjednik će ga izključiti od sjednice, a ako bi ta povreda bila teže naravi, može ga izključiti i na dvadeset sjednica, napose, ako bi tom povredom bio izazvan bilo kako nered u sabornici.

Govornici mogu govoriti samo o predmetu dnevnoga reda odnosno predmetu, koji je u razpravi a ako bi u govor uplitali druge stvari, napose osobne, osim spomenutih kazna može predsjednik dotičnome nametnuti i kaznu od Kn 1.000.—.

Obća, posebna razprava i zadnje čitanje

§ 40.

Razprava se vodi ponajprije o načelima, na kojima počiva priedlog.

Ako se priedlog u načelu primi, prelazi se na razpravu o pojedinim točkama.

Nakon što je predmet prošao i kroz tu razpravu, ima se još jedanput po zadnji put pročitati, a pri tome nije više dopuštena nikakova razprava.

Predsjednik izjavljuje razpravu zaključenom.

Odlučivanje

§ 41.

Iza zaključene razprave ima se pristupiti k odlučivanju.

Predsjednik stavlja predmet na odluku, a odluka se stvara sa izjavom članova sabora sa »da« ili »ne«. Za odluku je potreban pristanak od dvije trećine prisutnih članova.

Ako predsjednik ne može odluku jasno razabrati, može odrediti odlučivanje ustajanjem.

Predsjednik proglašuje odluku, koja postaje saborskih zaključkom, i zadobiva zakonsku moć, ako je podpiše i poglavar države, te nakon proglašenja u Narodnim novinama.

IV.

RED U SABORNICI

Pristup u sabornicu i na gledališta

§ 42.

U sabornicu je dozvoljen pristup svima članovima sabora i zastupnicima vlade.

Na gledalištu dozvoljen je pristup obćinstvu samo uz ulaznice, koje izdaje saborski rednik.

Red i mir na gledalištima

§ 43.

Rednikova je dužnost brinuti se za red i mir na gledalištima.

§ 44.

Obćinstvo na gledalištima ne smije davati izraza na nikakav način svome odobravanju ili negodovanju, niti smije bilo čime smetati tok sjednice.

§ 45.

Tko narušuje red, biti će po nalogu predsjednika odstranjen.

Zaključna ustanova

§ 46.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom njezina proglašenja u Narodnim novinam.*

Dano u Zagrebu, dne 20. veljače 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LIV-459-Z-1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 21. veljače 1942. broj 43.

Na temelju § 3. zakonske odredbe o postupanju s državnom imovinom, preuzetom od bivšeg »Sokola kraljevine Jugoslavije«, od 24. rujna 1941. broj CCCXXV-1585-Z. p.-1941. (Narodne novine od 29. rujna 1941. broj 139) izdajem ovu

PROVEDBENU NAREDBU

§ 1.

Sve banke, štedionice, zadruge i ostale novčane ustanove, kod kojih se na uložnim knjižicama ili na tekućim računima nalazi uložen novac, koji je bio vlastničtvo bivših sokolskih družtava bivše kraljevine Jugoslavije, dužne su odnosne uložne knjižice poništiti, a tekuće račune zatvoriti i uložene svote dostaviti Štedionici Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu na »Račun ministarstva udružbe za uzdržavanje bivših sokolskih domova«.

Ustanove navedene u prednjoj stavci, dužne su Štedionicu Nezavisne Države Hrvatske i ministarstvo udružbe obaviestiti, kojem je bivšem sokolskom družtvu pripadala odnosna svota kao i broj tekućeg računa odnosno uložnice.

Jednako su prednje ustanove dužne Štedionici Nezavisne Države Hrvatske dostaviti sve dragocjenosti i vriednostne papire bivših sokolskih družtava, koji su kod njih pohranjeni.

§ 2.

Svi porezni uredi dužni su Štedionici Nezavisne Države Hrvatske, na »Račun ministarstva udružbe za uzdržavanje bivših sokolskih domova«, dostaviti sav gotov

novac i dragocjenosti, koje se nalaze kod njih pohranjene, uz oznaku, kojem je bivšem sokolskom družtvu pripadala odnosna imovina, a o učinjenom imaju obaviestiti ministarstvo udružbe.

§ 3.

Svi porezni uredi dužni su ministarstvu udružbe dostaviti uložne knjižice bivših sokolskih družtava, koje su kod njih pohranjene, uz oznaku, kojem je sokolskom družtvu odnosna uložna knjižica pripadala.

§ 4.

Sve upravne i ostale oblasti, ustaške postrojbe i ostale ustanove, koje su preuzele bilo kakvu imovinu u novcu ili u stvarima koja je pripadala bivšim sokolskim družtvima i koje su ovu imovinu sačuvale, dužne su gotov novac i dragocjenosti dostaviti odnosno predati Štedionici Nezavisne Države Hrvatske, a o učinjenom obaviestiti ministarstvo udružbe.

U koliko se kod koje oblasti, postrojbe ili ustanove nalaze uložne knjižice bivšeg Sokola, imaju se odmah dostaviti ministarstvu udružbe.

One osobe, oblasti, ustanove ili postrojbe, koje su preuzele imovinu bivših sokolskih družtava i ovu imovinu upotriebile ili potrošile za koju obće narodnu svrhu, dužne su ministarstvu udružbe dostaviti izvješće i obračun o tome, u koju je svrhu takva imovina upotriebljena ili potrošena.

§ 5.

Sve one oblasti, ustanove, postrojbe ili osobe, koje se bez posebne naredbe ministarstva udružbe nalaze u posjedu pokretne ili nepokretne imovine bivšeg So-

kola, dužne su o tome obaviestiti ministarstvo udružbe i zatražiti odobrenje ministarstva udružbe za daljnju upotrebu ove imovine.

§ 6.

Sve dužnosti, koje su propisane ovom provedbenom naredbom, imaju se izvršiti u roku od četrnaest dana nakon proglašenja ove provedbene naredbe.

U roku, navedenom u prednjoj stavci, dužni su i oni gradjani, kojima je prema propisu § 2. zakonske odredbe o imovini Sokola bivše kraljevine Jugoslavije od 24. travnja 1941. broj XXIV-27-Z-.p.-1941. povjerena uprava i čuvanje ove imovine, dostaviti ministarstvu udružbe izvješće o upravi i čuvanju ove imovine.

§ 7.

Protiv odgovornih državnih službenika i ustaških dužnostnika, koji u roku, navedenom u § 6., ne izvrše dužnosti propisane ovom provedbenom naredbom, povest će se stegovni postupak.

Odgovorne osobe u novčanim zavodima, kao i gradjani, navedeni u drugoj stavci § 6. koji ne izvrše dužnosti, propisane ovom provedbenom naredbom, kaznit će se prema zakonskim propisima.

§ 8.

Ova provedbena naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 19. veljače 1942

Broj: 357-Z-1942.

Ministar udružbe:
Dr. Lovro Sušić, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

* Narodne novine od 24. veljače 1942. broj 45.

Na temelju § 52. zakona o srednjim trgovačkim školama od 18. ožujka 1932. broj 8261/O, dopunjenog uredbom od 10. ožujka 1939. broj 9441/N, izdajem

PROPISNIK*

o polaganju izpita za zvanje profesora srednjih trgovačkih škola

§ 1.

Profesorski se izpit može polagati nakon dvie godine, provedene u nastavničkim radu na srednjoj školi. Izpit je praktično-pedagožki, i na njemu kandidat treba da pokaže, da je svestrano upoznat sa zadatcima i metodama odgoja i obrazovanja mladeži, a ujedno i treba da pokaže, da podpuno vlada stručnom izobrazbom, potrebnom za rad u srednjim trgovačkim školama.

S položenim profesorskim izpitom stječe kandidat podpuno osposobljenje za obavljanje nastavničke službe u srednjoj trgovačkoj školi.

§ 2.

Za izpitivanje kandidata, koji žele polagati profesorski izpit, postoji stalno izpitno povjerenstvo sa sjedištem u Zagrebu.

Povjerenstvo za polaganje profesorskih izpita imenuje ministar za obrt, veleobrt i trgovinu na 3 godine, a isto tako i predsjednika povjerenstva.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 10. ožujka 1942. broj 57.

Naziv je povjerenstva: Izpitno povjerenstvo za polaganje izpita za zvanje profesora srednjih trgovačkih škola kod ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu u Zagrebu.

Članove povjerenstva imenuje ministar izmedju visokoškolskih nastavnika, nastavnika srednjih škola, koji su se iztaknuli svojim radom, i izmedju činovnika odsjeka za stručno školstvo ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu.

Svakom članu izpitnog povjerenstva imenuje se po jedan zamjenik.

Od članova povjerenstva sastavljaju se pojedini stručni odbori, pred kojima kandidati polažu izpite. Odbore sastavlja predsjednik za svaki pojedini slučaj posebno. Odbor je sastavljen od najmanje 5 članova:

a) predsjednik,

b) izpitivač za pedagogiju,

c) jedan ili više izpitivača za stručne predmete,

d) izpitivač za hrvatski jezik, poviest i poviest književnosti,

e) izpitivač za strani jezik.

U izpitnom povjerenstvu moraju biti stručnjaci iz svih predmeta, iz kojih se profesorski izpit može polagati.

Predsjednik izpitnog povjerenstva prima prijave kandidata za izpit, odredjuje red izpita, sastavlja izpitne odbore, kojima i predsjeda.

Ako je predsjednik bolešću ili službom spriečen za vršenje poslova, imenuje sebi zamjenika izmedju članova povjerenstva.

Perovodju izpitnog povjerenstva imenuje ministar izmedju članova izpitnog povjerenstva.

Perovodja se brine za vodjenje zapisnika o izpitu i vrši sve pisarničke poslove, koji se odnose na izpite.

Svi članovi povjerenstva dužni su prisustvovati svim dielovima izpita. Odluke izpitnog odbora donose se glasovanjem. Ako su glasovi razpolovljeni, odlučuje glas predsjednika.

§ 3.

Izpiti se vrše dva puta godištnje i to u mjesecu studenom i u mjesecu travnju.

Radi polaganja izpita kandidat podnosi predsjedniku povjerenstva molbu, kojoj ima priložiti:

a) svjedočbu zrelosti,

b) svjedočbu o položenom diplomskom izpitu na sveučilištu ili kojoj visokoj školi,

c) kratki životopis,

d) potvrdu upravitelja škole, u kojoj se potvrdjuje, da je kandidat proveo barem dvie godine u nastavničkom radu na srednjoj školi, da posjeduje moralne i fizičke osobine, koje su za nastavnički rad potrebne, i da izpunjava uvjete, koji se traže za državnog službenika.

U molbi, koja mora biti poslana najmanje 3 mjeseca prije polaganja izpita, kandidat će zamoliti, da mu se zada domaći zadatak.

Pismeni zadatak zadaje izpitivač iz pedagogije u dogovoru s kandidatom, koji može temu i sam predložiti.

Pismeni se zadatak izradjuje iz pedagožkog problematičkog područja u svezi s nastavnim predmetom, koji kandidat predaje.

U domaćoj radnji treba kandidat dokazati, da poznaje pitanja suvremene škole (odgoja i obrazovanja), da je u svojoj nastavničkoj praksi stekao već neko svoje izkustvo i gledište prema tim pitanjima, te da sigurno vlada svojim stručnim predmetima u granicama srednjoškolskog gradiva.

Radnja mora biti napisana izpravnim hrvatskim jezikom.

Kandidat mora naznačiti literaturu, kojom se je služio.

Radju ocjenjuje izpitivač iz pedagogije i izpitivač stručnog predmeta.

§ 4.

Radnja, predana predsjedniku povjerenstva najmanje mjesec dana prije izpitnog roka, ocjenjuje se, i ako je zadovoljila, predsjednik poziva kandidata na polaganje izpita barem 14 dana prije izpitnog roka.

Ako radnja bude odbijena, kandidat mora zatražiti drugu temu za domaću radnju.

Profesorski se izpit sastoji od:

a) predizpita iz hrvatskog jezika, poviesti i poviesti književnosti, te stranog jezika,

b) predavanja na jednoj srednjoj školi,

c) ustmenog dvosatnog izpitivanja iz pedagogije i stručnih predmeta.

Na predizpitu iz hrvatskog jezika treba kandidat pokazati poznavanje pravopisa i gramatike hrvatskog jezika, kao i pregledno poznavanje najvažnijih pojava hrvatske književnosti i najznačajnije dogadjaje iz poviesti hrvatskog naroda.

Na predizpitu iz živog jezika (njemačkog, talijanskog, francuzkog ili englezkog) kandidat treba pokazati, toliko poznavanje jezika, da se može služiti znanstvenom književnošću na tom jeziku.

Prije predavanja na srednjoj školi treba kandidat predati predsjedniku povjerenstva pismeno izradjenu jedinicu, o kojoj će predavati.

Na pedagožkom dielu ustmenog izpita kandidat će odgovarati iz područja ovih predmeta:

osnove logike i psihologije (s osobitim obzirom na psihologiju djetetu), osnovni problemi obće pedagogije i didaktike, pregled poviesti pedagogije i metodika predmeta, koje kandidat predaje.

Na stručnom dielu ustmenog izpita kandidat ima pokazati sigurno vladanje naučnom gradjom, koja se uzima u srednjim školama. Sve srednjoškolske priručnike svoje struke mora u svim dielovima podpuno poznavati.

Izpitne skupine stručnog profesorskog izpita jesu ove:

a) hrvatski jezik s književnošću i trgovačkim dopisivanjem, te jedan strani jezik (njemački, talijanski, francuzki ili englezki) takodjer s književnošću i trgovačkim dopisivanjem,

b) obći politički i gospodarski zemljopis, te poviest s osobitim obzirom na kulturnu poviest i poviest trgovine,

c) kemija i kemijska tehnologija, te poznavanje robe, mehaničke tehnologije i fizike,

d) kemija i nauka o poznavanju robe, te kemijska i mehanička tehnologija s fizikom,

e) matematika i političko računstvo, te fizika ili pedagogija,

f) trgovačko računstvo i nauka o trgovini, te knjigovodstvo sa dopisivanjem i hrvatskim brzopisom,

g) trgovačko i političko računstvo, te knjigovodstvo s dopisivanjem i hrvatskim brzopisom,

h) knjigovodstvo i trgovačko dopisivanje, te trgovačko i političko računstvo. Mjesto trgovačkog ili političkog računstva može kandidat prema svojem izboru polagati hrvatski brzopis,

i) knjigovodstvo s dopisivanjem i hrvatskim brzopisom, te narodno gospodarstvo s financijama i trgovačkim zakonoslovljem,

j) narodno gospodarstvo s financijama i trgovačkim zakonoslovljem (trgovačko, mjenično, čekovno, štečajno, obrtno, pomorsko i zračno), te nauka o trgovini.

§ 5.

Za kandidata, koji je na svim dielovima izpita zadovoljio, doniet će izpitni odbor odluku o položenom izpitu. Uspjeh izpita ocjenjuje se ocjenama:

zadovoljio,

zadovoljio s odlikom,

Rezultat nepoloženog izpita ocjenjuje se s ocjenom nije zadovoljio.

Ako kandidat na bilo kojem dielu izpita ne pokaže dovoljan uspjeh, odbija se od daljnjega polaganja izpita i mora cieli izpit nanovo polagati. Domaća mu radnja vriedi i za ponovljeni izpit.

Izpitni odbor donosi iza svakog diela izpita svoju odluku o uspjehu izpita.

Ako bi kandidat odustao od započetog polaganja izpita s razloga, koje izpitni odbor ne bi ocienio kao opravdane, smatrat će se, da je kandidat pao na izpitu. Ako pak odbor uvaži razloge, doniet će odluku o nastavku izpita u istom ili u sliedećem roku.

Odluka o uspjehu izpita priobćuje se odmah kandidatu. Izvještaj o uspjehu šalje izpitno povjerenstvo ministru za obrt, veleobrt i trgovinu. Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu izdaje kandidatu diplomu o položenom profesorskom izpitu, koju podpisuju svi članovi izpitnog odbora.

§ 6.

Svakom članu izpitnog povjerenstva pripada za svakog kandidata izpitna pristojba, koju odredjuje ministar, a koja će se plaćati iz sredstava ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu. Ocjenjivači pismenih radnja dobivaju dvostruku nagradu.

§ 7.

Kandidati, koji su se već prijavili ili će se prijaviti u toku 1942. za polaganje profesorskog izpita mogu polagati izpit, po dosadašnjim propisima.*

U Zagrebu, dne 28. siečnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

Broj: 288-Z-1942.

---

* Narodne novine od 24. veljače 1942. broj 45.

Na temelju § 5. i 12. zakonske odredbe od 24. lipnja 1941. broj CLXVIII-499-Z. p.-1941. o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske propisujem

POSLOVNIK

»Stručnog glasnika ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu.«

I. OBĆENITO

§ 1.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu izdaje kao svoje glasilo »Stručni glasnik«.

§ 2.

»Stručni glasnik« će objavljivati: zakone, zakonske odredbe, odredbe, naredbe, propisnike, poslovnike, važnija rješenja i okružnice obćeg značenja, brojitbene podatke i izvještaje o radu svih odsjeka ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu; stručne članke i razprave iz svih grana narodnog gospodarstva i druge sastavke, koji rade na promicanju stručnog školstva i priradnih znanosti; nadalje pregled domaćih i stranih stručnih časopisa; stručne viesti s kratkim prikazom važnijih domaćih i inozemnih dogadjaja u području stručnog školstva i praktične nastave; prikaz domaćih i inozemnih stručnih knjiga; stručno i tehničko nazivlje i t. d.

II. UREDNIČTVO I UPRAVA »STRUČNOG GLASNIKA«

§ 3.

Uredničtvo i upravu »Stručnog glasnika« vrši urednički odbor preko glavnog urednika, kome je dodieljen na rad potreban broj uredničkog i upravnog osoblja.

Uredničtvo i uprava »Stručnog glasnika« nalazi se u prostorijama ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu.

III. UREDNIČKI ODBOR

§ 4.

Sjedište uredničkog odbora je u Zagrebu.

Urednički odbor sastoji se od 4 člana, koje imenuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu izmedju činovnika ministarstva, koji službuju u Zagrebu.

§ 5.

Na čelu uredničkog odbora je glavni urednik kao pročelnik odbora.

Urednički odbor je odgovoran za sadržaj »Stručnog glasnika«.

Urednički odbor sastaje se na sjednice prema potrebi, no najmanje jedanput mjesečno.

§ 6.

Dužnosti uredničkog odbora jesu:

1. davanje smjernica glavnom uredniku za uredjivanje »Stručnog glasnika« i za upravljanje njime, te odredjivanje svega što je potrebno za probitak časopisa;

2. vršenje ocjena stručnih članaka u slučajevima, kada dolazi do neslaganja izmedju urednika i pisca članka;

3. davanje izvještaja ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu o radu i potrebama »Stručnog glasnika«.

IV. GLAVNI UREDNIK

§ 7.

Glavnog urednika imenuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu. On je kao pročelnik uredničkog odbora neposredno odgovoran ministru za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 8.

Glavni urednik prima nagradu, koju odredjuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 9.

Glavni urednik obavlja s pomoćnim osobljem uredničtva i uprave sve poslove oko uprave, uredjivanja, tiskanja i izlaženja časopisa. Dužnosti su glavnog urednika napose:

1. da se brine o redovitom izlaženju »Stručnog glasnika«;

2. da vodi nadzor nad novčanim poslovanjem časopisa i brine se o prikupljanju predplatnika i t. d.;

3. da vodi nadzor nad blagajnom i knjigovodstvom časopisa;

4. da prima sve radove na tiskanje; primljene radove, stručne knjige i časopise dodjeljuje prema potrebi stručnjacima na ocjenu, dok sav službeni mate-

rijal, viesti, naredbe, odredbe i t. d. uredjuje i razporedjuje prema uputama odsjeka za stručno školstvo;

5. da vrši razpored svega gradiva za tisak i da se brine, da u časopisu budu po mogućnosti razmjerno zastupane pojedine vrste stručnih škola;

6. da podpisuje dopisivanje; da podnosi izvještaj o svom radu uredničkom odboru i ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu;

7. da bude glavni izvjestitelj uredničkog odbora.

§ 10.

Glavni urednik sastavlja godištnji obračun poslovanja časopisa i predlaže ga uredničkom odboru, koji ga nakon preizpitanja dostavlja ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu na odobrenje.

§ 11.

Glavni urednik predlaže uredničkom odboru nagradu za stručne članke, kao i nagrade stručnjacima za pregled članaka. On vrši doznaku nagrada u okviru odobrenog godištnjeg proračuna.

§ 12.

Kad je glavni urednik spriečen vršiti svoje dužnosti, zamjenjuje ga jedan član uredničkog odbora, kojeg imenuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

Za vrieme zamjenjivanja pripada članu uredničkog odbora kao zamjeniku nagrada, koju odredjuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

V. IZLAŽENJE ČASOPISA

§ 13.

»Stručni glasnik*« će izlazit četiri puta godištnje, a tiskat će se u nakladi ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 14.

Visinu godištnje predplate ustanovljuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu na priedlog uredničkog odbora.

§ 15.

Troškovi izdavanja časopisa pokrivat će se predplatom, te sredstvima osiguranim u godištnjem državnom proračunu.

§ 16.

Novčano poslovanje uredničtva i uprave časopisa vršit će se preko »Računa Stručnog glasnika« kod Štedionice Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu. Računom razpolaže ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 17.

Glavni urednik sastavlja godištnji proračun za sve troškove »Stručnog glasnika« i predlaže ga uredničkom odboru. Prihvaćeni godištnji proračun predlaže urednički odbor na odobrenje ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu. U godištnjem proračunu treba za svaku godinu utvrditi iznose, koji se mogu trošiti za nagrade: glavnom uredniku i zamjeniku, stručnim izvjestiteljima, suradnicima, upravnom osoblju, kao i sve stvarne izdatke za tiskanje i opremu časopisa i drugo.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 10. ožujka 1942. broj 57.

§ 18.

Urednički odbor može u nakladi »Stručnog glasnika« tiskati i posebne otiske stanovitih članaka i tabela u obliku brošura ili inače ako za to nadje novčano pokriće.

§ 19.

Ovaj poslovnik zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 23. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 344-Z-1942.

* Narodne novine od 24. veljače 1942. broj 45.

NAREDBA

predsjedničtva vlade Nezavisne Države Hrvatske, kojom se na temelju zakonske odredbe o ovlaštenju za prienos poslova od ministarstva na velike župe od 25. studenoga 1941. broj CDXXVIII-2098-Z-1941. prenose na velike župe poslovi iz nadležnosti ministarstva nastave

§ 1.

Iz obsega poslova pučke nastave prenosi se na velike župe sliedeće:

1. Otvaranje novih razreda i novih škola, odobravanje podizanja novih školskih zgrada i osnivanja novih školskih obćina, o čemu se istodobno ima izvještavati ministarstvo nastave; odobravanje najamnih ugovora i izvlastba zgrada u školske svrhe s pristankom ministarstva nastave; provedba doprinosbenih rasprava prigodom gradnje novih školskih zgrada.

2. Stegovna vlast nad nastavničkim, pomoćnim i podvorničkim osobljem pučkih škola, zabavišta i zavoda za sliepe i gluhonieme do zaključno VIII. činovnog razreda, s time, da se o svakom konačnom rješenju izviesti i ministarstvo nastave.

3. Imenovanje, premještanje, udaljivanje i odpuštanje iz službe pomoćnih učitelja i poučavatelja pomoćnih škola, kao i izašiljanje učitelja na zamjenu u djelokrugu svoje župe.

4. Odlučivanje o vrsti produžnih škola i o vremenu obuke u njima i u pripravnim razredima.

5. Davanje dopusta osoblju, spomenutom u točkama 2. i 3. do 14 dana u jednoj školskoj godini, a zbog bolesti i porodjaja najviše do 8 tjedana, izvještavajući svakog mjeseca ministarstvo nastave o podieljenim dopustima.

6. Izdavanje odluka o pravu na plaću višeg stupnja za službenike, spomenute u toč. 2. i 3.; rješavanje o pravu na stanarinu i doplatke kao i doznačivanje ovih; doznaka, predoznaka i obustava beriva osoblja iz točke 2. i 3. u svojstvu naredbodavca drugog stupnja u slučajevima imenovanja, promaknuća, premještaja i odpusta. Odpravci takvih odluka dostavljaju se istodobno ministarstvu nastave radi zabilježbe.

7. Dopuštanje svećenicima, da obučavaju vjeronauk, gdje nema stalnih vjeroučitelja; izplata nagrade svećenicima, koji nisu stalni vjeroučitelji, za njihov vjeroučiteljski rad u školi.

8. Odobravanje:

a) dozvola za polaganje privatnih izpita za pučke škole;

b) dozvola za izdavanje drugih izvornika (duplikata) školskih svjedočaba škola i zavoda iz točke 2. i 3.;

c) počinjanja obuke prema godištnjim dobama (8 sati ili 9 sati), te načina obuke u vremenskom pogledu (cjelodnevna, nerazdijeljena, izmjenična i poludnevna);

d) prekida obuke zbog zaraze i drugih zapreka i odlučivanje o nadoknadjivanju prekida;

e) programa za školske priredbe i svečanosti učenika u smislu postojećih propisa;

f) izvanškolskog prosvjetnog rada nastavnika, izvještavajući svakog mjeseca ministarstvo nastave o svim slučajevima, navedenim pod a) do f).

§ 2.

Iz obsega srednjeg školstva prenose se sliedeći poslovi:

1. Instruktivni nadzor nad radom nastavnika državnih i privatnih srednjih škola. Pregled se mora obaviti najmanje jedanput godištnje.

2. Nadzor nad upotrebom propisanih školskih knjiga i tiskanica.

3. Nadzor nad školskim pitomištima (internatima).

4. Odredjivanje područja pojedinih srednjih škola.

5. Odredjivanje doprinosa upravnih obćina za uzdržavanje gradjanskih škola razmjerno prema broju polaznika iz pojedinih upravnih obćina.

6. Odobravanje školskih proračuna za gradjanske škole u savezu s toč. 5.

7. Provedba doprinosbenih razprava prilikom gradnje novih zgrada za gradjanske škole.

8. Briga za uzdržavanje i popravak školskih zgrada za srednje škole.

9. Odobravanje upotrebe školskih prostorija u privatne svrhe.

10. Postavljanje školskih podvornika na priedlog upravitelja škole prema postojećim propisima.

11. Imenovanje honorarnih nastavnika za srednje škole.

12. Izašiljanje nastavnika na zamjenično službovanje u škole u istom mjestu izvještavajući o tom ministarstvo nastave.

13. Odobravanje privremenog prekida obuke zbog zaraznih bolesti.

14. Zdravstveni nadzor nad učenicima srednjih škola.

15. Odobravanje upisa u školu onim učenicima koji su prekoračili propisanu dob.

16. Djelomično oslobadjanje učenika srednjih škola od učenja vještina prema postojećim propisima.

17. Nadzor nad radom radnih zajednica učenika, u smislu postojećih školskih stegovnih propisa.

18. Odobravanje za izdavanje drugih izvornika (duplikata) školskih svjedočaba prema postojećim propisima osim onih o završnim, nižim i višim tečajnim i diplomatskim* izpitima.

19. Odobravanje utroška novca, ubranog za učeničke knjižnice, prema postojećim pravilima.

20. Pregled zaklade i cielog novčanog poslovanja upravitelja srednjih škola svoga područja.

21. Odobravanje učeničkih izleta u trajanju od najviše 4 dana.

22. Odobravanje programa za školske priredbe i svečanosti učenika srednjih škola prema postojećim propisima.

23. Prikupljanje i sredjivanje brojitbenih podataka za sastavak skupnih brojitaba srednjih škola svoga područja.

24. Podnašanje polugodištnjih izvještaja o stanju srednjih škola i o radu nastavnika.

25. Vodjenje osobnika nastavnika srednjih škola svoga područja.

26. Privremeno odobravanje razporeda sati i podjele predmeta na nastavnike. Konačno odobrenje izdaje ministarstvo na priedlog velike župe.

27. Odobravanje i ovjerovljivanje zapisnika o primopredaji škola.

---

* diplomskim (?)

28. Izdavanje odluka o pravu na plaću višeg stupnja za sve službenike srednjih škola, doznačivanje plaća; rješavanje o pravu na stanarinu i doplatke kao i doznačivanje ovih; doznaka, predoznaka i obustava beriva imenovanih, premještenih i odpuštenih službenika srednjih škola.

29. Odobravanje dopusta nastavnicima u privatne svrhe do 14 dana, a bolestničkog i porodjajnog dopusta do 6 tjedana.

30. Odobravanje izvanškolskog prosvjetnog rada nastavnika.

31. Stegovna vlast nad osobljem srednjih škola do zaključno VIII. činovnog razreda, s time da se o svakom konačnom rješenju izviesti ministarstvo nastave.

§ 3.

Iz područja čuvanja starinskih kulturno-historijskih, umjetničkih i prirodnih spomenika prenose se sliedeći poslovi:

1. Vodjenje stalne i osobite brige nad sakupljanjem i čuvanjem nadjenih starinskih kulturno-historijskih, umjetničkih i prirodnih spomenika. O nalazu takvih spomenika obaviestit će se državni muzej, koji obuhvaća područje odnosne župe.

2. Nadzor nad privatnim i samoupravnim zbirkama i muzejima.

3. Nadziranje, da se kulturno-historijske gradjevine, umjetnički i prirodni spomenici, arhivsko gradivo poviestnog značenja, spisi i predmeti, koji se odnose na hrvatski oslobodilački pokret i koji predstavljaju poviestnu vriednost, sačuvaju, ne oštećuju, ne otudjuju i ne uništavaju, i briga, da se povjere i predaju za to mjerodavnim ustanovama odnosno osobama.

§ 4.

Predmeti, koji su u tečaju, a odnose se na poslove, navedene u §§ 1. i 2.., dovršit će se kod ministarstva nastave.

§ 5.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama* i toga dana prestaju vriediti protivni joj propisi.

U Zagrebu, dne 31. siečnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: 461-Z-1942.

Za ministra nastave
Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 25. veljače 1942. broj 46.

Na temelju § 10. zakonske odredbe o podjeli ministarstava na odjele i o djelokrugu odjela od 9. kolovoza 1941. broj CCXXXV-1037-Z. p.-1941. izdajem

POSLOVNIK

»Gospodarske knjižnice ministarstva seljačkog gospodarstva u Zagrebu.«

§ 1.

Kod ministarstva seljačkog gospodarstva u Zagrebu osniva se naklada gospodarskih knjiga i drugih tiskopisa pod imenom »Gospodarska knjižnica ministarstva seljačkog gospodarstva u Zagrebu«.

§ 2.

Zadaća je naklade, da izdaje i razpačava:

a) školske knjige i učila za gospodarske škole i tečajeve,

b) stručne gospodarske, knjige, brošure, letake, časopise i druge gospodarske tiskopise za gospodarske ustanove i gospodare.

§ 3.

Sredstva za izdavanje knjiga i drugih tiskopisa jesu:

a) navjere, koje se predvidjaju svake godine proračunom ministarstva seljačkog gospodarstva,

b) prihodi naklade od prodaje tiskanih knjiga i drugih tiskopisa.

§ 4.

Nakladu vodi nadstojnik odsjeka za promičbu i brojitbu poljodjelskog odjela ministarstva. On je ujedno odgovorni urednik »Gospodarske knjižnice«, a vrši taj posao uz svoju redovnu dužnost.

Urednik rješava i podpisuje službene dopise i sve ostale poslovne spise naklade osim onih, koji po § 5. ovog poslovnika spadaju u nadležnost pročelnika poljodjelskog odjela. Urednik se brine za izvršenje rješenja, nabrojenih u § 5. ovog poslovnika.

Uredniku se pridjeljuje jedan činovnik odjela kao pomoćnik, koji vodi novčani i materijalni račun naklade prema knjigama, navedenim u § 11. ovoga poslovnika.

Pisarničke i odpravničke, kao i sve druge ručne poslove, ima obavljati pomoćno osoblje poljodjelskog odjela uz ostale svoje poslove.

§ 5.

Ministarstvo seljačkog gospodarstva rješava:

1. o izdavanju novih knjiga, školskih knjiga, letaka, učila i drugih tiskopisa, navedenih u § 2. ovoga poslovnika, odnosno o izboru pisaca,
2. o visini nagrade za rukopise pisaca, za izpravak jezika, pravopisa i tiska, za crteže itd.,
3. o nagradjivanju povoljno ocienjenih a neodkupljenih rukopisa,
4. o upotrebi tiskanih knjiga, školskih knjiga i pomagala na gospodarskim školama,
5. o načinu tiskanja, uvezu i o obliku tiskopisa,
6. o naručbi materijala i posla za tiskanje,
7. o prodajnoj cieni knjiga i drugih tiskopisa,
8. o popustima na cieni za razpačavatelje,

9. o bezplatnom podjeljivanju izdanih knjiga i drugih tiskopisa,
10. o izplati računa piscu, tiskaru, ocjenjivačima, izpravljaču jezika i pravopisa, te drugim učestnicima oko izdavanja tiskopisa »Gospodarske knjižnice«.

Osnove rješenja o napried navedenim predmetima izradjuje urednik naklade, a odobrava ih i podpisuje pročelnik poljodjelskog odjela ili njegov zamjenik.

§ 6.

Kao izdanja »Gospodarske knjižnice« mogu se tiskati djela, koja ministarstvo odkupi bez natječaja ili po natječaju, kao i izvještaji, spomenice i drugi sastavci ministarstva.

Pisac, koji želi, da mu ministarstvo odkupi i tiska djelo, ima rukopis, pisan na stroju i u pisarničkom obliku, priposlati ministarstvu seljačkog gospodarstva, uredničtvu »Gospodarske knjižnice«. Urednik je dužan pregledati rukopis i ocieniti, da li odgovara zadaći »Gospodarske knjižnice« (§ 2.) i da li je vriedan i prikladan za tisak. Ako urednik pronadje, da sastavak odgovara za tiskanje kao izdanje »Gospodarske knjižnice«, daje ga na ocjenu ocjenjivačkom povjerenstvu, a ako ga pronadje neprikladnim, vraća ga piscu sa negativnom odlukom.

Piscu, koji nije zadovoljan s odlukom urednika, pristoji pravo ponuditi, da se rukopis ocieni na njegov trošak i u tom slučaju mora priposlati s rukopisom novac za nagradu ocjenjivačkog povjerenstva, i to 12 Kuna po jednoj stranici rukopisa, inače se ne će podnesak uzimati u rješavanje, a rukopis će se piscu vra-

titi. Novac se piscu vraća samo u slučaju, ako povjerenstvo naknadno pronadje, da je rukopis valjan za tiskanje u nakladi »Gospodarske knjižnice«.

Ako ministarstvo razpiše natječaj za djelo, koje želi tiskati, natjecatelji imaju predati svoja djela, pisana strojem, poljodjelskom odjelu ministarstva do odredjenoga roka bez oznake pisca pod lozinkom. Ujedno imaju poštom u zatvorenim omotima dostaviti uredniku »Gospodarske knjižnice« ime pisca. Urednik ne smije te omote otvoriti, dok ocjenjivačko povjerenstvo ne ocieni sve predane rukopise, a tada otvara omote pred istim povjerenstvom.

§ 7.

Ponudjen ili za natječaj priposlan rukopis, predaje se najprije na ocjenu ocjenjivačkom povjerenstvu. To se povjerenstvo sastoji od tri člana, koje ministarstvo, poljodjelski odjel, imenuje povjerljivim rješenjem izmedju stručnjaka za svako djelo posebno. Povjerenstvo mora donieti zajedničku pismenu ocjenu u odredjenom roku. U ocjeni mora iztaknuti poimence sve odlike i nedostatke sastavka, a nije dužno izpravljati jezik i i pravopis rukopisa. U slučaju, da se članovi povjerenstva ne slažu u mišljenju o vriednosti rukopisa, mora svaki član iznieti svoje posebno mišljenje. Njihova se pismena ocjena ima smatrati spisom povjerljive naravi.

Članovima povjerenstva kao ocjenjivačima rukopisa ministarstvo seljačkog gospodarstva doznačuje nagradu, koja se odmjeruje prema obsegu rukopisa, i to za svakog člana četiri Kune po stranici pisarničkog oblika, pisanog na stroju.

§ 8.

Ako ocjenjivačko povjerenstvo povoljno ocjeni rukopis, pisac ima prije odluke o odkupu rukopisa dati pismenu izjavu podpisanu pred dva svjedoka:

1. da u smislu § 15. zakona o zaštiti autorskog prava od 26. prosinca 1929. P broj 33.449 prenosi svoje autorsko pravo na ministarstvo seljačkog gospodarstva kroz vrieme od 10 godina,

2. da dozvoljava ministarstvu izpravak jezika i pravopisa odkupljenog rukopisa. Izpravljača jezika i pravopisa imenuje i plaća ministarstvo u sporazumu s Hrvatskim državnim uredom za jezik.

U slučaju ponovnog izdanja istog rukopisa pripada piscu nagrada u iznosu od 50 postotaka prve nagrade. Ujedno pripada piscu bezplatno 50 tiskanih primjeraka svakog izdanja.

§ 9.

Piscu i natjecateljima javlja se posebnim rješenjem njihovih podnesaka, da li je rukopis odkupljen ili samo nagradjen. Ako ministarstvo ne odkupi neki rukopis, nije dužno za to navesti razloge.

Natječajem nagradjeni rukopis odkupljuje se i tiska bez obzira na nagradu uz iste uvjete kao i ponudjeni rukopis.

Ako ministarstvo ne tiska odkupljeno djelo u roku od jedne godine dana računajući od dana rješenja, kojim je djelo odkupljeno, autorsko pravo vraća se piscu.

Za rukopis ministarstva, koji se tiska u nakladi, a koji prelazi značenje službenog spisa, te svojim obsegom obuhvaća više nego polovinu tiskanog arka, plaća ministarstvo nagradu sastavljaču, kao i ocjenjivačima i izpravljivaču jezika i tiska.

§ 10.

Novčano se poslovanje naklade vrši preko Štedionice Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu, gdje naklada ima poseban tekući račun »Gospodarska knjižnica ministarstva seljačkog gospodarstva u Zagrebu«.

Naloge za izplatu na tekući račun izdaje ministar seljačkog gospodarstva odnosno činovnik, kojega on na to ovlasti.

§ 11.

Naklada vodi ove knjige:

a) knjigu materijala, koja sadrži račun o prihodu i razhodu nakladnih predmeta (knjiga, školskih knjiga, brošura, letaka, učila itd.),

b) novčani dnevnik, koji sadrži tekući račun kod Štedionice Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu.

c) knjigu dužnika, koja sadrži sve izdatke i povratke materijala (knjiga, brošura itd.) po strankama.

Posebni uručbeni zapisnik se ne vodi, nego služi za tu svrhu zapisnik poljodjelskog odjela.

§ 12.

Poslovanje naklade stoji pod neposrednim nadzorom ministra seljačkog gospodarstva.

Koncem svake proračunske godine zaključuju se knjige, a računi se predlažu ministru seljačkog gospodarstva na pregled i odobrenje.

§ 13.

Izdanja naklade razpačavaju se preko područnih organa (župskih i kotarskih agronoma) ili preko ovlaštenih knjižara i papirnica.

Troškovi pakovanja (embalage) i podvoza pokrivaju se iz sredstava, predvidjenih za pokrivanje jednakih troškova za službene pakete (stvari).

§ 14.

Ovaj poslovnik zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 10. veljače 1942.

Ministar seljačkog gospodarstva:

Dr. J. Dumandžić, v. r.

Broj: 414-Z-1942.

* Narodne novine od 25. veljače 1942. broj 46.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU

o odkupnoj cieni nerafiniranog maslinova ulja za jelo

I.

Odkupna ciena nerafiniranog maslinova ulja za jelo, normalno odležanog, bez taloga i vode ustanovljuje se s Kn 70.— za 1 kg, postavno uljarna (mlinica) odnosno skladište proizvoditelja, bez skupnog poreza na poslovni promet i bez bačve.

II.

Tko odkupljuje maslinovo ulje uz niže ciene, te tko ga prodaje uz više ciene, kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

III.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a istog dana prestaje vriediti točka I. oblastne odluke ovoga ureda od 26. siečnja 1942. br. 242-Z-1942. (Narodne novine od 29. siečnja 1942. broj 24), koja ustanovljuje odkupnu cienu nerafiniranog maslinova ulja za jelo.

Zagreb, dne 21. veljače 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

Broj: 469-Z-1942.

* Narodne novine od 25. veljače 1942. broj 46.

ZAKONSKA ODREDBA

o preinaci i nadopuni zakonske odredbe o pokretnom priekom sudu sa svim njezinim kasnijim preinakama i nadopunama

§ 1.

U § 9. zakonske odredbe o pokretnom priekom sudu od 24. lipnja 1941. broj CLXXII-508-Z-. p.-1941. (Narodne novine od 24. lipnja 1941. broj 58) sa svim njezinim kasnijim preinakama i nadopunama dodaje se nova druga i treća stavka, koje glase:

»Za izvršenje smrtne kazne predsjednik pokretnog priekog suda može zamoliti onaj sudbeni stol odnosno onaj kotarski sud, kod kojega je održana glavna rasprava proti okrivljeniku. U takvu će slučaju predsjednik zamoljenog sudbenog stola odnosno predstojnik zamoljenog kotarskog suda odrediti oružane osobe, koje će izvršiti kaznu smrti.

Ako je za izvršenje smrtne kazne zamoljen sud, naveden u prednjoj stavci, izvršenju smrtne kazne imaju prisustvovati, jedan sudac i perovodja zamoljenog suda, i liečnik.«

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 25. veljače 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LVIII-498-Z-1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 26. veljače 1942. broj 47.

ZAKONSKA ODREDBA
o osnutku Hrvatskog državnog muzeja u Osieku

§ 1.

Osniva se Hrvatski državni muzej u Osieku.

§ 2.

Ovlašćuje se ministar nastave, da sklopi ugovor s obćinom grada Osieka o preuzimanju imovine gradskog muzeja, gradske knjižnice, koja je u osnutku, zbirke slika i gradskog arhiva, sve u Osieku, i o uvjetima, pod kojima će to preuzimanje usliediti.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.* Njezina provedba povjerava se ministru nastave, koji će ujedno posebnom naredbom propisati ustrojstvo i djelokrug rada Hrvatskog državnog muzeja u Osieku.

U Zagrebu, dne 25. veljače 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LVII-376-Z-1942.

Za ministra nastave
Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 26. veljače 1942. broj 47.

ZAKONSKA ODREDBA
o ukidanju poljoprivrednih komora

§ 1.

Ukidaju se sve postojeće poljoprivredne komore na čitavom području države.

§ 2.

Sva pokretna i nepokretna imovina poljoprivrednih komora prelazi u vlastničtvo Hrvatske seljačke gospodarske zajednice, koja preuzima sve njihove obveze. Nekretnine ovih komora imadu nadležni sudovi na zahtjev Hrvatske seljačke gospodarske zajednice prenieti na ime Zajednice bez ikakve pristojbe.

§ 3.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru seljačkog gospodarstva.

§ 4.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 25. veljače 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LIX-403-Z-1942.

Ministar seljačkog gospodarstva:
Dr. Jozo Dumandžić, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 26. veljače 1942. broj 47.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU

o oblikovanju ciena kod prodaje tekstilne robe u trgovini na veliko i u trgovini na malo

I.

Najviše dozvoljeni postotci ukupne (brutto) zarade kod prodaje svih vrsta tekstilne robe u trgovini na veliko ustanovljuju se kako sliedi:

1. Konac za šivanje 9%
2. molino (žutica amerikan), domaće platno, kretoni obični (cic, basma i kanafas, za posteljinu), hlačevina, korksamt mužki i fustijan . . . . , 10%
3. gotova odiela i kape od hlačevine, fustijana i korksamta 12%
4. gotovo mužko, žensko i dječje rublje i ostali odjevni predmeti, izradjeni od tkanina pod 2. 12%
5. pamučne čarape mužke, ženske i dječje . . 11%
6. komadna roba, izradjena od tkanina pod 2. a pletena od pamuka i vigogna 12%
7. baršun od čiste svile, rublje i odjeća od čiste svile, pletena i komadna roba od čiste svile, te tkanine od čiste svile svih vrsta . . . 22%
8. vunene, lanene, kudjeljne i pamučne tkanine, tkanine od umjetne svile te od ostalih predi-

vih vlakna, pletena, komadna i gotova roba, koja nije spomenuta u točki 6., šeširi i kape, koje nisu napried navedene, kao i ostala tekstilna roba, koja nije spomenuta u ovoj oblastnoj odluci 18%

Roba, miešana iz raznih predivih vlakna, spada u onu skupinu, po kojoj se carini prema postojećem carinskom pristojbeniku.

II.

Najviši dozvoljeni postotci ukupne (brutto) zarade kod prodaje svih vrsta tekstilne robe u trgovini na malo ustanovljuju se kako sliedi:

1. konac za šivanje 18%
2. molino (žutica amerikan), domaće platno, kretoni obični (cic, basma i kanafas za posteljinu), hlačevina, korksamt mužki i fustijan . . . . , 22%
3. gotova odiela i kape od hlačevine, fustijana i korksamta 25%
4 gotovo mužko, žensko i dječje rublje i ostali odjevni predmeti, izradjeni od tkanina pod 2. 25%
5. pamučne čarape mužke, ženske i dječje . 22%
6. komadna roba izradjena od tkanina pod 2., i pletena od pamuka i vigognja 23%
7. baršun od čiste svile, rublje i odjeća od čiste svile, pletena i komadna roba od čiste svile, te tkanine od čiste svile svih vrsta 40%
8. vunene, lanene, kudjeljne i pamučne tkanine, tkanine od umjetne svile te od ostalih predivih vlakna, pletena, komadna i gotova roba, koja nije spomenuta u točki 6., šeširi i kape, koje nisu napried navedene, kao i ostala tekstilna roba, koja nije spomenuta u ovoj oblastnoj odluci 30%

Roba, miešana iz raznih predivih vlakna, spada u onu skupinu, po kojoj se carini prema postojećem carinskom pristojbeniku, a ako trgovac na malo takvu robu kupi od domaćeg proizvoditelja ili trgovca, dužni su ovi u računu izričito napisati, u koju skupinu takva roba spada prema postojećem carinskom pristojbeniku.

III.

Najviše dozvoljeni postotak ukupne (brutto) zarade računa se od prodajne ciene robe.

Prodajna ciena robe ustanovljuje se tako, da se stvarna nabavna ciena robe podieli s ostatkom, koji proizlazi, ako se najviše dozvoljeni postotak ukupne (brutto) zarade odbije od brojke 100, a količnik pomnoži sa 100.

Stvarna nabavna ciena robe je ciena po računu dobavljača, povećana porezom na poslovni promet, željezničkim i ostalim prievoznim, utovarnim, pretovarnim i iztovarnim troškovima, obćinskom trošarinom, gradskom uvozninom i javnim daćama, a kod uvezene robe, povećana carinom, svim nuzpristojbama na carinarnici, kao i ostalim troškovima, skopčanim s njezinim uvozom.

U stvarnu nabavnu cienu ne spada ležarina i stojarina, ako nastanu krivnjom uvoznika, te putni troškovi za nabavu robe.

Od ciene robe po računu odbija se trgovački popust (rabat), dok se skonto ne odbija.

Ako u jednom računu ima više vrsta robe uz razne nabavne ciene, moraju se troškovi razmjerno podieliti prema nabavnoj cieni robe, a porez na poslovni promet i ostale javne daće onako, kako su propisani pristojbenicima.

IV.

Ustanovljeni najviši postotci ukupne (brutto) zarade sadržavaju sve poslovne (režijske) troškove, kakve god vrste oni bili, kao i čistu zaradu trgovca, te osim njih ne smije ništa pridodati stvarnoj nabavnoj cieni robe.

V.

Najviše prodajne ciene tekstilne robe, koju je trgovac nabavio prije 20. studenoga 1941. i zaključno do toga dana izložio prodaji, ustanovljuju se kako slijedi:

A. u trgovini na veliko:

I. vunene tkanine:

1. mužke i ženske vunene tkanine i miešane iz grebenane vune (Streichgarn) za odiela:
   a) u težini do 350 gr. po m² . . . Kn 234.—
   b) u težini od 350 do 500 gr. po m² Kn 412.—
   c) u težini preko 500 gr. po m² . . Kn 542.—
2. mužke vunene tkanine i miešane iz grebenane vune za kapute:
   a) štof i double u težini od 600 do 800 gr. po m² . . . . Kn 591.—
   b) Rockstof, palmerston i double u tež. od 800 do 1100 gr. po m² . Kn 785.—
   c) krombi . . . . Kn 1117.—
3. mužke vunene tkanine iz češljane vune (Kammgarn) za odiela:
   a) u težini do 350 gr. po m² . . . Kn 395.—
   b) u težini od 350 do 500 gr. po m² Kn 470.—
   c) u težini preko 500 gr. po m² . . Kn 600.—
4. ženske vunene tkanine za haljine:
   a) u težini do 200 gr. po m², širine 70 cm . . . . Kn 85.—

b) u težini do 200 gr. po m², širine 90 cm . . . . Kn 122.—
c) u težini do 200 gr. po m², širine 130 cm . . . . Kn 177.—
d) u težini od 200 do 350 gr. po m² Kn 480.—
e) popelin vuneni, širine 80 cm . Kn 100.—
f) popelin vuneni, širine 90 cm . Kn 110.—

5. ženske vunene tkanine za kapute i ogrtače:
a) u težini od 350 do 500 gr. po m² Kn 454.—
b) u težini od 500 do 650 gr. po m² Kn 488.—

II. pamučne tkanine i tkanine iz umjetnih vlakna (osim umjetne svile):

1. cajgovi, širine 68 do 70 cm . . . Kn 52.—
2. cajgovi, širine 126 do 130 cm . . Kn 152.—
3. prugasti samt (Kordsamt) širine 65 do 70 cm . . . . Kn 94.—
4. fustijan, širine 65 do 70 cm . . Kn 87.—
5. baršun mercerizirani za ženske haljine, širine do 70 cm . . . . . Kn 123.—
6. poludeleni, krep, modni kreton i štampani batist za rublje . . . Kn 37.—
7. kretoni obični (cic i basma) . . Kn 32.40
8. kanafas za posteljinu . . . . . Kn 38.—
9. oxford obični za radničke košulje . Kn 34.50
10. barhend, šareno tkan . . . . . Kn 43.—
11. double flanel . . . . .Kn 57.—
12. barhend tiskani . . . . Kn 38.60
13. inlet, širine 80 cm . . . . Kn 54.—
14. inlet, širine 90 cm . . . . Kn 60.—
15. inlet, širine 120 cm . . . . Kn 79.—
16. gradl za strunjače Ia . . . . . Kn 107.—
17. gradl za strunjače IIa . . . . . Kn 86.50
18. zefir . . . . , Kn 68.—

19	popelin . . . . ,	Kn	80.50
20.	platno bieljeno, do 80 cm širine .	Kn	42.50
21.	platno bieljeno, širine 90 cm . . .	Kn	47.—
22.	platno bieljeno, širine 150 cm . .	Kn	76.50
23.	platno bieljeno, širine 180 cm . .	Kn	104.30
24.	platno bieljeno, širine 200 cm . .	Kn	121.—
25.	stolnjaci, širine 156 cm, na metar .	Kn	122.—
26.	gradl za gaće i za radnička odiela .	Kn	47.—
27.	ručnici, na metar	Kn	37.80
28.	damastgradl, širine 80 cm . . .	Kn	103.—
29.	french, dvostrano tiskani	Kn	44.—
30.	french, jednostrano tiskani . . .	Kn	39.50
31.	pamučne marame iz poludelena za glavu, 10 komada	Kn	276.—
32.	ubrusi, tucet	Kn	244.—
33.	pokrivači 140/190 cm, komad . .	Kn	249.—

III. krojački pribor:

1.	podstava za rukave, pamučna ili iz umjetnih vlakna (osim umjetne svile) . . . . , , ,	Kn	30.—
2.	serž klot, pamučni ili iz umjetnih vlakna (osim umjetne svile), širine do 120 cm	Kn	73.—
3.	segel (jadrovina)	Kn	52.—
4.	kanafas	Kn	41.—
5.	kanapina i juta	Kn	20.—
6.	tkanina sa konjskom strunom (Rosshaar)	Kn	99.—
7.	tkanina s devinom dlakom (Kamelhaar)	Kn	120.—
8.	džepovina (Taschenfutter) . . .	Kn	42.—
9.	svila za rukave, umjetna	Kn	83.—

10. svila za podstavu, umjetna, širine 80 cm . . . . Kn 70.—
11. svila za podstavu, umjetna, širine 140 cm . . . . Kn 102.—

IV. kratka roba:

1. košulje od frencha, jednostrano tiskane . . . . Kn 155.—
2. košulje od frencha, dvostrano tiskane . . . . Kn 167.—
3. košulje od popelina . . . . . . Kn 275.—
4. ženske čarape Fang, pamučne . . Kn 548.—
5. ženske patent-čarape, pamučne . Kn 430.—
6. dječje patent-čarape, br. 1 . . . Kn 180.—
7. doplatak za veće brojeve dječjih čarapa . . . . , Kn 18.—
   za svaki veći broj po tucetu.

Ciene se razumijevaju za 1 m, odnosno kod marama za 10 komada, kod košulja i pokrivača za 1 komad, a kod čarapa i ubrusa za 1 tucet.

B. u trgovini na malo:

I. vunene tkanine:

1. mužke i ženske vunene tkanine i miešane iz grebenane vune (Streichgarn) za odiela:
   a) u težini do 350 gr. po m² . . Kn 334.—
   b) u težini od 350 do 500 gr. po m² Kn 588.—
   c) u težini preko 500 gr. po m² . Kn 774.—
2. mužke vunene tkanine i miešane iz grebenane vune za kapute:
   a) štof i double u težini od 600 do 800 gr. po m² . . . . Kn 844.—
   b) Rockstof, palmerston i double u težini od 800 do 1100 gr. po m² Kn 1122.—
   c) krombi . . . . Kn 1594.—

3. mužke vunene tkanine iz češljane vune (Kamgarn) za odiela:
   a) u težini do 350 gr. po m² . . . . Kn 564.—
   b) u težini od 350 do 500 gr. po m² Kn 672.—
   c) u težini preko 500 gr. po m² . . Kn 857.—
4. ženske vunene tkanine za haljine:
   a) u težini do 200 gr. po m², širine 70 cm . . . . Kn 121.—
   b) u težini do 200 gr. po m², širine 90 cm . . . . Kn 174.—
   c) u težini do 200 gr. po m², širine 130 cm . . . . Kn 253.—
   d) u težini od 200 do 350 gr. po m² Kn 685.—
   e) popelin vuneni, širine 80 cm . Kn 143.—
   f) popelin vuneni, širine 90 cm . Kn 158.—
5. ženske vunene tkanine za kapute i ogrtače:
   a) u težini od 350 do 500 gr. po m² Kn 648.—
   b) u težini od 500 do 650 gr. po m² Kn 697.—

II. tkanine, pamučne i iz umjetnih vlakna (osim umjetne svile):

1. cajgovi, širine 68 do 70 cm . . . Kn 66.50
2. cajgovi, širine 126 do 130 cm . . Kn 195.—
3. prugasti samt (Kordsamt), širine 65 do 70 cm . . . . Kn 120.—
4. fustijan, širine 65 do 70 cm . . . Kn 112.—
5. baršun mercerizirani za ženske haljine, širine do 70 cm . . . . Kn 176.—
6. poludeleni, krep, modni kreton i štampani batist za rublje . . Kn 53.—
7. kretoni obični (cic i basma) . . . Kn 41.50
8. kanafas za posteljinu . . . . . Kn 48.50
9. oxford obični za radničke košulje Kn 44.—
10. barhend, šareno tkan . . . . . Kn 61.50

11. double flanel	Kn	81.50
12. barhend tiskani	Kn	55.—
13. inlet, širine 80 cm	Kn	77.—
14. inlet, širine 90 cm	Kn	86.—
15. inlet, širine 120 cm	Kn	113.—
16. gradl za strunjače Ia	Kn	153.—
17. gradl za strunjače IIa	Kn	123.50
18. zefir . . . . ,	Kn	97.—
19. popelin	Kn	115.—
20. platno bieljeno, do 80 cm širine	Kn	60.50
21. platno bieljeno, širine 90 cm . .	Kn	67.—
22. platno bieljeno, širine 150 cm . .	Kn	109.—
23. platno bieljeno, širine 180 cm . .	Kn	149.—
24. platno bieljeno, širine 200 cm . .	Kn	173.—
25. stolnjaci, širine 156 cm, na metar .	Kn	174.50
26. gradl za gaće i radnička odiela . .	Kn	67.—
27. ručnici, na metar	Kn	53.50
28. damastgradl, širine 80 cm . . .	Kn	147.—
29. french, dvostrano tiskani	Kn	63.—
30. french, jednostrano tiskani . . .	Kn	56.—
31. pamučne marame iz poludelena za glavu, komad	Kn	39.50
32. ubrusi, komad	Kn	29.—
33. pokrivači 140/194 cm, komad . .	Kn	356.—
III. krojački pribor:		
1. podstava za rukave, pamučna ili iz umjetnih vlakna (osim umjetne svile)	Kn	43.—
2. serž i klot, pamučni ili iz umjetnih vlakna, osim umjetne svile, širine do 120 cm	Kn	104.—
3. segel (jadrovina)	Kn	74.—
4. kanafas	Kn	58.50

5. kanapina i juta . . . . Kn 28.50
6. tkanina s konjskom strunom (Rosshaar) . . . . Kn 141.—
7. tkanina s devinom dlakom (Kamelhaar) . . . . Kn 243.—
8. džepovina (Taschenfutter) . . . Kn 60.—
9. svila za rukave, umjetna . . . . Kn 119,—
10. svila za podstavu, umjetna, širine 80 cm . . . . Kn 100.—
11. svila za podstavu, umjetna, širine 140 cm . . . . Kn 146.—

IV. kratka roba:

1. košulja od frencha, jednostrano tiskana . . . . Kn 221.—
2. košulja od frencha, dvostruko tiskana . . . . Kn 258.—
3. košulja od popelina . . . . . . Kn 393*.—
4. ženska čarapa Fang, pamučna . . Kn 58.50
5. ženska patent-čarapa, pamučna . Kn 46.—
6. dječje patent-čarape br. 1 . . . . Kn 19.—
7. dolpatak za veće brojeve dječjih čarapa . . . . Kn 2.— za svaki veći broj po paru.

Ciene se razumijevaju za 1 m, odnosno kod marama, košulja, ubrusa i pokrivača za 1 komad, a kod čarapa za 1 par.

Kod robe većih ili manjih širina od širina, označenih u ovoj oblastnoj odluci, smije se kod veće širine za svaki centimetar veće širine ustanovljena ciena povisiti za 1%, a kod robe manje širine ima se za svaki centimetar manje širine ustanovljena ciena sniziti za 1%.

* Po izpravku u Narodnim novinama od 7. ožujka 1942, broj 55.

VI.

Trgovac na veliko ili na malo, koji za robu, navedenu u ovoj oblastnoj odluci, koju je do zaključno 20. studenoga 1941. izložio prodaji, može pribrojivši ustanovljenu ukupno u (bruto) zaradu računima dokazati, da je prodajna ciena veća od ciene, ustanovljene u točki V. ove oblastne odluke, smije tu robu prodavati po toj većoj cieni.

VII.

Nabavnu cienu tekstilne robe na metar i na komad iz svile i umjetne svile, koju su trgovci na veliko ili na malo izložiti prodaji prije 20. studenoga 1941., smiju povisiti na visinu nabavne ciene po zadnjem računu (fakturi) dobavljača za istu ili vrlo sličnu robu. koju su do zaključno toga dana izložili prodaji.

Ostaloj tekstilnoj robi, koja u ovoj oblastnoj odluci nije navedena, a koju su trgovci nabavili prije 20. studenoga 1941. i zaključno do toga izložili prodaji, dužni su trgovci na veliko uobće, kao i trgovci na malo s područja grada Zagreba zatražiti od Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica, a trgovci na malo s ostalog državnog područja od nadležne velike župe posebnom molbom ustanovljenje najviših prodajnih ciena. Molbi se mora priložiti točan izkaz zaliha te robe uz priklop računa, po kojem je roba nabavljena, kao i zadnji račun, te ostala dokazala, po kojima je ista ili vrlo slična roba bila nabavljena, te dokaz, da je roba nabavljena po zadnjem računu izložena prodaji do zaključno 20. studenoga 1941. Molbi se imaju priložiti uzorci stare i nove robe, a za dokaz, da je nova roba doista bila izložena prodaji do zaključno 20. studenoga 1941., potvrde o plaćenoj gradskoj ili obćinskoj uvoznini.

VIII.

Propisi ove oblastne odluke ne odnose se na sitni ukrasni pribor (vrpce, šlinge, puceta i slično), pozamenterijsku i galanterijsku robu svih vrsta.

IX.

Veleobrtna i obrtna poduzeća smiju gotovu robu vlastitog proizvoda, koja je bila na skladištu 20. studenoga 1941., prodati po onoj oblastnoj ustanovljenoj cieni za istu ili vrlo sličnu robu, koju su do zaključno 20. studenoga 1941. najkasnije izhodili.

X.

Nadzor nad prodajnim cienama tekstilne robe u trgovini na veliko i na malo vršit će se na temelju sliedećih izprava:

1. kod trgovaca — uvoznika — na temelju izvornog računa inozemnog dobavljača i ostalih u točki III. navedenih izvornih dokazala.

2. kod trgovaca — neuvoznika — na temelju izvornog računa tuzemnog proizvadjača ili trgovca i ostalih u točki III. navedenih izvornih dokazala.

XI.

Pod trgovcem na veliko razumieva se u smislu ove oblastne odluke svaka fizička ili pravna osoba, koja uvozi ili kupuje tekstilnu robu od tuzemnog proizvadjača u svrhu prodaje trgovcu na malo.

Pod trgovcem na malo razumieva se u smislu ove oblastne odluke svaka fizička ili pravna osoba, koja uvozi ili kupuje tekstilnu robu od tuzemnog proizvađjača ili trgovca na veliko u svrhu izravne prodaje potrošačima.

Zabranjuje se u smislu ove oblastne odluke prodaja tekstilne robe po trgovcu na veliko drugom trgovcu na veliko, osim ako je trgovac glavni zastupnik inozemne tvrdke u našoj državi, u kojem slučaju ima pravo kao takav prodati uvezenu robu trgovcu na veliko ili trgovcu na malo, ali uz najveću ukupnu (brutto) zaradu od 3%.

Trgovac na malo, uvoznik, može izravno uvezenu robu prodati trgovcu na veliko uz najvišu ukupnu (brutto) zaradu od 3% ili trgovcu na malo uz najvišu ukupnu (brutto) zaradu, ustanovljenu u točki I. ove oblastne odluke.

Trgovac, koji se bavi trgovinom na veliko i trgovinom na malo, smije kod prodaje robe potrošačima zaračunati samo najvišu ukupnu (brutto) zaradu, ustanovljenu u točki II. ove oblastne odluke.

Zabranjeno je proizvodjačima i trgovcima na veliko izravno prodavati tekstilnu robu potrošačima.

XII.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 10. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1941. broj XV-104-Z-1942.

XIII.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a istoga dana prestaje vriediti oblastna odluka o najviše dozvoljenim

* Narodne novine od 26. veljače 1942. broj 47.

ukupnim (brutto) zaradama kod prodaje tekstilne robe u trgovini na veliko i na malo od 27. prosinca 1941. broj 2350-Z-1941. (Narodne novine od 29. prosinca 1941. broj 212).

Zagreb, dne 20. veljače 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

Broj: 460-Z-1942.

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941. izdajem

NAREDBU

o odkupnoj cieni kukuruza

§ 1.

U smislu odredbe o načinu predaje viška kukuruza u klipu i u zrnu, te o cienama kukuruza za gospodarsku godinu 1941/1942., koju je izdalo bivše Državno ravnateljstvo za prehranu dne 2. listopada 1941. pod brojem 26.077/41. (Narodne novine od 2. listopada 1941. broj 142) Državna poslovna središnjica za zemaljske plodine i ostali ovlašteni komisionari odkupljivat će od 1. ožujka 1942. od proizvoditelja kukuruz berbe godine 1941. uz cienu od Kuna 340.— za 100 kg postavno vagon, teglenica ili skladište preuzimatelja.

Kukuruz mora biti povremeno suh, zdrav, rešetan s najviše 2% kvarnih zrna.

Kukuruz u klipu odkupljivat će se prema kakvoći i postotku zrna, koje se dobiva, razmjerno napried navedenoj odkupnoj cieni kukuruza u zrnu.

§ 2.

Sve količine kukuruza, preuzete od proizvoditelja i odjavljene u svrhu obračuna do 1. ožujka 1942., imadu se obračunati uz ciene, koje su na snazi do 28. veljače 1942.

§ 3.

Ciene za kukuruz u klipu i u zrnu za mjesece ožujak i travanj, ustanovljene u § 2. odredbe bivšeg Državnog ravnateljstva za prehranu broj 26.077 od 2. listopada 1941., ukidaju se.

§ 4.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se zatvorom do šest mjeseci odnosno globom do Kn 500.000.— ili obim kaznama, a priradnik kod ponovnog prekršaja oduzimanjem prava na obavljanje poslovanja za uviek.

Neutjeriva novčana kazna pretvara se u kaznu zatvora, računajući za svakih 100 Kn po jedan dan zatvora.

Kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a novčane kazne idu u korist državne blagajne.

§ 5.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 23. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 474-Z-1942.

* Narodne novine od 26. veljače 1942. broj 47.

OBAVIEST

o hrvatsko-njemačkom utanačenju o družtvovnom osiguranju

Dne 10. prosinca 1941. podpisano je u Berlinu od opunomoćenika Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkog Reicha hrvatsko-njemačko utanačenje o družtvovnom osiguranju. Ovo utanačenje i zapisnik o hrvatsko-njemačkim pregovorima o družtvovnom osiguranju od istoga dana ima se proglasiti u Narodnim novinama, službenom listu Nezavisne Države Hrvatske.

U članku 27. utanačenja predvidjena izmjena nota usliedila je 7. veljače 1942. u Berlinu. Utanačenje je prema stavci prvoj svoga članka 27. stupilo na snagu 1. siečnja 1942.

Zagreb, dne 20. veljače 1942.

Ministar vanjskih poslova:
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Mladen Lorković, v. r.

Ministar udružbe:
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

Broj: 213-Z-1942.

* Narodne novine od 27. veljače 1942. broj 48.

NJEMAČKO-HRVATSKO UTANAČENJE* O DRUŽTVOVNOM OSIGURANJU

Dok se ne sklopi uzajamni ugovor o družtvovnom osiguranju izmedju Njemačkog Reicha i Nezavisne Države Hrvatske uredjuju se zasada medjusobni odnosi na polju družtvovnog osiguranja kako sliedi:

Odsjek I.

Obće odredbe

Članak 1.

Za vrieme svoga zaposlenja u Njemačkom Reichu podpadaju radne snage iz Nezavisne Države Hrvatske družtvovnom osiguranju u Njemačkom Reichu na isti način kao tuzemci, ali uzimajući u obzir odredbe ovog utanačenja.

Članak 2.

Kod pružanja renta i jednokratnih novčanih davanja nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu hrvatskim državnim pripadnicima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, kao i kod pružanja odgovarajućih davanja uključivo podpora hrvatskih nosioca osiguranja njemačkim državnim pripadnicima i pripadnicima Protektorata Češke i Moravske u Njemačkom Reichu ne primjenjuju se ograničenja, koja postoje za inozemce u slučaju boravka u inozemstvu.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 10. ožujka 1942. broj 57.

Članak 3.

Nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu i u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj pružat će kod provadjanja družtvovnog osiguranja uzajamno pravnu i upravnu pomoć, i obćit će medjusobno neposredno. Dopisi se sastavljaju na njemačkom ili hrvatskom jeziku. U koliko budu dopisi sastavljeni na hrvatskom jeziku, treba im, ako je moguće, priložiti njemački prievod.

Članak 4.

Diplomatske i konzularne oblasti Nezavisne Države Hrvatske ovlaštene su bez posebne punomoći zastupati svoje državne pripadnike pred nosiocima osiguranja i oblastima osiguranja u Njemačkom Reichu.

Članak 5.

Vrhovne su upravne oblasti u smislu ovog utanačenja

na njemačkoj strani njemački ministar rada, koji u poslovima Protektorata Česke i Moravske postupa u sporazumu sa Reichsprotektorom u Českoj i Moravskoj,

na hrvatskoj strani ministar udružbe, koji u poslovima osiguranja bratinskih blagajna postupa u sporazumu s ministrom šumarstva i rudarstva.

Odsjek II.

Bolestničko osiguranje

Članak 6.

Vrieme osiguranja, koje je provedeno u bolestničkom osiguranju u Njemačkom Reichu i u bolestničkom osiguranju u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, uračunava se uzajamno u cielosti.

Članak 7.

(1) Povrati li se osiguranik iza nastupa osiguranog slučaja na područje Nezavisne Države Hrvatske, zadržat će za svoju osobu prava na davanja, ako je prije preselenja dobio dopuštenje nadležnog nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu za povratak. Za davanje porodiljske pomoći može se dati dopuštenje već prije nastupa osiguranog slučaja.

(2) Osiguranik pridržaje pravo na davanje i onda, ako osigurani slučaj nastupi za vrieme njegovog dopusta u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

(3) Osiguranik gubi pravo na davanja, ako je prekinuo radni ugovor.

(4) U slučajevima stavke 1. i 2. pružaju davanja podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika. Kod toga vriede za predpostavke i obujam davanja hrvatski pravni propisi. Davanja u gotovom novcu izračunavaju se:

za mužke poljodjelske radnike
po nadničnom razredu 6.,

za ženske kao i za mladje poljodjelske radnike izpod 21 godine
po nadničnom razredu 5.,

za ostale radnike
kod dnevne nadnice od RM 4.— i više
po nadničkom razredu 8.,
kod dnevne nadnice od RM 3.— do RM 3.99
po nadničkom razredu 7.,
kod dnevne nadnice od RM 2.— do RM2.99
po nadničkom razredu 6.,
kod dnevne nadnice izpod RM 2.—
po nadničkom razredu 5.

Ako je osiguranik za isti osigurani slučaj već primio od nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu davanja, uzet će se ova u obzir kod pružanja odgovarajućih davanja podružnica hrvatske Središtnjice osiguranja radnika.

(5) Nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu naknadjuju hrvatskim nosiocima osiguranja troškove, koji su nastali pružanjem davanja. Kod toga ne smije se zaračunati veće stavke, nego što bi ih hrvatski nosilac osiguranja imao primienjivati za svoje vlastite osiguranike prema pravnim propisima, tarifnim odredbama ili ugovorima, koji za njega vriede. Upravni se troškovi ne naknadjuju. Troškovi se na taj način naknadjuju, da obvezani nosilac osiguranja povrh stvarno pruženih davanja u gotovom novcu ili nastalih bolničkih troškova plaća kao protuvriednost stvarnih davanja (liečenje, liekovi, pomoćna sredstva za liečenje) iznos od 35 posto hranarine, koju je podružnica hrvatske Središtnjice osiguranja radnika izplatila. Ovim plaćanjima naknadjena su i stvarna davanja za one slučajeve, u kojima ne će biti izplaćena hranarina.

Članak 8.

(1) Obiteljski pripadnici osiguranika označenih u članku 1., koji prebivaju u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, dobivaju davanja na teret bolestničkog osiguranja u Njemačkom Reichu od podružnica hrvatske Središtnjice osiguranja radnika po propisima i odredbama, koje vriede za ovu u jednakom obujmu, kao što ih podružnica pruža obiteljskim članovima svojih osiguranika. Ne postoji li medjutim za obiteljske članove po hrvatskim pravnim propisima nikakovo pravo na davanja, jer osiguranik prema tim propisima nije radi načina svoga zaposlenja osiguran, dobiva njegov na

uzdržavanje ovlašteni bračni drug, kao i njegova djeca, koja žive s njime u zajedničkom kućanstvu, do navršene 16. godine života za vrieme od najviše 13 tjedana liečničku njegu i obskrbu liekovima i manjim pomoćnim sredstvima za liečenje, ako spomenute osobe nemaju nikakovo drugo zakonsko pravo na bolestničku njegu.

(2) Za pravo naknade vriedi članak 7. stavka 5., odlomak 1. i 2. primjereno. Kod toga se troškovi, koji nastaju davanjima obiteljskim članovima, naknadjuju paušalnim svotama. Nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu plaćaju po prosječnom broju zaposlenih za svaki kalendarski mjesec zaposlenja

za osiguranike obvezane na osiguranje u poljodjelskim poslovima 0.35 Reichsmaraka,

za osiguranike obvezane na osiguranje u ostalim poslovima 0.47 Reichsmaraka.

Članak 9.

(1) Osiguranik, koji se iza nastupa osiguranog slučaja povrati na područje Nezavisne Države Hrvatske, dobiva davanja od nadležne podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika na zamolbu nadležnog nosioca bolestničkog osiguranja u Njemačkom Reichu. Kod toga ima nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu priopćiti do tada pružena davanja i njihovo trajanje.

(2) Osiguranik, koji oboli za vrieme dopusta u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, dobiva od nadležne podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika davanja, ako predloži potvrdu nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu, kojemu pripada, ili ako članstvo osiguranika kod kojega nosioca bolestničkog osiguranja u Njemačkom Reichu bude podružnici drugim načinom učinjeno

vjerojatnim ili bude poznato. Nu obvezanome nosiocu osiguranja u Njemačkom Reichu ima se nastup osiguranog slučaja priobćiti, koliko je moguće, čim prije.

(3) Stavka 2. odlomak 1., vriedi primjereno za davanja obiteljskim članovima, koji prebivaju u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Članak 10.

(1) U koliko podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika pružaju davanja na teret nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu, imaju se oboljeli prema načelima, koja vriede za podružnice, podvrći dovoljnom bolestničkom nadzoru, te dati naknadno pregledati po liečniku pouzdaniku. Nadalje može obvezani nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu u svako doba zatražiti poduzimanje pouzdaničko-liečničkog pregleda ili motrenje u kojoj bolnici; uspjeh pregleda ili motrenja treba priopćiti nosiocu osiguranja u Njemačkom Reichu.

(2) Odredbe liečnika ili zubnih liečnika o potrebnim liekovima, ljekovitim ili pomoćnim sredstvima ima podružnica prema postojećim za to načelima preizpitati, te im ima, u koliko je to potrebno, prigovoriti.

Članak 11.

U koliko su prema gornjim odredbama nadležne podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika, stupaju na njihovo mjesto kod rudara mjestne bratinske blagajne. Kod rudara izračunavaju se davanja u gotovom novcu (članak 7., stavka 4.) prema prvoj kategoriji osiguranja bratinskih blagajna.

Članak 12.

(1) Poslovni saobraćaj i obračun izmedju hrvatskih nosioca osiguranja i nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu vrše hrvatska Središtnjica osiguranja radnika u Zagrebu i Spojnica njemačkog bolestničkog osiguranja u Berlin-Charlottenburgu kod Državnog Saveza mjestnih bolestničkih blagajna, u koliko se prema predidućim odredbama ne vrši poslovni saobraćaj neposredno izmedju nosioca osiguranja; nu i u tim slučajevima mogu se hrvatski nosioci osiguranja poslužiti posredovanjem Spojnice, ako nije poznat nadležni nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu ili njegova adresa.

(2) Naknada izdataka ima se zatražiti od Spojnice njemačkog bolestničkog osiguranja u prekluzivnom roku od četiri mjeseca nakon zaključka pružanja davanja, a uz predloženje temeljnica.

(3) Ovo mogu uz pristanak vrhovnih upravnih oblasti pobliže utanačiti Spojnica i hrvatska Središtnjica osiguranja radnika.

Odsjek III.

Osiguranje za slučaj nezgoda

Članak 13.

Osiguranik, koji je u Njemačkom Reichu pretrpio poslovnu nezgodu (obrtnu bolest), te se dopuštenjem kojega nosioca bolestničkog osiguranja ili osiguranja za slučaj nezgoda u Njemačkom Reichu povrati u Nezavisnu Državu Hrvatsku, dobiva liečničku njegu, ob-

skrbu ljekovitim sredstvima, opremu protezama i hranarinu po pravnim propisima hrvatskog osiguranja za slučaj nezgoda. Odredbe o pružanju stvarnih davanja bolestničkog osiguranja ovlaštenima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj (članak 7., stavka 3. do 5., članak 9., stavka 1., članci 10—12.) vriede primjereno, ali počevši od plaćanja renta naknadjivat će troškove stvarnih davanja nadležni nosioci osiguranja za slučaj nezgoda u Njemačkom Reichu putem pojedinačnog obračunavanja.

Članak 14.

Ostala davanja u novcu osiguranja za slučaj nezgoda u Njemačkom Reichu, a naročito rente, pružat će i kod boravka ovlaštenika u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj nadležni nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu po pravnim propisima, koji vriede za njega.

Članak 15.

Ako je ozljedjenik već pretrpio nezgodu u Njemačkom Reichu ili u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, to će se time prouzročeno smanjenje privredne sposobnosti uzeti u obzir kod ustanovljivanja rente za novu nenezgodu.

Članak 16.

Nezgode, koje zadese hrvatske radne snage za prievoza izmedju hrvatske granice i mjesta rada u Njemačkom Reichu, naknadit će se kao nezgode na putu od mjesta rada i na mjesto rada.

Odsjek IV.

RENTNO OSIGURANJE

Pododsjek I.

Invalidsko osiguranje

Članak 17.

(1) Odredbe ovoga pododsjeka vriede za radne snage iz Nezavisne Države Hrvatske, koje su poslie 31. prosinca 1938. primile kakav posao u Njemačkom Reichu, te su pripadale za vrieme toga posla invalidskom osiguranju, ukoliko su prije ili nakon zaposlenja u Njemačkom Reichu platile barem 50 tjedana prinosa hrvatskom osiguranju za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti prema zakonu o osiguranju radnika.

(2) Odredbe ovoga pododsjeka ne vriede za radne snage spomenute u stavci 1., ako prinosi, uplaćeni u hrvatsko osiguranje za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti prema zakonu o osiguranju radnika, budu radi prielaza osiguranika u osiguranje bratinskih blagajna konačno predani nosiocu potonjeg osiguranja.

Članak 18.

Nakon nastupa osiguranog slučaja dobivaju u članku 17., stavci 1. spomenute radne sile i za vrieme osiguranja, provedenog u Njemačkom Reichu, davanja po hrvatskim pravnim propisima od hrvatske Središtnjice osiguranja radnika.

Članak 19.

Za vrieme čekanja i očekivanja prava na davanja iz hrvatskog osiguranja za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti vriedi vrieme osiguranja provedeno u Nje-

mačkom Reichu, kao hrvatsko vrieme osiguranja. Za izračunavanje renta vriedi to vrieme kao provedeno u sedmom nadničkom razredu po hrvatskom pravu, ako je osiguranik u Njemačkom Reichu bio pretežno osiguran s tjednom zaradom od ne više nego 24.— Reichsmarke.

osmom nadničkom razredu po hrvatskom pravu, ako je osiguranik u Njemačkom Reichu bio pretežno osiguran s tjednom zaradom od više nego 24.— Reichsmarke.

Članak 20.

(1) Nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu plaćat će hrvatskoj Središtnjici osiguranja radnika kao naknadu većeg obterećenja, koje je nastalo za nju iz članka 19., ove iznose:

a) kod osiguranih slučajeva, koji su nastupili do 31. prosinca 1942., 25 Reichspfeniga za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos,

b) kod osiguranih slučajeva, koji nastupe u godini 1943. 23 Reichspfeniga za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos,

c) kod osiguranih slučajeva, koji nastupe u godini 1944., 20 Reichspfeniga za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos.

(2) Bude li vrieme čekanja u hrvatskom osiguranju za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti izpunjeno samo onda, ako se uvaži vrieme osiguranja, provedeno u Njemačkom Reichu, to će nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu umjesto svota, predvidjenih u stavci 1., platiti od hrvatske rente, izračunate primjenom članka 19., onaj dio, koji odgovara omjeru u Njemačkom Reichu izpunjenog vremena osiguranja prema cielom vremenu osiguranja.

Članak 21.

Obračun o plaćanjima po članku 20. izmedju nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu i hrvatske Središtnjice osiguranja radnika obavljat će se na njemačkoj strani posredovanjem Njemačkog ureda za osiguranje u Berlinu.

Pododsjek II.

Namješteničko osiguranje

Članak 22.

Za namještenike, koji su u Njemačkom Reichu pripadali namješteničkom osiguranju (u Protektoratu Češke i Moravske mirovinskom osiguranju privatnih namještenika u višim službama), a u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj mirovinskom osiguranju privatnih namještenika, primjenjivat će se do daljnjega odredbe ugovora od 15. prosinca 1928., sklopljenog izmedju Njemačkog Reicha i nekadašnje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u stvari družtvovnog osiguranja, po smislu, no sa posebnim odredbama iz članka 23.

Članak 23.

(1) Kao temeljni iznos u smislu članka 15. stavke 3. ugovora vriede svi dielovi rente, koji su nezavisni od visine prinosa ili od trajanja vremena osiguranja.

(2) Pojedinosti primjene ugovora na mirovinsko osiguranje privatnih namještenika u višim službama u Protektoratu Češke i Moravske, ostaju pridržane posebnom utanačenju vrhovnih upravnih oblasti.

Pododsjek III.

Rudarsko mirovinsko osiguranje

Člana 24.

Za radnike, koji su u Njemačkom Reichu pripadali rudarskom mirovinskom osiguranju radnika ili provizionom osiguranju rudara, a u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj osiguranju bratinskih blagajna, primjenjivat će se do daljnjega ustanove ugovora od 15. prosinca 1928., sklopljenog izmedju Njemačkog Reicha i nekadašnje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u stvari družtvovnog osiguranja, po smislu, no sa posebnim odredbama iz članka 25.

Članak 25.

Kao temeljni iznos u smislu članka 18., stavke 3. ugovora vriede svi dielovi rente, koji su nezavisni od visine prinosa ili od trajanja vremena osiguranja.

Odsjek V.

Zaključne odredbe

Članak 26.

Vrhovne upravne oblasti mogu odredbe ovog utanačenja medjusobnim sporazumom nadopuniti i promieniti. One mogu izdati naredbe za provedbu ovog utanačenja.

Članak 27.

(1) Ovo utanačenje ima 1. siečnja 1942. stupiti na snagu. Stupanje na snagu ima se utvrditi izmjenom nota.

(2) Ustanove odsjeka I., III. i IV. pododsjek I. o ustanovljivanju i pružanju davanja vriede i za osigurane slučajeve, koji su nastupili prije stupanja ovog utanačenja na snagu, ali iza 31. prosinca 1928. osim, ako je nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu već prije 1. siečnja 1942. izdao odluku povoljniju za ovlaštenika. U koliko prema tome odredbe utanačenja nalaze primjenu, vriede ove i za vrieme osiguranja prije 1. siečnja 1942.

(3) Ovo se utanačenje može s prvim siečnja ili sa prvim srpnja svake godine odkazati, držeći se roka od tri mjeseca.

Berlin, dne 10. prosinca 1941.

Za ministra udružbe Nezavisne Države Hrvatske	Za njemačkog ministra rada:
Dr. Salih Kulović, v. r.	*Dr. Hans Engel*, v. r.

---

* Narodne novine od 27. veljače 1942. broj 48.

ZAPISNIK

o njemačko-hrvatskim pregovorima o družtvovnom osiguranju

U vremenu od 3. do 10. prosinca 1941. vodjeni su u Berlinu pregovori izmedju zastupnika njemačkog ministarstva rada i ministarstva udružbe Nezavisne Države Hrvatske o predhodnom uredjenju odnosa izmedju Njemačkog Reicha i Nezavisne Države Hrvatske na polju družtvovnog osiguranja. U pregovorima sudjelovali su:

S NJEMAČKE STRANE

Njemačko ministarstvo rada:
ministarski ravnatelj u Njemačkom ministarstvu rada

Dr. Hans Engel,

predsjednik njemačkog izaslanstva
dirigent odjela ministarski savjetnik

Dr. Rosenberg,

zamjenik predsjednika njemačkog izaslanstva,

ministarski savjetnik Dr. Dormann,
ministarski savjetnik Dr. Kilian,
ministarski savjetnik Dr. Grünewald,
viši vladin savjetnik Dr. Dobernack,
viši vladin savjetnik Dr. Bogs,
vladin savjetnik Dr. Jantz,

Ministarstvo vanjskih poslova:

izvjestitelj savjetnik poslanstva G ü n t h e r,
viši vladin savjetnik Schneider, kod Reichsprotektorata u Českoj i Moravskoj.

Njemačko poslanstvo u Zagrebu:

socijalni referent Ing. Hauschild

S HRVATSKE STRANE

Ministarstvo udružbe:

odjelni pročelnik Dr. Salih Kulović,
izvjestitelj Djuro Grčević,
izvjestitelj Ing. Mato Kovačević,

Središtnjica osiguranja radnika:

povjerenik Dr. Adolf Gentner,
glavni upravitelj Dr. Josip Ljubin,
nadstojnik odsjeka Franjo Raucher,

Glavna bratinska blagajna:

povjerenik Domagoj Markulin,
upravitelj Ing. Adalbert Šimić,

Hrvatsko poslanstvo u Berlinu:

Dr. Miljenko Andrijašević, zamjenik družtvovnog atašeja.

Razprave su dovele do podpisa priloženog njemačko-hrvatskog utanačenja o družtvovnom osiguranju od 10. prosinca 1941.

Iz pregovora treba iztaknuti ove točke:

1. *Osigurani slučajevi bolestničkog osiguranja iz vremena prije stupanja utanačenja na snagu*

Polučen je sporazum, da će se naknada troškova, koji su nastali hrvatskim nosiocima osiguranja prije 1. siečnja 1942. pružanjem davanja hrvatskim radnicima, koji su bili zaposleni u Njemačkom Reichu, urediti neposrednim dogovorima izmedju Spojnice njemačkog bolestničkog osiguranja osnovane kod Državnog saveza mjestnih bolestničkih blagajna i hrvatske Središtnjice osiguranja radnika.

2. *Preizpitivanje paušalnih iznosa u bolestničkom osiguranju*

Polučen je sporazum, da će se visina ugovorenih paušalnih iznosa u obostranom sporazumu podvrći preizpitivanju, u slučaju ako bi u odnosima, koji su služili podlogom izračunavanju paušalnih iznosa, nastupila bitna promjena.

3. *Naknade u invalidskom osiguranju*

Polučen je sporazum, da će se visina naknada, koju imaju nakon 31. prosinca 1944. plaćati nosioci invalidskog osiguranja u Njemačkom Reichu (sravni članak 20. stavka 1. utanačenja), pravodobno prije izmaka godine 1944. ugovoriti, u koliko dotle ne bude izmedju Njemačkog Reicha i Nezavisne Države Hrvatske sklopljen obći ugovor o uzajamnosti u stvari družtvovnog osiguranja.

4. Njemački i hrvatski tekst ovog zapisnika i utanačenja vriede jednako. Hrvatski tekst bit će doskora poslan predsjedniku njemačkog izaslanstva.*

Berlin, dne 10. prosinca 1941.

Za ministra udružbe
Nezavisne Države Hrvatske

Dr. Salih Kulović, v. r.

Za njemačkog ministra rada:

Dr. Hans Engel, v. r.

* Narodne novine od 27. veljače 1942. broj 48.

U sporazumu s ministrom šumarstva i rudarstva i uvažujući primjetbe ministra unutarnjih poslova, a na temelju članka 26. hrvatsko-njemačkog utanačenja o družtvovnom osiguranju od 10. prosinca 1941., izdajem ovaj

NAPUTAK

o provedbi bolestničkog osiguranja iz hrvatsko-njemačkog utanačenja o družtvovnom osiguranju

I. Hrvatski radnik (i poljodjelski), zaposlen u Njemačkom Reichu, može se liečiti i primati bolestničke podpore po hrvatskim pravnim propisima kod hrvatske podružnice osiguranja radnika, nadležne po mjestu njegova boravka, odnosno ako je rudar, kod hrvatske mjestne bratinske blagajne, samo u ova dva slučaja:

a) ako je obolio u Njemačkom Reichu i prije povratka u domovinu dobio prema stavci 1. članka 7. ovog utanačenja od nadležnog njemačkog nosioca osiguranja za slučaj bolesti izričito dopuštenje za povratak i liečenje u domovini;

b) ako se razboli za vrieme svoga dopusta u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj (stavka 2. članka 7. utanačenja).

Prema tome onaj hrvatski radnik, koji napusti njemačko područje bez dopuštenja njemačkog nosioca osiguranja, gubi za slučaj bolesti, svako pravo na bilo kakvu pomoć iz hrvatskog družtvovnog osiguranja (arg. a contrario iz stavke 1. članka 7. utanačenja). Prema propisu stavke 3. članka 7. utanačenja isto pravilo vriedi

i za hrvatskog radnika iz Njemačke, koji se razboli za vrieme svoga zadržavanja u Hrvatskoj, ako je svoje radno mjesto u Njemačkoj napustio prekidanjem radnog ugovora.

U slučaju pod a) hrvatska podružnica osiguranja radnika odnosno hrvatska bratinska mjestna blagajna pružat će liečenje i podpore točno prema zamolbi (»Ersuchen«) njemačkog nosioca osiguranja za slučaj bolesti.

U slučaju pod b) hrvatska podružnica osiguranja radnika, odnosno hrvatska mjestna bratinska blagajna pružat će iste podpore prema potvrdi nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu (»Bescheinigung«) ili ako im članstvo osiguranika kod kojega nosioca bolestničkog osiguranja u Njemačkom Reichu bude drugim načinom učinjeno vjerojatnim na pr. dopustnim listom poslodavca (»Urlaubschein«) ili bude poznato (članak 9. stavka 1. i 2. utanačenja). U slučaju pod b) nastup osiguranog slučaja ima se odmah t. j. bez nepotrebnog odlaganja priobćiti nadležnom njemačkom nosiocu osiguranja za slučaj bolesti.

II. Što se tiče liečenja u domovini ostalih obiteljskih članova hrvatskih radnika, zaposlenih u Njemačkom Reichu, tu valja razlikovati obiteljske članove hrvatskih poljodjelskih radnika, koji po načinu svoga zaposlenja ne bi bili u Hrvatskoj obvezno osigurani, i obiteljske članove svih drugih hrvatskih radnika, zaposlenih u Njemačkoj, koji bi podpadali u Hrvatskoj pod obvezu osiguranja. Prema materijalno-pravnom propisu članka 8. stavke 1. odlomak 2. utanačenja obiteljski članovi hrvatskog poljodjelskog radnika, zaposlenog u Njemačkoj, i to samo njegov na uzdržavanje ovlašteni ženitbeni drug kao i njegova djeca, koja žive

s njime u zajedničkom kućanstvu do navršene 16 godine života imaju pravo za vrieme od najviše 13 tjedana na liečničku njegu i obskrbu liekovima i manjim pomoćnim spravama za liečenje, u koliko nemaju nikakvo drugo zakonsko pravo na bolestničku njegu. Za obiteljske članove svih ostalih hrvatskih radnika, zaposlenih u Njemačkoj, odredjuju se predpostavke i obujam bolestničkog davanja, kao i krug njihova ovlaštenja na podpore po odnosnim hrvatskim zakonskim i ostalim propisima, koji vriede za obiteljske članove hrvatskih osiguranika.

Liečenje i ostale bolestničke podpore pružaju obiteljskim članovima hrvatskih rudara, zaposlenih u Njemačkoj, mjestne bratinske blagajne, a obiteljskim članovima svih ostalih, uključivo i poljodjelskih, hrvatskih radnika, zaposlenih u Njemačkoj, podružnice osiguranja radnika na temelju potvrda seoskih obćinskih poglavarstava i gradskih redarstvenih oblasti. Obćinska poglavarstva odnosno gradske redarstvene oblasti potvrdjivat će, prema izseljeničkim podatcima, kojima razpolažu, da je dotični obiteljski član (točno navesti rodbinski odnos) živio u zajedničkom kućanstvu s radnikom N. N., koji se je stanovitoga dana (po mogućnosti navesti točan dan, mjesec i godinu) izselio u Njemačku na rad (po mogućnosti navesti vrstu rada: poljodjelski, rudarski, u obrtu — veleobrtu). Uz ovu potvrdu dotični obiteljski član treba pridonieti od nadležne oblasti potvrdu, da nema prirada. Obćinska poglavarstva mogu obje potvrde izdavati zajedno.

Obćinska poglavarstva odnosno gradske redarstvene oblasti kod izdavanja ovih potvrda moraju postupati veoma pomnjivo, jer će za svaki slučaj izdavanja netočne potvrde odgovorni službenik biti dužan naknaditi time prouzročenu štetu družtvovnom osiguranju.

Ako je občinsko poglavarstvo ili gradska redarstvena oblast prema svojim podatcima u sumnji, da li je hrvatski radnik, čiji obiteljski član traži potvrdu, u Njemačkoj na radu, obratit će se pismeno na Izseljenički odsjek ministarstva udružbe, koji će na ovu molbu prema svojim podatcima priobćiti izravno dotičnom obiteljskom članu kao i podružnici osiguranja radnika odnosno mjestnoj bratinskoj blagajni, što mu je o stvari poznato. Ako podružnica osiguranja radnika odnosno mjestna bratinska blagajna ne bude mogla na temelju občinske odnosno redarstvene potvrde ni na temelju priobćenja Izseljeničkog odsjeka ministarstva udružbe pružiti liečenje dotičnom obiteljskom članu, postupit će po stavci 3. članka 9. hrvatsko-njemačkog utanačenja o družtvovnom osiguranju, a dotičnom obiteljskom članu pružit će, dok se ne razjasni pitanje njegova ovlaštenja liečničku pomoć i najnuždnije liekove.

III. Podružnice osiguranja radnika mogu liečiti i hrvatske rudare zaposlene u Njemačkoj i njihove obiteljske članove u stanovitim mjestima na temelju zamolbe mjestne bratinske blagajne uz naknadu, o kojoj će se izravno sporazumjeti Središtnjica osiguranja radnika s glavnim bratinskim blagajnama u Zagrebu i Sarajevu. Uz istu naknadu u pojedinim slučajevima mogu hrvatski rudari, zaposleni u Njemačkoj, i njihovi obiteljski članovi izravno tražiti liečenje kod podružnica osiguranja radnika.

IV. Naknada izdataka za liečenje hrvatskih radnika, zaposlenih u Njemačkoj, tražit će se uz predloženje temeljnica (belega) preko Središtnjice osiguranja radnika u Zagrebu. Pri tom su dužne podružnice osiguranja radnika i mjestne bratinske blagajne predlagati račune obložene temeljnicama (belezima) Središtnjici osiguranja radnika odmah nakon zaključenja pružanja

podpora, kako bi Središtnjica osiguranja radnika u roku, navedenom u stavci 2. § 12. utanačenja, mogla predložiti te račune na likvidaciju i izplatu Spojnici njemačkog bolestničkog osiguranja u Berlin-Charlottenburgu.

V. Naknada izdataka za liečenje obiteljskih članova hrvatskih radnika, zaposlenih u Njemačkoj, predvidjena je u stavci 2. članka 8. utanačenja u mjesečnim paušalnim svotama. Da bi te paušalne svote Središtnjica osiguranja radnika mogla na vrieme zatražiti od Spojnice njemačkog bolestničkog osiguranja i radieliti razmjerno prosječnom broju zaposlenih hrvatskih radnika u Njemačkoj izmedju svojih podružnica osiguranja radnika i glavnih bratinskih blagajna za njihove mjestne bratinske blagajne, odredjujem, da Izseljenički odsjek ministarstva udružbe do 10. tekućeg mjeseca dostavlja za prošli mjesec Središtnjici osiguranja radnika u dva primjerka skupni izkaz o ukupnom broju hrvatskih radnika, zaposlenih u Njemačkoj. U ovom skupnom izkazu, razvrstat će se hrvatski radnici, zaposleni u Njemačkoj, po kotarima, a unutar kotara po strukama, i to 1. poljodjelski radnici, 2. rudarski i 3. svi ostali radnici.

Za poljodjelske radnike i rudare sastavit će Izseljenički odsjek ministarstva udružbe po mogućnosti što prije i pojedinačne popise po kotarima, takodjer u dva primjerka, i dostaviti ih Središtnjici osiguranja radnika.

Nakon dostave ovih pojedinačnih popisa, Izseljenički odsjek ministarstva udružbe javljat će do 10. tekućeg mjeseca Središtnjici osiguranja radnika promjene u pojedinačnim popisima. Jedan primjerak pojedinačnih ovih popisa i jedan primjerak promjena zadržat će Središtnjica osiguranja za svoju upotrebu. Drugi primjerak pojedinačnih popisa i svaki daljnji primjerak

kasnijih promjena poljodjelskih radnika dostavit će nadležnim svojim podružnicama osiguranja radnika. Drugi primjerak pojedinačnih popisa rudarskih radnika i svaki daljnji primjerak kasnijih promjena dostavit će glavnoj bratinskoj blagajni u Zagrebu i Sarajevu za njihovo područje radi podjele po mjestnim bratinskim blagajnama.

VI. Podružnice osiguranja radnika i mjestne bratinske blagajne dužne su, i to prve preko Središtnjice osiguranja radnika, a druge preko nadležne svoje Glavne bratinske blagajne, posredovati kod nadležnog nosioca bolestničkog osiguranja u Njemačkoj, da hrvatski radnik, zaposlen u Njemačkoj, kada se obrati na njih, dobije, za vrieme svoga liečenja u Njemačkoj, u ime svojih u domovini ostalih obiteljskih članova odgovarajuće podpore, koje mu pripadaju po njemačkom pravu (možebitna povišena hranarina i kućne podpore za vrieme bolničkog liečenja, pogrebnina za umrlog obiteljskog člana).*

Zagreb, dne 20. veljače 1942.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

Broj: 470-Z-1942.

---

* Narodne novine od 27. veljače 1942. broj 48.

Na temelju § 56. zakona o ženskim stručnim i ženskim stručnim učiteljskim školama od 31. ožujka 1932., s preinakama i dopunama od 10. ožujka 1939. izdajem

NAREDBU

o preinaci propisnika za polaganje državnog stručnog izpita stručnih učiteljica ženskih stručnih i ženskih stručnih učiteljskih škola od 9. ožujka 1933.

§ 1.

Točka a) člana 7. propisnika preinačuje se i glasi:

»da dobro poznaje hrvatski književni jezik i najvažnija poglavlja iz hrvatske književnosti, poviesti i zemljopisa.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 399-Z-1942.

*** Narodne novine od 27. veljače 1942. broj 48.**

Na temelju zakonske odredbe o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941. izdajem

NAREDBU

o stavljanju krumpira, heljde i mahunastih plodova pod odsvojnu zabranu

§ 1.

Sve zalihe krumpira, heljde i mahunastih plodova (grah, grašak, bob i leća) iz uroda godine 1941. stavljaju se u svrhu osiguranja javne prehrane i potreba buduće sjetve pod odsvojnu zabranu.

Promet, prodaja, izmjena ili otudjivanje spomenutih proizvoda protivno propisima ove naredbe zabranjuje se.

§ 2.

Sve zalihe proizvoda, navedenih u § 1., dužni su proizvoditelji, trgovci, državni komisionari i ostali imaoci unutar roka od 8 dana nakon proglašenja ove naredbe prijaviti pismenim putem nadležnom obćinskom odnosno gradskom poglavarstvu.

Prijave moraju sadržavati sve podatke, koji se odnose na prijavljene zalihe proizvoda posebno na njihovu vrstu, svrhu za koju se mogu upotriebiti (prehrana ili sjetva), količinu, mjesto pohrane ili uskladištenja, ime i prezime i boravište prijavitelja.

Obćinska i gradska poglavarstva dužna su sve primljene prijave uvrstiti u svoj očevidnik i u daljnjem

roku od 8 dana dostaviti ih Državnoj poslovnoj središtnjici za zemaljske plodine u Zagrebu u svrhu odkupa i preuzimanja. Dalje su dužna izdati prijaviteljima odluke o stavljanju prijavljenih zaliha pod odsvojnu zabranu.

§ 3.

Izuzete su od prijave i odsvojne zabrane one količine krumpira, heljde i mahunastih plodova, koje služe za pokriće vlastitih kućnih i gospodarskih potreba proizvoditelja odnosno ostalih imalaca zaliha spomenutih proizvoda, kao i one zalihe spomenutih proizvoda, koje se već nalaze u maloprodaji za razpodjelbu potrošačima.

Za vlastitu potrebu mogu imaoci krumpira, heljde i mahunastih plodova zadržati od svojih zaliha sliedeće količine:

a) jestivog krumpira 0,5 kg dnevno po osobi,
b) mahunastih plodova 0,10 kg dnevno po osobi,
c) heljde 2 kg mjesečno po osobi,

koje se stalno hrane u kućanstvu imaoca ili proizvoditelja zaliha spomenutih proizvoda, računajući potrebu od dana proglašenja ove naredbe do novog uroda.

d) sjemenskog krumpira za svako kat. jutro„ koje se proizvoditelj obveže kod nadležnog obćinskog ili gradskog poglavarstva zasijati krumpirom, 1.100 kg po kat. jutru.

e) sjemenske heljde za svako kat. jutro, koje se proizvoditelj obveže kod nadležnog obćinskog ili gradskog poglavarstva zasijati heljdom, 60 kg po kat. jutru.

f) mahunastih plodova u svrhu sjetve, i to graha čiste kulture 115. kg, graha za sjetvu medju kukuruzom 10 kg, leće 60 kg i graška 100 kg po kat. jutru.

§ 4.

Izključivo pravo odkupa svih vrsta krumpira, heljde i mahunastih plodova pripada Državnoj poslovnoj središtnjici za zemaljske plodove u Zagrebu, njezinim gospodarskim odkupnim stanicama i opunomoćenicima, koja će ih odkupljivati uz najviše ustanovljene odkupne ciene, koje su na snazi.

§ 5.

Razpodjelbu odkupljenih količina krumpira, heljde i mahunastih plodova u svrhe javne prehrane i sjetve vršit će ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu na temelju primljenih prijava o potrebi potrošača, gradskih, obćinskih i posebničkih aprovizacija, zadruga i sličnih ustanova.

Prijave o potrebi, koje se dostavljaju preko nadležnih kotarskih i gradskih poglavarstva ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu, moraju sadržavati sliedeće podatke:

a) svrhu potrebe (prehrana ili sjetva),

b) broj potrošača,

c) do sada primljene ili nabavljene količine krumpira, heljde ili mahunastih plodova.

d) zalihe spomenutih proizvoda,

e) točan naslov razdjeljivača uz oznaku odredištne željezničke postaje.

Iz odkupljenih zaliha proizvoda, spomenutih u § 1., ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu osigurat će u prvom redu količine, potrebne za buduću sjetvu, a preostale količine za svrhe javne obskrbe i za ostale potrebe.

§ 6.

Zabranjuje se upotreba zdravog jestivog krumpira i mahunastih plodova u druge svrhe osim u svrhe prehrane pučanstva ili u svrhe sjetve.

§ 7.

Na odpremu željeznicom ili drugim prievoznim sredstvima smiju se primati samo one pošiljke krumpira, heljde ili mahunastih plodova, koje imaju odpremna odobrenja ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu i odpremne listove Državne poslovne središtnjice za zemaljske plodine u Zagrebu.

Za pošiljke krumpira do 30 kg težine, kao i za pošiljke heljde, mahunastih plodova do 5 kg težine, te za ručnu prtljagu u prometu unutar pojedinih župa, odnosno iz ovih u gradove, nisu potrebne odpremne dozvole odnosno odpremni listovi, i takve pošiljke odnosno ručna prtljaga ne mogu biti predmetom zapljene po nadzornim prometnim ili drugim organima.

§ 8.

Kotarska i gradska poglavarstva dužna su ovu naredbu u roku od tri dana proglasiti na uobičajeni način na svom području i pod osobnom odgovornošću kotarskog predstojnika odnosno gradskog načelnika vršiti nadzor nad izvršenjem propisa ove naredbe.

Za područje glavnog grada Zagreba povjerit će gradski načelnik provedbu ove naredbe službeniku svog povjerenja.

§ 9.

Proglašenjem ove naredbe stavlja se izvan snage naredba o prometu krumpira i mahunastih plodova od 19. studenoga 1941. broj: 2073-Z-1941.

§ 10.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe kaznit će se zatvorom do 3 mjeseca ili novčanom kaznom do 100.000 Kn ili obim kaznama, a priradnik i oduzimanjem prava na poslovanje za uviek.

Kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a novčane kazne idu u korist državne blagajne.

Tko ne prijavi zalihe krumpira, heljde ili mahunastih plodova (§§ 2. i 3.), a ove budu kod njega, nakon ustanovljenih prijavnih rokova, po nadzornim organima pronadjene, oduzet će mu se bez ikakve odštete. Utržak tako zaplienjene robe ide u korist državne blagajne.

Osobama, koje prijave ili podkažu sakrivene zalihe krumpira, heljde ili mahunastih plodova nadležnim oblastima, izplatit će se u ime nagrade 25% protuvriednosti zaplienjene robe.

§ 11.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 505-Z-1942.

* Narodne novine od 28. veljače 1942. broj 49.

Na temelju § 16. zakona o srednjim trgovačkim školama od 18. ožujka 1932. s preinakama i dopunama od 10. ožujka 1939. i § 9. zakonske odredbe o stručnim kućanskim školama od 20. kolovoza 1941. broj CCLXI-1052-Z. p.-1941. izdajem

NAREDBU

o obvezatnom učenju talijanskog jezika u trgovačkim akademijama i u Državnoj višoj ženskoj stručnoj svratištarskoj školi u Zagrebu

§ 1.

U svim trgovačkim akademijama i u Državnoj višoj ženskoj svratištarskoj školi u Zagrebu uvodi se umjesto francuskog jezika obvezatno učenje talijanskog jezika, počevši od prvog do posljednjeg razreda.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu 26. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 437-Z-1942.

---

* Narodne novine od 27. veljače 1942. broj 48.

Na temelju §§ 3. i 10 zakonske odredbe o izdavanju rizničkih navjernica od 26. studenoga 1941. CDXXX-2102-1Z-941. izdajem

NAREDBU

o izmjeni kamatnjaka rizničkih navjernica prvoga izdanja

§ 1.

Kamate na rizničke navjernice prvoga izdanja iznose počevši od 1. ožujka 1942. 2½% (dva i pol posto) godištnje, a izplaćivat će se prema § 3. zakonske odredbe o izdavanju rizničkih navjernica.

§ 2.

Hrvatska državna banka propisat će način i uvjete lombarda ovih rizničkih navjernica.

§ 3.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 27. veljače 1942.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

Broj: 514-Z-1942.

* Narodne novine od 28. veljače 1942. broj 49.

Na temelju § 3. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem

NAREDBU

o vodjenju nadzornih računskih knjiga

§ 1.

Svi trgovci na veliko kao i svi trgovci na malo osim ugostitelja svih vrsta, mljekarstva, prodavaonica kruha, piljara i kućaraca sviju vrsta dužni su bez obzira na godištnji promet za svu robu, koja udje u njihovo poduzeće nakon 15. ožujka 1942., voditi nadzornu računsku knjigu, prema propisima ove naredbe.

§ 2.

Nadzorna računska knjiga mora sadržavati sliedeće podatke:

1. redni broj,
2. dan unosa robe u poduzeće,
3. ime i prezime odnosno tvrdku dobavljača,
4. broj i nadnevak (datum) računa,
5. ukupni iznos računa (fakture),
6. ukupni iznos troškova, postavno poduzeće.

§ 3.

Sva količina robe, koja udje u poduzeće nakon 15. ožujka 1942., mora biti upisana u nadzornu računsku knjigu s navedenim podatcima.

§ 4.

Nadzorna računska knjiga mora biti prošivena, a krajevi konca zapečaćeni po priradnim komorama ili nadležnim udruženjima, paginirana, te se mora voditi uredno i čitljivo, bez brisanja i umetanja listova.

§ 5.

Računi o nabavljenoj robi kao i sva dokazala o troškovima, koji terete robu, moraju biti složeni po rednom broju nadzorne računske knjige i moraju se čuvati najmanje još godinu dana od dana, kada je roba podpuno prodana. Trgovačkim zakonom propisana dužnost duljeg čuvanja knjiga i računa vriedi i nadalje za trgovce, upisane u trgovačkom registru.

§ 6.

Prekršitelji ove naredbe kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

§ 7.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dana 15. ožujka 1942., a danom njezina proglašenja u Narodnim novinama* prestaje vriediti naredba o vodjenju nadzornih računskih knjiga od 4. veljače 1942. broj 336-Z-1942. (Narodne novine od 10. veljače 1942. br. 33).

Zagreb, dne 25. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 521-Z-1942.

* Narodne novine od 2. ožujka 1942. broj 50.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanja državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU*

o najvišoj prodajnoj cieni mliečnog praška za proizvoditelje

I.

Najviša prodajna ciena mliečnog praška s najmanje 24% mastnoće ustanovljuje se za proizvoditelje na veleobrtni ili obrtni način s Kn 77.— za 1 kg čiste težine, postavno utovarna postaja, bez skupnog poreza na poslovni promet i bez omota (embalage).

II.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

III.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,** a istog dana prestaje vriediti točka I/8 oblastne odluke od 12. veljače

* Po izpravku u Narodnim novinama od 10. ožujka 1942. broj 57.

** Narodne novine od 2. ožujka 1942. broj 50.

1942. broj 391-Z-1942. (Narodne novine od 14. veljače 1942. broj 37), koja ustanovljuje cienu mliečnom prašku s najmanje 24% mastnoće za proizvoditelje.

Zagreb, dne 26. veljače 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

Broj: 515-Z-1942.

Na temelju § 3. zakonske odredbe broj CXXVI-268 Z. p.-1941. od 26. svibnja 1941. o ratnom arhivu i muzeju Nezavisne Države Hrvatske propisujem

PRAVILNIK RATNOG MUZEJA U ZAGREBU

§ 1.

Ravni* muzej Nezavisne Države Hrvatske osnovan je zakonskom odredbom broj CXXVI-268-Z. p.-1941. od 26. svibnja 1941. sa sjedištem u Zagrebu, a stoji pod vrhovnom upravom ministarstva hrvatskog domobranstva.

§ 2.

Ratni muzej je ustanova, kojoj je zadaća, da sakuplja, čuva, izlaže i znanstveno proučava sve hrvatske ratne starine i spomenike, koji se nalaze u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, da se time stvori što vjernija slika slavne ratne prošlosti i sadašnjosti Hrvata i da te ratne starine i spomenici služe tako vojničkom zornom obrazovanju naroda, i iztraživanju domaćih te stranih stručnjaka i javnosti.

§ 3.

U područje sabirnog, izložbenog i znanstvenog rada Ratnog muzeja spada u prvom redu oružje, bilo ono navalno ili obranbeno, hladno ili vatreno, kao: mačevi-

* Ratni (?)

spade, sablje, bodeži, noževi i sve ostale vrste oružja za sječenje i bod te pištolje, revolveri, puške, strojopuške, topovi, bombe i nenavedene vrste oružja za bacanje, te sve vrste poviestnog oružja na motkama, te tankovi, aeroplani, bombarderi, lovci, bacači plamena, dalje sva pomagala i sprave, koje su se upotrebljavale tečajem ratnih i drugih vojnih operacija; odore i oprema vojnika i bojnog konja, zastave raznih vojnih odreda ili otete neprijatelju kao plien, instrumenti za zvukovne i svjetlonostne signale, kao trublje, bubnjevi, zastavice i druge naprave, potrebne za obskrbu vojnika i konja na vojnim pohodima i u logorištima, kao i ostali vojni pribor i sve, što je u vezi sa vojskom i njenim razvitkom u prošlim vremenima, sve do danas.

Ratni će muzej nadalje prikazivati pregled hrvatskih utvrda od najstarijih vremena do danas i to u slikama sadašnjeg i nekadašnjeg izgleda tih gradjevina, modelima, rekonstrukcijama, planovima i presjecima, razne ratne naprave na terenu, kao jarci, bunkeri i t. d. Prikazat će se razni načini ratovanja od najstarijih vremena do danas i to ili u suvremenim slikama ili u rekonstrukcijama i raznim prikazima prema sačuvanim opisima očevidaca. Sabirat će portrete glasovitih hrvatskih vojskovodja i častnika, slike, kipove i medalje, koje prikazuju hrvatske vojnike i njihovu opremu, slike i planove pojedinih bitaka i ratnih epizoda, ratna i vojna odlikovanja i nacrte starih tvrdjava, kula, karaula, čardaka i drugih vojnogradjevnih spomenika.

Ratni muzej će voditi brigu o svim onim starinama i spomenicima vojnog i ratnog značaja u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i u inozemstvu, koji se tiču hrvatske

prošlosti, a koji se ne mogu prenieti, te će ih sačuvati fotografijama, nacrtima, kopijama i reprodukcijama. Podržavat će veze i stručno suradjivati sa svim ratnim muzejima, vojnim ustanovama i stručnim krugovima prijateljskih nam država u pitanjima hrvatske ratne i vojničke prošlosti kao i u svim pitanjima stručnog značaja.

§ 4.

Kao temelj Ratnom muzeju poslužit će predmeti i spomenici navedeni u § 3., koji se nalaze u hrvatskim državnim muzejima i samoupravnim muzejima i koji će se sporazumom izmedju ministarstva domobranstva i ministarstva nastave, odnosno ministarstva unutarnjih poslova izlučiti iz dotičnih muzeja i predati Ratnom muzeju.

Takove pak predmete i spomenike, koji se nalaze u privatnom posjedu, preuzet će Ratni muzej: a) kao dar, b) odkupom uz ugovorenu cienu, c) uz odštetu, koju će ustanoviti od obih strana postavljeni nepristrani stručnjaci ili će ih d) ne dirajući u postojeće pravo vlastničtva Ratni muzej preuzeti kao polog i u svojim zbirkama izložiti.

§ 5.

Sve do sada još neodkrivene ratne starine i spomenici, koji se nalaze pod zemljom, ili su inače još nepoznati i sakriveni, smatraju se vlastničtvom Nezavisne Države Hrvatske i svaki njihov nalaznik dužan je izravno ili putem najbliže političke ili vojne vlasti prijaviti ili Ratnom muzeju nadjeno predati, a ovaj će to preuzeti i dati nalazniku primjerenu odštetu. Ako li nalaznik ne udovolji ovoj dužnosti, gubi pravo na odštetu, te se kažnjava prema zakonskim propisima.

§ 6.

Na čelu Ratnog muzeja je upravitelj, koji njime upravlja prema zakonskim propisima. Njega postavlja iz častničkih redova Doglavnik-Vojskovodja.

Pod upraviteljem Ratnog muzeja stoji potreban broj stručnog, tehničkog i upravnog osoblja, kao i podvornika. Ovo osoblje mora imati kvalifikacije iz Uredbe o muzejima i galerijama od 26. srpnja 1940.

Iznimno mogu se u Ratnom muzeju namještati kao ugovorni i nagradni činovnici i službenici osobe iz redova umirovljenih i djelatnih stručnjaka. Ovakve osobe namještaju se naredbom Doglavnika-Vojskovodje, a prema priedlogu savjetodavnog vieća kod ratnog muzeja.

Svi činovnici i službenici Ratnog muzeja, bili oni vojničkog ili gradjanskog stališa, imadu se vladati po propisima, koji vriede za službenike ministarstva domobranstva.

§ 7.

Ratni muzej uzdržava se iz državnih sredstava. Osim toga služe za njegovo uzdržavanje: a) darovi, zaklade, zapisi i ostavštine; b) prihodi od muzejskih izdanja, duplikata, odljeva, kopija, fotografskih reprodukcija i slično; c) primitci od ulaznica.

Darove u predmetima i novcu prima upravitelj i o njima izvješćuje Doglavnika-Vojskovodju u svome godištnjem izvješću. Odluku o primanju ostavština donosi Doglavnik-Vojskovodja, saslušavši priedlog savjetodavnog vieća i upravitelja Ratnog muzeja.

Zaklade i glavnice Ratnog muzeja stoje pod upravom Doglavnika-Vojskovodje.

§ 8.

Kod ratnog muzeja postoji savjetodavno vieće, kome je zadaća, da daje savjete i priedloge za uredjenje i vodjenje tog muzeja. Članove tog vieća imenuje Doglavnik-Vojskovodja iz redova stručnjaka, a oni izmedju sebe biraju predsjednika, podpredsjednika i dva tajnika. Sjednice vieća održavaju se redovito prema potrebi, a najmanje jedanput mjesečno. Upravitelj Ratnog muzeja podastire vieću nacrt godištnjeg proračuna Ratnog muzeja i sva važnija pitanja organizacije i rada Ratnog muzeja, te sve shodne priedloge. Savjetodavno vieće će o tome razpravljati i davati svoje mišljenje i priedloge, da ih upravitelj Ratnog muzeja dostavi Doglavniku-Vojskovodji na znanje i odluku.

§ 9.

Muzejske predmete i spomenike kupuje upravitelj Ratnog muzeja u granicama navjera predvidjenih i otvorenih Ratnom muzeju i razpoloživih sredsdtava. Po njegovom ovlaštenju može izvršiti kupnju i koji drugi činovnik ili službenik muzeja.

§ 10.

Činovnicima i službenicima, koji rade u Ratnom muzeju, zabranjeno je sastavljati i posjedovati zbirke iz područja, koja obradjuje Ratni muzej, a ne smiju sakupljati takove predmete ni za privatne osobe.

Isto tako im je zabranjeno upravljati takovim tudjim privatnim zbirkama ili upuštati se u ma kakve druge poslove, koji bi mogli biti štetni po interese Ratnog muzeja. Protiv službenika, koji povriede ove propise, postupat će se po stegovnim propisima, koji vriede za

službenike ministarstva hrvatskog domobranstva. Osobe, kažnjene radi povrede zabrane, označene u ovom paragrafu, može stegovni sud pored ostale kazne kazniti time, da ne mogu više služiti u Ratnom muzeju.

§ 11.

Ratni muzej će izdavati i prodavati stručno glasilo i druga muzejska izdanja.

§ 12.

Pri ratnom muzeju osnovat će se stručna knjižnica, u kojoj će biti zastupana znanstvena djela, časopisi i druga izdanja, koja se odnose na obću, a napose na hrvatsku ratnu poviest i arheologiju, uključivši ovamo i književnost srodnih struka i zemalja, u koliko je ona potrebna za znanstveni rad.

§ 13.

Zbirke, knjižnice i laboratoriji Ratnog muzeja mogu služiti i u nastavne svrhe Hrvatske vojne akademije i ostalih vojnih i ustaških ustanova i vlasti. Odluku o tome donaša Doglavnik-Vojkovodja.*

U Zagrebu, dne 31. prosinca 1941.

Doglavnik-Vojskovodja:

Slavko Kvaternik, v. r.

Ministarstvo domobranstva

Broj: 46-1941.

---

* Narodne novine od 3. ožujka 1942. broj 51.

Na temelju § 6. zakonske odredbe o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4 studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941. propisujem

NAREDBU

o nadopuni naredbe o prisilnom odkupu stoke i stočnih proizvoda od 10. prosinca 1941. broj 2206-Z-1941.

§ 1.

U § 3. dodaje se druga stavka, koja glasi:

»Prisilni odkup stoke za klanje vršit će se prema propisniku o načinu vršenja prisilnog odkupa stoke, koji izdaje ministar za obrt, veleobrt i trgovinu.«

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 24. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 531-Z-1942.

* Narodne novine od 4. ožujka 1942. broj 52.

PREINAKA ČL. 32. PRAVILA O POLAGANJU PROFESORSKIH IZPITA

Na temelju § 27. zakona o preinakama i nadopunama u zakonu o srednjim školama i § 53. zakona o učiteljskim školama naredjujem, da se čl. 32. pravila o polaganju profesorskih izpita od 27. veljače 1940. broj 18173-II-1940. preinači i glasi ovako:

»Kada je kandidat položio sve izpite, predsjednik izpitnog povjerenstva podnosi ministarstvu nastave izvještaj, a kandidatu izdaje diplomu.

Diplomu o položenom profesorskom izpitu podpisuje predsjednik povjerenstva i članovi izpitivači.«

U Zagrebu, dne 26. veljače 1942.

Za ministra nastave
Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: 13551-1942.

* Narodne novine od 4. ožujka 1942. broj 52.

NAREDBA

o ograničenju prodaje plinskog ulja, izdana na temelju § 1. zakonske odredbe o obskrbi, preradbi, razdiobi i cieni sirovog mineralnog ulja (sirove nafte) i njegovih proizvoda od 31. srpnja 1941. broj CCX-774-Z. p.-1941.

§ 1.

Od dana proglašenja ove naredbe može se plinsko ulje prodavati samo onim osobama, koje imaju potrošačke izkaznice ili dozvole za kupovanje, izdane im po propisima ove naredbe.

Pod plinskim uljem razumijevaju se i svi oni destilati sirovog mineralnog ulja, koji imaju osebine plinskog ulja, odnosno, koji se mogu upotriebiti za istu svrhu kao plinsko ulje, bez obzira na to, pod kojim se imenom pojavljuju na tržištu.

Od propisa stavke 1. ovog paragrafa izuzimaju se domaće čistionice (rafinerije), njihova skladišta, uvoznici i trgovci, koji prodaju ili šalju ove proizvode drugim prodavačima ili skladištima, koji ih dalje prodaju po propisima ove naredbe.

Da bi nadležne velike župe, kotarske odnosno redarstvene oblasti i rizničke straže bile uviek obavieštene o kupovanju plinskog ulja od strane prodavalaca sa svoga područja, koje oni kupuju iz čistionica (rafinerija), njihovih skladišta ili od ostalih uvoznika ili većih trgovaca, moraju vlastnici čistionica (rafinerija), skladišta, uvoznici i trgovci iz prednje stavke kod svake

pošiljke i svake prodaje obavješćivati spomenute oblasti o tom, kojima su osobama i u kojoj količini prodali plinsko ulje i iz kojih su mjesta odnosni kupci.

Vrste potrošački izkaznica i dozvola*

§ 2.

Vlastnicima samovoza, samokretnih (motornih) brodova i čamaca te ukotvljenih i pokretnih strojeva na pogon plinskim uljem, bit će izdane potrošačke izkaznice odnosno dozvole na temelju prijava prema obrazcima, otisnutim uz ovu naredbu.

Obrazac izpunjavaju nadležne kotarske odnosno redarstvene oblasti u tri primjerka; jedan primjerak zadržavaju za sebe, a dva šalju velikoj župi. Velika župa zadržava jedan primjerak za sebe, a drugi dostavlja ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu.

Dozvole za nabavu plinskog ulja za potrebe ribarstva izdavat će ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu ribarskim savezima odnosno ribarskim zadrugama.

§ 3.

Potrošačkih izkaznica ima tri vrste:

1. svietlo-modre boje, odrezci označeni velikim slovom A i s dvie vodoravne crvene crte za teretne samovoze preko 90 K. S. i za autobuse,

2. bliedo-crvene boje, odrezci označeni velikim slovom B i s dvie vodoravne crvene crt za teretne samovoze izpod 90 K. S.,

3. svietlo-zelene boje, odrezci označeni velikim slovom C i s dvie vodoravne crvene crte za osobne samovoze.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 26. ožujka 1942. broj 69.

§ 4.

Na lievoj polovici potrošačke izkaznice otisnuto je: »Nezavisna Država Hrvatska, ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu«; državni grb, rubrike: mjesto, ime i zanimanje vlastnika, broj trokuta, upisnički* (registarski) broj vozila, redni broj izkaznice, žig i podpis. Desna polovica potrošačke izkaznice sastavljena je od odrezaka, koji nose oznaku vrste potrošačke izkaznice i redni broj.

Potrošačka izkaznica ima 35 odrezaka i vriedi do opoziva. Svaki odrezak vriedi za vrieme od jednog tjedna, a na koje se tjedne odnosi, i koja će se količina plinskog ulja izdati na pojedini odrezak, propisuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 5.

Za nabavu plinskog ulja bez plaćanja državne trošarine, koje se upotrebljava za izradbu drugih predmeta, izdavat će dozvole riznička upraviteljstva po trošarinskim propisima. Isto tako izdavat će riznička upraviteljstva bez plaćanja državne trošarine dozvole za nabavu plinskog ulja, koje se upotrebljava za pogon strojeva, onim osobama i podzeućima, koje na to imaju pravo prema postojećim trošarinskim propisima. Ove dozvole izdavat će se za tromjesečne potrebe u okviru količina, odobrenih od ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu. Količina, odobrena za tromjesečnu potrebu, može se nabaviti u tri jednaka diela po jednu trećinu mjesečno ili odjednom, ako ne prelazi 200 kg.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 11. ožujka 1942. broj 73.

§ 6.

Dozvole za nabavu plinskog ulja s plaćenom trošarinom za potrebe obrtnih i veleobrtnih radionica, koje one upotrebljavaju kao pomoćno sredstvo u svom radu, a ne za izradbu drugih predmeti ili za pogon, izdavat će ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu obrtnim i veleobrtnim komorama, svakoj za njezino područje, u ukupnoj količini za tromjesečnu potrošnju članova pojedine komore. Razdiobu na pojedine članove vrše komore.

U tu svrhu zatražit će obrtne i veleobrtne komore potrebnu količinu uviek za tri mjeseca unapried uz prilog popisa potrošača. Na temelju tih popisa odobrit će se komorama, da izdaju dozvole svojim članovima s napomenom, da ukupna dozvoljena količina ne premaši po ministarstvu odobrenu količinu. Dozvole za nabavu izpunjavat će komore u tri primjerka; jedan primjerak predaju stranci, drugi zadržavaju za sebe, a treći primjerak svih izdanih dozvola tokom jednog tromjesečja priključit će komore molbi za sliedeće tromjesečje. Odobrenu količinu nabavljat će članovi komora u tri jednaka diela po jednu trećinu mjesečno ili odjednom, ako ne prelazi 200 kg.

§ 7.

Dozvole za nabavu plinskog ulja s plaćenom trošarinom, koje se upotrebljava za pogon ukotvljenih i pokretnih strojeva, izdavat će ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu na temelju dostavljenih prijava u smislu § 2. ove naredbe. Isto tako izdavat će ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu dozvole za nabavu plinskog ulja s plaćenom trošarinom, koje se upotrebljava u obrtu i veleobrtu za izradbu drugih predmeta.

Ove dozvole izdaju se na količinu, potrebnu za tri mjeseca, a nabavljat će se u tri jednaka diela po jednu trećinu mjesečno ili odjednom, ako ne prelazi 200 kg.

§ 8.

Osobe i poduzeća, kojima je u smislu § 7. ove naredbe izdana dozvola za nabavu plinskog ulja, moraju voditi dnevnik rada, u koji će unositi količinu primljenog i svakog dana potrošenog plinskog ulja.

Kod upotrebe plinskog ulja za pogon ukotvljenog ili pokretnog stroja mora se unieti u dnevnik rada, koliko je sati dotični stroj radio i u kakve svrhe je upotrebljena strojna snaga. Ovaj se dnevnik mora voditi tako, da se stanje plinskog ulja na licu mjesta uviek slaže sa stanjem prema knjizi.

§ 9.

Promjene u pogledu količine plinskog ulja iz §§ 5., 6. i 7. propisat će u slučaju potrebe ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

Razdioba potrošačkih izkaznica

§ 10.

Potrošačke izkaznice i dozvole tiskaju se u nakladi ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu, koje ih dostavljaju svakoj velikoj župi i redarstvenoj oblasti u Zagrebu u broju i vrstama prema dostavljenim prijavama (§ 2.).

§ 11.

Velike župe izdavat će potrošačke izkaznice preko kotarskih odnosno redarstvenih oblasti, koje moraju provjeriti sve podatke, prije nego što ih uruče vlast-

nicima. Nakon provjere ovjerovljuju ih te oblasti na naledju i nakon toga uručuju vlastnicima. Izkaznice s neizpravnim podatcima vratit će spomenute oblasti velikim županama na izpravak.

§ 12.

O izgubljenoj potrošačkoj izkaznici mora vlastnik odmah obaviestiti nadležnu kotarsku odnosno redarstvenu oblast, a ova veliku župu, koja će povesti postupak za poništenje.

U slučaju otudjenja ili promjene vozila ili stroja, promjene zanimanja ili u slučaju prestanka upotrebe ili rada mora vlastnik odmah vratiti potrošačku izkaznicu odnosno dozvolu onoj oblasti, od koje ju je primio.

Prodaja plinskog ulja

§ 13.

Prodavaoci će prodavati plinsko ulje samo onim osobama, koje im uruče odrezke potrošačke izkaznice ili dozvolu i to samo u onoj količini, koja je odobrena za tu vrstu izkaznice ili dozvole.

Kupovanje se može izvršiti u onom vremenu, na koje se odrezak odnosno dozvola odnosi.

Kupovanje na odreske, koji još nisu dospjeli, dozvoljeno je tako, da vlastnik potrošačke izkaznice može kupiti plinsko ulje najviše na 4 odrezka odjednom i unapried, ali samo s onim odrezcima, koji se odnose na onaj mjesec, u kojem se kupnja vrši.

Kupovanje unatrag na odrezke, koji vriede u cielosti u prošlom mjesecu i kupovanje unapried na odrezke, koji vriede u cielosti u sliedećem mjesecu, zabranjeno je.

Kupovanje na odrezke, koji vriede djelomično u prošlom, a djelomično u sliedećem mjesecu, dozvoljeno

je kroz cieli mjesec, u kojem svršava tjedan, na koji se odnose.

Prodavalac zadržava odrezak odnosno dozvolu kao dokaz za prodano plinsko ulje.

§ 14.

Izdavanje plinskog ulja bez plaćene državne trošarine vrše službeni nadzorni organi skladišta odnosno čistio-nica (rafinerija), iz kojih se ovo gorivo izdaje. Odobrena količina izdaje se u tri jednaka diela po jednu trećinu mjesečno ili odjednom, ako ne prelazi 200 kg. Svako izdavanje plinskog ulja zabilježit će službeni nadzorni organi na dozvoli. Kad se izda ciela količina plinsko ulja, na koju glasi dozvola, nadzorni organ oduzima dozvolu i podnosi je uz mjesečni izvještaj kao izpravu za opravdanje.

§ 15.

Izdavanje i prodaja plinskog ulja vrši se u prodavaonicama za vrieme, dok su one prema postojećim propisima otvorene. Nakon zatvaranja prodavaonica prodaja se zaključuje i sredjuju se dozvole i odrezci, na temelju kojih je prodaja izvršena. Odrezci se slažu po vrstama i nižu na vrpcu. Izdanu količinu plinskog ulja prodavalac odpisuje u knjizi prodaje kao dnevnu prodaju.

Prodaja se razčlanuje na dva diela i razdužuje kao:

1. prodaja na temelju odrezaka potrošačkih izkaznica, kod koje se mora označiti broj i vrsta odrezaka, na temelju kojih je odnosnog dana prodaja izvršena,

2. prodaja na temelju dozvola.

§ 16.

Prodavaoci plinskog ulja moraju uredno voditi knjige prodaje. Stvarno stanje plinskog ulja mora se slagati sa stanjem u knjigama.

Iz knjiga mora biti vidljivo kretanje količina plinskog ulja i to: ostatak iz prošlog mjeseca, primitak i prodaja tokom mjeseca, razčlanjenje na prodaju po odrezcima i na prodaju po dozvolama, te sveukupno stanje plinskog ulja na kraju mjeseca.

§ 17.

Zadnjeg dana u mjesecu predlažu trgovci knjige s odrescima i dozvolama kotarskim odnosno redarstvenim oblastima, koje ih provjeravaju, ovjeravaju i vraćaju prodavaocima. Ako je zadnji dan u mjesecu dan, kada se ne vrši prodaja, mora se knjiga s odrescima i dozvolama predložiti dan prije. Odrezci moraju biti nanizani na vrpci i sredjeni po tjednima i vrstama. Svaki niz mora imati 100 komada odrezaka, a ostatci preko 100 komada podnose se takodjer nanizani, ali posebno. Dozvole moraju biti sredjene po danima, u kojima je gorivo prodano.

Istoga dana moraju službenici rizničke straže obići sve prodavaoce, popisati zalihe i dostaviti o tom izvještaje kotarskim, odnosno redarstvenim oblastima.

§ 18.

Kotarska odnosno redarstvena oblast pregledava knjige i uzporedjuje količine prodanog plinskog ulja s priloženim odrezcima i dozvolama i primljenim izvještajima rizničkih straža. Ako se uvjeri, da se stanje robe prema knjigama slaže sa stvarnim stanjem,

sastavlja kotarska odnosno redarstvena oblast izvještaj i dostavlja ga zajedno s odrezcima i dozvolama nadležnoj velikoj župi. Velika župa, uzporedjujući izvještaje o dostavljenim količinama (§ 1. stavka 4.) i izvještaje kotarskih oblasti, vrši nadzor nad prodajom na svom području. Izvještaje o tom dostavlja velika župa ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu do svakog 15. dana sliedećeg mjeseca.

Ako se pregledom pronadje, da je u izvještaju navedena kao prodana veća količina, nego što iznosi količina robe po priloženim dozvolama i odrezcima, ili ako se stanje robe, navedeno u izvještaju i u knjizi ne slaže sa stvarnim stanjem, već je ima manje, preslušat će se odmah vlastnik prodavaonice odnosno odgovorni poslovodja i povesti protiv njega postupak. Za manjak (kalo) do najviše 1% od prodane odnosno izdane količine ne će se voditi postupak.

§ 19.

Mjesečne izvještaje o izdavanju plinskog ulja bez plaćanja državne trošarine na temelju dozvola, izdanih od strane rizničkih ravnateljstava po trošarinskim propisima, podnose službeni nadzorni organi skladišta odnosno čistionica (rafinerija), iz kojih je gorivo izdano. Ovi izvještaji moraju se podnieti najkasnije do 3. dana u mjesecu za prošli mjesec ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu.

Stvaranje pričuve

§ 20.

Stvaranje pričuve plinskog ulja preko količine, potrebne za potrošnju od tri mjeseca, zabranjeno je.

U slučaju, da tko na izdanu dozvolu uštedi stanovitu količinu, mora o tome obaviestiti oblast, od koje je

dozvolu primio. Tako uštedjena količina prijavljuje se istim podneskom, kojim se traži dozvola za novu količinu.

Od ovoga se izuzimaju poduzeća, kojima je u smislu postojećih propisa odredjeno, da drže pričuve kroz stanovito vrieme.

§ 21.

Kada vlastnik samovoza ili ukotvljenog stroja s pogonom na plinsko ulje otudji svoj samovoz odnosno stroj, iz bilo kojeg pravnog naslova, mora razpoloživu količinu plinskog ulja predati novom vlastniku stroja Novi vlastnik mora odmah zatražiti novu potrošačku izkaznicu odnosno dozvolu. Prvotno izdana potrošačka izkaznica ima se vratiti onoj oblasti, od koje je primljena.

U slučaju, da vlastnik stroja pregradi svoj stroj za pogon drugim gorivom, a ne plinskim uljem, mora odmah vratiti potrošačku izkaznicu odnosno dozvolu, onoj oblasti, od koje ju je primio. Prema potrebi izdat će mu se potrošačka izkaznica za dopunsku količinu plinskog ulja.

Ako tko prestane upotrebljavati svoj stroj iz bilo kojeg razloga i u to vrieme ima na zalihi plinsko ulje, dužan je o tome obaviestiti nadležnu rizničku stražu i navesti preostalu količinu plinskog ulja. Prijavljenu količinu plinskog ulja mora vlastnik prodati najbližem prodavaocu po dnevnoj prodajnoj cieni uz odbitak 5%, a potrošačku izkaznicu vratiti oblasti, od koje ju je primio. Prodavalac je dužan tako primljenu količinu provesti u knjizi kupnje odnosno prodaje.

U koliko je u pitanju samovoz, predan na upotrebu državi, mora vlastnik prilikom predaje predati i potrošačku izkaznicu.

§ 22.

Otudjivanje plinskog ulja, kupljenog na temelju dozvola ili potrošačkih izkaznica, izdanih po propisima ove naredbe, i otudjivanje samih potrošačkih izkaznica odnosno odrezaka i dozvola iz bilo kojeg razloga i na bilo kojem pravnom temelju drugim osobama zabranjeno je.

Nadzor oblasti

§ 23.

Redoviti nadzor nad izvršenjem propisa ove naredbe vrše kotarske odnosno redarstvene oblasti, velike župe i rizničke straže, a vrhovni nadzor ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

Kazne

§ 24.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se novčanom kaznom do 30.000 Kuna ili zatvorom do 3 mjeseca.

U osobito težkim slučajevima mogu se osim izricanja prednjih kazna zaplieniti u korist Nezavisne Države Hrvatske svi proizvodi mineralnog ulja (sirove nafte), koji se u času prekršaja nadju kod prekršitelja. Ako je u takvu slučaju prekršitelj osoba, koja se bavi preradbom ili trgovinom mineralnog ulja (sirove nafte) i njegovih proizvoda na veliko, postupak provode i zapljenu izriču velike župe.

U svim ostalim slučajevima postupak provode i kazne izriču prvomolbene upravne oblasti.

Prijavitelju će se na njegov zahtjev izplatiti jedna trećina utjerane novčane kazne odnosno vriednosti zaplienjene robe.

Konačne odredbe

§ 25.

Odmah nakon proglašenja ove naredbe sve rizničke straže popisat će kod trgovaca svoga područja zalihe plinskog ulja i dostaviti izvještaj kotarskim odnosno prvomolbenim redarstvenim oblastima i velikim župama. Velike župe dostavit će ukupne izvještaje ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu.

Čistionice (rafinerije), skladišta i uvoznici dostavit će te izvještaje o količinama, koje se kod njih nalaze, neposredno ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu. Isto takve izvještaje dostavljat će uvoznici o svakom uvozu, a proizvadjači o svakoj izradbi plinskog ulja ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu.*

§ 26.

Sve poslove po ovoj naredbi, koji su dani u nadležnost kotarskim odnosno redarstvenim oblastima i velikim županama, obavlja u gradu Zagrebu Redarstvena oblast za grad Zagreb.

§ 27.

Danom proglašenja ove naredbe gubi pravnu moć propis točke 1. § 1. naredbe o ograničenju prodaje proizvoda zemnog ulja ** 17. prosinca 1941. br. 2285-Z-1941. (Narodne novine od 19. prosinca 1941. broj 207).

---

* Po izpravku od 11. ožujka 1942. (Narodne novine od 11. ožujka 1942. broj 58.).

** od (?)

§ 28.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 3. ožujka 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 473-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

Obrazac prijave za kupovanje plinskog ulja za pogon samokretnih motornih brodova i čamaca:

PRIJAVA

samokretnog (motornog) broda (čamca) i zalihe plinskog ulja
Ime i prezime vlastnika: . . . .
Mjesto stanovanja vlastnika: . . . .
Luka pripadnosti: . . . .
Tonaža: brutto, netto: . . . .
Tvornička marka i vrsta stroja (motora): . . . .
Jakost stroja (motora) u K. S.: . . . .
U koju se svrhu brod (čamac) upotrebljava: . . . .
. . . .
Količina zalihe plinsko ulja: . . . .

Primjetba:

U . . . .

Podpis vlastnika:

Kotar: . . . .
Mjesto: . . . .

VELIKOJ ŽUPI

. . . .

Na temelju § 2 naredbe o ograničenju prodaje plinskog ulja podnosi se popunjena prijava s podatcima.

Dan: . . . .
Mjesto: . . . .

Žig Podpis:

MINISTARSTVU ZA OBRT, VELEOBRT
I TRGOVINU ZAGREB

Dstavlja se prednja prijava.

Dan: . . . .
Mjesto: . . . .

Žig Podpis:

Obrazac prijave za kupovanje plinskog ulja za ukotvljene i pokretne strojeve.

Prosječna mjesečna potrošnja u kilogramima:

PRIJAVA
stroja s pogonom na plinsko ulje

Vlastnik stroja: . . . .
Mjesto stanovanja vlastnika: . . . .
Zanimanje vlastnika: . . . .
Kotar: . . . .
Velika župa: . . . .
Svrha upotrebe: . . . .
Broj, datum i od koga je izdano ovlaštenje ili dozvola za rad:
. . . .
Koliko radnika i namještenika vlastnik zaposluje: . . . . . .
. . . .

a) brojno stanje strojeva u pogonu: . . . .

b) marka stroja i njegova jačina u K. S.: . . . .
1. . . . .
2. . . . .
3. . . . .
4. . . . .

c) odkada je stroj u upotrebi:
1. . . . .
2. . . . .
3. . . . .
4. . . . .

d) potrošnja u kilogramima na sat:
1. . . . .
2. . . . .
3. . . . .
4. . . . .

e) stroj se prijavljuje za mjesečnu potrošnju tekućeg goriva:
stroj marke: . . . .
potrošnja na sat u kilogramima: . . . .
stroj marke: . . . .
potrošnja na sat u kilogramima: . . . .
stroj marke: . . . .
potrošnja na sat u kilogramima: . . . .
stroj marke: . . . .
potrošnja na sat u kilogramima: . . . .
količina zalihe plinskog ulja: . . . .

U . . . .

Podpis vlastnika:

Kotar: (Grad): . . . .
Mjesto: . . . .

VELIKOJ ŽUPI

Na temelju § 2. naredbe o ograničenju prodaje plinskog ulja podnosi se popunjena prijava s podatcima.
Dan: . . . .
Mjesto: . . . .

Žig **Podpis:**

Obrazac prijave za kupovanje plinskog ulja za samovoze.

Vrsta samovoza: . . . .

PRIJAVA
samovoza

Vlastnik samovoza: . . . .
Mjesto stanovanja vlastnika: . . . .
Zanimanje vlastnika: . . . .
Kotar: . . . .
Velika župa: . . . .
Vrsta samovoza: . . . .
Svrha upotrebe: . . . .
Broj, datum i od koga je izdano ovlaštenje ili dozvola za rad:
. . . .
Koliko radnika i namještenika vlastnik zaposluje: . . . . . .
. . . .
Udaljenost u kilometrima od najbliže željezničke postaje: . . .
. . . .
Marka samovoza: . . . .
Tip: . . . .
Jakost stroja (motora) u K. S.: . . . .
Potrošnja na 100 Km: . . . .
Broj upisnika (registra): . . . .
Broj trokuta: . . . .
Količina zalihe plinskog ulja: . . . .
Potreba plinskog ulja za mjesec dana u kilogramima: . . . .
. . . .

U . . . .

Kotar (grad): . . . .
Mjesto: . . . .

Podpis vlastnika:

VELIKOJ ŽUPI

. . . .

Na temelju § 2. naredbe o ograničenju prodaje plinskog ulja podnosi se popunjena prijava s podatcima.

Dan: . . . .

Mjesto: . . . .

Žig Podpis:

MINISTARSTVU ZA OBRT, VELEOBRT
I TRGOVINU ZAGREB

Dostavlja se prednja prijava.

Dan: . . . .
Mjesto: . . . .

Žig Podpis·

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU

o odkupnim cienama i o oblikovanju najviših prodajnih ciena krumpira, mahunastih plodova, heljde i prosa

I.

Odkupne ciene krumpira za proizvoditelje i ostale imaoce zaliha ustanovljuju se:

A. krumpir za ljudsku hranu:

1. ruževac rani	Kn 350.—
2. kresnik (šneflok)	Kn 350.—
3. Ela i ruževac kasni	Kn 300.—
4. Wohltmann	Kn 250.—

B. krumpir za sjemenske svrhe:

1. ruževac rani	Kn 400.—
2. kresnik (šneflok)	Kn 350.—
3. Ela i ruževac kasni	Kn 350.—
4. Wohltmann	Kn 300.— za

100 kg zdravog, neizklijanog, biranog i nenagriženog krumpira, bez zemlje i pieska, te

C. krumpir za stočnu hranu i veleobrtne svrhe Kn 200.— za 100 kg zdravog, neizklijanog krumpira, bez

zemlje i pieska, a sve postavno skladište komisionara-nakupca Državne poslovne središtnjice za zemaljske proizvode na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep).

II.

Odukpne ciene mahunastih plodova za proizvoditelje i ostale imaoce zaliha ustanovljuju se:

1. grah bieli plosnati	Kn 1000.—
2. grah trešnjar svietli i tamni	Kn 1000.—
3. grah sitni ili miešani	Kn 900.—
4. grah jednobojni (zeleni, žuti, smedji)	Kn 900.—
5. grah miešani (šareni) i sitni bosanski	Kn 800.—
6. bob	Kn 800.—
7. grašak	Kn 1200.—
8. leća	Kn 1600—, sve

za 100 kg zdrave, suhe, rešetane robe, a sve postavno skladište komisionara-nakupca Državne poslovne središtnjice za zemaljske proizvode na odkupnom mjestu, u kraju proizvodnje odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep).

III.

Odkupne ciene heljde i prosa za proizvoditelje i ostale imaoce zaliha ustanovljuju se:

1. heljda	Kn 500.—
2. proso	Kn 450.—, sve

za 100 kg zdrave, suhe, rešetane robe, a sve postavno skladište komisionara-nakupca Državne poslovne središtnjice za zemaljske proizvode na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep).

IV.

Na odkupne ciene krumpira i mahunastih plodova, ustanovljene u točkama I. i II. ove oblastne odluke, smije Državna poslovna središtnjica za zemaljske proizvode dodati na ime svoje ukupne (brutto) zarade najviše 15%, a na odkupne ciene heljde i prosa, ustanovljene u točki III. ove oblastne odluke, najviše 10%, sve uključivo porez na poslovni promet odnosno skupni porez na poslovni promet u smislu zakonske odredbe o plaćanju skupnog poreza na poslovni promet žitaricama, kukuruzom, mahunastim plodovima i mlinskim proizvodima od 29. rujna 1941. broj CCCXXVII-1520 Z. p.-1941.

V.

Kotarske i gradske aprovizacije smiju na ciene prema računu Državne poslovne središtnjice za zemaljske proizvode dodati:

1. sve stvarno plaćene utovarne, prievozne, pretovarne i iztovarne troškove od utovarne postaje do skladišta aprovizacije;

2. na ime prievoznog manjka:
   a) ako se roba ne pretovaruje, najviše 1%,
   b) ako se roba jedanput pretovaruje, najviše 2%,
   c) ako se roba dvaput pretovaruje, najviše 3%;

3. obćinsku trošarinu i ostale mjestne daće, ako aprovizacija nije u istoj obćini, u kojoj je komisionar-nakupac;

4. na ime ukupne (brutto) zarade:
   a) kod krumpira najviše 5% od odkupne ciene, ustanovljene u točki I. ove oblastne odluke,

b) kod mahunastih plodova najviše 4% od odkupne ciene, ustanovljene u točki II. ove oblastne odluke.

Ovako oblikovana ciena je ujedno ciena za potrošače.

VI.

Tko odkupljuje krumpir, mahunaste plodove, heljdu i proso uz niže ciene, te tko prodaje iste uz više ciene od ciena, ustanovljenih ovom oblastnom odlukom, kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VII.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a istoga dana gubi pravnu moć odluka o najvišoj cieni krumpira od 22. listopada 1941. broj 58611-1941. (Narodne novine od 23. listopada 1941. broj 160) i oblastna odluka o odkupnim i prodajnim cienama graha od 10. prosinca 1941. broj 2236-Z-1941. (Narodne novine od 15. prosinca 1941. broj 203).

Zagreb, dne 4. ožujka 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

Broj: 543-Z-1942.

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

NAGRADA POMOĆNIM NASTAVNICIMA HRVATSKOG DRŽAVNOG KONZERVATORIJA

Na temelju §§ 7. i 10. zakonske odredbe o Hrvatskom državnom konzervatoriju u Zagrebu od 22. kolovoza 1941. naredjujem

da se na Hrvatskom državnom konzervatoriju odredi nagrada pomoćnim (honorarnim) nastavnicima za predavanja naučnih predmeta sa 80.— (osamdeset) Kuna, a za predavanja vještina i vježbe sa 40.— (četrdeset) Kuna.

Ova nagrada izplaćivat će se na teret odnosnih odobrenih i otvorenih navjera Hrvatskog državnog konzervatorija u redovitom godištnjem proračunu Nezavisne Države Hrvatske za godinu 1942.

Nagrada za izpitivanja odredit će se naknadno.*

U Zagrebu, dne 23. siečnja 1942.

Za ministra nastave
ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: 7019-1942.

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

NAGRADA POMOĆNIM NASTAVNICIMA AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI

Na temelju člana 1., 11. i 12. uredbe o Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu od 15. svibnja 1940. naredjujem,

da se na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu odredi nagrada pomoćnim (honorarnim) nastavnicima za predavanja naučnih predmeta sa 80.— (osamdeset) Kuna, a za predavanja vještina i vježbe sa 40.— (četrdeset) Kuna po održanom satu predavanja odnosno vježbe.

Ova nagrada izplaćivat će se na teret odnosnih odobrenih i otvorenih navjera Akademije likovnih umjetnosti u redovitom godištnjem proračunu Nezavisne Države Hrvatske za godinu 1942.

Nagrada za izpitivanja odredit će se naknadno.*

U Zagrebu, dne 23. siečnja 1942.

Za ministra nastave
ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: 7016-1942.

---

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

NAGRADA POMOĆNIM NASTAVNICIMA VISOKE PEDAGOŽKE ŠKOLE

Na temelju §§ 20. i 29. zakonske odredbe o Visokoj pedagožkoj školi u Zagrebu od 1. studenoga 1941. naredjujem,

da se na Visokoj pedagožkoj školi u Zagrebu odredi nagrada pomoćnim (honorarnim) profesorima i nastavnicima za predavanja naučnih predmeta i vježbe sa 80.— (osamdeset) Kuna po održanom satu predavanja odnosno vježbe. Ova nagrada izplaćivat će se na teret odnosnih odobrenih i otvorenih navjera za Visoku pedagožku školu u redovitom godištnjem proračunu Nezavisne Države Hrvatske za godinu 1942. Nagrade za izpitivanja odredit će se naknadno.*

U Zagrebu, dne 23. siečnja 1942.

Za ministra nastave
ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: 7017-1942.

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

NAGRADA POMOĆNIM NASTAVNICIMA HRVATSKOG SVEUČILIŠTA

Na temelju §§ 44. i 50. zakonske odredbe o Hrvatskom sveučilištu od 23. listopada 1941. naredjujem, da se na Hrvatskom sveučilištu u Zagrebu odredi nagrada pomoćnim nastavnicima za predavanja naučnih predmeta i vježbe sa 80.— (osamdeset) Kuna po održanom satu predavanja odnosno vježbe.

Ova nagrada izplaćivat će se teret odnosnih odobrenih i otvorenih navjera za Hrvatsko sveučilište u redovitom godištnjem proračunu Nezavisne Države Hrvatske za godinu 1942.

Nagrada za izpitivanja odredit će se naknadno.*

U Zagrebu, dne 23. siečnja 1942.

Za ministra nastave
ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: 7020-1942.

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

NAGRADA POMOĆNIM NASTAVNICIMA EKONOMSKO-KOMERCIJALNE VISOKE ŠKOLE

Na temelju člana 102. Uredbe o Ekonomsko-komercijalnoj visokoj školi u Zagrebu od 17. VI. 1939. naredjujem, da se na Hrvatskoj ekonomsko-komercijalnoj visokoj školi u Zagrebu odredi nagrada pomoćnim (honorarnim) nastavnicima za predavanja naučnih predmeta i vježbe sa 80.— (osamdeset) Kuna po održanom satu predavanja odnosno vježbe. Ova nagrada izplaćivat će se na teret odnosnih odobrenih i otvorenih navjera za Hrvatsku ekonomsko-komercijalnu visoku školu u redovitom godištnjem proračunu Nezavisne Države Hrvatske za godinu 1942. Nagrada za izpitivanja odredit će se naknadno.*

U Zagrebu, dne 23. siečnja 1942.

Za ministra nastave
ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: 7018-1942.

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

Na temelju § 37. stavke 2. zakonske odredbe o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih prometnih službenika br. XXXVII-240-Z-42. od 28. siečnja 1942. izdajem

NAREDBU*

o preinaci propisnika o radnicima državnih prometnih ustanova od 24. lipnja 1939., koji se odnosi na svrstavanje, beriva i mirovine radnika državnih prometnih ustanova.

§ 1.

Propisi ove naredbe vriede za radnike državnih prometnih ustanova, na koje se odnosi propisnik o radnicima državnih prometnih ustanova od 24. lipnja 1939. god.

§ 2.

Svrstavanje

Redoviti radnici državnih prometnih ustanova diele se prema stručnoj spremi na:

1. obrtnike,
2. poluobrtnike i
3. obične radnike.

Obrtnici, poluobrtnici i obični radnici svrstavaju se prema godinama rada u dvanaest stupnjeva prema skrižaljci iz § 4.

* Po izpravku u Narodnim novinama od 26. ožujka 1942. broj 69.

§ 3.

Beriva

Redovitim radnicima pripada u ime beriva: zarada, stanarina i doplatak za ženu i djecu.

§ 4.

Zarada je naknada za stvarno izvršen rad i utvrdjuje se po radnom satu (satnina) po sliedećoj skrižaljci:

Godina rada	Plaćevni stupanj	Satnina		
		Obrtnici	Poluobrtnici	Obični radnici
1	1	8.—	6.75	6.25
2—3	2	8.50	7.—	6.50
4—6	3	9.—	7.25	6.75
7—9	4	9.50	7.75	7.—
10—12	5	10.25	8.25	7.25
13—15	6	11.—	8.75	7.50
16—19	7	11.50	9.25	8.—
20—23	8	12.—	9.75	8.50
24—27	9	12.50	10.25	8.75
28—31	10	13.—	10.50	9.—
32—35	11	13.50	11.00	9.25
36—42	12	14.00	11.50	9.50

Obrtnicima, koji povrh svršenog obrta imaju najmanje četiri razreda srednje škole sa završnim izpitom zarada se povećava za 10%.

§ 5.

Redovitim radnicima pripada stanarina, koja se izplaćuje po radnom satu i to: u Zagrebu, Sarajevu i Dubrovniku obrtnicima 3 Kune, a poluobrtnicima i običnim radnicima 2.50 Kn. U ime stanarine u jednom mjesecu ne mogu dobiti obrtnici u spomenutim mjestima više od 600 Kuna, a poluobrtnici i obični radnici više od 500 Kuna.

U mjestima, u kojima su sjedišta velikih župa, stanarina iznosi 80%, a u ostalim mjestima 60% od iznosa stanarine, utvrdjenog u predhodnoj stavci.

Redoviti radnici državnih prometnih ustanova — neoženjeni, udovci bez djece, odnosno oženjeni — koji ne žive u zajedničkom kućanstvu sa svojom ženom, te redovite radnice — neudate, udovice bez djece, odnosno udate — koje ne žive u zejedničkom kućanstvu sa svojim mužem, primaju 50% od stanarine koju primaju ostali redoviti radnici prema načelima, navedenim u prednjim stavkama ovoga paragrafa.

Za redovite radnike, koji stanuju u državnim zgradama vriede odredbe o utvrdjivanju zakupnine stanova službenika državnih prometnih ustanova u državnim zgradama. M. S. broj 272-36. od 24. rujna 1936. god.

Udate žene — redovite radnice državnih prometnih ustanova — koje žive u zajedničkom kućanstvu sa svojim mužem, nemaju prava na stanarinu.

Stanarinu dobivaju i oženjeni radnici, kod kojih se nalaze djeca na uzdržavanju, premda ne žive u zajedničkom kućanstvu sa svojom ženom, kao i oni, koji žive rastavljeno od svoje žene i djece, a plaćaju im uzdržavanje na temelju sudbene odluke.

Ako sva djeca redovitog radnika uživaju obiteljsku mirovinu, podporu ili rentu, pripada redovitom radniku državnih prometnih ustanova samo 50% stanarine.

Ako muž i žena, oboje redoviti radnici državnih prometnih ustanova, ne žive u zajedničkom kućanstvu, a imaju djece, podpuna stanarina pripada onome, kod kojeg se djeca nalaze na uzdržavanju.

Ženitbeni drug, kod kojeg se ne nalaze djeca na uzdržavanju, dobiva 50% stanarine. O ovome daju oboje pismenu izjavu pod kaznenom i stegovnom odgovornošću.

Ako je muž redovite radnice nesposoban za priradjivanje i nema nikakva imetka, ženi pripada stanarina, ako živi u zajedničkom kućanstvu sa svojim mužem.

Nesposobnost za priradjivanje dokazuje se svjedočbom prometnog liečničkog povjerenstva. O imovnom stanju svog muža podniet će udata žena, redovita radnica državnih prometnih ustanova, pismenu izjavu prema predhodnoj stavci.

§ 6.

Redoviti radnici državnih prometnih ustanova primaju u ime doplatka Kuna 2.50 po radnom satu za zakonitu ženu, ako s njom žive u zajedničkom kućanstvu. Ovaj doplatak ne može iznositi više od Kuna 500.— mjesečno.

Pravo na ovaj doplatak gubi redoviti radnik državnih prometnih ustanova, ako mu je zakonita žena, s kojom živi u zajedničkom kućanstvu, državni, samoupravni službenik, ili redoviti radnik ili umirovljenik, odnosno ako ona ima u ma kojem obliku čisti prihod

veći od Kuna 3.000.— mjesečno. O ovome daju navedene osobe izjavu pod kaznenom i stegovnom odgovornošću.

§ 7.

Redoviti radnici državnih prometnih ustanova primaju doplatak za zakonitu i pozakonjenu djecu, i to: Kuna 1.50 po radnom satu, za svako diete do navršene 14. godine života, kao i za djecu, koja su zbog duševne ili tjelesne mane nesposobna za rad, dok nesposobnost traje. Isti doplatak pripada i za kćerku, koja vodi kućanstvo svom obudovjelom ocu, do njezine udaje, a najduže do navršene 21. godine života. Ovaj doplatak može iznositi najviše 300.— Kuna mjesečno. Za djecu, koja polaze srednju ili njoj sličnu školu, pripada doplatak od Kuna 2.— po radnom satu, no najviše Kuna 400.— mjesečno, i to najduže do navršene 21. godine života. Za djecu, koja polaze visoke škole, pripada doplatak po radnom satu Kuna 2.50, na najviše mjesečno Kuna 500.—, do završetka školovanja odnosno najduže do navršene 25. godine života. Doplatak za djecu ne pripada redovitim radnicima državnih prometnih ustanova u sliedećim slučajevima:

1. ako diete priradjuje najmanje 800 Kuna mjesečno ili kod svog poslodavca uživa bezplatno uzdržavanje;

2. ako se diete nalazi na školovanju ili na stručnoj izobrazbi u državnim i posebničkim školama, zavodima i ustanovama, a dobiva bezplatno uzdržavanje;

3. ako diete prima bilo kakvu pripomoć ili stipendiju od države ili iz inozemstva više od 1.000 Kuna mjesečno;

4. kada diete iza smrti roditelja prima obiteljsku mirovinu, podporu ili rentu, koja iznosi više od 800 Kuna mjesečno;

5. ženama, radnicama državnih prometnih ustanova, kojih muževi imaju dohodak iz ma kojeg naslova ili su sposobni za prirad.

Mati, redoviti radnik državnih prometnih ustanova, ima pravo na obiteljski doplatak za diete, ako je muž sudbenom odlukom obvezan na plaćanje uzdržavanja, za diete, ali on toj svojoj obvezi ne udovoljava, a ovrha, provedena nad njegovom imovinom ili prihodima u svrhu ostvarenja tog uzdržavanja, ostane bezuspješna. Kao dokaz o neutjerivosti tražbine s naslova uzdržavanja djece, služit će odluka sudbenih ili drugih mjerodavnih oblasti.

Prije izplate doplatka za djecu zatražit će se od matere izjava pod materijalnom i stegovnom odgovornošću, da od svog muža ne prima nikakvo uzdržavanje za diete.

§ 8.

Stanarina i doplatci za ženu i djecu ne pripadaju za prekovremeni rad.

§ 9.

Učenicima obrtnih škola i naučnicima pripada nadnica za svaki radni dan, i to: u prvoj godini rada Kuna 38.—, u drugoj Kuna 38.—, u trećoj Kuna 40.—, a četvrtoj Kuna 42.—

§ 10.

Paušalni, akordni i prigodni radnici plaćaju se prema pogodbi.

§ 11.

Redovitom radniku, kada je na službenom putu, pripada za prvih 10 dana povrh beriva, koja ima, kad je na poslu u mjestu svog redovitog rada, još i dnevnica za putovanje i to:

obrtniku Kuna 120.—, poluobrtniku Kuna 110.— i običnom radniku Kuna 100.—.

Poslie deset dana ova se dnevnica skraćuje za 50%.

Putujućim čistiteljicama za putovanje u turnusu od najmanje 10 dana mjesečno, pripada putni paušal od Kuna 500.— mjesečno.

§ 12.

Redovitim radnicima pripada prilikom premještenja po službenoj potrebi u ime naknade za selitbu pokućstva, za pakovanje i razpakivanje, za prievoz do postaje i obratno, za istovar i utovar, oštećenje i osiguranje 1 Kuna od svakog kilograma stvarno preseljenog pokućstva, ali samo do maksimalne težine.

Maksimalna težina iznosi kod radnika s porodicom do 2 djece do 1.000 kg., a kod radnika s porodicom preko 2 djece do 1.200 kg.

§ 13.

Odluke o primitku i odpustu redovitih radnika donosi nadstojnik nadležnog stručnog odsjeka Upraviteljstva.

§ 14.

Redovitim radnicima — privremenim i stalnim — prestaje služba:

1 kad postanu umno ili tjelesno nesposobni za rad, što utvrdjuje liečničko povjerenstvo;

2. poslie 6 mjeseci neprekidnog bolovanja;

3. kad istupe iz državljanstva Nezavisne Države Hrvatske;

4. kad bez znanja i odobrenja starješine izostanu od službe duže od 5 uzastopnih radnih dana, a izostanak ne opravdaju;

5. kad se po premještenju bez opravdanog razloga ne jave na novu dužnost u roku od osam dana nakon dana razrješenja;

6. ako su sudbenom osudom osudjeni na gubitak službe ili častnih prava;

7. ako su sudbenom osudom osudjeni na zatvor duži od jedne godine i za čin, na koji se ne odnosi odredba po toč. 6.;

8. po stegovnoj kazni odpustom;

9. po navršetku 60 godina života;

10. po volji radnika s 14-dnevnim odkazom;

11. kad budu pozvani na odsluženje djelatne službe u vojsci;

12. ako se utvrdi da su prilikom stupanja na rad zatajili, da su već prije bili u državnoj službi, koja mu je prestala po točki 4., 5., 6., 7. i 8. ovoga paragrafa, i

13. kad nadležna oblast odluči, da im prestane služba s 14-dnevnim odkazom.

§ 15.

Ukida se posljednja stavka čl. 102. pravilnika a radnicima drž. prometnih ustanova od 24. VI. 1939.

§ 16.

Privremenom radniku pripada po navršetku 3 godine rada, pravo na godištnji odmor kao i stalnom radniku.

§ 17.

Privremenom radniku pripadaju po navršetku 3 godine rada beriva za vrieme vojničke vježbe kao i stalnom radniku.

§ 18.

Obitelji umrlog redovitog radnika ili umirovljenika, odnosno osobi, koja je izvršila ukop, pripada pravo na ukopninu u visini zadnjih mjesečnih beriva za 25 dana odnosno u visini jednomjesečne mirovine umrloga.

§ 19.

Mirovine

Ukida se mirovinski fond radnika državnih prometnih ustanova, a njegova se gotovina prenosi u Mirovinsku zakladu državnih službenika.

§ 20.

Radnici stječu pravo na mirovinu po navršetku 10 godina, a pravo na punu mirovinu, po svršetku 30 godina rada u svojstvu redovitog radnika, kod državnih prometnih ustanova.

U godine rada računa se i svaka državna služba, provedena u svojstvu imenovanog službenika.

§ 21.

Kao mirovinski temelj za odredjivanje osobne mirovine radnika služi dvadesetpetodnevna zarada i stanarina, koju je radnik imao u času umirovljenja.

Za prvih 10 godina za mirovinu priznatog rada iznosi mirovina radnika 50% od mirovinskog temelja.

Za svako daljnje podpuno polugodište iznosi mirovina još 1.25% od mirovinskog temelja.

Mirovinski temelj ustanovljuje se i mienja prema boravištu radnika odnosno umirovljenika.

Mirovina ne može ni u kom slučaju biti veća od mirovinskog temelja.

§ 22.

Ukida se stavka 2. čl. 130. pravilnika o radnicima državnih prometnih ustanova od 24. lipnja 1939.

§ 23.

Umirovljenim radnicima pripada mjesečni doplatak za ženu od Kuna 500.— i za djecu od Kuna 300.—, odnosno Kuna 400.—, odnosno Kuna 500.—, pod uvjetima iz §§ 6. i 7. ove naredbe.

§ 24.

Radnik, koji je navršio 30 godina rada u svojstvu redovitog radnika kod državnih prometnih ustanova, mora se na molbu staviti u mirovinu.

§ 25.

Redoviti radnici nemaju pravo na osobnu mirovinu, ako im je služba prestala po točki 3., 4., 5., 6., 7. i 8. § 14. ove naredbe.

§ 26.

Redovitom radniku, kome je služba prestala, a nije stekao ili je izgubio pravo na mirovinu, mogu se na zahtjev povratiti uplaćeni iznosi mirovinskog doprinosa, ali bez kamata.

Ako mu se mirovinski doprinosi vrate, ne će se takvom radniku kod ponovnog primitka na rad prijašnje vrieme rada odnosno službe računati za mirovinu.

§ 27.

Redovitom radniku, koji bez svoje krivnje pretrpi za vrieme službe poslovnu nezgodu, pa uslied toga postane nesposoban za rad ili umre, priznaje se još 10 godina za mirovinu.

Odluku o priznanju 10 godina službe donosi ministar prometa i javnih radova.

Takav radnik, odnosno njegova obitelj, ne može primati mirovinu i rentu, nego se izplaćuje ona svota, koja je veća.

Propisi predhodnih stavka vriede i za radnike, umirovljene po propisima pravilnika o radnicima državnih prometnih ustanova od 24. lipnja 1939. g.

§ 28.

Zakonitoj ženi, zakonitoj i pozakonjenoj djeci umrlog radnika, koji je u času smrti uživao mirovinu, odnosno stekao pravo na nju, pripada obiteljska mirovina.

Ženi pripada udovička mirovina, koja iznosi 60% od mirovine preminulog muža odnosno mirovine, koja bi mu pripadala u času njegove smrti.

Udovici uz udovičku mirovinu pripada mjesečni doplatak za djecu od Kuna 300.—, odnosno Kuna 400.—, odnosno Kuna 500.—, pod uvjetima iz § 7. ove naredbe.

Djeci pripada 50% udovičke mirovine s doplatcima za svako diete iz predhodne stavke.

Ako je muž imao u času smrti preko 5 a izpod 10 godina za mirovinu priznatog rada, udovici će se priznati mirovina kao da je imao 10 godina rada, koji se priznaje za mirovinu, a djeci 50% od takve udovičke mirovine.

§ 29.

Ukida se stavka 3. člana 136 i člana 137 posljednja stavka pravilnika o radnicima državnih prometnih ustanova od 24. lipnja 1939. god.

§ 30.

Djeci, koja polaze srednju školu, pripada mirovina do navršene 21. godine života, a djeca koja polaze visoke škole, do završetka školovanja, odnosno najduže do navršene 25. godine života.

§ 31.

Umirovljenim radnicima, koji primaju mirovinu po dosadašnjim propisima, imaju se mirovinska beriva odrediti prema propisima ove naredbe i to tako, da se oni predhodno svrstaju u obrtnike, poluobrtnike i obične radnike, i u odgovarajuće stupnjeve po skrižaljci iz § 4.

Umirovljeni se radnici svrstavaju:

a) po pravilnicima o radnicima državnih prometnih ustanova iz godine 1939., 1933. i 1930.: 1. u obrtnike: obrtnici i osposobljeni radnici; 2. u poluobrtnike: poluosposobljeni radnici, i 3. u obične radnike: prosti fizički radnici i obični radnici;

b) po pravilima fonda za obskrbu u starosti pomoćnih službenika bosansko - hercegovačkih zemaljskih želje-

znica od 1. VIII. 1907. god.: u obrtnike: redoviti i dobrovoljni učestnici iz člana A i C, a u obične radnike: privremeni učestnici iz čl. 2 B.;

c) po ostalim prijašnjim propisima: u obrtnike oni, koji su imali stručnu spremu za obrtnike, a svi ostali u obične radnike.

Za svrstavanje u stupnjeve i za odredjivanje postotka mirovine uzima se broj godina priznatog članstva u pojedinim mirovinskim fondovima po prijašnjim propisima.

§ 32.

Mirovine radnika, odredjene prema ovoj naredbi, ne mogu biti manje od mirovinskih beriva, ustanovljenih po dosadašnjim propisima.

§ 33.

Osobne i obiteljske (udovičke i siročadske) mirovine izplaćuju se iz državne blagajne, a na teret proračuna ministarstva prometa i javnih radova.

Djelatni redoviti i umirovljeni radnici dužni su uplaćivati mirovinski doprinos, i to: djelatni radnici 6% od zarade i stanarine za 25 radnih dana bez obzira, koliko su stvarno dana u mjesecu radili, umirovljenici 6% od mirovinskog temelja.

§ 34.

Uživateljima podpore i milostinje po dosadašnjim propisima pripada povrh podpore odnosno milostinje još i osobni doplatak od 500 Kuna mjesečno.

§ 35.

Umirovljeni radnici, njihove udovice i djeca ne mogu, dok borave u inozemstvu, primati mirovinska beriva bez odobrenja Državne riznice.

Umirovljenicima, kojima se odobri priznanje mirovine za vrieme njihova boravka u inozemstvu, ukupna mirovinska beriva smanjuju se za 20%. Ovo smanjivanje ne odnosi se na umirovljenike, koji borave u inozemstvu manje od 2 mjeseca, zatim na one, koji su navršili 60 godina života, i na one, koji žive u zajednici sa svojom djecom, koja su stalno nastanjena u inozemstvu.

Koncem tromjesečnog roka nakon proglašenja ove naredbe obustavlja se izplata mirovinskih beriva svim umirovljenicima, koji borave u inozemstvu i primaju svoja mirovinska beriva u inozemstvu na temelju odobrenja izdanog im prije 10. travnja 1941.

§ 36.

Od beriva djelatnih radnika i umirovljenika vršit će se odbitci u ime javnih podavanja prema propisima, koji su vriedili do proglašenja zakonske odredbe od 10. svibnja 1941. broj XXX-141-Z-1941. o stavljanju izvan snage propisa po kojima su se u ime javnih podavanja vršili odbitci od beriva državnih službenika i umirovljenika.

Kao temelj za odbitke s naslova javnih daća služit će zarada i stanarina odnosno mirovina i doplatak za ženu.

§ 37.

Rentašima, kojima je odredjena renta po propisima naredbe o osiguranju državnog prometnog osoblja za

slučaj bolesti i nesreće od 30. V. 1922. M. S. broj 16276 ili prema prijašnjim propisima bez obzira na visinu rente, pripada u Zagrebu, Sarajevu i Dubrovniku osobni doplatak od 700 Kuna, a u ostalim mjestima od 500 Kuna mjesečno, te mjesečni doplatak za ženu od Kn 500.— i za djecu od Kn 300.—, odnosno Kuna 400.—, odnosno Kuna 500.—, pod uvjetima iz §§ 6. i 7. ove naredbe.

§ 38.

Prelazne i zaključne odredbe

Danom 31. ožujka 1942. g. prestaje služba svim udatim radnicama, ako mjesečni čisti prihod njihova muža iznosi više od 3.000 Kuna bez obzira na to, u kojem obliku i odakle taj prihod potječe.

Ovo se ne odnosi na udate žene u slučaju sudbenog razpusta ili razstave od stola i postelje, ili ako su ženitbeni drugovi podnieli kod nadležnog suda tužbu za razpust ženitbe ili razstavu od stola i postelje do dana 31. ožujka 1942.

One udate žene, koje su stekle pravo na mirovinu prema ovoj naredbi, umirovit će se, a ostale će se odpustiti uz odpravninu. Odpravnina iznosi onoliko posljednjih mjesečnih beriva, koliko je godina udata žena kao redoviti radnik provela na radu kod državnih prometnih ustanova, koji se rad prema ovoj naredbi računa u mirovinu.

Pri utvrdjivanju vremena za ovaj slučaj uzet će se vrieme, provedeno na radu preko polovice godine, kao ciela godina, a vrieme, manje od polovice godine, ne će se uzimati u obzir.

U slučaju neobhodne potrebe mogu se odlukom nadležnog Upraviteljstva zadržati u službi udate žene — redovite radnice državnih prometnih ustanova — tako dugo, dok se ne budu mogle nadomjestiti osposobljenim mužkim osobljem.

§ 39.

Izplata posebnih doplataka, koja se vrši po bilo kakvim dosadašnjim odredbama i propisima obustavlja se koncem prosinca 1941.

§ 40.

U pogledu ostalih službovnih odnosa redovitih radnika i umirovljenika državnih prometnih ustanova vriede propisi pravilnika o radnicima državnih prometnih ustanova od 24. V. 1939. kao i svi ostali propisi, koji nisu protivni ovoj naredbi.

§ 41.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjivat će se od 1. siečnja 1942.

U Zagrebu, dne 23. veljače 1942.

Ministar prometa i javnih radova:

Ing. Bešlagić, v. r.

Broj: 499-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

ZAKONSKA ODREDBA

kojom se ovlašćuje ministar vanjskih poslova, da ustanovi i propiše nuzgredne službovne pripadke diplomatskim i konzularnim predstavnicima Nezavisne Države Hrvatske u inozemstvu

§ 1.

Ovlašćuje se ministar vanjskih poslova, da u suglasju s državnim rizničarom naredbom ustanovi i propiše nuzgredne službovne pripadke diplomatskih i konzularnih predstavnika Nezavisne Države Hrvatske u inozemstvu.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 4. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXI-504-Z-1942.

Ministar vanjskih poslova:
Dr. Mladen Lorković, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 7. ožujka 1942. broj 55.

ZAKONSKA ODREDBA

o priznavanju razrednih i završnih izpita za školsku godinu 1940/1941. bivšim učenicima-pitomcima vojno-zanatlijskih škola s područja bivše kraljevine Jugoslavije

§ 1.

Učenicima hrvatske narodnosti, državljanima Nezavisne Države Hrvatske, koji su u školskoj godini 1940/41, bili pitomci vojno-zanatskih škola, koje su spadale u djelokrug ministarstva vojske i mornarice bivše kraljevine Jugoslavije, priznaje se pravo na prielaz u viši razred takvih škola Nezavisne Države Hrvatske, kao da su položili propisani razredni izpit. Onim učenicima, koji su bili u toj školskoj godini u najvišem razredu tečaja za pomoćnike (kalfe), priznaje se osposobljenje za pomoćnika a onima, koji su bili u najvišem razredu tečaja za obrtnike (majstore), priznaje se osposobljenje za obrtnika, kao da su položili završne izpite spomenutih tečajeva.

§ 2.

Svjedočbe učenicima iz § 1. ove zakonske odredbe izdaje ministarstvo hrvatskog domobranstva, kome se povjerava provedba ove zakonske odredbe.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 4. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LX-61-Z-1942.

Ministar hrvatskog domobranstva:
Doglavnik-Vojskovodja

Slavko vitez Kvaternik, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 7. ožujka 1942. broj 55.

ZAKONSKA ODREDBA

o diobi upravne obćine Lipik, kotar Pakrac, u Lipik i Vanjski Lipik

§ 1.

Upravna obćina Lipik, kotar Pakrac, dieli se u nove upravne obćine Lipik i Vanjski Lipik istog kotara.

§ 2.

Upravna obćina Lipik sa sjedištem u Lipiku obuhvaća poreznu obćinu Lipik.

§ 3.

Upravna obćina Vanjski Lipik sa sjedištem u Lipiku obuhvaća porezne obćine Dobrovac, Filipovac, Kraguj, Pakračka Klisa, Prekopakra i Šeovica.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu unutarnjih poslova.

§ 5.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 4. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXV-497-Z-1942.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 7. ožujka 1942. broj 55.

ZAKONSKA ODREDBA

o izkazivanju vriednosti vriednostnih papira bivše kraljevine Jugoslavije u zaključnim računima za godinu 1941.

§ 1.

Novčani zavodi, osiguravajuća poduzeća, ustanove družtvovnog osiguranja i sva ostala poduzeća, obvezana na javno polaganje računa izkazivat će u zaključnim računima za god. 1941. sve državne vriednostne papire, izdane od bivše kraljevine Jugoslavije, kao i sve vriednostne papire, izdane od bivših banovina, dionice bivše Narodne banke kraljevine Jugoslavije, te vriednostne papire i dionice svih onih ustanova, za koje je bivša kraljevina Jugoslavija na bilo koji način jamčila, ako su ovi vriednostni papiri bili nabavljeni prije 1. siečnja 1941., u onoj vriednosti, u kojoj su bili izkazani u zaključnim računima 31. prosinca 1940.

§ 2.

Vriednostni papiri, spomenuti u § 1. ove zakonske odredbe a nabavljeni iza 31. prosinca 1940., izkazat će se u zaključnim računima 31. prosinca 1941. po njihovoj nabavnoj vriednosti, a u koliko ta nabavna vriednost prelazi naslovnu vriednost, onda po naslovnoj vriednosti.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 4. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXII-484-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

---

* Narodne novine od 7. ožujka 1942. broj 55.

NAPUTAK*

ministarstva udružbe, kojim se na temelju ovlaštenja iz § 6. zakonske odredbe o povišenju podpora obiteljima osoba, pozvanih na vojnu dužnost, i obiteljima osoba, palih i nestalih u ratu, kao i o proširenju kruga osoba, ovlaštenih na te podpore od 24. siečnja 1942. broj XXVII-Z-1942. propisuje postupak nadležnih oblasti i ustanova kod provedbe i primjene ove zakonske odredbe.

K § 1.

Kao novi ovlaštenici na podpore, u koliko se radi o obiteljima bez hranitelja, smatraju se samo neobskrbljene obitelji gradjanskih osoba hrvatskih državljana, koji su poginuli, nestali ili bili nasilno odvedeni pod uvjetima, odredjenim u § 1. prema tome nemaju prava na podpore prema zakonskoj odredbi od 24. siečnja 1942. broj XXVII-120-Z-1942., obitelji hranitelja, koji su kao vojničke osobe (t. j. u vršenju pričuvne vojničke službe) poginuli, nestali ili bili nasilno odvedeni, jer obiteljima takvih osoba pripada pravo na podporu prema propisima zakonske odredbe o podpori obiteljima vojnika, koji su pali ili se još nisu vratili iz rata broj LXXXV-168-Z. p. 1941. od 13. svibnja 1941., odnosno prema drugim zakonskim propisima.

Pod hrvatskim državljanima odnosno obiteljima hrvatskih državljana u smislu ove zakonske odredbe

* Po izpravku u Narodnim Novinama od 26. ožujka 1942. broj 69. i od 31. ožujka 1942. broj 73.

razumievaju se i one osobe, koje su stekle ili koje mogu steći zavičajnost u kojoj od obćina na području Nezavisne Države Hrvatske prema propisima zakonske odredbe o priznanju zavičajnog prava Hrvatima s područja bivše kraljevine Jugoslavije broj CCCLXXXIV 1955-Z-1941. od 4. studenoga 1941. i prema propisima zakonske odredbe o sticanju zavičajnog prava osoba iz bivše Slovenije broj CD-2013-Z-1941. od 11. studenoga 1941.

Kao vršenje narodno-obranbene službe izvan sastava hrvatskog domobranstva smatra se svaka organizirana borba, borbena i obranbena djelatnost nevojničkih osoba protiv neprijatelja hrvatskog naroda, koja je poduzeta sa znanjem i uz podporu državnih ili mjestnih oblasti, ako ta borbena ili obranbena djelatnost nije bila vodjena po naredbi i pod zapovjedničtvom domobranskih oblasti i zapovjednika. Prema tome dolazi ovdje u obzir organizirana samoobrana pojedinih mjesta protiv odmetničkih napadaja, borbena i obranbena djelatnosti ustaških i redarstvenih organa, željezničara i željezničarskih radnika, vatrogasaca i t. d.

Pod žrtvama rata razumijevaju se sve one gradjanske (nevojničke) osobe, koje su za vrieme trajanja ratne djelatnosti na području bivše Jugoslavije u mjesecu travnju prošle godine odnosno za vrieme prevrata i prvih dana uzpostave vlasti Nezavisne Države Hrvatske poginule, nestale, bile ranjene ili težko oboljele, ako su se ti slučajevi dogodili u neposrednom uzročnom savezu s vršenjem ratnih djelatnosti ili prevratnih djelatnosti oko uzpostavljanja hrvatskih vlasti i oblasti.

Odmetničkim napadajem smatra se svaka napadačka djelatnost ostataka bivše jugoslavenske vojske i četničko-komunističkih odmetnika za vrieme prevrata i nakon toga, bez obzira na svrhu tih napadačkih djelatnosti.

Kao obskrba u naravi dolazi u obzir svaka obskrba, a napose ona obskrba, što je država pruža izbjeglicama, nastradalim od četničko-komunističkih napadaja, a smješetnim na stanovanje i obskrbu k pojedinim obiteljima po selima ili privremenim sabiralištima za izbjeglice iz pojedinih kotara, kao i obskrba, što je uživaju izbjeglička djeca u pojedinim dječjim domovima.

Za razliku od uvodno iztaknutog obilježja, prema kojem pravo na podporu imaju samo obitelji poginulih, nestalih ili nasilno odvedenih gradjanskih osoba, priznaje se ovom zakonskom odredbom pravo na osobnu i obiteljsku podporu svim hrvatskim državljanima, koji su u vršenju domobranske, ustaške i narodno-obranbene službe ili uslied rata i odmetničkih napadaja bili ranjeni ili tako oboljeli, da su od tih ozljeda ili posljedica bolesti ostali nesposobni za rad. Prema tome dobivat će ove podpore pod jednakim uvjetima, koji vriede za obitelji, hranitelji kojih su postradali kao gradjanske osobe, i oni državljani, koji su vršeći vojničku ili ustašku službu ili kao gradjanske osobe u vršenju narodno-obranbene službe bilo u sastavu ili izvan sastava hrvatskog domobranstva, bili ranjeni ili su oboljeli, pa zbog toga ostali onesposobljeni za rad.

Ta podpora pripada osobno onesposobljenom državljaninu u temeljnom iznosu od 16 odnosno 20 Kuna dnevno prema točki 1. odnosno 2. stavke 1. § 2., a ako je tako onesposobljeni državljanin bio jedini hranitelj (uzdržavatelj) obitelji, a medju članovima svoje obitelji ima na uzdržavanju barem ženu ili otca ili majku, pripada mu povrh osobne podpore još i obiteljska podpora u jednakom iznosu, ali samo jedna obiteljska podpora za čitavu obitelj, bez obzira na broj odraslih članova obitelji. U takvim će se dakle slučajevima pripadajuća podpora onesposobljenom hranitelju obitelji izplaćivati u dvostrukom iznosu. Ovaj uvjet za dodieljvanje podpore u dvostrukom iznosu (t. j. da molitelj uzdržava barem ženu ili otca ili majku) imade se doslovno tumačiti, te nema mjesta shodnoj primjeni druge stavke člana 4. »uredbe o podpori porodicama lica pozvanih na vojnu dužnost« M. s. broj 1237 od 3. listopada 1939. pri odredjivanju visine pripadajuće podpore onesposobljenom hranitelju obitelji. Povrh osobne i obiteljske podpore pripada ovlašteniku još i dodatak na svako neobskrbljeno diete prema točki 3. stavke 1. § 2.

Pri ocjenjivanju pitanja radne nesposobnosti molitelja podpore po § 1. uzet će nadležna obćinska poglavarstva u obzir sva razpoloživa dokazala o tome, a po potrebi odrediti i liečnički pregled kod najbližeg obćinskog ili kotarskog liečnika. Iz razpoloživih dokazala odnosno liečničkog nalaza mora biti vidljivo, da li postoji doista podpuna radna nesposobnost, da li je ta nesposobnost trajna ili privremena, a u posljednjem slučaju i predvidljivo trajanje radne nesposobnosti. Pravo na podporu pripada samo u slučajevima, gdje po-

stoji podpuna radna nesposobnost, bilo trajna bilo privremena. U ovim slučajevima nema mjesta stupnjevanju gubitka radne sposobnosti, već će se molitelj u svakom slučaju ocieniti ili kao sposoban ili kao nesposoban za rad, što će nadležnom odboru biti mjerodavno za rješenje molbe.

Ako hranitelj, kome je zbog onesposobljenja za rad bila dodieljena podpora, kasnije umre od posljedica zadobivenih rana ili bolesti, utrnjuje njegova osobna podpora, ali će se zato njegovoj obitelji i dalje izplaćivati obiteljska podpora, ako je takva bila već priznata i umrlom hranitelju za obitelj. Ako je umrlom uživatelju odnosno ovlašteniku bila dodieljena za njega i za obitelj podpora samo u jednostrukom iznosu iz toč. 1. odnosno 2. st. 1. § 2., tada će se preostaloj obitelji priznati pod obćim uvjetima jednaka podpora novom odlukom i bez posebne nove molbe. Ako iza smrti hraniteljeve nije ostalo drugih članova obitelji osim neobskrbljene djece, za koju je hranitelj uživao dodatke za djecu, tada će se preostaloj i neobskrbljenoj sirotčadi priznati podpora na taj način, da najstarijem djetetu izpod 16 godina pripada obiteljska podpora, a ostaloj djeci doplatci.

Temeljni uvjet za priznanje prava na podpore novim ovlaštencima jest stanje nužde, koje se ima prosudjivati prema čl. 2. spomenute uredbe M. s. broj 1237 od 3. X. 1939. i u tom pogledu izdatim uputama, a isto tako imadu se prosudjivati prema dosadašnjim propisima i ostali obći uvjeti za priznavanje ovih podpora.

Radi osiguranja mogućnosti pravodobne obustave dodieljene podpore osobama, kojima je tek prema ovoj

zakonskoj odredbi priznato pravo na podporu (t. j. obitelji poginulih, nestalih i nasilno odvedenih gradjanskih osoba i za rad onesposobljeni državljani), tražit će nadležni odbori, koji su podporu dodielili, redovito tromjesečno uredovnu potvrdu nadležne občine, da se stanje prihoda ovlaštenika, navedeno u prosliednom dopisu molbe, nije promienilo, i da napose ovlašteniku nije kasnije za isti slučaj priznata podpora ili odšteta iz državnih sredstava po nekom drugom zakonskom propisu.

Takva kasnije priznata podpora ne će se obračunavati prema § 5., već će se podpora prema ovoj zakonskoj uredbi ukinuti bez obzira na visinu nove podpore.

K § 2.

Novim ovlaštenicima, kojima se tek zakonskom odredbom od 24. siečnja 1942. broj XXVII-120-Z-1942. priznaje samo pravo na podporu, stavit će se priznate podpore u tečaj od 1. siečnja 1942., ako se slučaj, koji daje pravo na podporu, dogodio do kraja godine 1941. Za proteklo vrieme do kraja godine 1941. ne će se moći ni u kojem slučaju podpore priznavati niti staviti u tečaj.

Za slučajeve, koji se dogode nakon 1. siečnja 1942., priznate podpore stavit će se u tečaj od dana, kada se dogodio slučaj, koji daje pravni naslov na podporu. Ako taj dan nije moguće točno utvrditi, podpora se stavlja u tečaj od dana, kada je molba podnesena.

Ovlaštenicima, kojima su nakon 1. siečnja 1942., a prije nego što je ova zakonska odredba zadobila pravnu

moć, priznate podpore prema propisima »Uredbe« M. s. broj 1237 od 3. X. 1939. i prema propisima zakonske odredbe o podpori obiteljima vojnika, koji su pali ili se još nisu vratili iz rata, broj LXXXV-168-Z- p. 1941. od 13. svibnja 1941., imadu se priznate podpore za vrieme od 1. siečnja 1942., dalje staviti u tečaj u iznosima, naznačenim u stavci 1. § 2. ove zakonske odredbe, jednako kao i onim ovlaštenicima koji, su na dan 1. siečnja 1942. već uživali prije priznate podpore.

Obiteljima, hranitelji kojih su bili namještenici ili radnici državnih poduzeća i poduzeća s pretežnim državnim udjelom, pripada pravo ili na podporu u iznosima, navedenim u toč. 1. odnosno 2. stavke 1. § 2. ili na posebno odmjerenu podporu prema propisima stavke 2. § 2. U svakom slučaju pripada ovlaštenicima veća podpora.

Odbori će u ovim slučajevima postupati tako, da će kod povoljnog rješenja molbe odmah dodieliti podporu, odredjenu prema propisima toč. 1. odnosno 2. stavke 1. § 2. s doplatcima po točki 3., a nakon toga obratit će se zamolnicom prostorno nadležnoj ustanovi družtvovnog osiguranja (za radnike podružnici osiguranja radnika, za rudare nadležnoj Glavnoj bratinskoj blagajni, a za posebničke namještenike nadležnom mirovinskom zavodu za namještenike) radi izračunavanja visine obiteljske rente odnosno mirovine. Za radnike i rudare imade se izračunati renta, koja bi ovlaštenicima pripadala za slučaj poslovne nezgode hranitelja, a za namještenike mirovina, koja bi ovlaštenicima pripadala u slučaju, da je hranitelj u času smrti ili nestanka imao izpunjen najveći zakonom pro-

pisani rok čekanja za mirovinu. Nakon primljenog izvješća o visini obiteljske rente ili mirovine, odbor će ustanoviti, da li je tako izračunana renta ili mirovina veća od dodieljene podpore s doplatcima, pa ako je veća, izdat će novu odluku. Novom odlukom odbor će ovlaštenoj obitelji priznati novu podporu u visini izračunane rente ili mirovine, te s prvim obrokom te nove podpore ujedno doznačiti i razliku izmedju već doznačenih obroka podpore po toč. 1., 2. i 3. § 2. i visine novom odlukom priznate veće podpore za proteklo vrieme. O tako priznatoj novoj podpori u većem iznosu (t. j. u iznosu izračunane rente ili mirovine družtvovnog osiguranja) obaviestit će odbor priepisom odluke odnosnu ustanovu družtvovnog osiguranja radi očevidnosti i možebitnog kasnijeg obračuna prema propisima stavke 2. § 5.

Ovo utvrdjivanje veće podpore za ovlaštene obitelji imadu odbori provesti ureda radi, a ne samo na zahtjev ovlaštenika. U zamolnici, upravljenoj ustanovi družtvovnog osiguranja, imade se navesti ime osiguranika (hranitelja) sa svim posebnim podatcima za utvrdjenje istovjetnosti osobe, nadalje mjesto i poduzeće, gdje je hranitelj bio posljednji put zaposlen, kao i točan popis preostalih članova njegove obitelji, koji su ovlašteni na podporu, uz oznaku srodstva s hraniteljem i godina starosti djece.

Nadležne ustanove družtvovnog osiguranja dužne su ovim zamolnicama udovoljiti u roku od mjesec dana nakon primitka zamolnice, odnosno dužne su u istom roku izviestiti o zaprekama, zbog kojih nije moguće zamolnici udovoljiti.

Za razliku od napried izloženog, postupat će odbori kod dodieljivanja podpora namještenicima i radnicima državnih poduzeća i poduzeća s pretežnim državnim udjelom, koji su zbog zadobivenih rana ili posljedica težkih oboljenja ostali nesposobni za rad, na sliedeći način:

Kod povoljno rješenih molbi stavit će se moliteljima u tečaj podpora prema točki 1. odnosno 2. s dodatcima po toč. 3. stavke 1. § 2. prema načelima izloženim u uputi k § 1. (glede slučajeva, koji daju pravo na temeljnu podporu u dvostrukom iznosu). Ako ovlaštenik u molbi izričito traži, da mu se dodieli podpora u visini rente družtvovnog osiguranja, uputit će odbor nakon toga zamolnicu prostorno nadležnoj podružnici osiguranja radnika (za radnike i namještenike) odnosno nadležnoj bratinskoj blagajni (za rudarske radnike i namještenike) sa svim potrebnim podatcima o istovjetnosti osobe i točnom naznakom boravišta uživatelja podpore, zamolnici se prilažu spisi odnosno sve izprave, koje se odnose na poviest bolovanja i zapisnik možebitno već izvršenih liečničkih pregleda. Zamolnicom se traži da se ustanovi stupanj radne nesposobnosti uživatelja podpore i izračuna renta, koja bi prema utvrdjenom stupnju nesposobnosti uživatelju pripadala u slučaju poslovne nezgode.

Nadležna ustanova družtvovnog osiguranja dužna je u roku od mjesec dana, nakon primljene zamolnice, pozvati uživatelja podpore na liečnički pregled k najbližem liečniku družtvovnog osiguranja, te u daljem roku od mjesec dana dostaviti nadležnom kotarskom odboru zamoljeno izvješće o stupnju radne nesposob-

nosti uživatelja podpore i o vjerojatnom trajanju utvrdjene radne nesposobnosti, kao i o visini rente za slučaj poslovne nezgode. Ako ustanove družtvovnog osiguranja bilo s kojeg razloga ne mognu zamolnici u tom roku udovoljiti, dužne su u istom roku izviestiti nadležne odbore o zaprekama, zbog kojih nije moguće zamolnici udovoljiti. Ako pozvani ne dodje na odredjeni pregled zbog toga, što kao težki invalid ili bolestnik ne može napustiti stan (ovo treba da potvrdi nadležna občina), a iz razpoloživih dokazala nije moguće utvrditi stanje njegove radne nesposobnosti i predvidljivo trajanje te nesposobnosti, ustanove družtvovnog osiguranja odredit će liečnički pregled u stanu molitelja.

Nakon primljenog izvješća o visini osobne rente za slučaj poslovne nezgode odbor će ustanoviti, da li je tako izračunata renta veća od dodieljene podpore (računajući ukupni iznos podpore s doplatcima za djecu), pa u koliko je veća, odbor će izdati novu odluku, kojom će uživatelju dodieliti novu podponu u visini izračunate rente i s prvim obrokom nove podpore doznačiti istodobno razliku izmedju prijašnje i nove podpore za proteklo vrieme.

Troškove (nagrade) za izvršene liečničke preglede na temelju zamolnice kotarskih odbora predujmit će bez kamatno odnosna ustanova družtvovnog osiguranja, liečnik koje je pregled izvršio, a u izvještaju ,podnesenom nadležnom odboru u rješenju zamolnice, naznačit će iznos izplaćenog troška za izvršene liečničke preglede. Ustanove družtvovnog osiguranja vodit će zbirni izkaz na ovaj način predujmljenih i izplaćenih troškova u pojedinom mjesecu, s popisom pregledanih

osoba, naznakom broja i nadnevka, izvršenih pregleda za svaku pojedinu osobu i s naznakom broja i nadnevka zamolnice odbora; naznačivši i sjedište odbora (te redni broj odbora, ako ih je više u jednom mjestu). Ovi zbirni izkazi će se redovito mjesečno zaključivati i njima utvrditi ukupna svota troškova, predujmljenih u odnosnom kalendarskom mjesecu. Taj će se izkaz voditi u dva suglasna primjerka, od kojih će se jedan dostavljati do 10. dana u mjesecu za protekli mjesec Glavnoj upravi posredovanja rada na izplatu. Glavna će uprava posredovanja rada doznačiti odnosnim ustanovama družtvovnog osiguranja u roku od tri mjeseca nakon primljenog mjesečnog izkaza putem poštanske štedionice predujmljene iznose ovih troškova. Izplata ovih troškova pada na teret kvote od 2% odobrenih navjera za državne podpore prema čl. 5. »uputstva za izvršenje odredbe o podpori porodicama lica pozvanih na vojnu dužnost«, jer se vršenje ovih liečničkih pregleda imade smatrati honorarnim poslom, potrebnim za donošenje odluka o podporama.

Troškove podvoza uživatelja podpore od mjesta stanovanja do mjesta liečničkog pregleda i natrag snosit će u svakom slučaju sam uživatelj podpore. U slučajevima, gdje obćina potvrdi, da se radi o tako težkim ozljedjenicima ili bolestnicima, koji uobće ili bez velike opasnosti ne bi mogli putovati, i ustanova družtvovnog osiguranja odredi liečnički pregled, u stanu molitelja, troškove izaslanja liečnika predujmit će ustanova družtvovnog osiguranja i unieti u izkaz troškova liečničkih pregleda radi naplate od Glavne uprave posredovanja rada.

K § 3.

Ovlaštenici na podpore, koji su bili podnieli molbe za državnu podporu prije 27. siečnja 1942., a molbe im prema propisima, koji su do tada vriedili nisu mogle biti uvažene, mogu u roku od 2. mjeseca, računajući od 28. siečnja 1942. ponovno podnieti molbe, koje će nadležni odbori prvenstveno uzeti u postupak i riešiti prema propisima zakonske odredbe od 24. siečnja broj XXVII-120-Z-1942.

Ovlaštenicima na podpore molbe kojih su za državnu podporu bile podnesene do 27. siečnja 1942., ali im do tog dana nisu riešene, niti im je rješenje uručeno, izdat će nadležni odbori rješenja o tim molbama prema propisima zakonske odredbe spomenute u stavci 1.

Molbe, podnesene prije 27. siečnja 1942. nenadležnim oblastima, ako još nisu rješene, uputit će se od strane tih oblasti na rješenje nadležnim kotarskim odborima, koji će ih uzeti kao pravodobno podnesene u rješavanje, bez obzira na dan prispjeća molbe nadležnom odboru.

S obzirom na dvomjesečni rok (st. 1. § 3. zakonske odredbe), u kojem se imadu podnieti molbe za podpore sva će obćinska poglavarstva na uobičajeni način proglasiti obćinstvu sadržaj zakonske odredbe od 24. siečnja 1942. broj XXVII.-120-Z-1942. s osobitom napomenom glede kruga novih ovlaštenika na podpore po istoj zakonskoj odredbi, glede rokova za predlaganje molbi kao i glede mjesta i oblasti, kojima se molbe predaju.

K § 4.

Prema propisima zakonske odredbe o podpori obiteljima vojnika pripadnika Hrvatske legije pripadaju dotičnim obiteljima podpore za vrieme, dok im se hranitelj nalazi na vojnoj dužnosti u legiji. Za slučaj smrti legionara molbe njihovih obitelji ne će se od strane nadležnih odbora rješavati, već će se one prosliediti ministarstvu hrvatskog domobranstva kao nadležnoj ustanovi.

Svim legionarima, koji su u vršenju svoje vojničke dužnosti bili ranjeni ili su oboljeli, pa su uslied tih rana ili posljedica bolesti ostali nesposobni za rad, pripada podpora po zakonskoj odredbi od 24. siečnja 1942. broj XXVII.-120-Z-1942. za njih osobno i za njihovu obitelj prema propisima §§ 1. i 2.

. K § 5.

Obitelji poginulih, nestalih ili nasilno odvedenih gradjanskih osoba, koje su ovlaštene na podporu, a dobivale su već na dan 27. siečnja 1942. kakvu podporu od ustanova društvovnog osiguranja, od občina ili od posebnika, mogu pored te podpore dobiti još i podporu prema propisima zakonske odredbe od 24. siečnja 1942. broj XXVII.-120-Z-1942., ako nadležni odbor, ocjenjujući stanje nužde dotične obitelji nadje, da je podpora, koju već primaju,

nedovoljna za uzdržavanje. Sam dakle odbor ne će u ovakvim slučajevima od priznate ove državne podpore odbijati iznos onih podpora ili pomoći, što ih te obitelji s druge strane primaju, već će priznatu podporu u cielosti izplaćivati. Ovo stoga, što će te podpore družtvovnog osiguranja, občina ili posebnika u pravilu biti malene i nedovoljne za uzdržavanje, jer će primjerice rente družtvovnog osiguranja biti računane na temelju starih (predratnih) nadničnih razreda ili će biti samo prolazne naravi kao na pr. neizplaćena hranarina umrlog hranitelja i t. d.

Nadležni odbori imadu o svakom slučaju državne podpore, priznate na temelju zakonske odredbe od 24. siečnja 1942. broj XXVII.-120-Z-1942. radnicima ili namještenicima odnosno njihovim obiteljima, koji na dan 27. siečnja 1942. još nisu dobivali od ustanova družtvovnog osiguranja rente, na priepisu odluke o priznavanju podpore, obaviestiti nadležnu ustanovu družtvovnog osiguranja, bez obzira na to, da li se radi o radnicima ili namještenicima državnih ili nedržavnih poduzeća. Ove obaviesti imadu se glede podpora, priznatih radnicima i namještenicima odnosno njihovim obiteljima, dostavljati nadležnoj podružnici osiguranja radnika. Za rudarske radnike i namještenike imadu se ove obaviesti dostavljati nadležnoj Glavnoj bratinskoj blagajni.

Ako podružnica osiguranja radnika ustanovi, da posebnički namještenik, za koga je primljena obaviest o državnoj podpori, nije kod te podružnice prijavljen u članstvo, prosliedit će primljenu obaviest sa tim ustanovljenjem Namješteničkom osiguranju

»Merkur« u Zagrebu na nadležni postupak, a potrebni izvadak ili priepis odluke zadržati u vlastitoj »očevidnosti priznatih državnih podpora radnicima i namještenicima odnosno njihovim obiteljima«. Za one posebničke namještenike, za koje nadležna podružnica osiguranja radnika i Namješteničko osiguranje »Merkur« ustanovi, da su članovi Mirovinskog zavoda za namještenike, dostavit će jedan priepis odluke odnosno izvještaja nadležnom Mirovinskom zavodu.

Iz podataka u samoj molbi (lice obrazca A i B) odbor će redovno ustanoviti, da li se radi o radniku ili o posebničkom namješteniku, te će u svakom takvom slučaju prema prednjem postupati.

Spomenute ustanove družtvovnog osiguranja držat će primljene odluke o državnoj podpori radnicima i namještenicima odnosno njihovim obiteljima u posebnoj očevidnosti u svojem rentnom odjelu, i o svakom slučaju naknadno priznate rente ili mirovine dotičnim ovlaštenicima obaviestit će nadležni kotarski odbor priepisom odluke o renti ili mirovini. Na isti način obaviestit će te ustanove nadležne kotarske odbore i o svakoj promjeni visine osobne ili ukupne obiteljske rente. U svima takvim slučajevima spomenute ustanove družtvovnog osiguranja istodobno će javiti nadležnom odboru i dan stavljanja u tečaj priznate rente ili mirovine, koju će stavit u tečaj tako, da izmedju odpreme obaviesti nadležnom odboru i dana izplate prvog tekućeg obroka rente prodje najmanje mjesec dana. Dospjele obroke rente ili mirovine za proteklo vrieme ustanove družtvovnog osiguranja ne će u cielosti izplatiti ovlaštenicima, nego će svotu, koja odgovara izplaćenim iznosima državne podpore prema primlje

nim odlukama kotarskog odbora zadržati i doznačiti Državnoj riznici, a samo ostatak doznačit će ovlašteniku zajedno s prvim obrokom rente. Ako je državna podpora za isto vremensko razdoblje bila veća od rente, dospjeli će se obroci rente za proteklo vrieme u cielosti doznačiti Državnoj riznici.

O slučajevima naknadno priznatih renta ili mirovina, gdje je za vrieme dospjelosti renta bila izplaćivana državna podpora, pa se unatrag dospjeli obroci renta imadu do visine izplaćenih državnih podpora doznačiti Državnoj riznici, vodit će ustanove družtvovnog osiguranja posebnu očevidnost u obliku izkaza. U taj će se izkaz unositi svaki takav slučaj poimence s potrebnim osobnim podatcima o ovlašteniku, o visini izplaćene državne podpore do dana stavljanja u tečaj rente ili mirovine s brojem odnosnih odluka nadležnog kotarskog odbora i točnom naznakom odbora, koji je podporu dodielio, zatim o visini priznate rente ili mirovine s brojem i nadnevkom odnosne odluke i oznakom dana stavljanja rente ili mirovine u tečaj. U posebnom stupcu izkazat će se iznos, koji se prema propisima § 5. zakonske odredbe imade doznačiti u prihod Državnoj riznici.

Ta očevidnost odnosno izkaz imade se redovito mjesečno zaključiti, tako da se ustanovi ukupni iznos, koji se imade doznačiti Državnoj riznici za sve slučajeve, nastale u proteklom mjesecu. Tako ustanovljenu svotu prema mjesečnom zaključku izkaza dužne su ustanove družtvovnog osiguranja najdalje do 10. dana tekućeg mjeseca za protekli kalendarski mjesec doznačiti Državnoj riznici.

Ovakvu očevidnost vodit će osim podružnica osiguranja radnika još i sama Središtnjica osiguranja radnika za one slučajeve, gdje bi doznaku dospjelih obroka rente unatrag imala izvršiti sama Središtnjica. Prije svake ovakve izplate dospjelih obroka unatrag provjerit će Središtnjica kod nadležne podružnice, da li predleži slučaj državne podpore i dužnost obračuna u korist Državne riznice.

Doznaka ovih svota imade se vršiti čekovnom doznačnicom na čekovni račun Državne riznice za glavnu državnu blagajnu, bez oblaganja doznake posebnim izvještajem ili priepisom mjesečnog izkaza, prema kojem je uplata izvršena, samo uz naznaku na naledju čekovne doznačnice, da se uplata vrši kao »naknada državi za izplaćene podpore radnicima i namještenicima na temelju § 5. zakonske odredbe broj XXVII-120-Z-1942. od 24. siečnja 1942.«

Izvještaj o izvršenim mjesečnim izplatama u korist Državne riznice o potrebnim podatcima o broju slučajeva, na koje se pojedina mjesečna izplata odnosi, dostavljat će ustanove družtvovnog osiguranja (razumievajući pod njima i Glavne bratinske blagajne) ministarstvu udružbe godištnje posebno.

U slučajevima, kad ustanove družtvovnog osiguranja tokom vodjenja postupka za priznanje rente ili mirovine ustanove, da se radi o slučaju, za koji bi mogla biti priznata državna podpora, a u svojim očevidnostima nemaju odluke kotarskog odbora o priznanju podpore za dotične ovla-

štenike, obvezane su te ustanove prije izplate dospjelih obroka rente za proteklo vrieme zatražiti od nadležnog kotarskog odbora izvještaj, da li se vodi ili je vodjen postupak za državnu podporu u ovom slučaju i da li je možda već priznata podpora. Ujedno će nadležnom odboru dostaviti izvještaj o priznatoj renti ili mirovini i o danu njihova stavljanja u tečaj. Za slučaj, da je već bila priznata državna podpora, nadležni će odbor naknadno dostaviti priepise odluka o podpori ili izvještaj o početku, trajanju i o ukupno izplaćenim iznosima podpore, a priznatu rentu družtvovnog osiguranja uzeti u obračun i donieti novu odluku. Ustanove družtvovnog osiguranja u ovakvim će slučajevima staviti rentu u tečaj, ali ne će izplatiti dospjele obroke rente za proteklo vrieme, dok od nadležnog kotarskog odbora ne prime zatraženi izvještaj, prema kome će postupati, kako je već napried propisano. Ovaj izvještaj dužni su kotarski odbori dostaviti nadležnoj ustanovi družtvovnog osiguranja u roku od mjesec dana. Ako je državna podpora već bila priznata i izplaćivana, doznačit će se dospjeli obroci rente do visine izplaćenih državnih podpora (računajući do dana stavljanja rente u tečaj) Državnoj riznici, a ako se postupak kod kotarskog odobora vodi, ali još nije priznata podpora, izplatit će se dospjeli obroci rente ovlašteniku (rentniku) uz istodobnu obaviest kotarskom odboru o izvršenoj izplati i visini izplaćene svote dospjelih obroka za proteklo vrieme, da odbor tu rentu mogne uzeti u obračun kod kasnijeg dodieljenja državne podpore.

Kada nadležni kotarski odbori prime od ustanove družtvovnog osiguranja obaviest o naknadno priznatoj renti ili mirovini užitnicima državne podpore, izdat

će odmah novu odluku o državnoj podpori i to: ako je mjesečna renta družtvovnog osiguranja manja od mjesečnog (30-dnevnog) iznosa državne podpore (računajući osobnu i obiteljsku podporu s doplatcima za djecu), tada će novom odlukom biti priznata smanjena državna podpora u iznosu, koji je jednak razlici izmedju dotadašnje državne podpore i rente družtvovnog osiguranja; ako je renta ili mirovina družtvovnog osiguranja jednaka državnoj podpori ili veća od nje, novom će se odlukom dokinuti državna podpora. Novom odlukom provedeno smanjenje ili ukidanje državne podpore izvršit će se danom stavljanja u tečaj rente ili mirovine družtvovnog osiguranja, a do tog dana doznačit će odbor redovito tekuće obroke podpore prema prijašnjoj odluci. Posljednji petnaestdnevni obrok podpore imade se doznačiti u cielosti, i ako izmedju dana dospjeća toga obroka podpore i dana stavljanja u tečaj rente ili mirovine družtvovnog osiguranja imade manje od 15 dana. O toj novoj odluci obaviestit će odbori nadležnu ustanovu družtvovnog osiguranja uz istodobnu obaviest o posljednjem izplaćenom obroku podpore prije izvršenja nove odluke, kako bi ustanove društvovnog osiguranja mogle što točnije izvršiti obračun dospjelih obroka rente s Državnom riznicom.

Ako je ovlašteniku bila ukinuta državna podpora, zbog toga, što mu je pripala privremena renta družtvovnog osiguranja u većem iznosu, a kasnije se ta privremena renta smanji za toliko, da postane manja od ukinute državne podpore, nadležni će odbor na temelju primljene obaviesti o smanjenju rente izdati ponovno odluku o priznanju državne podpore u iznosu, koji odgovara razlici izmedju

ukinute državne podpore i smanjene rente družtvonog osiguranja.

Ako je medjutim ovlašteniku na državnu podporu ta podpora bila smanjena zbog toga, što mu je pripala renta družtvovnog osiguranja, pa mu i ta renta družtvovnog osiguranja kasnije bude smanjena, povisit će mu odbor novom odlukom smanjenu državnu podporu za onoliko, za koliko mu je renta družtvovnog osiguranja kasnije bila smanjena.

U obrnutim slučajevima, t. j. gdje renta družtvovnog osiguranja kasnije bude povećana, smanjit će odbor priznatu podporu i dalje za onoliko, za koliko je renta družtvovnog osiguranja povećana.

Kod slučajeva smanjivanja renta družtvovnog osiguranja vodit će nadležni odbori računa o tome, da kod znatnijih sniženja renta (na pr. izpod 40% radne nesposobnosti) preizpitaju, da li još uobće postoje uvjeti za dodjeljivanje podpore, s obzirom na promienjeno stanje nužde zbog osposobljenja ovlaštenika za rad.

Podatke o državnoj mirovini i novčanoj obskrbnini, kao i bilo kojoj drugoj državnoj podpori u novcu ili naravi, redovno će odbori imati već u samoj molbi ili u prosljednom dopisu občinskog (gradskog) poglavarstva (obrazac A i obrazac B). Prema tim podatcima, po potrebi još provjerenima, nadležni će odbori izdati odluku o državnoj podpori u smanjenom iznosu, odbivši od ukupne državne podpore, koja bi ovlašteniku ili ovlaštenoj obitelji pripadala po §§ 1. i 2. ove zakonske odredbe, vriednost podpore u naravi odnosno iznos državne mirovine ili bilo koje druge državne podpore.

U slučajevima, gdje bilo koja od osoba, navedenih u

molbi, uživa u naravi podpunu obskrbu ili uzdržavanje od države, uzet će se to uzdržavanje u obzir tako, da za dotičnu osobu ne će biti priznata podpora (na pr. za djecu, smještenu na teret države u dječjim domovima, ne će se izplaćivati dodatak po toč. 3. st. 1. § 2.).

Ako prema podatcima u molbi i u prosliednom dopisu občine molitelj nema pravo na nikakvu državnu mirovinu, a iz same molbe je vidljivo, da se radi o državnom službeniku odnosno o obitelji državnog službenika, nadležni odbor ne će priznati državnu podporu prije nego što provjeri i sigurno utvrdi, da molitelj doista nema prava na mirovinu.

Iz podataka u molbi odnosno u prosliednom dopisu občinskog poglavarstva odbori će redovno moći ustanoviti, da li se u nazočnom slučaju radi o radnicima ili namještenicima državnih poduzeća i poduzeća s pretežnim državnim udjelom. Propisi stavke 2. § 2. i stavke 4. § 5. ne odnose se na radnike i namještenike državnih prometnih ustanova, kojima će podpore moći pripasti pod občim uvjetima iz § 1. i stavke 1. § 2.

Iz podataka u molbi odnosno u prosliednom dopisu občinskog poglavarstva moći će odbori redovno ustanoviti i to, da li obitelj državnog radnika ili namještenika ili sam za rad onesposobljeni takav namještenik uživa na temelju radnog ugovora trajnu podporu od poduzeća, pa će takvu podporu uzeti u obzir kod obračuna državne podpore na isti način kao i državnu mirovinu.

K § 6.

Ovaj naputak obvezatan je za sve kotarske oblasti, odbore za podpore pri kotarskim sudovima, občinska

i gradska poglavarstva, ustanove radničkog, rudarskog i namješteničkog družtvovnog osiguranja te Glavnu upravu posredovanja rada kod postupaka, potrebnih za donošenje odluka o priznanju prava na podporu prema zakonskoj odredbi od 24. siečnja 1942. broj XXVII-120-Z-1942.*

U Zagrebu, dne 3. ožujka 1942.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

Broj: 454-Z-1942.

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

MOLBA

Obćinskom poglavarstvu
Gradskom poglavarstvu

. . . .

Podpisana-i . . . .
(obiteljsko i rodjeno ime, te očevo ime)

. . . .
(bračno stanje i srodstvo s hraniteljem)

sa stanom u . . . . ulica . . . .
kućni broj . . . kat . . . posljednja pošta . . . .
obćina . . . . kotar . . . .
molim, da mi se dodieli državna podpora prema propisima zakonske odredbe o povišenju podpora obiteljima osoba, pozvanih na vojnu dužnost, i obiteljima osoba, palih i nestalih u ratu, kao i o proširenju kruga osoba, ovlaštenih na te podpore broj XXVII-120-Z-1942. od 24. siečnja 1942., jer je moj-naš hranitelj . . . . , koji je bio po
(obiteljsko i rodjeno ime, te očevo ime)
zanimanju . . . .
(kod radnika navesti i poduzeće i mjesto posjednjeg zaposlenja)
. . . . kao gradjanska (ne vojnička) osoba

poginuo
nestao
bio nasilno odveden

(nepotrebno precrtati!)

i to:

u vršenju narodno-obranbene službe izvan sastava hrvatskog domobranstva (ili)
kao žrtva rata (ili)
kao žrtva odmetničkih napadaja.

(nepotrebno precrtati!)

Podporu molim za sebe i za sliedeće osobe (označiti ime, srodstvo sa hraniteljem i za djecu godine starosti), koje ne dobivaju od države obskrbu u naravi:

1. . . . .
2. . . . .
3. . . . .
4. . . . .

5. . . . .
6. . . . .
7. . . . .
8. . . . .

Izjavljujem, da niti ja niti ostale napried navedene osobe nemamo sredstava za uzdržavnaje, pa se zato nalazimo u nuždi, te da nas je prije svojim priradom uzdržavao napried navedeni hranitelj.

Ujedno izjavljujem, da niti ja niti ostale napried navedene osobe ne dobivama od države obskrbu u naravi, dok dobivamo iz *državnih sredstava* novčanu podporu — mirovinu — pomoć — invalidninu — u mjesečnom iznosu od Kuna . . . . . .
(slovima: . . . .)
i to dobivo . . . .
. . . .
(ime i srodstvo ovlaštenika s hraniteljem)

Izjavljujem, da je naš hranitelj bio zadužen neposrednim porezom u godištnjem iznosu od Kuna . . . . . , te da sam ja zadužena neposrednim porezom u godištnjem iznosu od Kuna . . . .

Za dokaz mojih navoda u molbi prilažem sliedeće izprave:
. . . .
. . . .
. . . .

U . . . .
(mjesto)
dne . . . .
(nadnevak)

. . . .
(podpis)

Obrazac A.

Molba za podporu obiteljima poginulih i nestalih hranitelja (lice obrazca).

Žig obćine,

Broj i nadnevak spisa

Odboru za podpore pri Kotarskom sudu

u . . . .

Dostavljajući pravodobno podnesenu molbu na nadležno rješenje, nakon provjere podataka sadržanih u molbi, obćinsko poglavarstvo ovim uredovno potvrdjuje: da su navodi u molbi istiniti i da je . . . .

(prezime i ime hranitelja)

doista dana . . . . . mjeseca . . . . . . godine . . kao gradjanska osoba poginuo — nestao — bio nasilno odveden (nepotrebno precrtati) uslied . . . .

. . . .

. . . .

(navesti podrobno okolnosti, pod kojima je došlo do smrti ili nestanka hranitelja)

što je utvrdjeno na temelju . . . .

. . . .

. . . .

(navesti podrobno dokazala, na temelju kojih se može smatrati, da je do smrti odnosno do nestanka hranitelja doista došlo pod gornjim okolnostima).

Ujedno se potvrdjuje, da molitelj-ica i ostale u molbi navedene osobe imaju sliedeće prihode:

a) od države i to . . . . u iznosu od Kn . . . . mjesečno (državnu mirovinu, invalidninu, podporu, novčanu obskrbninu, pomoć i t. d.);

b) od . . . . u iznosu od Kn . . . . mjesečno (od nadnice, plaće, družtvovnog osiguranja, obćine, od bivšeg poslodavca ili ma kakvog stalnog izvora prihoda);

c) od vlastitog obrta ili trgovine svoje ili hraniteljeve, koju nakon njegove smrti ili nestanka i dalje vode (navesti vrstu obrta ili trgovine) . . . . u iznosu od Kn . . . . mjesečno.

Nadalje se potvrdjuje, da molitelj-ica i ostale u molbi navedene osobe posjeduju odnosno uživaju:

d) kuću, u kojoj stanuju, u vriednosti od Kn . . . . , i od koje dobivaju najamninu u mjesečnom iznosu od Kn . . . . (nepotrebno precrtati);

e) obradjenu zemlju u površini od . . . .
. . . .
(navesti koliko hektara, jutara, dunuma i t. d.)
kakvoće . . . . s prihodom od Kn . . . .
godištnje;

f) blago (stoku) . . . .
. . . .
(vrsta i broj)

Osim napried navedenoga molitelj-ica i ostale osobe navedene u molbi imaju još prihoda od . . . .
. . . .
. . . .

Obskrbu u naravi od države uživaju: . . . .
. . . .
(ime člana obitelji i kako tu obskrbu uživa na pr. kao izbjeglica ili štićenik dječjeg doma ili pitomac državnog zavoda i t. d.).

Opazka: . . . .
. . . .
. . . .
(druge činjenice i okolnosti, koje su odlučne za dodjeljivanje podpore kao na pr. da je hranitelj bio radnik ili namještenik državnog poduzeća ili poduzeća s pretežnim državnim udjelom i da li od takvog poduzeća uživa podporu i u kojem iznosu).

Na temelju napried iznesenog obćinsko poglavarstvo smatra, da molbu . . . . uvažiti.
(treba ili ne treba)

Primjetbe: . . . .
. . . .

Bilježnik: Načelnik:

M. Ž.

Obrazac A.

Prosliedni dopis obćine
(naličje obrazca).

MOLBA

Obćinskom poglavarstvu
Gradskom poglavarstvu

. . . .

Podpisani-a . . . .
(obiteljsko i rodjeno ime, te otčevo ime)

. . . .
(bračno stanje i broj djece na uzdržavanju)

po zanimanju . . . .
(kod radnika navesti poduzeće i mjesto posljednjeg zaposljenja)
sa stanom u . . . . ulica . . . .
kućni broj . . . kat . . . posljednja pošta . . . .
obćina . . . . kotar . . . .
molim da mi se dodieli državna podpora prema propisima zakonske odredbe o povišenju podpora obiteljima osoba, pozvanih na vojnu dužnost i obiteljima osoba, palih i nestalih u ratu, kao i o proširenju kruga osoba ovlaštenih na te podpore broj XXVII-120-Z-1942. od 24. siečnja 1942. jer sam

u vršenju vojničke službe
u vršenju narodno-obranbene službe
uslied rata
uslied odmetničkih napadaja
(nepotrebno precrtati!)

težko obolio-la — bio-la ranjen-a — te sam uslied te ozliede odnosno uslied posljedica bolesti ostao-la nesposoban-na za rad.

Ozljeda, uslied koje sam ostao-la nesposoban-na za rad, sastoji se u tome . . . .

. . . .
(opisati potanko koji dio tiela je ozliedjen)

a do ozliede došlo je na taj način . . . .
. . . .
(navesti podrobno okolnosti, pod kojima je došlo do ozliede)
Razbolio-la sam se od . . . .

. . . .
(navesti vrstu bolesti)

te sam zbog te bolesti bio-la na liečenju u . . . .
. . . .

(navesti bolnicu ili lječilište)

u . . . . kroz vrieme od . . . .
do . . . . odakle sam odpušten-a neizliečen-a,
(nadnevak)
te sam još i danas bolestan-na i nesposoban-na za rad.

Za ovu bolest imadem bezplatno liečenje kod . . . . .
. . . .
(navesti ustanovu na pr. radničko osiguranje, zdravstvena zadruga, gradski fizikat, državna bolnica)
i dobivam novčanu podporu u iznosu od Kn . . . .
tjedno — mjesečno.

Podporu molim za sebe i za sliedeće osobe, koje uzdržavam (navesi točno ime i srodstvo s moliteljem, te za djecu godine starosti), a koje ne dobivaju od države obskrbu u naravi:

1. . . . .
2. . . . .
3. . . . .
4. . . . .
5. . . . .
6. . . . .
7. . . . .
8. . . . .

Izjavljujem, da niti ja niti ostale napried navedene osobe nemamo sredstava za uzdržavanje, pa se zato nalazimo u nuždi, jer sam ja nesposoban-na za rad i ne mogu ništa priraditi niti za svoje uzdržavanje niti za uzdržavanje svoje obitelji.

Ujedno izjavljujem, da niti ja niti osale napried navedene osobe ne dobivamo od države obskrbninu u naravi, dok dobivamo iz državnih sredstava novčanu podporu — mirovinu — pomoć — invalidninu — u iznosu od Kuna . . . . . .
(slovima: . . . .) i to dobiva
. . . .

(ime i srodstvo ovlaštenika s moliteljem).

Izjavljujem, da sam zadužen neposrednim porezom u godištnjem iznosu od Kuna . . . . . . , te da su članovi obitelji, koje imam na uzdržavanju, zaduženi neposrednim porezom u ukupnom godištnjem iznosu od Kuna . . . .

Molim, da mi se kao radniku — namješteniku državnog poduzeća dodieli posebna državna podpora, izračunana prema propisima za rente radničkog osiguranja. Izjavljujem, da mi je poznato, da troškove putovanja na liečnički pregled, koji je potreban radi odredjenja ove posebene podpore, imadem sam snositi *(ako molitelj ne želi ovaj posebni postupak, neka precrta čitavu ovu stavku).*

Za dokaz mojih navoda u molbi prilažem sliedeće izprave:

. . . .

. . . .

U . . . .

(mjesto)

dne . . . .

(nadnevak)

. . . .

(podpis)

Obrazac B.

Molba za podporu osoba nesposobnih za rad
(lice obrazca).

Žig obćine
broj i nadnevak spisa.

Odboru za podpore pri Kotarskom sudu
u . . . .

Dostavljajući pravodobno podnesenu molbu na nadležno rješenje, nakon provjere podataka, zadržanih u molbi, obćinsko poglavarstvo ovim uredovno potvrdjuje, da su navodi u molbi istiniti i da je . . . . dana . . .
(prezime i ime molitelja)
mjeseca . . . . godine . . . . . . bio ranjen,
težko obolio,
te uslied tih ozljeda odnosno uslied posljedica bolesti ostao-la nesposoban-na za rad, što je utvrdjeno na temelju . . . . .
. . . .
. . . .
(navesti podrobno, kako je provjereno stanje radne sposobnosti moliteja i razpoloživa dokazala o tome).

Ujedno se potvrdjuje, da molitelj-ica odnosno ostale u molbi navedene osobe imaju sliedeće prihode:

a) od države i to . . . .
u iznosu od Kn . . . . . . mjesečno (državnu mirovinu, invalidninu, podporu, novčanu obskrbninu, pomoć i t. d.);

b) od . . . . u iznosu od Kn . . . . mjesečno (od nadnice, plaće, družtvovnog osiguranja, obćine, od bivšeg poslodavca ili ma kakvog stalnog izvora prihoda);

c) od vlastitog obrta ili trgovine (navesti vrstu obrta ili trgovine . . . . u iznosu od Kn . . . . . mjesečno.

Nadalje se potvrdjuje, da molitelj-ica i ostale u molbi navedene osobe posjeduju odnosno uživaju:

d) kuću, u kojoj stanuju, u vriednosti od Kn . . . . . , i od koje dobivaju najamninu u mjesečnom iznosu od Kn . . . . (nepotrebno precrtati);

e) obradjenu zemlju u površini od . . . .
. . . .
(navesti koliko hektara, jutara, dunuma i t. d.)
kakvoće . . . . s prihodom od Kn . . . .
godištnje;

f) blago (stoku) . . . .
. . . .
(vrsta i broj)

Osim napried navedenoga molitelj-ica i ostale osobe, navedene u molbi, imaju još prihoda od . . . .
. . . .
. . . .

Obskrbu u naravi od države uživaju: . . . .
. . . .
(ime člana obitelji i kako tu obskrbu uživa na pr. kao izbjeglica ili štićenik dječjeg doma ili pitomac državnog zavoda i t. d.).

Opazka: . . . .
. . . .
. . . .
(druge činjenice i okolnosti, koje su odlučne za dodjeljivanje podpore kao na pr. da je molitelj po posljednjem zanimanju bio radnik ili namještenik državnog poduzeća ili poduzeća s pretežnim državnim udjelom i da li od takvog poduzeća uživa podporu i u kojem iznosu).

Na temelju napried iznesenog obćinsko poglavarstva smatra, da molbu . . . . uvažiti.
(treba ili ne treba)

Primjetbe: . . . .
. . . .
. . . .

Bilježnik: Načelnik:

M. Ž.

Obrazac B.
Prosliedni dopis obćine
(naličje obrazca).

* Narodne novine od 6. ožujka 1942. broj 54.

ZAKONSKA ODREDBA

o odcjepljenju upravne obćine Koraj od kotara Bieljina i o njezinu pripojenju kotaru Brčko

§ 1.

Upravna obćina Koraj odcjepljuje se od kotara Bieljina i pripaja se kotaru Brčko.

§ 2.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru unutarnjih poslova.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 4. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXIV-496-Z-1942.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 7. ožujka 1942. broj 55.

ZAKONSKU ODREDBU

o prienosu nekih poslova iz nadležnosti oblastnih nadzorničtava rada na velike župe i na gradsko poglavarstvo u Zagrebu

§ 1.

Poslovi iz člana 9. točke 3., 4., 5., 6. i 9. zakona o inspekciji rada od 31. prosinca 1921. prenose se iz nadlenostžj oblastnih nadzorničtava rada, osnovanih zakonskom odredbom o izmjeni zakona o inspekciji rada broj CCXVIII-1296-Z. p.-1941. od 12. rujna 1941., na velike župe kao prvomolbene oblasti, a za područje grada Zagreba na gradsko poglavarstvo u Zagrebu kao prvomolbenu oblast.

§ 2.

Pojedini poslovi, navedeni u § 1., koji su već u postupku, ostaju na rješavanju kod oblastnih nadzorničtava rada.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina se provedba povjerava ministarstvu udružbe.

U Zagrebu, dne 4. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXIII-487-Z-1942.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 7. ožujka 1942. broj 55.

NAREDBA

o ukidanju naredbe o ustanovljivanju umjerenosti ciena kod državnih pogodaba do Kn 50.000.—

§ 1.

Ukida se naredba o ustanovljivanju umjerenosti ciena kod državnih pogodaba do Kn 50.000.— od 28. listopada 1941. broj 57818-2-1941. (Narodne novine od 8. studenoga 1941. broj 173).

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. ožujka 1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Broj: 481-Z-1942.

---

* Narodne novine od 7. ožujka 1942. broj 55.

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4. studenoga 1941. br. CCCXCIII-1935-Z-1941. izdajem

NAREDBU*

o prievozu i prienosu živežnih namirnica za potrebe posebnika i mjestnih tržišta

§ 1.

Na odpremu željeznicom, poštom ili drugim prievoznim sredstvima mogu posebnici iz vlastitih zaliha predavati odnosno kao ručnu prtljagu prenositi bez odpremnih dozvola i odpremnih listova u unutarnjem prometu sliedeće količine živežnih namirnica:

brašna od krušarica do 5 kg težine,
kukuruznog brašna do 10 kg težine,
kukuruza u zrnu do 15 kg težine,
krupice pšenične ili kukuruzne (griza) do 1 kg težine,
heljde do 2 kg težine,
mahunastih plodova (grah, grašak, bob ili leća) do 5 kg težine,
šećera do 0.5 kg težine,
riže do 0.5 kg težine,
mesa ili slanine u svježem ili suhom stanju kao i mesnih preradjevina do 3 kg težine,
masnoća (masti, maslaca ili ulja) do 0.5 kg težine,
sira do 0.5 kg težine,

i to pojedine živežne namirnice do dozvoljenih težina

* Po izpravku u Narodnim novinama od 26. ožujka 1942, broj 69.

ili po izboru više njih, ali tako, da jedna pošiljka odnosno ručna prtljaga ne može prekoračiti u težini 30 kg.

§ 2.

Živezne namirnice, navedene u § 1. ove naredbe, koje su predane na odpremu željeznicom, poštom ili drugim prievoznim sredstvima, odnosno koje se prenose kao ručna prtljaga u dozvoljenim količinama, ne mogu biti predmetom zapljene po nadzornim prometnim ili drugim za to ovlaštenim organima.

U slučaju sumnje dužan je predavatelj omota odnosno prenositelj ručne prtljage na zahtjev uredovnog službenika željeznice, pošte odnosno nadzorne službe, pošiljku otvoriti, kako bi se službeno ustanovio stvarni sadržaj pošiljke ili ručne prtljage.

§ 3.

Proizvadjači živežnih namirnica mogu za potrebe dnevnih tržišta odredjenih mjesta i gradova prenositi odnosno prevoziti živežne namirnice bez ikakvih ograničenja, u koliko im nadležna obćinska poglavarstva izdaju potvrdu, da su spomenute živežne namirnice namienjene za redovitu prodaju na dnevnim tržištima odredjenih mjesta i gradova.

§ 4.

Na odpremu željeznicom, poštom i drugim prievoznim sredstvima mogu posebnici iz vlastitih zaliha predavati odnosno kao ručnu prtljagu prenositi živežne namirnice u većim količinama od količina navedenih u § 1. ove naredbe, samo uz odpremnu dozvolu ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu i uz odpremni

list zajednice, poslovne središtnjice ili Državne poslovne središtnjice za zemaljske proizvode, u nadležnost koje podpada nadzor nad prometom odnosnih živežnih namirnica.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu izdavat će takve odpremne dozvole samo u onim slučajevima, ako molitelju zamoljeni izvoz odobri gradsko poglavarstvo ili kotarska oblast, iz područja koje se predmetne živežne namirnice izvoze.

Nadležno gradsko poglavarstvo ili kotarska oblast ne može uskratiti izdavanje dozvole za izvoz:

1. ako je molitelj premješten u drugo mjesto službovanja, a zamoljeni izvoz odnosi se na živežne namirnice iz njegova kućanstva,

2. ako je molitelj proizvadjač živežnih namirnica, a zamoljeni izvoz odnosi se na one količine živežnih namirnica, koje su mu po postojećim propisima ostavljene na slobodno razpolaganje za vlastitu kućnu i gospodarsku potrebu.

3. ako je molitelj poljoprivrednik radnik i prevozi živežne namirnice u ime primljene zaslužbe u mjesto svog stalnog obitavališta za vlastite potrebe svoga kućanstva.

O izdanim odpremnim dozvolama ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu izviestit će radi očevidnosti nadležnu kotarsku oblast, iz koje se živežne namirnice izvoze, kao i kotarsku oblast, na područje koje se živežne namirnice šalju. U dozvoli treba osim vrste i količine živežnih namirnica navesti osobu (ime, prezime, zanimanje i boravište), koja šalje živežne namirnice, kao i osobu (ime, prezime, zanimanje i boravište), koja živežne namirnice prima.

§ 5.

Svaki prievoz ili prienos živežnih namirnica, protivan propisima ove naredbe, zabranjuje se.

Službeni organi nadzorne službe, kad ustanove nedozvoljeni prienos ili prievoz živežnih namirnica, dužni su smjesta zaplieniti robu, i ustanovivši ime, prezime, zanimanje i boravište prekršitelja, izdati mu potvrdu o izvršenoj zapljeni i prekršitelja prijaviti nadležnoj prvomolbenoj upravnoj oblasti radi progona.

Službenik, koji je zaplienio robu, dužan ju je odmah uz potvrdu predati gradskoj aprovizaciji odnosno kotarskom prehranbenom odboru na pohranu, a potvrdu o predanoj zaplienjenoj robi priložiti prijavi protiv prekršitelja.

§ 6.

Gradske aprovizacije odnosno kotarski prehranbeni odbori dužni su pohranjenu robu čuvati tako dugo, dok nadležna prvomolbena oblast ne izda kaznenu odluku. U slučaju opasnosti kvarenja gradska aprovizacija odnosno kotarski prehranbeni odbori učinit će razpoložbu sa zaplienjenom robom odmah, a polučenu protuvriednost robe zadržat će do primitka odluke.

§ 7.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se zatvorom do 3 mjeseca ili novčanom kaznom do 100.000 Kuna ili obim kaznama, a priradnik i oduzimanjem prava na poslovanje za uviek.

Kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a novčane kazne idu u korist državne blagajne.

Prvomolbene upravne oblasti dužne su u svakom slučaju, kad postoji opravdanost zapljene živežnih na

mirnica, njihovu protuvriednost doznačiti u korist one zajednice, poslovne središtnjice ili Državne poslovne središtnjice za zemaljske proizvode, u nadležnost koje promet odnosne živežne namirnice podpada.

§ 8.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 3. ožujka 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 542-Z-1942.

* Narodne novine od 7. ožujka 1942. broj 55.

Temeljem zadnje stavke § 6. zakonske odredbe o preinakama i nadopunama zakonske odredbe o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih službenika broj CDXXXVII-2115-Z-1941. od 27. studenoga 1941. izdajem

NAREDBU

kojom propisujem za državne službenike sa službom u mjestima Zemun i Makarska mjesečnu stanarinu u visini, kako je odredjena u § 11. zakonske odredbe o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih službenika od 27. studenoga 1941. broj CDXXXVII-2115-Z-1941. za državne službenike sa službom u mjestima u Zagrebu, Sarajevu i Dubrovniku s napomenom, da ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a stanarina se ima izplaćivati počam od 1. siečnja 1942.

U Zagrebu, dne 9. ožujka 1942.

Predsjednik Vlade:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: 549-Z-1942.

---

* Narodne novine od 9. ožujka 1942. broj 56.

NAREDBA

ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu, kojom se na temelju § 6. zakona o ženskim zanatskim i ženskim stručnim učiteljskim školama od 31. ožujka 1932., s preinakama i dopunama od 10. ožujka 1939., ukida Polubanovinska ženska zanatska škola »Dobrotvorne zadruge Srbkinja« u Sarajevu

§ 1.

Ukida se Polubanovinska ženska zanatska škola »Dobrotvorne zadruge Srbkinja« u Sarajevu.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 511-Z-1942.

---

* Narodne novine od 9. ožujka 1942. broj 56.

NAREDBA

ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu, kojom se na temelju § 6. zakona o ženskim zanatskim i ženskim stručnim učiteljskim školama od 31. ožujka 1932., s preinakama i dopunama od 10. ožujka 1939., ukida Polubanovinska niža ženska zanatska škola »Djevojačke zadruge« u Sarajevu

§ 1.

Ukida se polubanovinska niža ženska zanatska škola »Djevojačke zadruge« u Sarajevu.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. veljače 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 512-Z-1942.

* Narodne novine od 9. ožujka 1942. broj 56.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU

o najvišoj prodajnoj cieni zgusnutog (kondenziranog) mlieka za proizvoditelje.

I.

Najviša prodajna ciena zgusnutog (kondenziranog) mlieka s najmanje 15% šećera za proizvoditelje na veleobrtni ili obrtni način ustanovljuje se s Kn 46.50 za 1 kg čiste težine, postavno utovarna postaja, bez skupnog poreza na poslovni promet i bez omota (embalage).

II.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

III.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a istog dana pre-

* Narodne novine od 9. ožujka 1942. broj 56.

staje vriediti točka I/9 oblastne odluke od 12. veljače 1942. broj 37), koja ustanovljuje cienu zgusnutom (kondenziranom) mlieku.

Zagreb, dne 6. ožujka 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

Broj: 554-Z-1942.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU

o troškovima dovoza poljopriradnih proizvoda.

I.

Na ime ukupnih troškova dovoza poljopriradnih proizvoda svih vrsta od skladišta proizvoditeljeva do skladišta komisionara ili nakupca Državne poslovne središtnjice za zemaljske proizvode i od skladišta ovih do željezničkih kola na utovarnoj postaji smije Državna poslovna središtnjica za zemaljske proizvode cienama, odlukama i drugim rješenjima nadležnih oblasti priračunati najviše Kn 50.— za 100 kg.

II.

Troškove dovoza i odvoza poljopriradnih proizvoda za pojedine komisionare odnosno nakupce utanačit će Državna poslovna središtnjica za zemaljske proizvode posebno sa svakim komisionarom odnosno nakupcem prema mjestnim prilikama.

III.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga

1941. broj CDIV-2038-Z-1941., preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

IV.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 6. ožujka 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

Broj: 557-Z-1942.

* Narodne novine od 9. ožujka 1942. broj 56.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU

o najvišim cienama sirove svinjske i pasje kože domaćeg podrietla

I.

Najveća ciena sirove svinjske kože domaćeg podrietla, bez obzira na pasminu svinja, ustanovljuje se, kako sliedi:

1. sirova svinjska koža Ia	Kn 23.—
2. sirova svinjska koža IIa	Kn 20.70
3. sirova svinjska koža IIIa	Kn 18.40
4. koža od nerasta	Kn 18.40

sve za 1 kg ulazne težine, postavno kolodvor u Zagrebu.

Ciena braka (škarta) ustanovljuje se po slobodnoj pogodbi.

II.

Najveća ciena svinjske kože domaćeg podrietla, otresene od soli, ustanovljuje se, kako sliedi:

A. za vrieme od 1. listopada do 31. ožujka 12% sasuška:

1. svinjska koža Ia	Kn 28.75
2. svinjska koža IIa	Kn 25.87
3. svinjska koža IIIa	Kn 23.—
4. koža od nerasta	Kn 23.—;

B. za vrieme od 1. travnja do 30. rujna s 15% sasuška:

1. svinjska koža Ia	Kn 29.75
2. svinska koža IIa	Kn 26.77
3. svinjska koža IIIa	Kn 23.30
4. koža od nerasta	Kn 23.30,

sve za 1 kg ulazne težine, postavno kolodvor u Zagrebu.

III.

Trgovac, koji kupuje sirovu svinjsku kožu, smije na ciene, ustanovljene u točkama I. i II. ove oblastne odluke, dodati još najviše 10% na ime svoje ukupne (brutto) zarade.

IV.

Najviša ciena sirove pasje kože, bez obzira na veličinu i način tamanjenja, ustanovljuje se s Kn 20.— za proizvoditelja (živodera), postavno njegovo skladište, a s Kn 25.— za trgovca, postavno kolodvor u Zagrebu, a sve za 1 komad.

V.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VI.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 6. ožujka 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

Broj: 555-Z-1942.

* Narodne novine od 9. ožujka 1942. broj 56.

ZAKONSKA ODREDBA

o osnutku »Spomen-znaka na uzpostavu Nezavisne Države Hrvatske«

§ 1.

U spomen na dan proglašenja Nezavisne Države Hrvatske osnivam »Spomen-znak na uzpostavu Nezavisne Države Hrvatske« za one Hrvate i Hrvatice, koji su djelatno suradjivali na uzpostavi Nezavisne Države Hrvatske.

§ 2.

Spomen-znak, visine od 55 mm, ima oblik velikog slova »U«. Unutar slova »U« smješten je štit s poprsjem Poglavnika dra Ante Pavelića s pogledom u desno i nadpisom »10. IV. 1941.« Štit je vijugasto uokviren hrvatskim tropletom. U donjem dielu slova »U« nalazi se goruća praska s hrvatskim grbom i hrastovim grančicama s obje strane. Spomen-znak nosi se u sredini desne strane prsiju.

§ 3.

Spomen-znak je izradjen u 2 razne izradbe:
a) od srebrne kovine i
b) od bronce.

Spomen-znak pod a) podjeljuje se osobama, koje su u vrieme prije 20. listopada 1934. sudjelovale u radu oko oslobodjenja hrvatskog naroda i uzpostave Nezavisne Države Hrvatske, a spomen-znak pod b) osobama, koje su u takvu radu sudjelovale poslie 20. listopada 1934. pa sve do 15. travnja 1941.

§ 4.

Spomen-znak će podjeljivati od 10. travnja 1942., i to prema propisima § 3. Glavni ustaški stan za pripadnike ustaškog pokreta, a Ured za odlikovanja, kod Županstva pri Poglavniku za sve ostale osobe.

§ 5.

Inozemcima mogu takodjer biti podieljeni spomen-znakovi pod uvjetima § 3.

§ 6.

Neovlašteno nošenje spomen-znaka i krivo svjedočanstvo za stjecanje ovoga znaka kažnjava se sudbeno zatvorom do mjesec dana ili globom do 50.000 Kuna.

§ 7.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina se provedba povjerava pročelniku Ureda za odlikovanja kod Županstva pri Poglavniku.

U Zagrebu, dne 9. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXVII-561-Z-1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

ZAKONSKA ODREDBA*

o 1-postotnom poreznom dodatku na beriva, o oprostu državnih zemljišta i zgrada od poreza, o dokidanju uredbe o gradskom porezu na zemljišta i o preinaci člana 36. i 53 a) zakona o izravnim porezima

§ 1.

Na sva beriva iz službovnog odnosa, podložna službeničkom porezu, koja se izplaćuju mjesečno, kao i od slučaja do slučaja po čl. 96. zakona o izravnim porezima, plaća se 1-postotni porezni dodatak na beriva.

Izuzimaju se od plaćanja poreznog dodatka beriva kućnog pomoćnog osoblja, oružnika i dočastnika svih oružanih snaga.

Kao temelj za odmjeru poreznog dodatka na beriva služi temelj, po kojem se odmjeruje službenički porez.

U svemu ostalom vriede propisi o službeničkom porezu.

§ 2.

Na državna zemljišta i zgrade ne odmjeruju se izravni porezi.

§ 3.

Ukida se uredba o gradskom porezu na zemljišta od 30. prosinca 1940., proglašena u Narodnim novinama od 3. siečnja 1941. broj 2.

§ 4.

U prvoj rečenici zadnje stavke čl. 36. zakona o izravnim porezima brišu se rieči: »ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu u sporazumu s ministarstvom udružbe« i mjesto toga stavljaju se rieči: »ministarstvo zdravstva«.

§ 5.

U početku prve rečenice toč. 2. stavke prve čl. 53a) zakona o izravnim porezima briše se rieč: »ostali« i rieči: »prve grupe«.

U stavci prvoj istog člana dodaje se nova točka, koja glasi:

3. za obveznike iz člana 42. zakona, za koje porezna oblast na temelju stvarnih činjenica može sa sigurnošću predmnievati, da će imati godištnji promet od najmanje Kuna 2,000.000.«

Na kraju stavke druge istoga člana dodaje se nova rečenica, koja glasi: »Obveza vodjenja poslovnih knjiga za porezovnike iz točke 3. ovog člana počinje s danom koji ustanovi porezna oblast u odluci o njihovom uvrštenju u red porezovnika, kojima se temelj za odmjeru tečevine utvrdjuje po ovom članu.«

Na kraju člana 53 a) dodaje se nova stavka, koja glasi:

»Porezovnicima iz ovog člana, kojima se odmjeruje porez na temelju poslovnih knjiga, utvrdit će se porezni temelj prema završnim godištnjim računima, primjenjujući shodno odredbe člana 77., 81., 82. i 83. zakona.«

§ 6.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjivat će se od 1. siečnja 1942.

U Zagrebu, dne 9. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXVI-453-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

ZAKONSKA ODREDBA
o predaji nekretnina Gradskoj obćini u Osieku

§ 1.

Nekretnine, upisane u zemljištno-knjižnom uložku broj 3489 k. o. Osiek i to čestica kat. br. 1584-11. 2. a. 1. a. 1. a. 1. a. 1. a. 5 Kuća broj 1553 na Trenkovom trgu broj 3 u površini od 99 č. hv. proglašuju se imovinom Nezavisne Države Hrvatske, i to danom 10. travnja 1941.

§ 2.

U § 1. navedene nekretnine predaju se u vlastničtvo Gradskoj obćini u Osieku.

§ 3.

Kotarski kao zemljištno-knjižni sud u Osieku dužan je ureda radi na temelju ove zakonske odredbe provesti uknjižbu prava vlastničtva nekretnina, navedenih u § 1. ove zakonske odredbe, najprije na ime Nezavisne Države Hrvatske, a zatim na ime nove vlastnice Gradske obćine u Osieku bez ikakve prienosne i sudbene pristojbe, i o tom obaviestiti Gradsku obćinu u Osieku.

§ 4.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 9. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXVIII-436-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

ZAKONSKA ODREDBA

o prienosu poslova, koji se odnose na uposljenje stranih državljana na velike župe

§ 1.

Poslovi, koji se odnose na uposljenje stranih državljana, a koji su prema uredbi o zaposljenju stranih državljana od 29. ožujka 1935. St. broj 18.000-35 kao i prema pravilniku za primjenu uredbe o zaposljenju stranih državljana od 21. rujna 1935. St. broj 52.000-35 s izmjenama i dopunama od 29. studenoga 1935 St. broj 65200-35 spadali u nadležnost bivših banskih uprava, odnosno koji na području bivše banovine Hrvatske prema naredbi bana bivše banovine Hrvatske od 24. veljače 1940. broj 10829-IX-1940. spadaju u nadležnost kotarskih oblasti i predstojničtava gradskih redarstava, prenose se na velike župe kao prvomolbene državne upravne oblasti. Na području grada Zagreba ovi poslovi ostaju i nadalje u nadležnosti redarstvene oblasti za grad Zagreb u Zagrebu.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina se provedba povjerava ministru udružbe.

U Zagrebu, 9. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXIX-559-Z-1942

Ministar udružbe:
Dr. Lovro Sušić, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

Na temelju zakonske odredbe o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4. studenoga 1941, broj CCCXCIII-1935-Z-1941. izdajem

NAREDBU

o obračunavanju zbirnog podvoza za sušeni kukuruz

§ 1.

Sveukupne količine kukuruza, koje se predavaju na prievoz željeznici ili drugim prievoznim sredstvima, podleže zbirnom podvozu u smislu § 4. Uputa komisionarima Državnog ravnateljstva za prehranu o načinu odkupa pšenice, raži, suraži i t. d. od 11. srpnja 1941.

Obračunavanje zbirnog podvoza, koje stupa na snagu 13. ožujka 1942., vršit će obračunski odsjek ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu na isti način, kako je to propisano za prievoz ostalih žitarica-krušarica.

§ 2.

Sve količine kukuruza, predane na prievoz željeznici ili drugim prievoznim sredstvima do uključivo 12. ožujka 1942., obračunat će se bez zbirnog podvoza uz ciene koje su na snazi za kukuruz na dan odpreme robe, pa su prvomolbene upravne oblasti dužne nadzirati način obračuna i prodajne ciene za kukuruz na svom području i uskladiti ih s postojećim propisima.

§ 3.

Izključivo pravo odkupa umjetno sušenog kukuruza pripada Državnoj poslovnoj središtnjici za zemaljske proizvode u Zagrebu.

Vlastnici sušara, državni komisionari i nakupci Državne poslovne središtnjice za zemaljske proizvode dužni su s ovom sklopiti utanačenja u pogledu umjetnog sušenja kukuruza, kao i u pogledu načina i uvjeta preuzimanja i obračunavanja sušenog kukuruza, a Državna poslovna središtnjica za zemaljske proizvode privest će sušeni kukuruz potrošnji uz jednake ciene, postavno vagon paritet uputna postaja.

§ 4.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se zatvorom do 3 mjeseca odnosno globom do 100.000 Kn ili obim kaznama, a priradnik kod ponovnog prekršaja oduzimanjem prava na obavljanje poslovanja za uviek.

Neutjeriva novčana kazna pretvara se u kaznu zatvora, računajući za svakih 100 Kn po jedan dan zatvora.

Kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a novčane kazne idu u korist državne blagajne.

§ 5.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 3. ožujka 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj: 550-Z-1942.

---

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

Na temelju § 14. zakona o činovnicima od 31. ožujka 1931. izdajem

PRAVILA*

o polaganju državnog stručnog izpita za činovnike u zdravstvenoj službi

§ 1.

Na prijavu podnesenu prema propisima ovih pravila, odluku o pravu na polaganje državnog stručnog izpita donosi ministarstvo zdravstva.

§ 2.

U svrhu polaganja državnog stručnog izpita kandidat podnosi propisno biljegovanu molbu, kojoj prilaže dokaze o toku vježbeničke službe, a osobito ovjerovljeni priepis odluke o primanju u vježbeničku službu. Kandidat predaje molbu svom neposrednom glavaru, koji je odmah šalje ministarsvu zdravstva s izvještajem o dotadanjem uspjehu u radu kandidata.

§ 3.

Pošto ministarstvo zdravstva utvrdi, da kandidat ima pravo na polaganje državnog stručnog izpita, dostavlja njegovu molbu sa svojim odobrenjem nadležnom izpitnom povjerenstvu.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 26. ožujka 1942. broj 69.

§ 4.

Izpitna povjerenstva sastaju se tri puta godištnje i to: u mjesecu siečnju, svibnju i rujnu.

Kandidat će predati molbu najkasnije: do konca studenoga za siečanjski rok, do konca ožujka za svibanjski rok, te do konca srpnja za rujanski rok.

Molbe, koje nisu pravodobno predane ili kojima nisu priloženi dokazi o vježbeničkoj službi, ne će se uzimati u obzir.

§ 5.

Državni stručni izpit polaže se pred izpitnim povjerenstvom, koje se odredjuje posebno za:

1. liečnike,
2. ljekarnike,
3. kemičare,
4. biologe,
5. činovnike pomoćne zdravstvene službe i
6. za pisarničke (manipulativne) činovnike.

Izpitna povjerenstva za činovnike, navedene u toč. 1., 2., 3. i 4., sastoje se od predsjednika i 4 člana, a za ostale od predsjednika i 2 člana i njihovih zamjenika, a uz svako izpitno povjerenstvo odredjuje se perovodja, koji vodi zapisnik o toku izpita i obavlja pisarničke poslove izpitnog povjerenstva.

Kandidati inženjeri, (osim kemičara), arhitekti, te kandidati pomoćne tehničke struke, polažu izpit pred povjerenstvom ministarstva prometa i javnih radova i po njegovu izpitnom redu.

Kandidati agronomi i živinari polažu izpit pred povjerenstvom ministarstva seljačkog gospodarstva i po njegovom izpitnom redu. Kandidati perovodne-upravne struke polažu izpit pred povjerenikom ministarstva unutarnjih poslova i po njegovu izpitnom redu.

Kandidati računsko-blagajničke struke polažu izpit pred povjerenstvom Državne riznice i po njezinu izpitnom redu.

§ 6.

Izpitna povjerenstva postoje:

a) u Zagrebu, za sve kandidate u strukama, za koje se traži sveučilištna naobrazba, te za ostale kandidate, s područja grada Zagreba i velikih župa Prigorje, Zagorje, Bilogora, Pokuplje, Modruš, Vinodol i Podgorje, Gora, Livac i Zapolje, Bribir i Sidraga, te Gacka i Lika;

b) u Sarajevu, za kandidate s područja velikih župa Vrhbosna, Usora i Soli, te Lašva i Glaž;

c) u Banjoj Luci, za kandidate s područja velikih župa Sana i Luka, Pliva i Rama, te Krbava i Psat;

d) u Osieku, za kandidate s područja velikih župa Baranja, Vuka i Posavlje;

e) u Dubrovniku, za kandidate s područja velikih župa Dubrava, Hum i Cetina.

Ministar zdravstva imenuje izpitna povjerenstva početkom svake godine za tekuću godinu i to predsjednike i njihove zamjenike izmedju viših činovnika ministarstva zdravstva, a članove i njihove zamjenike, te perovodje iz sjedišta izpitnog povjerenstva, i to u prvom redu stručnjake, koji obradjuju dotičnu granu izpitnog gradiva.

Najmanje jedan član izpitivač mora biti stručnjak iz one struke, kojoj pripada kandidat.

§ 7.

Dane polaganja izpita odredjuje predsjednik prema broju prijavljenih kandidata i o tome izvještava kandidata i članove izpitnog povjerenstva najmanje 15 dana prije.

Izpit se polaže:

a) za činovnike, navedene u § 5. toč. 1., 2., 3., 4. i 5. u Zdravstvenom zavodu u Zagrebu, odnosno u Zdravstvenom domu, i prema potrebi u Državnoj bolnici u sjedištu izpitnog povjerenstva;

b) za činovnike, navedene u § 5. toč. 6. u ministarstvu zdravstva, odnosno kod velike župe u sjedištu izpitnog povjerenstva.

§ 8.

Kandidatu pripada pravo na 5 dana dopusta za polaganje izpita.

Radi pripreme za izpit kandidat može dobiti dopust do najviše 30 dana s pravom na beriva.

Ovaj dopust do 15 dana odobrava neposredni glavar, a preko tog vremena ministarstvo zdravstva.

Kandidati nemaju pravo na naknadu putnih troškova i dnevnica za polaganje državnog stručnog izpita.

§ 9.

Izpit je javan i traje toliko, koliko izpitno povjerenstvo nadje za potrebno, a dieli se na:

a) teoretski izpit i

b) praktični izpit.

§ 10.

Na teoretskom izpitu polažu se sliedeći predmeti:

I. za činovnike i liečnike*

1. Zakonodavstvo: poznavanje ustaških načela, izcrpljivo poznavanje propisa svoje struke i obće poznavanje zdravstvenog zakonodavstva, poznavanje zakonske odredbe o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske, zakonske odredbe o podjeli ministarstva na

---

* ?

odjele i o djelokrugu odjela, zakonske odredbe o velikim županama, zakonske odredbe o računarskom dvoru, zakonske odredbe o državnom zastupničtvu, uredbe o upravnom sudu, obće poznavanje zakona o državnom računovodstvu, zakona o obćem upravnom postupku, zakona o činovnicima i zakonske odredbe o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih službenika, zakona o pristojbama s izcrpljivim poznavanjem pristojbenih propisa ovog zakona, koji se odnose na poslovanje zdravstvene struke i poznavanje obćeg poslovnog reda;

2. epidemiologija s klinikom zaraznih bolesti i poznavanje mjera za njihovo suzbijanje, kao i mjera za suzbijanje tuberkuloze i spolnih bolesti;

3. zaštita majki, dojenčadi i djece;

4. sudbena medicina.

II. za činovnike kemičare

1. z a k o n o d a v s t v o : kao pod I.—1.;

2. kemija: analitička kemija s poznavanjem propisa za toksikoložka (farmaceutska) i tehnička izpitivanja; kontrola živežnih namirnica; izpitivanje vode;

3. temelji higijene.

III. za činovnike ljekarnike

1. zakonodavstvo: kao pod I.—1.;

2. farmaceutska tehnologija, poznavanje farmakopeje i ljekarničke pristojbe, praktično-kemijsko izpitivanje liekova i zavojnog materijala;

3. odredjivanje vriednosti droga;

4. kemija živežnih namirnica i kemijske kliničke pretrage;

5. temelji higijene.

IV. za činovnike biologe

1. zakonodavstvo: kao pod I.—1.;
2. biologija: obća biologija, genetika, osnovi mikrobiologije i detaljno poznavanje svoje specijalne struke (parazitologija, fitopatologija i t. d.);
3. temelji higijene.

V. za pomoćno-zdravstvene činovnike

a) za zdravstvene pomoćnike:
1. zakonodavstvo: poznavanje ustaških načela, izcrpljivo poznavanje propisa svoje struke, potrebno poznavanje zdravstvenog i obćeg zakonodavstva i obći poslovni red;
2. bakteriologija i epidemiologija, mjere za suzbijanje zaraznih bolesti;
3. kemija živežnih namirnica;
4. higijena.

b) za sestre pomoćnice:
1. zakonodavstvo: poznavanje uštaških načela, izcrpljivo poznavanje propisa svoje struke, potrebno poznavanje zdravstvenog i obćeg zakonodavstva i obći poslovni red;
2. higijena s osobitim obzirom na zaštitu majki, dojenčadi i djece;
3. epidemiologija s dezinfekcijom i dezinsekcijom, suzbijanje tuberkuloze;
4. njega bolestnika i prva pomoć;
5. kućanstvo (rublje, kuhinja, živežne namirnice, gorivo, vrtljarstvo, povrćarstvo i t. d.).

c) za bolničare i bolničarke:
1. zakonodavstvo: poznavanje ustaških načela, izcrpljivo poznavanje propisa svoje struke i najpotrebnije znanje iz zdravstvenog i obćeg zakonodavstva;

2. temelji praktične higijene, zarazne bolesti s dezinfekcijom i dezinsekcijom;
3. njega bolestnika i prva pomoć;
4. kućanstvo bolnice (rublje, kuhinja, živežne namirnice, gorivo i t. d.).

d) za primalje:
1. zakonodavstvo: poznavanje ustaških načela, izcrpljivo poznavanje propisa svoje struke i najpotrebnije znanje iz zdravstenog i obćeg zakonodavstva.
2. porodničtvo i njega novorodjenčeta;
3. temelji higijene s osobitim obzirom na zdravstvenu družtvovnu zaštitu majki, dojenčadi i djece.

VI. za manipulativne činovnike

a) s podpunom srednjom školom
zakonodavstvo: kao pod I.—1.

b) s nepodpunom srednjom školom;
zakonodavstvo: poznavanje ustaških načela, izcrpljivo poznavanje propisa svoje struke, potrebno poznavanje zdravstvenog i obćeg zakonodavstva i obćeg poslovnog reda.

§ 11.

Praktični izpit polaže se prije teoretskog iz predmeta, navedenih u § 10., i to:
pod I. toč. 2. i 4., pod II. toč. 2., pod III. toč. 2., 3. i 4., pod IV. toč. 2., pod V. a) toč. 3. i 4., V. b) toč. 3. i 4., V. c) toč. 3. i 4., i V. d) toč. 2.

Praktični izpit za činovnike iz § 10. pod VI. sastoji se
za činovnike pod VI. a) od izradbe dvaju pismenih zadataka s primjerom zakonskih propisa iz one vrste predmeta, na kojima kandidat radi;
za činovnike pod VI. b) od izradbe jednog pismenog zadatka iz poslova, koje kandidat radi.

§ 12.

Po završenom izpitu povjerenstvo odlučuje u tajnoj sjednici o uspjehu cjelokupnog izpita. Odluka ima glasiti: položio »s izvrstnim«, »s veoma dobrim«, »s dobrim« uspjehom ili »nije položio«.

Pri ocjenjivanju uspjeha, odluka se donosi većinom glasova. Ocjena može glasiti »s izvrstnim« uspjehom, ako su za ovu ocjenu glasali svi članovi povjerenstva.

§ 13.

Zapisnik će sadržavati nadnevak, mjesto održanja izpita, označenje izpitnog povjerenstva, osobne podatke kandidata, odluku povjerenstva o uspjehu i razmjeru glasova, kojom je uspjeh odredjen. Zapisnik podpisuje predsjednik, svi članovi i perovodja.

Po završenom izpitu, predsjednik povjerenstva priobćuje kandidatu zaključak izpitnog povjerenstva, izvješćuje posebnim dopisom, upisanim u uručbeni zapisnik izpitnog povjerenstva, ministarstvo zdravstva i nadležnu veliku župu o uspjehu izpita za svakog kandidata.

Podatci o polaganju državnog stručnog izpita upisuju se u osobnik.

§ 14.

Svjedočbu o uspjehu izdaje na zahtjev kandidata izpitno povjerenstvo, a uz naplatu pristojbe prema propisima zakona o biljegovini i pristojbama.

§ 15.

U slučaju prielaza činovnika u struku, za koje se traži viša školska naobrazba, polaže se izpit za tu struku.

§ 16.

Ova pravila zadobivaju pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.* Od toga dana prestaju vriediti svi protivni joj propisi, a navlastito pravila o polaganju državnog stručnog izpita za činovnike resora ministarstva socijalne politike i narodnog zdravlja O. br. 277 od 9. siečnja 1932. te O. br. 15 168 od 28. studenoga 1940.

U Zagrebu, dne 27. veljače 1942.

Ministar zdravstva:

Dr. Ivo Petrić, v. r.

Broj: 440-Z-1942.

---

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU

o najmanjoj odkupnoj i o najvišoj prodajnoj cieni kostiju

I.

Najmanja odkupna ciena kostiju, koju sakupljači imaju plaćati prodavaocima, ustanovljuje se s Kn 1.— za 1 kg, postavno kuća prodavaoca.

II.

Najmanja odkupna ciena kostiju, koju trgovci imaju plaćati sakupljačima, ustanovljuje se s Kn 1.50 za 1 kg, postavno željeznička kola na utovarnoj postaji.

III.

Najviša prodajna ciena kostiju, što ih trgovci prodaju tvornicama, ustanovljuje se s Kn 1.90 za 1 kg, postavno željeznička kola na utovarnoj postaji.

IV.

Tko odkupljuje kosti uz ciene, niže od ciena, ustanovljenih u točkama I. i II. ove oblastne odluke, te tko prodaje ili kupuje kosti uz više ili niže ciene od ciena ustanovljenih u točki III. ove oblastne odluke, kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju

državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

V.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 6. ožujka 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić v. r.

Broj: 556-Z-1942.

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica izdaje

OBLASTNU ODLUKU

o troškovima sušenja i prievoza sirovog kukuruza

I.

Trošak sušenja sirovog kukuruza ustanovljuje se za Državnu poslovnu središtnjicu za zemaljske proizvode s najviše Kn 35.— za 100 kg sušenog kukuruza u zrnu. Ovaj iznos smije Državna poslovna središtnjica za zemaljske proizvode priračunati temeljnoj cieni kukuruza koja je ustanovljena naredbom ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu broj 474-Z-1942, od 23. veljače 1942.

II.

Na ime ukupnih troškova za dovoz sirovog kukuruza od proizvoditelja u sušare i od sušara do željezničkih kola na utovarnoj postaji smije Državna poslovna središtnjica za zemaljske proizvode priračunati cieni kukuruza najviše Kn 50.— za 100 kg.

III.

Troškove sušenja, dovoza i odvoza sirovog i sušenog kukuruza pojedinih sušara, komisionara ili nakupaca utanačit će Državna poslovna središtnjica za zemaljske proizvode posebno sa svakom sušarom, komisionarom ili nakupcem prema mjestnim prilikama.

IV.

Umjetno sušeni kukuruz, koji je nabavljen u mjesecu veljači 1942., predat će se Državnoj poslovnoj središtnjici za zemaljske proizvode po cieni, ustanovljenoj naredbom Državnog ravnateljstva za prehranu o načinu predaje vikša kukuruza u klipu i zrnu, te o cienama kukuruza za gospodarsku godinu 1941/1942. od 2. listopada 1941. broj 26.077-1941 pridodavši ovoj cieni najviše 20 Kuna po 100 kg.

V.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VI.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. ožujka 1942.

Upravitelj
državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić v. r.

Broj: 552-Z-1942.

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

SLANJE PAKETA ZA HRVATSKE RADNIKE U NJEMAČKU

Savezno rješenju ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu, odjela za vanjsku trgovinu br. 39738-41., produženje broj 55767-41., odobreno je slanje rabljene odjeće u težini od 4 kilograma za hrvatske radnike u Njemačkoj. Gornje odobrenje iztiče 1. ožujka 1942. godine, stoga odobravam, da se odobrenje za slanje paketa za hrvatske radnike u Njemačku bez izdavanja izvozne dozvole podredjenog mi odjela za vanjsku trgovinu produžuje do 1. svibnja 1942. godine.

Ova olakšica vriedi za težinu do 4 kg, a odnosi se samo na rabljenu robu.*

Zagreb, dne 7. ožujka 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Broj 14490-1942.

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

IZDAVANJE POTVRDA PRESELJENICIMA

Premda je ministarstvo zdravstva u svojoj naredbi br. 57464 od 19. XI. 1941. jasno odredilo da se preseljenici smatraju godinu dana siromašnima od godine doseljenja i da se na njih imadu protegnuti propisi postojeće naredbe o liečenju i upućivanju siromašnih u bolnice, to je ipak uzkrslo pitanje, tko će izdavati potvrde, da je dotični preseljenik ili nije. Zato se odredjuje, da te potvrde izdaje obćinsko poglavarstvo bezplatno, kao što je u spomenutoj naredbi odredjeno, i da obćinska poglavarstva takodjer izdaju preseljeniku svoga područja »Nadzorne listove« i »Obiteljske zdravstvene knjižice«.*

Zagreb, 5. ožujka 1942.

Po naredbi ministra
Pročelnik odjela za zdravstvo:

Dr. Petras, v. r.

Broj: 11693-1942.

* Narodne novine od 10. ožujka 1942. broj 57.

Na temelju § 91. zakonske odredbe o preinakama i nadopunama zakona o biljegovini i pristojbama od 30. ožujka 1911. sa svim kasnijim izmjenama i dopunama od 30. prosinca 1941. i na temelju 14. primjedbe uz Tbr. 99a zakona o biljegovini i pristojbama propisujem

NAREDBU

o preinaci i dopuni propisnika o knjiženju, rukovanju i trošenju prihoda iz zaklade za izradbu ulaznica, ostalih pristojbenih obrazaca i naknadu za vršenje nadzorne službe

§ 1.

U prvoj stavci člana 7. brišu se rieči: »Financijalnom ravnateljstvu u Zagrebu, odnosno u Splitu« i mjesto njih se stavlja: »rizničkom upraviteljstvu«.

§ 2.

U drugoj stavci člana 13. briše se rieč: »noćnu« i stavlja se rieč: »nadzornu«.

§ 3.

Na kraju prve stavke člana 14. brišu se rieči: »Odjelu za financijalne poslove Banske Vlasti« i stavljaju se rieči: »Državnoj riznici, odjelu za državne prihode«.

Stavka druga istog člana mienja se i glasi: »svaku odluku za nabavu ili izplatu iz zaklade donosi Dr-

žavna riznica, odjel za državne prihode, te je dostavlja nadležnom rizničkom upraviteljstvu radi izdanja naloga za izplatu«.

Treća stavka istog člana briše se.

§ 4.

Točka 5. člana 15. mienja se i glasi: »za izplatu nakanada činovnicima odjela za državne prihode, koji vrše nadzornu službu temeljem naloga rečenog odjela.«

U točki 6. istog člana briše se rieč: »nagrade« i stavlja se rieč: »naknade«.

§ 5.

U prvoj stavci člana 16. brišu se rieči: »radi taksene revizije.«

Stavka druga istog člana briše se.

§ 6.

Član 17. mienja se i glasi: »Za pregled slikokaza, prostorija i ostalih priredaba, koje podpadaju pod plaćanje pristojbi iz Tbr. 8., 99a., 99b. i 99v, te trošarine na plamene svjetiljke odredjuje Državna riznica, odjel za državne prihode, nadzorne činovnike:

a) u gradu Zagrebu, za slikokaze iz redova perovodnih činovnika toga odjela i odsjeka za pristojbe rizničkog upraviteljstva u Zagrebu, a za prostorije i priredbe iz redova ostalih činovnika toga odjela,

b) za sva ostala mjesta prema stvarnoj potrebi i priedlogu mjerodavnog rizničkog upraviteljstva iz redova činovnika rizničkog upraviteljstva i poreznog ureda.

Broj postavljenih nadzornih činovnika za pregled slikokaza ne može ni u jednom mjestu prieći broj slikokaza.

Svaki nadzorni činovnik mora imati izkaznicu, koju izdaje Državna riznica, odjel za državne prihode.«

§ 7.

U stavci prvoj člana 18. brišu se rieči: »rješenjem Banske Vlasti«, pa do kraja ove stavke i stavljaju se rieči: »odlukom Državne riznice, odjela za državne prihode, odredjuje se visina naknade nadzornih činovnika, koja ne može biti manja od 50 Kuna po danu.«

U drugoj stavci istog člana brišu se rieči: »rješenjem Banske Vlasti« pa do kraja ove stavke i mjesto toga stavlja se: »odlukom Državne riznice, odjela za državne prihode.«

§ 8.

Član 19. mienja se i glasi: »O izvršenom nadzoru u smislu ove naredbe podnose nadzorni činovnici izvještaje odjelu za državne prihode, koji na temelju ovih odlukom propisuje izplatu naknade.

Temeljem ove odluke o naknadi, nadležno rizničko upraviteljstvo izdaje poreznom uredu nalog za izplatu.«

§ 9.

Član 20. mienja se i glasi: »Tumačenja ove naredbe izdaje Državna riznica, odjel za državne prihode.«

§ 10.

Gdje god su u ovoj naredbi upotriebljeni izrazi, koji su protivni duhu hrvatskog jezika i koji ne odgovaraju sadašnjem državnom uredjenju, osobito rieči: Bano-

vina Hrvatska, kontrolna taksa, taksa, takseni obrasci, depozit, štedionica banovine Hrvatske, pravilnik, saobraćajne knjižice, redni broj, dinara, para, glavni banovinski računarski ured, fond, zamjenjuju se riečima: Nezavisna Država Hrvatska, nadzorna pristojba, pristojba, pristojbeni obrazci, polog, Štedionica Nezavisne Države Hrvatske, propisnik, porezni ured, rizničko upraviteljstvo, nadzor, prometne knjižice, tekući broj, Kuna, banica, odsjek državnog računovodstva, zaklada.

§ 11.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 17. veljače 1942.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

Broj: 457-Z-1942.

---

* Narodne novine od 11. ožujka 1942. broj 58.

NAREDBA

ministarstva udružbe, kojom se na temelju ovlaštenja iz § 2. zakonske odredbe o povišenju podpora obiteljima osoba, pozvanih na vojnu dužnost, i obiteljima osoba, palih i nestalih u ratu, kao i o proširenju kruga osoba, ovlaštenih na te podpore od 24. siečnja 1942. broj XXVII-120-Z-1942. dopunjuje naredba ministarstva udružbe o utvrdjivanju mjesta veće skupoće od 27. siečnja 1942. broj 260-Z-1942.

§ 1.

Kao mjesta veće skupoće u smislu propisa točke 1. stavke 1. § 2. zakonske odredbe od 24. siečnja 1942. broj XXVII-120-Z-1942. o povišenju podpora obiteljima, osoba, pozvanih na vojnu dužnost, i obiteljima osoba palih i nestalih u ratu, kao i o proširenju kruga osoba, ovlaštenih na te podpore, smatrat će se do daljnje odredbe povrh mjesta, utvrdjenih naredbom ministarstva udružbe od 27. siečnja 1942. broj 260-Z-1942., još i sva mjesta na području kotara Dubrovnik i Kraljevica.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 27. veljače 1942.

Državni rizničar:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

Broj: 558-Z-1942.

---

* Narodne novine od 11. ožujka 1942. broj 58.

ZAKONSKA ODREDBA*

o

Upravnom sudištu

GLAVA I.

Ustrojstvo i poslovanje

§ 1.

Za sudjenje o upravnim prieporima osniva se Upravno sudište u Zagrebu za cielo područje Nezavisne Države Hrvatske.

Upravno sudište vrši i druge poslove, koji su mu povjereni ovom zakonskom odredbom ili kojim drugim zakonskim propisom.

§ 2.

Upravno sudište izriče osude u ime Nezavisne Države Hrvatske.

§ 3.

Upravno sudište ima predsjednika, podpredsjednika, potreban broj viećnika, predsjedničkog tajnika, potreban broj tajnika i pristava, uz ostalo pomoćno, pisarničko i podvorničko osoblje.

Broj osoblja sudišta odredjuje ministar pravosudja i bogoštovlja.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 26. ožujka 1942. broj 69.

§ 4.

Predsjednik upravlja sudištem i vrši službeni nadzor nad poslovanjem i cjelokupnim osobljem sudišta.

Ako predsjednika nema ili ako je zapriečen, zamjenjuje ga podpredsjednik, a ako ovoga nema ili ako je zapriečen, zamjenjuje predsjednika po činoredu najstariji viećnik.

Podpredsjednik vrši i one poslove, koje mu predsjednik dodieli.

§ 5.

Na kraju svake godine predsjednik sastavlja vieća za iduću godinu, odredjujući broj i djelokrug vieća, te vršeći razpored viećnika i njihovih zamjenika prema potrebama službe. Predsjednik izvješćuje o tome ministarstvo pravosudja i bogoštovlja.

Ako se tokom godine izprazni koje mjesto viećnika u pojedinom vieću, ili ako koji viećnik bude dulje vremena zapriečen u vršenju dužnosti, predsjednik će izvršiti neobhodno potrebne preinake u razporedu viećnika. Isto tako može predsjednik, ako se pokaže potreba, preinačiti i razpored poslova po viećima.

Predsjednik može odlučiti, da predmete, koji nisu svršeni do konca godine, rieše isti viećnici, kojima su bili dodieljeni, i to u vieću, u djelokrug kojega spada rješavanje tih predmeta.

§ 6.

Nakon izteka svake godine predsjednik podnosi ministarstvu pravosudja i bogoštovlja izvješće o radu sudišta. U izvješću mora biti prikazano cjelokupno stanje poslovanja, broj priepora prema pojedinim upravnim strukama i broj ukinutih riešitaba upravnih i samo-

upravnih oblasti. Osim toga mora u izvješću označiti sve važnije priepore, koji mogu poslužiti kao gradja za zakonodavni rad ili kao putokaz za oblasti, u djelokrug kojih spada nadzor nad upravnim ili samoupravnim organima.

§ 7.

Predsjednik razporedjuje tajnike i pristave po pojedinim viećima tako, da pojedini tajnik i pristav mora svake druge godine biti pridieljen drugom vieću, dok ne obreda sva vieća, ali to ne vriedi za predsjedničkoga tajnika.

§ 8.

Viećnik je izključen od sudbenoga poslovanja u stvarima:

1. u kojima je stranka on sam ili njegova žena, sve ako je ženitba i razpuštena ili dozvoljena razstava, viećnikova zaručnica ili koji njegov rodjak po krvi u izravnoj lozi bilo do koga koljena, a u pobočnoj lozi do četvrtoga koljena, ili po tastbini do drugog stupnja, i ako ženitba više ne postoji;

2. u kojima je stranka njegov poočim, pomajka, posinak, pokćerka, hranitelj ili hranjenik, odnosno u kojima je on stranci poočim, posinak, hranitelj ili hranjenik;

3. u kojima je stranka njegov ili njegove djece krstni kum, ili obratno;

4. u kojima je viećnik bio ili je još punomoćnik, poslovodja, štitnik ili skrbnik, odnosno štićenik ili skrbljenik, ili je o stvari svjedočio ili vještačio;

5. u kojima je punomoćnik osoba, s kojom je viećnik u rodu po krvi u izravnoj lozi bilo do kojega koljena, a u pobočnoj lozi ili po tastbini do drugog stupnja;

6. u kojima je viećnik u postupku, koji je predhodio pred upravnim oblastima, radio kao upravni organ ili je inače dao svoje pravno mišljenje;

7. u kojima drugi važni razlozi očigledno dovode u sumnju njegovu podpunu nepristranost.

Kada postoji koji od navedenih razloga, viećnik mora o tome obaviestiti predsjedatelja vieća, odnosno ovaj svoga zamjenika, i tražiti, da ga vieće izključi od sudovanja (§ 9. st. 3.), i ako stranka ne zahtieva, da se on izuzme.

§ 9.

Stranka može tražiti izuzeće viećnika iz istih razloga, koji su predvidjeni u § 8. za njegovo izključenje. Pri tom mora točno navesti okolnosti, na kojima temelji izuzeće, a u slučaju sumnje u nepristranost (§ 8. st. 1. toč. 7.), mora ovaj razlog učiniti vjerojatnim.

Izuzeće se ne mora zahtievati posebnim podneskom, nego se taj zahtjev može staviti u bilo kojem podnesku. Samo kada se za razlog izuzeća kasnije sazna ili se zahtjev za izuzeće ne može više spojiti s drugim pismenim podneskom, onda se on stavlja posebnim podneskom. Kad se provodi ustmena razprava, a izuzeće se nije moglo prije tražiti, može se to učiniti i ustmeno, ali najkasnije na početku same razprave.

Ako viećnik, čije se izuzeće traži, ne prizna razlog za izuzeće, rješava o priedlogu za izuzeće u odsutnosti viećnika ono vieće, koje rješava i samu stvar. Viećnika, čije se izuzeće traži, zamjenjuje pri tom odlučivanju njegov zamjenik.

Ako sudište nadje, da stranka podnošenjem priedloga za izuzeće ide samo za odugovlačenjem postupka ili za izigravanjem stalnoga razporeda poslova, može stranku kazniti zbog obiesti (§ 50.).

§ 10.

Sve, što je propisano u predhodnim §§ 8. i 9. za viećnike, vriedi za predsjedatelja i za perovodju.

§ 11.

Poslovanje Upravnog sudišta obavlja se:
1. u punom vieću,
2. u pojedinim viećima,
3. u uredu predsjednika,
4. u odsjeku za očevidnost rješenja, i
5. u uredu pisarnice sudišta.

§ 12.

Puno vieće Upravnog sudišta čine: predsjednik, podpredsjednik i svi viećnici sudišta.

Predsjednik, odnosno njegov zamjenik (§ 4.), saziva puno vieće i predsjeda mu.

Puno vieće može pravovaljano rješavati, kada su prisutne najmanje dvie trećine svih viećnika.

§ 13.

Pred puno vieće Upravnog sudišta dolaze:

1. priepori, koji nastaju tužbom proti odredbama Poglavnika (§ 67.), ako nadležno vieće nadje, da ne može prihvatiti odgovor nadležnog ministarstva, odnosno mišljenje predsjedničtva vlade;

2. predmeti stegovnoga postupka iz § 98.;

3. predmeti, koji se tiču jedinstvenosti i istosmjernosti sudjenja i poslovanja Upravnoga sudišta;

4. davanje mišljenja i priedloga, koji se od Upravnoga sudišta traže na temelju pojedinih zakonskih propisa;

5. priedlozi ministarstvu pravosudja i bogoštovlja u pogledu izdavanja novih ili preinake i dopune postojećih zakonskih propisa;

6. rješavanje slučaja iz § 80.;

7. svi oni predmeti, koji se prema posebnim zakonskim propisima imaju rješavati u punom vieću Upravnoga sudišta.

§ 14.

Pojedino vieće Upravnoga sudišta u pravilu čine predsjedatelj i četvorica viećnika, u koliko ova zakonska odredba ili koji drugi zakonski propis drugačije ne odredjuje.

Pojedinom vieću predsjeda predsjednik, odnosno podpredsjednik ili po činoredu najstariji viećnik, a kada su ovi zapriečeni, zamjenjuju ih po činoredu najstariji viećnici u vieću.

Na priedlog punoga vieća (§ 13. toč. 3.) mogu se naredbom ministarstva pravosudja i bogoštovlja odrediti vrste predmeta, o kojima će se rješavati u viećima od trojice članova.

§ 15.

Predsjednik može pojedinom vieću dodieliti i one predmete, koji prema odredjenom godištnjem razporedu ne spadaju pred to vieće (§ 5.).

§ 16.

Predsjedatelj vieća brine se za rad u vieću i razporedjuje predmete u vieću (§§ 5. i 15.) medju viećnike i tajnike, odredjujući izvjestitelja, a po potrebi i suizvjestitelja izmedju članova vieća.

§ 17.

Predsjedatelj vieća ravna viećanjem i glasovanjem. Viećanje i glasovanje vrši se redovito u nejavnoj sjednici.

Izvjestitelj najprije izlaže stanje stvari i stavlja svoj priedlog, a ako je odredjen suizvjestitelj, on će uzeti rieč odmah iza izvjestitelja.

Nakon dovršenog viećanja pristupa se glasovanju. Predsjedatelj utvrdjuje, o kojim će se pitanjima i kojim redom glasovati; na priedlog jednoga od viećnika odlučuje o tome samo vieće.

Najprije glasuje izvjestitelj, za njim suizvjestitelj, ako je odredjen, a zatim ostali viećnici prema činoredu počevši od najmladjega; predsjedatelj glasuje posljednji.

Svaki je član vieća dužan glasovati, pa i u slučaju, ako je kod glasovanja o nekom predhodnom pitanju ostao u manjini. Za zaključak sudišta potrebna je absolutna većina glasova prisutnih viećnika. Ako nijedno mišljenje nije dobilo absolutne većine, glasovat će se ponovno, a priedlozi će se prema potrebi razdieliti u više pitanja.

Kod jednake podjele glasova u punom vieću, smatra se, da je prihvaćen onaj priedlog, za koji je glasovao predsjedatelj, u koliko ova zakonska odredba ili koji drugi zakonski propis drugačije ne odreduju.

O viećanju i glasovanju sastavlja se poseban zapisnik, koji podpisuju predsjedatelj i perovodja.

§ 18.

Predsjednik odnosno njegov zamjenik (§ 4.), može obustaviti odpravak rješenja pojedinog vieća, koje nije javno proglašeno, ako smatra, da ovo protuslovi već

prihvaćenim pravnim načelima Upravnoga sudišta, ili da je očito protuzakonito, ili ako je u pojedinim viećima koje pravno pitanje različito riešeno. U takvu će slučaju predsjednik to pravno pitanje iznieti pred puno vieće, da ono o njem odluči. Rješenje punoga vieća ne može predsjednik obustaviti, nego ga mora dati odpraviti i strankama dostaviti.

§ 19.

Rješenja, kojima se samo uredjuje postupak i priprema odluka o glavnom predmetu, kao traženje spisa od upravnih oblasti, slanje tužbe na odgovor, pozivanje na ustmenu razpravu i slično, izdaje sam predsjedatelj vieća na priedlog izvjestitelja i u suglasnosti suizvjestitelja, ako je takav odredjen.

§ 20.

U uredu predsjednika rješavaju se predmeti uprave Upravnog sudišta, kao i oni, koji se odnose na osobna pitanja službenika. Na čelu ovoga ureda stoji predsjednički tajnik.

§ 21.

Radi održavanja jedinstvenosti i istosmjernosti sudjenja postoji kod Upravnog sudišta posebni odsjek za očevidnost rješenja. Na čelu toga odsjeka stoji jedan viećnik ili tajnik, kojega za to odredi predsjednik sudišta. Njemu je dužnost, da zabilježi svako rješenje sudišta, koje je od pravne važnosti, pa ako opazi, da je rješenje protuslovno s već izdanim rješenjima, dužan je prije nego što se rješenje odpravi, na ovo protuslovlje upozoriti predsjednika sudišta, koji će odlučiti, da li će postupati po § 18.

U tu svrhu vodi taj odsjek zbirku važnih rješenja i knjigu načelnih rješenja. Zbirka važnih rješenja i knjiga načelnih rješenja uredjuju se po dielovima, glavama, odsjecima i paragrafima pojedinih zakona i naredaba, a na način, koji se propiše poslovnim redom (§ 30.).

Osim samoga rješenja odsjek za očevidnost zabilježit će kod odnosnoga zakonskog propisa i pravnu književnost odnosno pravne razprave, koje se odnose na to pitanje.

Odsjek za očevidnost upravlja knjižnicom Upravnoga sudišta i dužan je voditi poseban popis svih knjiga, časopisa i sastavaka, kojima razpolaže knjižnica Upravnoga sudišta.

§ 22.

Sva rješenja, prihvaćena u pojedinim viećima, imadu se prije odpravka, zajedno sa spisima, dostaviti odsjeku za očevidnost.

Ovaj će odsjek u zbirku važnih rješenja zabilježiti sva ona rješenja, koja sadrže pravno tumačenje kojega zakonskoga propisa.

§ 23.

Ako koje vieće odluči, da se u nekom pravnom pitanju odstupi od kojega rješenja, već zabilježenoga u zbirku važnih rješenja, ili ako se dogodi, da dva vieća protuslovno rieše isto pravno pitanje, predsjednik sudišta obustavit će odpravak tih protuslovnih rješenja i pravno će pitanje iznieti pred puno vieće sudišta, koje će o njemu odlučiti, pošto sasluša dva izvjestitelja. Priedlozi izvjestitelja moraju biti priobćeni svakom članu punog vieća najmanje osam dana prije sjednice punoga vieća.

§ 24.

Rješenje punoga vieća upisuje odsjek za očevidnost u knjigu načelnih rješenja, a u zbirku važnih rješenja bilježi to rješenje samo onda, ako se ono tiče kojega pravnog pitanja, koje je u tu zbirku već zabilježeno.

Takvo rješenje veže sva vieća sudišta, sve dok ga po propisima ove zakonske odredbe ne izmieni ili ne ukine novo puno vieće sudišta, ali je u tom slučaju potrebno, da u novom punom vieću najmanje tri četvrtine svih viećnika Upravnog sudišta glasuju za izmjenu ili ukinuće takva rješenja.

§ 25.

Ako članovi kojega vieća kod viećanja o nekom predmetu jednoglasno zaključe, da treba odstupiti od nekoga rješenja o pravnom pitanju, koje je već upisano u knjigu načelnih rješenja, uzdržat će se od donošenja odluke i tražiti od predsjednika sudišta, da se to pravno pitanje iznese pred puno vieće sudišta, koje će o njemu odlučiti na način, naveden u §§ 23. i 24. st. 2.

§ 26.

Ako rješenje punoga vieća bude istovjetno s rješenjem već upisanim u knjigu načelnih rješenja, odsjek za očevidnost zabilježit će u knjigu načelnih rješenja i u zbirku važnih rješenja samo nadnevak toga rješenja i oznaku spisa, a u protivnom slučaju upisat će čitav njegov sadržaj. Ovakvo rješenje veže sva vieća sudišta, dok ne bude ukinuto novim rješenjem punoga vieća sudišta (§ 24.).

§ 27.

Odsjek za očevidnost brinut će se za to, da se po jedan primjerak rješenja, upisanih u knjigu načelnih rješenja i zabilježenih u zbirku važnih rješenja, dostavi

u priepisu svakom viećniku, tajniku i pristavu sudišta, te da načelna rješenja punoga vieća budu objavljena u Narodnim novinama.

§ 28.

Odsjek za očevidnost ima na koncu svake godine izraditi i predati predsjedniku sudišta pregled svih rješenja, upisanih u knjigu načelnih rješenja i zabilježenih u zbirku važnih rješenja, koja bi mogla poslužiti kao gradja za zakonodavni rad ili kao putokaz za državne oblasti.

§ 29.

U uredu pisarnice vodi se uručbeni zapisnik i vrše se svi ostali poslovi pisarnice, odpravničtva i pismohrane

§ 30.

Predsjednik Upravnog sudišta izdat će s odobrenjem ministra pravosudja i bogoštovlja poslovni red o djelokrugu tajnika, o vodjenju poslova i o unutarnjem uredjenju Upravnog sudišta.

GLAVA II.

Nadležnost

§ 31.

Upravni priepor nastaje, kada naravna ili pravna osoba podigne tužbu na Upravno sudište proti rješitbi upravne oblasti posljednjega stupnja, kojom je povriedjeno njezino pravo ili njezin na zakonu utemeljeni neposredni osobni probitak.

Upravni priepor nastaje i onda, kada pojedina upravna oblast podigne tužbu na Upravno sudište proti

rješitbi upravne oblasti posljednjega stupnja, kojom je povriedjen koji zakonski propis na štetu državnoga probitka, za koji se ima brinuti dotična upravna oblast.

Pod upravnim oblastima razumievaju se i samoupravne oblasti.

§ 32.

Upravno sudište je nadležno rješavati:

1. Upravne priepore (§ 31.) naravnih ili pravnih osoba i upravnih ili samoupravnih oblasti;

2 priepore o nadležnosti izmedju pojedinih upravnih oblasti posljednjega stupnja;

3. o prekoračenju nadležnosti posebnih upravnih sudova najvišega stupnja, razumievajući ovdje i Računarski dvor, kao i o prekoračenju nadležnosti oblasti najvišega stupnja u slučajevima § 34. toč. 3. i 5.

§ 33.

Tužba se može podići s razloga:

1. što je rješitba upravne oblasti ništava zbog kojega razloga, navedenih u § 75.;

2. što postupak upravne oblasti ima bitnih nedostataka, koji su spriečili, da se prieporna stvar izcrpljivo razpravi i temeljito ocieni;

3. što se rješitba upravne oblasti u kojoj bitnoj točki temelji na činjeničnoj predpostavci, koja stoji u protuslovlju sa spisima upravne oblasti;

4. što se rješitba upravne oblasti temelji na pogrješnoj pravnoj ocjeni stvari;

5. što upravna oblast posljednjega stupnja nije izdala nikakvu rješitbu o stvari, i ako je bila dužna to učiniti;

6. konačno iz svih onih razloga, s kojih je tužba dopuštena posebnim zakonskim propisima.

§ 34.

Tužbi nema mjesta:

1. u stvarima, koje spadaju u nadležnost redovnih sudova;

2. u stvarima, u kojima su i u koliko su upravne oblasti po postojećem pravu ovlaštene odlučivati na temelju slobodne razsudbe, ako su ovo ovlaštenje upotriebile u smislu i u cilju zakona;

3. u stegovnim stvarima, u koliko posebnim zakonskim propisima nije drugačije odredjeno;

4. u stvarima, koje se odnose na upravne poslove redovnih sudova;

5. u stvarima o kojima odlučuju u prvom i posljednjem stupnju stalna povjerenstva, ako su njihovi članovi u vršenju službe nezavisni, i ako je medju njima najmanje jedan sudac, u koliko zakonom nije izričito dopušteno pravo tužbe ili žalbe na Upravno sudište.

§ 35.

Upravno sudište izpituje svoju nadležnost ureda radi u svakom stanju postupka.

Sukob nadležnosti izmedju Upravnoga sudišta i redovnih sudova rješava Vrhovni sud.

§ 36.

Za ocjenu predhodnoga pitanja Upravno sudište će shodno primjenjivati propis § 72. zakona o obćem upravnom postupku.

§ 37.

Priedlog za rješenje priepora o nadležnosti (§ 32. toč. 2.), koji je nastao na taj način, što oblasti odbijaju od sebe nadležnost, može podnieti Upravnom sudištu

samo zanimana osoba, i to u roku od 30 dana, od kada joj je predana pravomoćna rješitba druge oblasti. Takvu priedlogu moraju biti priložene potrebne izprave.

Priedlog za rješenje priepora o nadležnosti, koji je nastao na taj način, što dvie oblasti sebi prisvajaju nadležnost u istoj stvari, može podnieti svaka od zanimanih oblasti u roku od 60 dana, od kada je saznala za taj sukob. U postupku zanimana osoba može se obratiti jednoj od tih oblasti, da ona podnese priedlog za rješenje priepora o nadležnosti. Ako oblast to ne učini u roku od 30 dana, može nakon izteka ovoga roka sama stranka, i to u roku od novih 15 dana, podnieti Upravnom sudištu priedlog za rješenje toga priepora.

Priedlog za rješenje o prekoračenju nadležnosti prema § 32. toč. 3. može podnieti Upravnom sudištu samo zanimana osoba, i to u roku od 60 dana, od kada joj je predano rješenje jedne od oblasti, navedenih u § 32. toč. 3.

Povodom takva priedloga Upravno sudište može ukinuti odluke spomenutih oblasti, u koliko je njima njihova nadležnost prekoračena, ako ocjena takvih odluka ne spada u nadležnost redovnih sudova.

GLAVA III.

Postupak

§ 38.

Sposobnost biti strankom imaju sve osobe, koje tu sposobnost imaju i u postupku pred upravnim oblastima, zatim upravna oblast, proti rješitbi koje je tužba podnesena, kao i oblasti i organi, koji su zakonom ovlašteni na podizanje tužbe.

U koliko ova zakonska odredba ili koji drugi zakonski propis što drugo ne odredjuje, sposobnost za samostalno vršenje postupovih radnja pred Upravnim sudištem ima svaka osoba, koja može po gradjanskom pravu samostalno uzimati na se obveze.

§ 39.

Prema posebnim pravnim propisima, a gdje ovih nema, ocjenjivat će se po gradjanskom pravu, tko je zakonski zastupnik pojedine stranke, i da li ovi zastupnici moraju imati za koju postupovnu radnju posebno ovlaštenje.

Oblasti zastupa u pravilu njihov glavar ili njegov zamjenik. Upravne oblasti posljednjega stupnja (§ 31.) mogu u pojedinim slučajevima dati ovlaštenje državnom zastupničtvu, da ih ono zastupa pred Upravnim sudištem. Ako se tužena oblast, proti rješitbi koje je podignuta tužba, nalazi izvan sjedišta sudišta, ona može dati to ovlaštenje istovrstnoj ili višoj oblasti u sjedištu sudišta.

Za slučaj potrebe sudište će postaviti skrbnika shodno propisu § 25. zakona o obćem upravnom postupku.

§ 40.

Sudište će ureda radi u svakom stanju postupka paziti, da li ona osoba, koja se pojavljuje kao stranka, ima potrebnu sposobnost za to, kao i sposobnost za samostalno vršenje postupovnih radnja. Na isti način sudište će paziti na ovlaštenje zakonskoga zastupnika i punomoćnika, te će ureda radi odrediti, da se uklone nedostatci punomoći (§ 49. st. 1.).

§ 41.

Stranka može pred sudištem nastupati sama ili se može dati zastupati po odvjetniku.

Odvjetnik je dužan kod prve postupovne radnje, koju poduzme, dokazati izvornom punomoći ili ovjerovljenim priepisom, da je ovlašten stranku zastupati pred Upravnim sudištem.

Ako u punomoći nije što drugo odredjeno, odvjetnik je ovlašten na sve postupovne radnje shodno propisu § 132. gradjanskog parbenog postupnika. Odvjetniku, koji je po punomoći ovlašten samo na neke postupovne radnje, dostavljat će se ona rješenja, koja se odnose na ove radnje

Propisi §§ 136. i 137. gradjanskoga parbenog postupka primjenjivat će se shodno i u upravno-sudbenom postupku.

§ 42.

O visini nagrade odvjetnika odlučuje sudište na priedlog stranaka ili odvjetnika, ali nagrada ni u kojem slučaju ne može prieći visinu nagrade po pristojbeniku kod redovnih sudova.

§ 43.

U upravno-sudbenom postupku stranke su s jedne strane posebničke osobe ili javni organi, koji podnose tužbu, a s druge strane ona upravna oblast, proti rješitbi koje se tužba podnosi.

§ 44.

Kao tužitelj u smislu § 31. st. 2. može se pojaviti i pojedina državna ili samoupravna oblast putem svoga za to odredenoga zastupnika, kada drži, da je rje-

šitbom upravne oblasti posljednjega stupnja povriedjen koji zakonski propis na štetu državnoga ili samoupravnoga probitka, za koji se ima brinuti dotična državna ili samoupravna oblast.

§ 45.

Osobe, kojima bi ukinuće pobijane rješitbe, proti kojoj je podnesena tužba, bilo na štetu, imaju takodjer položaj stranke u tom prieporu.

§ 46.

U slučaju odbacivanja ili odbijanja tužbe, kao i u slučaju odustajanja od tužbe (§ 60.), sudište može tužitelja osuditi na plaćanje svih ili jednoga diela troškova sudbenoga postupka, koji su njegovom tužbom prouzročeni samomu sudištu, tuženoj oblasti i trećim osobama (§ 45.). Dužnost naknade tih troškova ima se izreći zajedno s rješenjem o glavnom predmetu, a visinu tih troškova sudište može utvrditi kasnije posebnim zaključkom.

Naplata troškova vrši se upravnim putem.

§ 47.

Tužitelju se može uz brižljivu ocjenu svih okolnosti priznati siromaško pravo. O ovome odlučuje sudište prema propisima § 164. gradjanskoga parbenog postupnika.

U molbi za priznanje siromaškoga prava ima se navesti razlog, zašto se traži siromaško pravo i priložiti svjedočba obćine o imovinskim prilikama siromašne stranke. U svjedočbi mora biti naveden prihod, koji stranka ima od svoje zarade ili iz drugih izvora, kao i prihod osoba, koje stranka uzdržava. Osim toga, mora

se potvrditi, da stranka nije u stanju namirivati troškove postupka. U ostalom primjenjivat će se shodno propisi §§ 169. do 174. gradjanskoga parbenog postupnika.

§ 48.

Podnesci se predaju sudištu izravno ili preporučeno putem pošte.

Podnesci moraju sadržavati: 1. naziv sudišta, kojemu se podnesak upućuje; 2. ime, prezime, zanimanje i boravište stranaka i njihovih zastupnika ili punomoćnika i položaj stranaka u prieporu; 3. oznaku prieporne stvari; 4. označenje priloga, da li se prilozi podnose u izvorniku ili u priepisu i njihov broj; 5. nadnevak podneska i 6. podpis stranke odnosno punomoćnika.

Osim toga treba u podnesku kratko i pregledno izložiti činjenice, kojima se priedlozi obrazlažu. Ako je potrebno pojedine navode dokazati ili učiniti vjerojatnima, označit će se pojedinačno i dokazna sredstva.

Stranke koje učestvuju u postupku, dužne su po mogućnosti podpuno navesti u svojim pismenim podnescima sve činjenice i dokazna sredstva, na kojima temelje svoje zahtjeve.

§ 49.

Zbog nedostatka u obliku podneska sudište ne će podnesak odbaciti, nego će ureda radi odrediti, da se ovi nedostatci uklone. U tu svrhu sudište će odrediti podnositelju potreban rok za popravak. Ako se nedostatak ne popravi u odredjenom roku, podnesak će se odbaciti kao neuredan. Na tu će se posljedicu podnositelj posebno upozoriti. Ako nedostatak podneska bude u odredjenom roku uklonjen, smatrat će se, kao da je podnesak od prvoga časa uredno predan.

U svim onim slučajevima, u kojima je tužitelj pozvan, da tužbu dopuni ili propisno biljeguje, a nije ga moguće pronaći, sudište će postupak obustaviti, dok tužitelj sam ne zatraži nastavak postupka. Nakon izteka roka od 5 godina od dana obustave postupka tužitelj nema više prava tražiti nastavak postupka.

§ 50.

U pogledu rokova, održavanja reda, kažnjavanja zbog narušenja reda i zbog obiesti, kao i u pogledu dostavljanja, shodno će se primjenjivati propisi gradjanskoga parbenog postupnika. Na ustmenoj razpravi predsjedatelj vieća opominje na red po § 261. gradjanskoga parbenog postupnika, a odluke o uklanjanju osoba, koje narušavaju red, kao i ostale kazne izriče vieće. Pri tome će se u pogledu punomoćnika iz reda odvjetnika kao i javnih službenika, koji nastupaju u svojstvu oblastnih izaslanika, shodno primjenjivati propisi § 268., § 186. st. 2., § 243. st. 2., § 264. i § 606. gradjanskoga parbenog postupnika.

Novčane kazne, koje izrekne sudište zbog narušenja reda ili zbog obiesti, idu u korist Pravosuđne zaklade, a ovršit će se upravnim putem (§ 137. zakona o obćem upravnom postupku).

§ 51.

U pogledu razgledavanja spisa i obavještavanja o toku postupka, shodno će se primjenjivati propis § 286. gradjanskoga parbenog postupnika. Razgledavanje, odnosno prepisivanje, odnosi se na sudbene spise, kao i na one spise, koje pošalje upravna oblast. Od toga su izključeni sudbeni spisi, koji sadrže izvještaje izvjestitelja odnosno nacrte rješenja, te zapisnici o viećanju i

glasovanju, kao i oni spisi, koje je upravna oblast označila kao tajne. Ovaj dio spisa ima se staviti u poseban omot.

§ 52.

Sudbeni odmor kod Upravnog sudišta traje kao i kod redovnih sudova. Sudbeni odmor prekida tok svih rakova po ovoj zakonskoj odredbi.

§ 53.

Upravno sudište sudi o upravnim prieporima na temelju tužbe, a u ostalim stvarima rješava na temelju priedloga stranke ili oblasti.

§ 54.

Rok za tužbu iznosi 30 dana, računajući od dana dostave rješitbe upravne oblasti, koja se pobija, odnosno od dana javne objave, ako se rješitba upravne oblasti, umjesto pojedinačne dostave, mora javno objaviti.

Ovaj rok vriedi i za tužbu, koju podigne javni organ po § 44.

§ 55.

Tužba se izjavljuje pismenim podneskom. Uz ono, što je uobće propisano za podneske u § 48. st. 2., u tužbi se mora još točno označiti: rješitba upravne oblasti, proti kojoj je tužba upravljena, i pojedine točke, zbog kojih se tuži, zajedno s razlozima. Uz upravnu oblast, rješitba koja se pobija, u tužbi će se navesti po mogućnosti i treće osobe, kojima bi ukinuće pobijane rješitbe bilo na štetu.

Kad tužitelju nije dostavljena rješitba upravne oblasti koja se pobija, tužitelj može obrazložiti svoju tužbu i kasnije, pošto bude razgledao spise upravne oblasti.

Tužbi se prilaže pobijana rješitba i one izprave, na koje se tužitelj poziva, u izvorniku ili u ovjerovljenom priepisu. Ako se izprave nalaze kod upravnih oblasti ili kod koje posebničke osobe, a stranka do njih nije mogla doći, dovoljno je, da tužitelj to samo navede. U posljednjem slučaju treba navesti način, na koji će se te izprave nabaviti.

§ 56.

Tužba se podnosi u toliko primjeraka, koliko ima stranaka (§ 45.), a valja podnieti i još jedan primjerak za sudište.

Isto pravilo vriedi i za priloge tužbe. Po potrebi može se dopustiti, da se umjesto dostavljanja priloga u priepisu tuženoj oblasti i trećim osobama omogući na prikladan način razgledanje tih priloga, o čemu će oni biti obaviešteni.

§ 57.

Stranka, koja od upravne oblasti posljednjega stupnja ne dobije nikakvu rješitbu za tri mjeseca, računajući od dana, kada je rješitbu ponovno zatražila, može podnieti tužbu Upravnom sudištu (§ 33. toč. 5.) uz prilog potvrde o predaji požurke izravno upravnoj oblasti ili preko pošte. U ovakvu slučaju tužba nije vezana za rok iz § 54.

Sudište će u ovakvu slučaju izpitati istinitost tužbovnih navoda, i u koliko utvrdi njihovu istinitost, uzet će tužbu u postupak, kao da je upravna oblast odbila zahtjev tužitelja.

§ 58.

Tužbom se u pravilu ne zadržava ovrha pobijane rješitbe upravne oblasti.

Ona upravna oblast, koja ima ovršiti pobijanu rješitbu, odgodit će na molbu tužitelja ovrhu rješitbe do konačne sudbene odluke, ako bi ovrha prouzrokovala molitelju nenaknadivu štetu, a odgoda ovrhe se ne protivi javnom probitku, niti nanosi protivnoj stranci nenaknadivu štetu. U ostalim slučajevima upravna oblast može na molbu tužitelja odgoditi ovrhu, ako to dopušta javni probitak. Ako bi u ovim slučajevima zbog neovršenja rješitbe mogla nastati nenadoknadiva šteta za protivnu stranku, upravna oblast može od molitelja — posebnika tražiti primjereno osiguranje i time uvjetovati odgodu ovrhe.

Osoba, koja moli odgodu ovrhe, mora zasvjedočiti, da je podniela tužbu Upravnom sudištu.

§ 59.

Upravna oblast, rješitba koje se pobija tužbom, može, dok traje sudbeni postupak, staviti izvan snage ili izmieniti pobijanu rješitbu, u koliko time ne dira u prava trećih osoba, stečena pobijanom rješitbom.

U ovakvim slučajevima, kao i u slučaju tužbe po § 57., ako upravna oblast naknadno izda rješitbu, dužna je izviestiti Upravno sudište. Ono će u takvu slučaju pozvati tužitelja, da u roku od 15 dana izjavi, da li ostaje kod tužbe i u kom obsegu. Ako tužitelj izjavi, da odustaje od tužbe, sudište će odlukom obustaviti postupak, a u protivnom slučaju postupak će nastaviti u istom ili u manjem obsegu. Ako tužitelj u odredjenom roku ne dade izjavu sudištu, smatrat će se, da je odustao od tužbe, pa će se zaključkom postupak obustaviti.

§ 60.

Tužitelj može odustati od tužbe, dok god sudište ne izda konačno rješenje.

§ 61.

Sudište će bez ikakva daljnjeg postupka zaključkom odbaciti tužbu:

1. zbog svoje nenadležnosti;
2. u slučajevima § 34.;
3. ako sam zakon izričito izključuje tužbu na Upravno sudište;
4. ako je tužba prekasno podnesena ili ako nije iztekao rok iz § 57. st. 1.;
5. ako se je proti pobijanoj rješitbi upravne oblasti mogla uložiti žalba na višu upravnu oblast, a ona nije uobće ili nije pravodobno uložena;
6. ako je očevidno, da tužitelj nema u pogledu tužbe neposrednog osobnog probitka, utemeljenoga na zakonu;
7. ako je sudište već jedanput konačno riešilo stvar;
8. ako nedostatci u obliku tužbe ne budu u odredjenom roku uklonjeni (§ 49. st. 1.).

Tužba će se odbaciti i u svakom stanju postupka, čim se utvrdi koji od razloga, navedenih u prednjoj stavci.

§ 62.

Ako sudište tužbu ne odbaci po § 61., provest će se predhodni postupak. U koliko se radi samo o pravnom pitanju, sudište može predmet riešiti i bez predhodnoga postupka. U takvu će slučaju od upravne oblasti zatražiti spise i dostaviti po jedan primjerak tužbe s prilozima svima strankama radi znanja da postoji upravni priepor.

§ 63.

Predhodni postupak počinje time, što sudište dostavlja po jedan primjerak tužbe s prilozima tuženoj oblasti i trećim osobama (§ 45.) uz poziv, da na tužbu podnesu pismeni odgovor u roku, koji sudište odredi. Ovaj rok ne može biti dulji od 30 dana. Sudište će istodobno zatražiti od oblasti, proti rješitbi koje je tužba podnesena, da mu dostavi sve spise o ovoj stvari.

Odgovor na tužbu zajedno s prilozima dostavlja se tužitelju samo u slučaju, ako sudište odredi ustmenu razpravu ili postupak po sliedećoj stavci.

Sudište može odrediti i dalje odgovore i protuodgovore, ako to smatra potrebnim i svrsishodnim za izcrpljivu razpravu stvari. U pogledu roka za odgovore i protuodgovore vriede propisi stavke 1. ovoga paragrafa, a u pogledu broja primjeraka odgovora i protuodgovora, koji se moraju podnieti, vriede propisi § 56.

Sudište može u toku predhodnoga postupka saslušati stranke i druge osobe samo, ili preko sudbenih i upravnih oblasti, a može pribaviti i od oblasti potrebne podatke.

§ 64.

U slučaju tužbe po § 55. st. 2. sudište će dostaviti tužbu kao i po § 63. st. 1., ali bez poziva, da tužena oblast dade odgovor, no pozvat će oblast, da predloži spise najdalje za 30 dana.

Kad stignu spisi od upravne oblasti, sudište će obaviestiti tužitelja, da ih može razgledati, i odrediti će mu rok, u kojem mora naknadno obrazložiti svoju tužbu. Ako tužitelj u odredjenom roku to ne učini, smatrat će se, da je odustao od tužbe, i sudište će zaključkom obustaviti postupak.

Ako tužitelj pravodobno obrazloži svoju tužbu, nastavit će se predhodni postupak shodno propisu § 63, a tuženoj oblasti ustupit će se prema potrebi spisi radi odgovora.

§ 65.

Postupak se nastavlja i u slučaju, ako nije podnesen odgovor odnosno protuodgovor (§ 63 st. 1. i 3.). Navodi protivničkog podneska ne mogu se smatrati istinitima samo zato, što odgovor odnosno potuodgovor nije podnesen, ili zato, što se u kojem od podnesaka ne pobijaju navodi protivničkoga podneska.

§ 66.

Ako upravna oblast, proti rješitbi koje je podnesena tužba, i na drugi poziv bez opravdana razloga ne pošalje spise, ili ako izjavi, da su se oni izgubili, sudište može odrediti obnovu spisa i prema potrebi ustmenu razpravu, pa prema polučenom izhodu riešiti stvar.

§ 67.

Ako kod tužbe proti odredbama Poglavnika nadležno vieće Upravnoga sudišta nadje, da ima mjesta upravnom prieporu, sudište šalje tužbu nadležnom ministastvu na odgovor. U koliko sudište ne prihvati odgovor ministarstva, zatražit će u toj stvari mišljenje predsjedničtva vlade i o tome će obaviestiti nadležno ministarstvo. Ako nadležno vieće ne prihvati mišljenje predsjedničtva vlade, odnosno ako predsjedničtvo vlade u roku od 30 dana ne da nikakvo mišljenje, stvar će se riešiti u punom vieću.

§ 68.

Ustmena razprava izključena je u slučaju tužbe proti odredbama Poglavnika.

U ostalim slučajevima nadležno vieće odlučuje po slobodnoj razsudi, bez obzira na priedlog stranke, da li će se odrediti ustmena razprava ili će se stvar riešiti u nejavnoj sjednici.

§ 69.

Ustmenu razpravu razpisuje predsjedatelj vieća.

Na ustmenu razpravu pozivaju se tužitelj, tužena stranka i treće osobe (§ 45.), a po potrebi svjedoci i vještaci.

U pogledu njihova pozivanja shodno će se primjenjivati propisi gradjanskoga parbenog postupnika.

Razprava se može odgoditi samo iz važnih razloga, o čemu odlučuje vieće.

Sudište može prije razprave odlučiti, da se izprave nedostatci u pogledu utvrdjenja činjenica i postupka, bilo putem jednoga od svojih članova, bilo putem nadležne upravne oblasti.

§ 70.

Razprava se vodi pred viećem u sjedištu sudišta.

U pogledu javnosti razprave shodno vriede propisi §§ 235. do 239. gradjanskoga parbenog postupnika.

§ 71.

Razpravu vodi predsjedatelj. On može prema potrebi razpravu na kraće vrieme i prekinuti. Osim predsjedatelja mogu i ostali članovi vieća postavljati pitanja.

Na razpravi prvi dobiva rieč izvjestitelj, da na temelju

spisa prikaže stanje i bitne točke priepora. Zatim se daje rieč tužitelju, da obrazloži tužbu, pa zastupniku tužene stranke i trećim osobama (§ 45.), da odgovore na obrazloženje tužitelja. Ako koja od stranaka ne dodje na razpravu, pročitat će se njezini podnesci, ako ih ima Ako na razpravu ne dodje nijedna stranka, sudište može odustati od vodjenja ustmene razprave.

Isto tako sudište može u svakom stanju postupka odustati od vodjenje ustmene razprave, ako se pokaže, da ustmena razprava više nije potrebna.

U pogledu dokaza, shodno će se primjenjivati propisi gradjanskoga parbenog postupnika. Upravno sudište je ovlašteno u svim stvarima zaprisizati svjedoke. Ako se dokazi ne bi mogli provesti na samoj razpravi, ili ako bi ovo bilo nepriličino, može se provedba dokaza izvršiti po izaslaniku sudišta ili putem zamolnice na kotarske sudove ili prvomolbene upravne oblasti. Kad sudište zaključi, da se obavi očevid na licu mjesta, onda će očevid obaviti odredjeni viećnik sudišta ili zamoljeni kotarski sud.

Razpravi mora prisustvovati perovodja, koji vodi razpravni zapisnik. U svemu ostalomu u pogledu razpravnog zapisnika shodno će se primjenjivati propisi gradjanskoga parbenog postupnika s time, da razpravni zapisnik podpisuju samo predsjedatelj i perovodja.

§ 72.

Sudište izpituje rješitbu upravne oblasti u granicama priedloga i razloga, iznesenih u tužbi. Ako postoji koji razlog ništavosti iz § 75., sudište će ga ureda radi uzeti u obzir.

§ 73.

O samoj stvari sudište odlučuje na temelju činjeničnog stanja, koje je utvrdila upravna oblast, u koliko to činjenično stanje nije izmienjeno postupkom kod Upravnog sudišta.

Sudište može i samo utvrdjivati činjenično stanje, ako nadje, da je to potrebno zbog toga, da se ubrza odlučivanje o tužbi, ili da se znatno uštede troškovi, ili zbog njegove uzke veze s pravnim pitanjem.

§ 74.

U koliko sudište zaključkom ne odbaci tužbu po § 61. ili ne obustavi postupak, odlučit će osudom o samoj stvari.

Osudom se tužba ili uvažava ili odbija kao na zakonu neosnovana. U prvom slučaju sudište ukida pobijanu rješitbu upravne oblasti (§§ 75. i 76.).

§ 75.

Pobijana rješitba ukinut će se kao ništava, a ukinut će se i postupak, koji joj je predhodio, u koliko ga zahvata ništavost:

1. ako je kod rješavanja sudjelovala osoba, koja je po zakonu izključena od rada u tom predmetu (§ 8.);

2. ako je rješitbu izdala oblast, koja nije stvarno nadležna da rješava o samoj stvari, ili organ, koji ni u kojem slučaju nije mogao biti ovlašten da izdaje takve rješitbe;

3. ako stranka nije bila saslušana u upravnom postupku, premda je po zakonu morala biti saslušana;

4. ako koja stranka u postupku pred upravnom oblasti nije bila nikako zastupana, a prema zakonu je morala biti zastupana, ili je nije zastupao zakonski zastupnik,

ako joj je takav bio potreban, u koliko vodjenje postupka nije bilo naknadno po propisu zakona odobreno;

5. ako ovrha rješitbe može prouzrokovati zločinstvo ili prestupak, i

6. ako rješitba sadrži pogrješku, koja prouzrokuje ništavost po kojem izričitom zakonskom propisu.

§ 76.

Ako sudište nadje, da postoji koji od razloga, navedenih u § 33. toč. 1. do 4., uvažit će tužbu i ukinuti pobijanu rješitbu upravne oblasti. Ako sudište ne ukine i postupak, koji je predhodio pobijanoj rješitbi (§ 75.), stvar se vraća u ono stanje, u kojem se je nalazila prije nego što je ukinuta rješitba izdana. Ako je prema naravi stvari, koja je bila predmetom upravnog priepora, umjesto ukinute rješitbe potrebno izdati novu rješitbu, upravna oblast dužna je to učiniti bez odgadjanja. Ona je pri tom vezana pravnim shvaćanjem kao i primjetbama sudišta u pogledu samoga postupka.

U koliko sudište nadje, da ne postoji ni jedan od razloga, navedenih u § 33., odbit će tužbu kao na zakonu neosnovanu.

§ 77.

Osuda se izdaje pismeno. Ona sadrži naziv sudišta i vieća, imena predsjedatelja, viećnika i perovodje, oznaku predmeta priepora, izreku osude i razloge.

Izreka osude mora biti odvojena od razloga.

Izvornu osudu, koja ostaje u sudbenim spisima, podpisuje predsjedatelj, izvjestitelj i perovodja. Strankama se dostavlja uredovni odpravak osude.

Sudište će izpraviti ureda radi ili na priedlog stranaka u svako doba pogrješke u pisanju ili računanju, i druge očigledne netočnosti u rješenju ili njegovim odpravcima.

§ 78.

Nakon završene razprave sudište će po mogućnosti proglasiti osudu zajedno s bitnim razlozima. I u tome slučaju sudište će strankama dostaviti osudu pismeno.

Ako nakon završene razprave treba utvrditi kakvu činjenicu, u pogledu koje nije potrebna nova ustmena razprava, osuda se izriče bez razprave, i to najdalje u roku od osam dana, pošto je sudište tu činjenicu utvrdilo.

Iz važnih razloga, ili ako se radi o zamršenim pravnim pitanjima, sudište može odustati od ustmenog proglašenja osude, ali mora najkasnije za osam dana izdati pismenu osudu.

§ 79.

Ako upravna oblast nakon ukidanja njezine rješitbe izda novu rješitbu, ali se u njoj ne drži pravnoga shvaćanja i primjetaba sudišta (§ 76. st. 1.), u slučaju nove tužbe, sudište će nakon provedenoga postupka na tužbu izviestiti nadležno ministarstvo radi povedenja stegovnog postupka proti službeniku, koji je to skrivio.

U ovakvu slučaju sudište može dotičnoga službenika osuditi na naknadu troškova, prouzrokovanih strankama.

Rješenje sudišta o naknadi troškova može se ovršiti upravnim putem.

§ 80.

Ako upravna oblast i nakon izteka roka od tri mjeseca, od kada joj je dostavljena ukidna osuda, Upravnoga sudišta, ne izda novu rješitbu, sudište će na

priedlog stranke zatražiti od upravne oblasti priobćenje razloga, zbog kojih rješitba nije izdana. Upravna oblast dužna je dati ovo priobćenje u roku od mjesec dana.

Ako upravna oblast to ne učini, ili ako poslano priobćenje po mišljenju sudišta ne opravdava, što osuda Upravnoga sudišta nije izvršena, sudište će u punom vieću izdati rešenje, koje će zamjeniti rješitbu upravne oblasti. Ovo će se rješenje dostaviti strankama i nadležnom ministarstvu.

Ako upravna oblast izda u medjuvremenu rješitbu, dužna je obaviestiti Upravno sudište, koje će zaključkom obustaviti postupak i o tome obaviestiti stranke.

§ 81.

U upravno-sudbenom postupku nema mjesta povrati u prijašnje stanje.

§ 82.

Postupak, dovršen osudom Upravnoga sudišta, obnovit će se na priedlog stranke:

1. ako u jednom te istom prieporu postoje dvie osude ili više njih, koje se medjusobno izključuju;

2. ako nije postupano prema §§ 62. i 63., u koliko bi se provedenim predhodnim postupkom bilo moglo doći do drugačijeg rješenja;

3. ako koje vieće sudišta ne primieni rješenje punoga vieća, koje je bilo dužno primieniti;

4. ako je izprava, na kojoj se temelji osuda, lažna ili lažno preinačena;

5. ako je svjedok ili vještak dao lažan izkaz, a osuda se temelji na tom izkazu, ili je uobće osuda postignuta činom, kažnjivim po kaznenom zakoniku;

6. ako stranka sazna za kakve nove činjenice, ili ako nadje ili stekne mogućnost, da upotriebi kakva do-

kazna sredstva, koja bi vjerojatno mogla izazvati drugačije rješenje u glavnom predmetu, a stranka ih bez svoje krivnje nije bila u stanju prije iznieti.

§ 83.

Obnova se mora tražiti u roku od 30 dana, računajući od dana, kada je stranka saznala za razlog obnove, odnosno od dana, kada je postupak pred Upravnim sudištem dovršen, ako je stranka saznala za razloge obnove prije dovršenja toga postupka.

U slučajevima § 82. toč. 4. i 5. obnova se mora tražiti u roku od 30 dana, računajući od dana, kada je osuda kaznenoga suda postala pravomoćna.

Nakon izteka pet godina od dana, kada je izdana osuda Upravnoga sudišta, obnova se više ne može tražiti.

Stranka je dužna u svojem priedlogu za obnovu učiniti vjerojatnim okolnosti, na kojima temelji svoj priedlog, kao i to, da od časa, kada je saznala za okolnost, koju navodi kao razlog obnove, nije protekao zakonski rok.

§ 84.

Priedlog za obnovu podnosi se sudištu, koje o njemu odlučuje zaključkom bez ustmene razprave. U zaključku, kojim se odobrava obnova postupka, odredjuje se obseg, u kojem se postupak obnavlja. Prijašnje postupovne radnje, na koje ne utječu razlozi obnove, ne će se ponavljati.

Kad za daljnji postupak nije potrebna ustmena razprava, sudište može jednim te istim rješenjem dozvoliti obnovu postupka i riešiti samu glavnu stvar.

§ 85.

Propisi ove glave primjenjivat će se shodno i u stvarima izvan upravnih priepora, koji su posebnim zakonima stavljeni u nadležnost sudišta, u koliko ti zakoni ne bi sadržavali posebne postupovne propise. U takvim stvarima sudište može vršiti izvidjaje putem svoga izaslanika ili putem upravnih oblasti, a preslušanje svjedoka, ako to nadje potrebnim, i preko kotarskih sudova.

§ 86.

Na sve slučajeve koji ovom zakonskom odredbom nisu izričito predvidjeni, shodno će se primjenjivati propisi zakona o uredjenju redovnih sudova i gradjanskoga parbenog postupnnika.

GLAVA IV.

Osoblje

§ 87.

Za predsjednika, podpredsjednika i viećnike Upravnoga sudišta mogu biti imenovani državni i samoupravni službenici i osobe iz javnih zvanja, sa svima položenim propisanim izpitima na pravnom fakultetu i sa sudačkim ili s odvjetničkim, odnosno sa stručnim izpitom upravne struke, u kojoj su služili, i s najmanje dvanaest godina stvarno provedene državne ili samoupravne službe, odnosno stvarno provedenoga rada u javnom zvanju nakon svršenoga pravnog fakulteta.

Ženske osobe ne mogu biti viećnici Upravnoga sudišta.

§ 88.

Najmanje jedna trećina viećnika Upravnoga sudišta mora imati osposobljenje za sudca redovnoga suda.

§ 89.

Tajnici Upravnoga sudišta moraju imati sve položene propisane izpite na pravnom fakultetu i sudački ili odvjetnički izpit, odnosno stručni izpit upravne struke i najmanje tri godine stvarno provedene državne ili samoupravne službe, odnosno stvarno provedenoga rada u kojem javnom zvanju, predsjednički tajnik mora imati najmanje tri godine upravno-sudbene službe. Najmanje jedna trećina tajnika mora imati osposobljenje za suca redovnoga suda.

§ 90.

Pristavi moraju imati sve položene propisane izpite na pravnom fakultetu i sudački ili odvjetnički izpit, odnosno stručni izpit upravne struke.

§ 91.

Predstojnik pisarnice, kao i ostalo pomoćno pisarničko i podvorničko osoblje Upravnog sudišta moraju imati osposobljenje kao i njima ravni službenici redovnih sudova.

§ 92.

Službenici Upravnoga sudišta polažu prisegu prema propisima zakona o prisezi vjernosti Državi Hrvatskoj. Predsjednik polaže prisegu na ruke ministra pravosudja i bogoštovlja, a ostali službenici sudišta na ruke predsjednika.

§ 93.

Predsjednik, podpredsjednik i viećnici Upravnog sudišta su nezavisni. U sudovanju oni ne stoje ni pod kakvom vlasti, nego sude po zakonu.

§ 94.

Predsjednik Upravnog sudišta ima položaj podpredsjednika Vrhovnoga suda, podpredsjednik Upravnog su-

dišta ima položaj viećnika Vrhovnoga suda, a viećnici Upravnoga sudišta imaju položaj viećnika banskoga stola.

§ 95.

Za povrede službene dužnosti i ugleda svoga staleža službenici Upravnoga sudišta odgovaraju stegovno i kazneno.

§ 96.

Upravno sudište je stegovni sud za sve svoje službenike.

§ 97.

U stegovnom postupku proti predsjedniku izvide vodi ministar pravosudja i bogoštovlja, a proti podpredsjedniku, viećnicima i predsjedničkom tajniku, izvide vodi predsjednik. U stegovnom postupku proti ostalim službenicima izvide vodi viećnik, kojega odredi predsjednik.

§ 98.

O stegovnim prestupcima predsjednika, podpredsjednika, viećnika i predsjedničkog tajnika rješava puno vieće sudišta u prvom i posljednjem stupnju.

O stegovnim prestupcima ostalih službenika, kao i svih umirovljenih službenika Upravnog sudišta, rješava u prvom stupnju vieće, koje se sastoji od predsjednika sudišta ili njegova zamjenika i četvorice viećnika. Viećnike i njihove zamjenike bira ždriebom koncem svake godine puno vieće za iduću godinu. Proti rješenju vieća u prvom stupnju dopuštena je žalba na puno vieće.

U svemu ostalom za predsjednika, podpredsjednika, viećnike, predsjedničkoga tajnika, tajnike i pristave shodno će se primjenjivati propisi čl. 26. do 45. zakona

o sudcima redovnih sudova, a u pogledu ostalih službenika, kao i u pogledu svih umirovljenih službenika Upravnog sudišta, shodno će se primjenjivati propisi, koji u tom pogledu vriede za državne činovnike.

§ 99.

Za naknadu štete, koju službenici Upravnoga sudišta počine posebničkim osobama u vršenju svoje službe, shodno vriede propisi čl. 25. zakona o sudcima redovnih sudova s izmjenom i dopunom iz čl. 47. toč. 1. uvodnoga zakona za gradjanski parbeni postupak od 9. srpnja 1930.

GLAVA V.

Prelazne odredbe

§ 100.

Danom, kada ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, pretvara se Upravni sud u Zagrebu u Upravno sudište u smislu ove zakonske odredbe.

Istim danom službenici, zatečeni u službi kod Upravnoga suda u Zagrebu, postaju službenici Upravnoga sudišta u Zagrebu.

§ 101.

Upravno sudište u Zagrebu nadležno je za rješavanje upravnih priepora s područja Nezavisne Države Hrvatske, koji su prema prijašnjim propisima spadali u nadležnost Državnog savjeta u Beogradu ili upravnih sudova u Novom Sadu, Beogradu, Podgorici i Celju u sliedećim slučajevima:

1. ako je tužba odnosno žalba bila podnesena Državnom savjetu u Beogradu, Podgorici ili Celju, i ako Državni savjet odnosno spomenuti upravni sudovi nisu povodom te tužbe odnosno žalbe do 10. travnja 1941. izdali nikakvo rješenje;

2. ako je nakon 15. ožujka 1941. bio još otvoren rok za podnošenje tužbe odnosno žalbe na Državni savjet u Beogradu odnosno na upravne sudove, spomenute u točki 1.;

3. ako je Državni savjet prije 10. travnja 1941. ukinuo rješenje Upravnoga suda u Novom Sadu, Beogradu, Podgorici ili Celju, pa su ovi sudovi imali izdati novo rješenje a nisu ga izdali do 10. travnja 1941.;

4. ako je podnesen priedlog za obnovu postupka, koji je dovršen kod Državnog savjeta ili kod kojega od upravnih sudova, spomenutih u točki 1.

Upravno sudište u Zagrebu rješava žalbe proti rješenjima upravnih sudova u Zagrebu ili Sarajevu u svim stvarima iz područja Nezavisne Države Hrvatske u kojima je prema prijašnjim propisima bilo mjesta žalbi na Državni savjet u Beogradu.

U slučajevima, navedenim u točkama 2. i 4. stavke 1., kao i u slučajevima stavke 2., može se tužba, žalba, odnosno priedlog za obnovu postupka podnieti Upravnom sudištu u Zagrebu još u roku od 30 dana, pošto ova zakonska odredba zadobije pravnu moć.

Ako je na dan, kada ova zakonska odredba zdobije pravnu moć, po dotadašnjim zakonskim propisima stranci još otvoren rok za podnošenje tužbe Upravnom sudu u Zagrebu, ostaje joj taj rok i nadalje otvoren.

§ 102.

U slučajevima, navedenim u § 101. st. 1 toč. 1., ima stranka Upravnom sudištu podnieti priepis tužbe od nosno žalbe, koju je svojedobno podniela Državnom savjetu odnosno upravnim sudovima, spomenutim u § 101. st. 1. toč. 1., a podjedno ima vjerojatnim učiniti, da Državni savjet odnosno upravni sudovi, spamenuti

u § 101. st. 1. toč. 1., povodom njezine tužbe odnosno žalbe nisu no 10. travnja 1941. izdali nikakvo rješenje.

U slučajevima, navedenim u § 101. st. 1 toč. 2., ima stranka u samoj tužbi odnosno žalbi vjerojatnim učiniti, da je nakon 15. ožujka 1941. bio još otvoren rok za podnos tužbe odnosno žalbe na Državni savjet odnosno na upravne sudove, spomenute u § 101. st. 1. toč. 1.

U slučajevima, navedenim u § 101. st. 1. toč. 3., ima stranka Upravnom sudištu pridonieti rješenje Državnog savjeta, kojim je ovaj ukinuo rješenje kojega od upravnih sudova, spomenutih u § 101. st. 1. toč. 3., kao i ukinuto rješenje Upravnog suda, a podjedno ima vjerojatnim učiniti, da sudovi, spomenuti u § 101. st. 1. toč. 3., nisu do dana 10. travnja 1941. izdali novo rješenje.

U slučajevima, navedenim u § 101. st. 1. toč. 4. ima stranka, osim priedloga za obnovu, pridonieti Upravnom sudištu i rješenje, kojim je dovršen postupak kod Državnog savjeta odnosno kod upravnih sudova, spomenutih u § 101. st. 1. toč. 1.

§ 103.

Upravni sud u Sarajevu ukida se danom, kada ova zakonska odredba zadobije pravnu moć.

Tim će danom Upravni sud u Sarajevu prekinuti svoj rad na svim predmetima, koji se kod njega toga dana zateknu kao nesvršeni, i zaključit će sve svoje knjige i očevidnike, te će ih sa svim ostalim predmetima i stvarima predati Upravnom sudištu u Zagrebu.

Predaja spisa i stvari iz prednje stavke izvršit će se prema njihovim popisima. Za nesvršene predmete sastavit će se popisi posebno za svaki upisnik, a za

svršene predmete zajednički popis, u kom će se predmeti navesti redom po upisničkim oznakama. O pokretninama sastavit će se posebni popis.

Popisi o predaji spisa i stvari sastavit će se u dva primjerka, a podpisuje ih predsjednik suda i predstojnik sudbene pisarnice ukinutog Upravnog suda kao predavatelji. Kada Upravno sudište u Zagrebu primi odnosne spise i stvari, potvrdit će primitak na svakom popisu kao primatelji predsjednik sudišta i predstojnik sudbene pisarnice kod toga sudišta, i jedan će primjerak pohraniti kod sudišta, a drugi će poslati ministarstva pravosudja i bogoštovlja.

§ 104.

Upravni sud u Sarajevu vratit će državnoj blagajni sav nepotrošeni novac, koji se bude kod njega nalazio onga dana, kada ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, a koji mu je novac doznačen za pokriće stavrnih sudbenih troškova, te će o tome obaviestiti ministarstvo pravosudja i bogoštovlja.

§ 105.

Kada Upravno sudište u Zagrebu primi od ukinutoga Upravnog suda u Sarajevu nesvršene spise upisat će te spise kao nove predmete u svoje upisnike,, i to onim redom, kako teku njihove dotadašnje upisničke oznake kod ukinutoga Upravnoga suda, i nastavit će u tim spisima s radom, gdje je ukinuti Upravni sud prekinuo.

§ 106.

Upravno sudište u Zagrebu čuvat će u svojoj pismari spise svršenih predmeta, preuzete od Upravnoga suda u Sarajevu, razlučno od ostalih svojih spisa.

§ 107.

Predsjednik Upravnoga suda u Sarajevu brinut će se, da se pravodobno i uredno izvrše svi poslovi, potrebni za provedbu ukinuća Upravnoga suda u Sarajevu, te će izdati sve potrebne naloge u tom pravcu, a u granicama ove zakonske odredbe.

§ 108.

Službenici Upravnoga suda u Sarajevu, koji se na dan, kada ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, zateknu kod toga suda, stavljaju se na razpolaganje.

§ 109.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru pravosudja i bogoštovlja.

§ 110.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć na dan 15. ožujka 1942. Tim danom prestaje vriediti zakon o Državnom savjetu i upravnim sudovima od 17. svibnja 1922., zakon o poslovnom redu u Državnom savjetu i upravnim sudovima od 29. svibnja 1929. sa svim njihovim izmjenama i dopunama, uredba o Upravnom sudu u Zagrebu od 12. listopada 1939., kao i svi ostali propisi, koji su protivni ovoj zakonskoj odredbi.*

U Zagrebu, dne 9. ožujka 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: LXX-591-Z-1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 11. ožujka 1942. broj 58.

STVARNO KAZALO

(ZA XIII. KNJIGU — SVEZAK 120—130).

A

B

C

Č

D

E

L

M

N

Izvadak iz našeg nakladnog popisa knjiga:

Bazala-Helebrant: Zakon o osiguranju (br. 1063)	Kn 70.—
Barošić-Goglia: Šumski zakon (br. 1064)	Kn 62.—
Cavaleri Celso: Tumač zakonu o nužnim prolazima (br. 2076)	Kn 112.—
Cimić dr. E.: Riješidbe kr.stola sedmorice (br. 1—725) (br. 1066)	Kn 140.—
— Riješidbe kr. stola sedmorice (br. 726—1260) (br. 1068)	Kn 154.—
Derenčin dr. M.: Ovršni postupak (br. 1735)	Kn 26.—
— Tumač I.	Kn 32.50
— Tumač II.	Kn 32.50
Domazetović: O kaznenim odredbama (br. 1070)	Kn 34.—
Gesetzartikel des Landtages der Königreiche Kroatien, Slavonien u. Dalmatien (br. 1071)	Kn 104.—
Gjukić R:. Potporna grana osiguranja za slučaj bolesti po zakonu o osiguranju radnika (Potpora osiguranih radnika i službenika) sa tablicom (br. 2846)	Kn 19.50
Goglia dr.: Zakon o lovu, ribolovu, etc. (br. 1072)	Kn 77.—
— Zakon o uredjenju zemljišnih zajednica (br. 1073)	Kn 98.—
Haf: Nekoliko spisa o pučkoj zadrugi (br. 1074)	Kn 9.—
Haladi Fr.: Zakon o vodnom pravu (br. 1075)	Kn 182.—
— Zakon o komasaciji (br. 1076)	Kn 154.—
Hube: O značenju prava rimskoga	Kn 12.—
Kostrenčić prof.: Hrvatska pravna povijest (br. 1264)	Kn 117.—
Košutić M.: Gruntovno pravo (br. 1081)	Kn 91.—
Malin dr. I.: Zakon urbarski o komasaciji (br. 1085)	Kn 98.—
Manakin V.: Stručni Registar Zakona, uredaba i naredaba bivše banovine Hrvatske za knjige I.—V. od 26. VIII. 1939. do 13. VI. 1940. izašlih u nakladi knjižare St. Kugli (br.2778)	Kn 12.—
Matajić: Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga I.	
svezak 1. (br. 2860)	Kn 8.—
svezak 2. (br. 2861)	Kn 8.—
svezak 3. (br. 2862)	Kn 8.—
svezak 4. (br. 2863)	Kn 10.—
svezak 5. (br. 2864)	Kn 8.—
svezak 6. (br. 2865)	Kn 8.—
svezak 7. (br. 2866)	Kn 8.—
svezak 8. (br. 2867)	Kn 8.—
svezak 9. (br. 2868)	Kn 8.—
svezak 10. (br. 2869)	Kn 8.—
— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 11. travnja do 26. svibnja 1941. — Knjiga I. (Svezak 1.—10.) tvrdo vezano (br. 2874)	Kn 100.—
— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga II.	
svezak 11. (br. 2870)	Kn 8.—
svezak 12. (br. 2871)	Kn 8.—
svezak 13. (br. 2872)	Kn 8.—
svezak 14. (br. 2873)	Kn 8.—
svezak 15. (br. 2886)	Kn 8.—
svezak 16. (br. 2887)	Kn 8.—
svezak 17. (br. 2888)	Kn 8.—
svezak 18. (br. 2889)	Kn 8.—
svezak 19. (br. 2890)	Kn 8.—
svezak 20. (br. 2891)	Kn 8.—

Cijene bez obveze.

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 27. svibnja do 30. lipnja 1941. — Knjiga II. (Svezak 11.—20.) tvrdo vezano (br. 2875) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga III.

svezak 21. (br. 2892) Kn 8.—
svezak 22. (br. 2893) Kn 8.—
svezak 23. (br. 2894) Kn 8.—
svezak 24. (br. 2895) Kn 8.—
svezak 25. (br. 2896) Kn 8.—
svezak 26. (br. 2897) Kn 8.—
svezak 27. (br. 2898) Kn 8.—
svezak 28. (br. 2899) Kn 8.—
svezak 29. (br. 2900) Kn 8.—
svezak 30. (br. 2901) Kn 8.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 1. do 31. srpnja 1941. — Knjiga III. (Svezak 21.—30.) tvrdo vezano (br. 2902) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga IV.

svezak 31. (br. 2903) Kn 8.—
svezak 32. (br. 2904) Kn 8.—
svezak 33. (br. 2905) Kn 8.—
svezak 34. (br. 2906) Kn 8.—
svezak 35. (br. 2907) Kn 9.—
svezak 36. (br. 2908) Kn 8.—
svezak 37. (br. 2909) Kn 8.—
svezak 38. (br. 2910) Kn 8.—
svezak 39. (br. 2911) Kn 8.—
svezak 40. (br. 2912) Kn 9.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 1. do 21. kolovoza 1941. — Knjiga IV. (Svezak 31.—40.) tvrdo vezano (br. 2913) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga V.

svezak 41. (br. 2914) Kn 8.—
svezak 42. (br. 2915) Kn 9.—
svezak 43. (br. 2916) Kn 8.—
svezak 44. (br. 2917) Kn 8.—
svezak 45. (br. 2918) Kn 8.—
svezak 46. (br. 2919) Kn 10.—
svezak 47. (br. 2920) Kn 8.—
svezak 48. (br. 2921) Kn 8.—
svezak 49. (br. 2922) Kn 8.—
svezak 50. (br. 2923) Kn 8.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 22. kolovoza do 10. rujna 1941. — Knjiga V. (Svezak 41.—50.) tvrdo vezano (br. 2924) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga VI.

svezak 51. (br. 2925) Kn 9.—
svezak 52. (br. 2926) Kn 10.—
svezak 53. (br. 2927) Kn 9.—

svezak 54. (br. 2928) Kn 9.—
svezak 55. (br 2929) Kn 9.—
svezak 56. (br. 2930) Kn 9.—
svezak 57. (br. 2931) Kn 9.—
svezak 58. i. 59. (br. 2932/3) Kn 15.—
svezak 60 (br. 2938) Kn 9.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 11. do 30. rujna 1941. — Knjiga VI. (Svezak 51.—60) tvrdo vezano (br. 2937) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga VII.

svezak 61. (br. 2939) Kn 9.—
svezak 62. (br. 2940) Kn 9.—
svezak 63. (br. 2941) Kn 9.—
svezak 64. (br. 2942) Kn 9.—
svezak 65. (br. 2943) Kn 9.—
svezak 66. (br. 2944) Kn 9.—
svezak 67. (br. 2945) Kn 9.—
svezak 68. (br. 2946) Kn 9.—
svezak 69. i 70. (br. 2947/8) Kn 15.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 1. do 29. listopada 1941. — Knjiga VII. (Svezak 61.—70) tvrdo vezano (br. 2950) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga VIII.

svezak 71. (br. 2951) Kn 9.—
svezak 72. (br. 2952) Kn 9.—
svezak 73. (br. 2953) Kn 9.—
svezak 74. (br. 2954) Kn 9.—
svezak 75. (br. 2955) Kn 9.—
svezak 76. (br. 2956) Kn 9.—
svezak 77. (br. 2957) Kn 9.—
svezak 78. (br. 2958) Kn 9.—
svezak 79. (br. 2959) Kn 9.—
svezak 80. (br. 2960) Kn 9.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 30. listopada do 20. studenoga 1941. — Knjiga VIII. (Svezak 71.—80) tvrdo vezano (br. 2961) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga IX.

svezak 81.—83.(br. 2962) Kn 26.—
svezak 84. (br. 2963) Kn 9.—
svezak 85. (br. 2964) Kn 9.—
svezak 86. (br. 2965) Kn 9.—
svezak 87. (br. 2966) Kn 9.—
svezak 88. (br. 2967) Kn 9.—
svezak 89. (br. 2968) Kn 9.—
svezak 90. (br. 2969) Kn 9.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 21. studenoga do 6. prosinca 1941. — Knjiga IX. (Svezak 81.—90.) tvrdo vezano (br. 2970) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga X.

svezak 91. (br. 2971) Kn 9.—
svezak 92. (br. 2972) Kn 7.—
svezak 93. (br. 2973) Kn 7.—
svezak 94. (br. 2974) Kn 7.—
svezak 95. (br. 2975) Kn 9.—
svezak 96. (br. 2976) Kn 9.—
svezak 97. (br. 2977) Kn 9.—
svezak 98. (br. 2978) Kn 7.—
svezak 99. (br. 2979) Kn 9.—
svezak 100. (br. 2982) Kn 9.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odrebe, Naredbe itd., proglašene od 7. prosinca do 21. prosinca 1941. — Knjiga X. (svezak 91.—100.) tvrdo vezano (br. 2983) Kn 90.—

— Stvarno kazalo za I.—X. knjigu (svezak 1.—100.) Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašenih od 11. travnja do 31. prosinca 1941.
broširano (br. 3092) Kn 20.—
vezano (br. 3100) Kn 30.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., — Knjiga XI.

svezak 101. i 102. (br. 2984) Kn 15.—
svezak 103. (br. 2985) Kn 9.—
svezak 104. (br. 2986) Kn 9.—
svezak 105. (br. 2987) Kn 9.—
svezak 106. (br. 2992) Kn 9.—
svezak 107. (br. 2993) Kn 9.—
svezak 108. (br. 2994) Kn 9.—
svezak 109. (br. 2995) Kn 9.—
svezak 110. (br. 2996) Kn 9.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 1. siječnja do 26. siječnja 1942. — Knjiga XI. (svezak 101.—110), tvrdo vezano (br. 2997) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., — Knjiga XII.

svezak 111. (br. 2993) Kn 9.—
vezak 112. i 113. (br. 2999) Kn 18.—
svezak 114. (br. 3093) Kn 10.—
svezak 115. (br. 3094) Kn 9.—
svezak 116. (br. 3095) Kn 9.—
svezak 117. (br. 3096) Kn 9.—
svezak 118. (br. 3097) Kn 9.—
svezak 119. (br. 3098) Kn 9.—
svezak 120. (br. 3099) Kn 10.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 27. siječnja do 19. veljače 1942. — Knjiga XII. (svezak 111.—120.) tvrdo vezano (br. 3101) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., — Knjiga XIII.

svezak 121. (br. 3102) Kn 9.—
svezak 122. (br. 3103) Kn 9.—
svezak 123. (br. 3104) Kn 9.—
svezak 124. (br. 3105) Kn 9.—
svezak 125. (br. 3106) Kn 9.—